బాలకృష్ణభాగవతము

॥శ్రీ రాఘవకవి విరచితం॥

దో॥ (శ్రీ) మద్భారతనందనుని వందిలో సామానుని తలచి
గజముఖునెప్పుడు భజనసేయుచును అజునిసతినిదలచి.
వాణికి పుస్తకపాణికి అతికులవేగతికి మ్రొక్కుతుడో,
శంభుని శాంభవి అంబుజాక్షి జగదంబను ప్రార్థించి,
లక్ష్మీనారాయణులను మదిలో రక్షసేయుమనుచూ,
(శ్రీ) రాములు భూజాతను మదిలో క్షేమమొసంగుమని,
పుణ్యపూరి విశ్వేశ్వరు దలచియును అన్నపూర్ణగాదలచి,
14 హనుమంతుని ధ్యానించి మ్రొక్కెదను ఘనబలవంతు గృహ
ద్దైవంబుల ప్రార్థనజేసియును హంగా మ్రొక్కుచునూ,
తుష్టిపుష్టి గలుగగజేయుమని యిష్టదైవములకూ,
మ్రొక్కి వ్యాసులకు తిక్కనయాజికటక్షగ ప్రణమిల్లి,
కాళిదాసు శ్రీకవులకుం ప్రీతిగ బాలవందనములు,
భట్టుబాణు మొదలైన కవులకును యెంతో మ్రొక్కుచునూ,
పోతరాజు భవభూతి శంకరుని ప్రీతిగ పూజించి,
ఆదికవులకును ఆధునికులకును మోదముతో మనుచూ,
వందనములుగావించెద మదిలో సందియంబుదీరగ,
కుకవులనుమెచ్చవుంచుచును అచ్చనజేర్చుచును,
నవ్వులాటపెద్దనుచు మ్రొక్కెదను అవ్వలతోడుసువారా,

తుండలు దాంతుల నిండుగ బెర్చ్బట దండిపనులు నుండి ॥
ప్రుశి రిత్రాంరు దాంతలుర్ తురార్చ్యులు రశిత త్వారు వినుడి ।
పద ద్రొంరుటుల తు తుడి ంరు దవుల తున వృద్ధవులు గలవనుట
గుడిగ ట్యూబల్ తుదురుల టుందురు తద ంరు తవృదిగాదు ।
2a శిఖి రమేత్తుటలు సఘువు విశేషవు సహాగాంబలు తుదురు ।
మెుంది రాత్రి తి ంరు తుండలు గొట్టుగ దండిగ నుండుగదా ।
ధాన్యాదులు సవుగతాంబిరి దంప్పు టుతు మాన్యత గాదు నువిరా ।
ఆ బాప్పునతు ఖ త్తతాలు నుం ంరా బాప్పవు నుబు ।
సభలనుతవ్పుల విభవమేరు (గత విఫలులుగా జే ంరు ॥
పాప్పిన త్ర్యతులను తప్పులటుంబు నుమెుప్పె తనంబుల నూ ।
ఇహాపొంరు నిపంక్తిగి అంప్రుబు బల్ సహాగాంబలు తుదురు ॥
వారి సొరు మూరాంరుంబతర వుహారవారి జిభృత్తైన ।
శిగ్గు తేత వారె గుల్లు బత్తిన తగ్గు మెుగ్గతేల ॥
తాంద ప్పైని బల్ త్రాతులుండగా దండి వారవునుబు ।
త్రింద వ్యగేంద్రవు లంద వు విరా రగప్పుంది ంరుంఢు నట్టు ।
తాతంబులు ఘురాతంబులు తావ్యుల త దల వసింపగను ।
ఇగ వులు దిగు వల తనివ సింప వబుగులు తేతనవిం ంరు ।
2b ప్రుప్పుతప్పుంరవు ప్రుక్కర్తిగా మెప్పుగవృజ్యనా ।
వు ని తాంబనవు ప్పైత రతినన వృగధన వుతు సమవరానా ।
తాొతిల కాతుల తరాతల రతులు సుకవులు తుకవుల నా ।

వారిపాదరేణువృష్టి రమ్యుండున తఁడుగ ధరయ్యంబి,
స్వార్థపమత మతుతు గురువులయ్యన శ్రీస్వాములవారితని,
ఆఱుమతంబులు బారుతరంబుగ తీరిచి వంగాడనుచూ।
తారితె తోడుత మారువాత బాంధవుల బంధించి,
శక్తి గణపతి మతముల శైవుల యుక్తిగనుండుమని॥
సారికాగ్రామత స్వారస్యంబని సరియనిదయచేసి।
ద్వైతవిశిష్టాద్వైతముని జమునిద్వాదశాస్త్రముల౯.
సత్యంబిదియని ద్వైతంబనుచును సత్యము సత్యమని,
అద్వైతంబె ఆద్వైతంబని అహర్నిశలయందు॥
3 ఱ భాష్యకర్తని ఘంటయ్యు ప్రోగించినదార్ఢ్యమూర్తియనుచూ.
భారతీశులని తారిమూర్తి దనుసారసాత్త్వ సరిగా॥
శంకరనామము నరించువేయును సుఖమున శంకరఆబార్
స్వామిరా శంకర నేరమూర్తి దనే మము తాడుత నరా॥
ధనధాన్యాదిసుఖంబులు నాసగు మముఘనముగ యెప్పుడవి
దారాపుత్రాదులతున నిరులకతారి నట్లు కలుగనీ।
దేవగణంబుల తెల్లమూర్తి దనుతెవల మనము ననూ।
భారతీశుల బ్రహ్మవిచ్ఛగవారి జిబ్బునితని॥
చతురుకుఖాంబుల బాతు క్ష్వేద లయ్యలు ద్భవించెనగా,
బుధ్యజ్ఞ సుసామిరా ధర్మగణ వనుయమోంగ్రమ్మైనత్త్విషులూ॥
సమ్మత పదత్రుము జడమున వెలుదలుగ సమ్మతి గారుపర్లీ।

తన శిష్యులకును నుపదేశించెను ఘనపుణ్యుడుటంచురా ॥
ప్రాతస్సవన మధ్యందిన మునిప్రతిగ ఋషులకును ।
ఋగ్వేద మే యమో గ్రమటంబును తమెుగు గలుగునను రా,
తాండిన్యం డను ప్రియ శిష్యునకును దండిగ జెప్పెనరా ।
36 ఆ తాండిన్యసు గోత్రజుండు యతనరా తాసాము డనా ॥
గుండావ ఋషుల పండిత విద్వజ్జనుల విదైయుడుగా ।
గుండె గుండువ తెనుండజెయుగ ననగా ను గుండావ ఋషులనీ,
గుండవ తీశతరుగజెయుగను గుండావ ఋషులని ॥
నిండిన సభలోమెుండుగ జెప్పగ గుండావ ఋషులనీ ।
పండితులందరు దండిసాము మునిమెుండుగ బల్కిరిగా ।
పాదుషాహి మెుదల్గైన భూపతులు పాడుగజెప్పిరిగా ।
మునులందరుగని మహానిష్ఠ బోధునుడని పల్కిరిగా ।
పేరుసునామము తగనవిలోకులు మురియుచునుండగనూ,
గుండావ ఋషుల కులాబ్ధిచంద్రుడు దండిప పండితుడూ ॥
ఆ చ్యుతభక్తుడు బుష్ఫంచట్లైన యతుష్యగనుండెగదా ।
ఆ ఋష్యన్నతు హరిహరనముతో నాత్మజులైదుగురూ ॥
రామస్వామియు కామితయుంశుడును సాంబసదానుడుగా,
సహరిజనులుకానిందా దగగలిగిసూరయార్యమొుకండూ ।
సాక్షాంన్నరాయణుయున దగుగద ఉత్తర విద్యలకూ ।
40 వేదేయుతదనతగును వినుశ వేదశాస్త్రములకూ ॥

శివము దెయ్యి తడనతగును వినుండి శవుదవరాదుల తునూ।
ఆయము ష్టర్త ని యముందురు వైద్యవుం వంద్యుల కన్నిషతే।
అతనికి తులసతి మహామతె న్నగను మతులుతెవ్వ నిసుడే।
శేషం మ్ముత్తు గుగ్గ గన కాయగను శేషుడు బాలుడుగా।
లక్ష్మీ సంపద తెంచి చూడ శ్రీలక్ష్మితి మిగుల నిరి।
సర్వకాల వరాంగల్య గుణమ్ముల సర్వమంగళనగా।
భారతినే తితితగునా కలలాసార సాక్షి సరిగా।
వారిద్దరును బ్రగోష్టి సుండి బహుతాగితే విరారగనూ।
అన్నదానములు సేతురు నిత్యము తన్నవారికెల్లా।
స్నానదాన శివపూజలు వ్రతములు మాన్యత సేయుచును।
అనేక యాత్రలు చేసి ముదంబున ఘనులు మనంబులనూ।
భద్రాద్రి జనుదెంచి ముదంబున భద్రుమతిని వారలే।
బోతెతెగి భూతేశుకు వైరాగ్యయమనేక దివములునూ।
పెతిగించి యము పూజించిరి భక్తిని కలకలనవ్వుచునూ।
సుతులని మ్ము వేరేశ్వర యనునును అతిశయముగ మ్ముక్కం।
ఆవరమున జన్మించితి వను డేసావధానము తినే॥
వారికి పుత్రుడ వీరరాఘవుడ ధారుణి జనియించి।
గాలకాండను జ్యేబ వెల్లుగ ఖండ్యం మెట్టును సర్గారురా॥
పరగణ కలిగిరి పట్నం చేయు వనరయు పుణ్యపూరు।
అగ్రహారమున నుందున ముగలయు తెగుశాయుకుండా॥

ఆగ్రామమున పాటింప్రమున సాలగ్రామ పూజనములలో|
సేయుచుండుదురు వారయి జితేప్పుడు వందనమొనగుచును|
ఈరతిన సఘుతాలము గడిచెను కొారికె తరగనూ|
అన్నవస్త్రపానాదులు జరుగక తన్నశకుల తొాడా|
బహుళమైన బుగ్గబాధలచేతను బహుదినములనుండి,
సఘుము భూమి షతియింవితే బాలదెభగవత్కృపబాత|
దారిద్ర్యంబుననుండు కష్టము ధరణిలోన వినదే|
అనిత్యశరరము నియుందురుగద ధనవంతులు సహాగా|
ధనవంతుండ్రైదానము సేయుగ ధనము తేక యుముండే|
ధనహీనత చేతపము సేయుగను మనసు నిల్వకుండుగా|
5 ౭ ఎప్పుడు మూబినగృహం తాపత్రయము మెప్పుడెసరిపోయెగ|
ముప్పువ ప్పరోగాయి బాధలుసుగప్పశరరము కరా|
ఎప్పుడైన హరిస్మరణారాయు గ. వయుగా నెప్పుడు గా|
వృప్పు ఊంగు వలు నూనె తారములుమెప్పుగ గొరుగదా|
మధుర సఫలములు పదవులు మీదను వదలదుగదమనసూ|
మధుసూదను నితధలు వినగను మది కినసహ్యముగా|
అవిమూలంబున యముసదనంబున అధికమైన బాధల|
అనుభవింపతేనసుచు నుపాయము ఘుసుల జేరియుదుగ|
శ్రీరామాత్రిశంభో త్రృష్ణ శ్రీ హరి హర యతునినా
హరియుంచును పాతతేసందోహములని యెమ్మునలండుదురుగా|

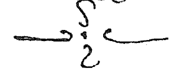
ప్రాపి యైన నారాయణ యన్నా ప్రాపతి తన్నారికి.
వెరవు తోడగా రక్షక యన్నా వేదత్తిప్తి యనినా,
భయము వను నైన నరసింహ్మ యన్నా భక్తి నహరి యన్నా,
(ప్రే)మను పుత్రుల పేర్కొని బిలిచిన చేరుల తరులనైనా
భూమి లోకత్రితి స్వామి పుర వను నా ప్రేమ బలుకనైనా,
(శ్రీ) రామా రఘురామా శ్రీహరి శ్రీకృష్ణ యని నా,
౫౬ యమ లోకము పోదమా దకుండ గాత్రి మహా దేవ యనుచూ,
తోరిన ఉత్తైవల్యములు తలదని సూరి జనుల పలుకులే.
తారక యుత్రి సంవత్సరమునా లోన వేసే.
మహా బుషుల నుమతి వైశాఖంబున మహా విశేషమనీ,
పున్నమ ప్రొద్దున నస్నానంబు స్నానాదులన్ని దీర్చి.
గృహ దేవతలకు పూజలు చేసి సహకుటుంబముతో,
భోజనాదులాన గూర్చి బంధులతో యోజనసేయుచును,
పద్మాసన స్త్రీ పర బ్రహ్మతత్వంబును ధ్యానించే,
జన్మాన తుఫల మూలంబది యని ధర్మశాస్త్రి యనగా,
పంచతత్వముల పంచేతరగము పంచ యేమంచిన ట్లా.
చిత్తరోపాయము తథాతు రుద్రత్తులు ఖ్యాతి యముగాదనుచు,
(త్రి)గుణాధృతచే త్రిగుణములంటక త్రిగుణ విరక్తుడనై,
ద్వయము మదిని జమ ద్వయము మది తగదని ద్వయము విసర్జించి.
ఏకము తోడ దటంబని మోదటూ యేకము గాదలచే,

ఆడి దినాంతె ఆధారంబని యూడిది దాంన్ని తొడి,
ఆడి దాన్నితరాదంగ దలచుకాని కోడిగముల విడచి.
ప్రాడిగములు శ్రీహరిపని సేయుచు జోడుగ దిరుగుచునూ,
6a భగవంతుని దాసములు జగత్పర భాగవతోత్తములు,
పరమ భాగవతోత్తములను నే ప్రార్థన సేయుచును,
ప్రహ్లాదులనే నుతి సేయుదు నాకాహ్లాదముగానూ,
నారద ములను జయించెద మిక్కిలి తోరితె యూరగనూ,
నారదాదులను సేవించెద నా కోరికె వీరగనూ,
వ్యాసాదులకును దాసుండ్నౌదును వాంఛితమెక్కగనూ,
పారాశర్యుల ఉత్తుంగదులను ప్రార్థన సేయుచునూ,
భీష్మార్జున బలి విభీషణాదులు న్యాయుల ప్రశాంతులనీ,
సతల మైన శరసుఖములకోరితె శ్రీశుకులను తలంచెదనూ,
బాల భాగవతంబని చెప్పెద బాల విశేషముని॥
యతి గణ ప్రాసలు యురగని నుండిత, మిత వర్ణములెరుగక,
శ యయ్యారి తిక్కంద సన్నితెల యుందు ఆ యున్నలూర వినుడి,
కావ్యనాటకము గ్రంధ తత్వముల సవ్యమెరుంగను మా,
పోట్లిసింద గను తిటూము యున్న కృతి యుఘూతారు బుసుఖా,
6b శాస్త్రము మూరి విద్యలు నేనెరుగను ఆ శతే దు విను జే,
కాను కోస మా యూసలు పటులు కాం దూ దాసమును.
హరికథ జెప్పియును ఆ హరాధనము దురితము నిజమనుయూ,

పెద్దలు తన్ను తలప విని సంతోషించగ ముద్దువచ్చునట్లు
భగవద్భక్తిని భాగవతంబని భాగ్యము గలుగగనూ,
తేనె కన్న మాధుర్యము కథ యిది పూనితే వినగాను
పనస పండ్లు ఖర్జూర కదళికా ద్రాక్ష చూత యుక్తా
రసము కన్న మాధుర్యము హరికథ రసము గ్రోలవలయు,
తనవి దీరతను వినగా జెప్పితి తెనుగున రగడను జూ,
గీర్వాణాంధ్రము సారము స్త్రీలకు బాల వృద్ధులకునూ॥
అర్థాపేక్షను వ్యర్థ ఫలంబని యుక్తిగ జెప్పెదనూ,
వేదమందు నారాయణ కథ తెవే ధ్యకు తెలియువుగా,
శాస్త్రమందు సర్వేశ్వరు కథ తే వేత్త తెరుంగరుగా,
7 పురాణమందున శ్రీహరి కథ తేద, పరము మునీంద్రులకూ॥
తామెరుగరు తమనెరుగగ గద తత్త్వమసి యనుమూ,
ఇతిహాసంబున యతింద్యలందరు వ్రతములుగ్గీతానుబు,
మతసిద్ధాంతము మాయతెరుంగక వితము దెలియుతేరా,
చాపపుట్టు ఉ తెరుంగతే తనే సాధనము తనే,
సారెండ్రాయువుగల దనివనములు దారి తెలియుతేరా,
కంధమూల పర్ణాశనములచే వింద్రియుంచిరిగా,
వాయు జలము భక్షించుచు ఋషులని న్యాయమార్గములనూ,
తపములు చేసే వృపవాసంబుల చపల రహితమునియు,
యోగులమని భగవంతుని తింపుచు ఆగమోక్తి వెలయన్,

సంన్యాసము ధరియించిరివినతం సన్యార్థులమనుచున్,
బాలయోగంబులమేలు జపంబుల కాలము గడుపుచున్,
౭౬ పృన్నారికి శ్రీహరి గుణకథనము కిన్నరా వారల్,
విస్తారా శ్రీనారాయణ కథ తాన్నారా పదపుల్,
తన్నారా శ్రీహరి పదయుగములు తాన్నారా ముక్తుల్॥
నారదాది బ్రహ్మర్షులు సహగా నారాయణ భక్తుల్,
కారికే తోడుత సృష్టిస్థితిలయ కారణకర్తలని,
అజ హరిహరులను ఆరూపంబున భజనలు సేయుచునున్,
విరాటు రూపము కనలేరే యిక విరక్తి మార్గముల్.
మంత్రులు బత్తిన తేదే తపంబుల రుద్రుని సహాగానున్,
ప్రగాయామునందుల తెలియుదునా సెప్పిన మాటున్,
ఇంద్రియములు బిగబట్టుత దెలియుదు బ్రంహము యరూపం,
నాదు బిందు కళలందున దేదే ఆది మూర్తి వేరవ్వా,
ఆనేక జన్మ ఆజిగిత ఫలమని అందుర్వృదామదుగా,
౮౯ ఎకథ జెప్పియు లోకములన్నియు వ్యాకులము డిపెదనున్,
యీకధ విన్నను లోకులకిట్టా ఆ కలి దోష్యవేగ్,
తల్పవృష్టిమె శ్రీహరికథయెయిది అల్లము గాదుసుమా,
తాముధైనుచింతాముణి సరియిది నామము దలచినను,
ధనధాన్యాది సుఖంబులు గలవిక దినయుతటన వలయూ,
తోరినయుద్ధము తేకూరును యిక సారసాక్షు కథయూ,

అనేకపాతక హరంబు వినుండీ ఘనమును విస్మితము ॥
బాలకృష్ణ భాగవతంబును బాలా వినవలయురా ।
నారాయణ హరినామ ఫలంబె ఆధారంబనురా ॥
చెప్పుదు కథలి కమెప్పుగ వినుడిది కప్పురతావి గదా ।
౧.౧రా కథములిచె పఠితె చెప్పెదలో కానందము గా ॥

శ్రీకాళయుక్తి వ్యాసపూర్ణిమ పున్నము మూలమని
(ఆషాఢ శుద్ధ పూర్ణిమ దివ్యవాసి గలుగు.) —
౮౬ చంపకనైమిశ బదరికాదివనములను మునులు గుంపులుగురా
రేవాతీరము తపము మము మ్యము కేవలమతి విచారం ।
వారణాసి మరణముకు విశేషము కారిత దారుకవని ।
దానవిశేషము కురుక్షేత్రమున పూనికె తోడుత నూ ।
గౌతమి ఆయుందున త్రిగుణ ఫలంబని గతలు చదువుకును
కశ్యపదత్త్రియు భారద్వాజుడు విశ్వామిత్రుడు గా ।
గౌతము వశిష్ఠ జామదగ్ని శత్రుప్రాడి మాషకం ।
కపిల భార్గవుడు పతంజల్యుండును తపసులు వేడుకలా ।
కౌండిన్యుండును మాండవ్యుండును మార్కండేయుడు దా ।
భృగ్వత్రేమిని యయు యగస్త్యాదిగతుల్య ఋఋషులే ।
మునులందరు సంతోషుచిత్తులై వచనములు వేచలిరిగా ।
మోహాతె కథకు వారేగు దెంచిర ప్రతిమారణుఘ లుర్ ॥

౧౭ గోదావరిస్నానములు చేసి బహుమోదము మీరగనూ,
మంత్రపూతముగ నిత్యకృత్యస్వాతంత్ర హోమములలనూ,
ద్వాదశాక్షరము పంచాక్షరములనాది మంత్రములనూ,
అష్టాక్షరి చతురక్షరి తుష్టిగనే త్ర్యక్షరి తాంతాం,
జపములు వ్రతముతా చేసి వారలు నేమము దారలతుండా,
అంగుళములనే తగు గుంబని ముంగలగా తాంతాం,
తేఖల జపమొత దృష్ణగుగుంబని మూతలగుమి తాంతాం,
తులసిమాలికల విలువ తెంచగా ఉలలలోన రితేరాం,
పద్మాక్షర బహుఫలములటంచు నుపేద్దలు కొందరుగా,
రుద్రాక్షల తోనరి చేయునును భద్రాక్షలు పూని॥
సందాచందవి వగ్గనములతోనూ ధ్వంపుంత్రములునూ,
సర్వాంగోర్ధ్వ అంగ భూతి త్రిపుండ్ర ధారణములు.
౧౮ గోపచందన ధారులు తిరుమణి రూపులు కొందరంచూ
తిరుచూర్ణము తుంతు ములుధరించును తిరుమంత్రములంతా,
గురుమంత్రంబులు సరగి తప్పతను పరమము నేంద్యులు గా,
పీతాంబరులును చర్మాంబరులును వ్యాఘ్రాంబరములునూ॥
శ్వేతాంబరాది దిగంబరులందరు వేషభూషణములా,
దధీచి మహాముని ఉమాపుత్రము నవారధిత సమ్మతమునా,
పరశ్వరు దశకంబ్రాజించి హరిహరసుతుని గో
దారిజాతమునివే దగపుణ్యపు త్రాపజా ఫ్

బుధులందరు హర్షంబుల వచ్చిరి సద్భవమార్గము గ్రక్,
శివకేశవ నామంబులతొందరు శ్రీహరి గీతలుగా।
భగవద్భక్తిసత్ప్రపన్నగీతలు పాండవగీతలుగా।
గోపిక భ్రమరాతపిలగీతలు ప్రోషిత విరాగగనా।
భాస్కర గీతలు శ్రీ విష్ణు శివ సహస్రనామములుం।
10౩ వేదము వృతంబు ముదమందుబు పుణ్యపురిమార్గమునన్,
విబుధులు విశ్వేశ్వరు జూచియు హైశ్వర్యము మారన్,
అభిషేచన పూజాదులా సంగిరి సఫలాలందయునను యా।
అన్నము పూజించి ముదంబున తాన్నిమార్గముల నేగా।
కాని రాయాడిరి హనుమంతుని గాంచిరి అనిలతనయు దనుయు.
పావమాని శ్రీ పురుష మన్నారాయణ శివ రుద్రా
సూత్రంబుల తోను తిపెరయు బుము రీహింత పుదలంబుబునూ।
చంపక వనమున తన్నమిత్రైయు పుగవున్నదని।
నైమిశకానన మున్నగా మిత్రిల యాతువి గలుగున నుబూ।
బదరికవారసుని హనుమంతుని గనికుడురు గబుషులంతా।
పరబ్రహదర్శనములు ప్రతిగబత్రాసన ములు నూ।
శ్వేతాసన రత్నాసనదాదు...ను సేతా పతి యును బూ।
10౪ సాగ్రుము తాత్కృష్ణాజిన ములుగా వ్యాఘ్రాజినములుగా।
నారచేరలందరును కప్పుకాని వారి జాక్షయును చూ।
హరినారాయణ గదురిత ములన్నింయు హరియింబు మటుంబూ।

తేరార్చుండిరయు జపమాలలు ద్రిప్పుచు పార్శ్వద్వయము గానరా।
ఋషులందరు సూతుని రావించిరి హర్షము మీరగనరా॥
వారితి సూతులు వందనమును సగిరయు తీరి వినుతి శారయ్యె।
అహర్పప్త వెంకటేశ్వరి సూతుకు సరసములూరగనరా॥
ననృదలంచి నకారగములు జెప్పుడి మాకు న్నవిరయనగా।
పుత్త్రినందులకు ఫలము జీవులకు విష్ణుకథలు వినుచూ।
గిట్టిన ముత్తిరయు పట్టుదాలగ దనిదిట్టులు చెప్పిరిగా।
ఉపద్రష్టమైరయ్యుపదేశించు రయు అపవర్గనితథ్యలూ॥
అనిశలవిరయ్యగ మునులకు సూతుడు మనవి చేసె వినుడీ।
నేనెంత టవా తనుగ దహరికథ మునులకు జెప్పగనూ।
అష్టాంగంబులు అభ్యాసించిన కృష్ణుని గుణ వెంకటే।
అష్టమద్రులను అష్టాసనములు అష్టాక్షరములను
అష్టరంగములల అష్టకాలములల అష్టనిష్ఠలందూ।
11 a అష్టపత్రముల అష్టమంత్రము। అష్టాధారములా।
అష్టశుద్ధులను అష్టతమూలు అష్టదిక్కులందూ।
అష్టవేదముల అష్టశాఖలను అష్టనదుల రయుందూ।
విష్ణుమహిమ తేర్పరచి చెప్పగా నుపద్రష్ట గలదా।
మీ కన్నను మహనీయులు గలరా లోకాంతరములనూ।
మీరతేరంగని ధర్మము మర్తర్మాదులు నికవేరే।
నాకు తెరుగరి కలోకము తెరుగవులోతే శుడు సహగా॥

నాదు జన్మ సాఫల్యత కారకిక ఆదిమునీంద్రులుగా,
తలచగానే నా కలత తీరెను మిత్రబంధువులు తమరే॥
అని మునులకు తానభిముఖుండగుచు అనేకభక్తిననూ,
సర్వం విష్ణుమయం జగత్తనె సర్వం సహామయం దూ,
నదులు వనంబులు విధివాక్యంబులు వేదశాస్త్రములు నూ,
విదితతత్కర్మములు పృథు తరగిరులు నుమదనాదిమునిజాలంబుల్.
అండపిండ బ్రహ్మాండభాండములు యండలు మొదలుగనూ,
తాళజాల మేళాలాది సాధనాకారులు మొదలుగనూ
ఋతువులు మాసము యుగములు తిథులు హితవృగనబ్దములూ,
మిన్నుమన్నుజలతేజవాయువులన్నియు హరిమయమూ॥
11a కృష్ణాది సర్వము విష్ణుమయంబె సన్మునీంద్రులారా,
బాలకృష్ణ శ్రీభాగవతంబును పలికెద వినరుగదా,
అది మా చెవులకు అతి మాధుర్యము ఆదిమూలమంతా,
యెవరు యెవరికే నుపదేశించిరొ కులమునందు మునీంద్రులనూ,
ఏమి మహాత్మ్యము కలదా కథలో యేమి ఫలము కలదో,
ఎవ్వరు ముక్తికినేగినారో యెవ్వరి దా కథయమూ॥
సూతా చెవులకు ప్రీతి వహింపగ నూతనహరికథలూ,
కర్ణములకు మాధుర్యముగలుగగ విన్నవించుమని నా,
భవరోగములు బంధరోగత్యజీవరోగములూ,
శ్రవణాభరణంభవతారణము మోక్షకారణంబూ,

వినుపించవే శ్రీహరి గుణకథ ఘనముని పలుకగనూ।
సూతులు శ్రీహరికథలు జెప్పగను నేతి వహించెనుగా।
ప్రతితోడు తను అతిఖ్యాతిగ సూతుని వాక్యములూ।
వినగోరిన సమయంబున సూతులు మునవి సేయుచు దాగెన్॥
నాలుగు వేదములు తేవృగా కయ్యంతనలు వసమూను దగున్।
రెండు భుజంబులు నుండుగాని యంత రెండో హరియునగా।
12 యనుదుటను తన్నాతటుంద తసుంది యనుదుటను శివుడనిరి।
భగవంతుండే బాదరాయణుడని గమాంత ర్వర్త్తి॥
విశిష్టము నిత్యం సష్టం ద్యయుగా విశిష్టగుణములకూ।
శక్తితి హా త్రుండందుయె మిత్రితి యుత్తికి ఘనుదనగా।
పారాశర్యులకు నాత్మజుడంగద సారసాక్షు సముదూ।
శుకులకు తండ్రియయు యతను వ్యాసులని సుతపులు బలుకుదురూ
తపములతన్నిటితో నిధియందురు బపల తహితుడనుబూ।
అతల్పఘుండును అవ్యయము మూర్తియయు కరుణా మీకోరతల్।
ఆ వ్యాసులు తపమాచరించ దేవేంద్రుడు జనుదెంచే।
ప్రపము మాత సూకాముకా యుండెను తపోవేది త్వాళ్య।
యుండగాను నవసరము గనుంగాని దండకు జేరగనూ।
ఎందుకు వచ్చితి వింద్రా యనగా ముందవాక్యముల నూ।
అపరాధము తలపోసి తిబాలానే ప్రేమునరించితి నే।
కృపచూపుము నను మునీంద్రయను సుచుసుప్రతముతో దమిగులన్॥

126 జంభారియు రంభాది నాట్యములు సారంభము మీరగనూ।
పంచమహా వాద్యంబులు మ్రోయగ నంచయాన యచటను
ప్రారత వాద్యము షాగవాది సారస్యము మీరగనూ।
స్వరసాహిత్యము స్వరమే బ్రహ్మంబనుచు స్వరించుచునూ।
స్వరాష్టసాక్షిగ స్వరశాస్త్రత్రిస్వర గానయుతంబగు
తానగానమెకరతిన మేళము తానే తాననగా।
పాడేది గానము పాడించేటది జోడుగ తానమునా।
చర్మబంధ వాద్యంబులు మొదలుగ బ్రహ్మాదుల మెదలూ।
మూల మధ్యమాగ్రంబులు సహగాచాల శాస్త్రములునూ।
వలయు నేత్రములు వాత్స్యనరంబులు కలచందము తెలిగ,
సుతి మిశ్రితముగ హితవు జేసు కాని మతులు దాలగతుంచా।
తుడియు ధమలు తనిపెట్టి వాద్యము నతడు బాటును తెకా।
తతాధితానా యను వర్ణంబులు తానపాత్రయుందూ।
తాధిత్తాతట, తతధిత్తాతా, తటతత ధిధి యనుచూ।
వచ్చుత గ్గుత నుపించు లోతముల మచ్చుతప్పించి,
పలుకు నంత యర్థము పరీక్షించుట భళీ భళీ యనగా॥
పధకేటదిగా త్రంబు వినుండీ పలికించుట జంత్రం।
జని బుధులందురు ఘన శబ్దము బ్రహ్మంబని యందురుగా।
శబ్ద శాస్త్ర పద్ధతి వినరా శబ్దం బ్రహ్మము ని.
ఆప శబ్దము వినతూడ దటంచును నేపము దారలతుండా।

మృదంగవాది రవంబు లాశబ్దములు మృదువై తోచగనూ।
తాంన్యాద్యములు ఘనతలు సుఖలయలాది పద్ధతులునూ।
ఆది మధ్య ద్రుత విలంబ తాలములందు రుతాలముతనా।
తధింగిణు ధింగిణ తోంను ధింగిణ తధింజణు తోం నిత్యగానపాత్రంబుగనూ
తాలమెరిగి తాలము వాయించిన తాల బ్రహ్మమునే।
లయంతే త్రిన బాలయంతు తరుంటలు తులముంతు బలమునగా।
వృత్తి తిరితేతే బు షుల మతంబని సుహములు తనుపించా।
లయం తిరితేల తుజం ప్రగాత్రములు లయంతే తిరితేలూ॥
13ల లయం గాత్యతాలము జంత్రము తిరితే శృంగారంబిదం।
తుంబురు గానము సంబర పేతాగా అంబర వీధినా॥
అప్సరలందరు యంప్సప్స ద్రోత్తినము ప్సటలాడగనూ।
అప్సత భక్తుని ముందర సాదరి విప్సల వడగాను।
మప్సజల్లిన మ్నతినము సంద్యని తిప్సరి మోహరుచులే।
తను లదేరి బి వ్యాసుడు మోహముని తనవారనుకానుపూ।
తాని యాడుబుచే ర్నాసిబు నప్పాబును వినయము మీరగనూ।
తేబ బూబి యాబంబ దలబుమా యారాబేడియులంతా।
బాబుబుంరగను నవ్యశ్మైరట వాబా గాచర వెప్ర।
మోహవేశము తోడ వ్యాసులకు దేహ మెరుగకుండా
జేసి రప్పుడటి మోసప్పుప్పి గను వ్యాసులు దెలియంతను।
దికృలు జాబుబుయం త్రదదాబక మితి లతుత్పౌలు॥

తి రు గు బా టు న రు ల కు ము నె గ రు ము లో కా ము త రు ల గి రు ల యం దు.
ప రి దో బ త బ రి చ ర్చ నా శ్వా త రు చెం త ను వి ను శ్రీ।
(శ్రీ) రు వే దే హం బు ద్రు వ ము బు ట్టై న ట స మ మే ను ని జె ప్పం.
స్థ ల న ము సాం ద గ ంబు ల ప్తై వ్యా సు లు నం లు త గ జ ల తా ల శ్రీ.
దే హం ము జా ర ప్ర వా హం బ ద్ద మై స్రాం హం స ము ఢి గె సు మా।
వై శ్లు జాం ర గ ను త ల్ల డిం చె గ ద త ల్లు లు గా వు సు మా।
న రు బాం ర గాం తో రు జూ డ గ ను వే శే దా బ దు గా।
భు గ భు గ వం డ గ పొ గ తె గం టు గ నా న గ ము లు ఘూ ర్ణి ల్లా।
ది క్కు లు పి గా త గ బు త్తు లు రాం గ నా త్మ మొ గి ని బా రం।
భ గ వం తా లు త ంతె పొ సె తు న ని ది గు లు న ప తా నిం ద్యం.
న మ శ్శి వా స ర్వే శ్వ ర నీ కే న మో న మో ంటు ను బా।
నా రా ంటు గా హ రి శ్రీ ధ ర గి రి ధ ర సా ర సా క్షుం టు ను బు।
ఏ కాం బ ర శి వ సాం బ శి వా హ ర శం భో మ హా దే వా।
అ జ బ్ర హ్మ వ్యా హి ర ణ్య గ ర్భా స్వ యం భు వ న లు వ।
శాం క రి దు ర్గా కా త్యా య నీ ఓం తా రి గి రి జా।
సా ర స్వ తి వా గ్దే వి వా ణి సా ర సా క్షి వి న వే।
ల క్ష్మి ప ద్మా క మ లా ఇం ది ర ర క్షే వే దే వి।
హ్రాం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఆ ది భ వా ని హ్రూం హ్రైం హ్రౌం అ ను చు।
ఆ ది దే వ తు ల భ జ న సే యు గ ను ఆ ది మ బు ద్ధ న తు.
వే దాం త స్తు తి శాం ంటు గా నె ప తా నిం ద్య ని స న్ని ధి ని।

14a ముముక్షుతతిని పక్షుని రెక్కల యెుంచ్చె శుకముంతతి,
అత్రివంశకను యత్రిని మూతిన జాత్రిగదావాధిర్॥
షట్కర్మలార్జ్యమును ముక్తన్నగారుము భక్తనిమాపులనూ,
ఆ శుభపాదుభు నాహ్లాదంబుగ జూడుబా యుకుంఠా,
బరియుంచుచు ముముక్షుటలు జెప్పుచును గురుమురిపెముమేరం,
రాను రాము శ్రీరామాయనిన భిరాము ముమారగను,
పంచవన్నియల శుకము వ్యాసుల పొంచి చరించగను,
చిలుకపైని మోహంబు వ్యాసులకు చిలుకుచుండె వినుఢ్,
ఆచిలుకను ముంజేత బెట్టుకొని ప్రాచుర్యము మారం,
తాథపైని డుకొని తుడుచు ఫలంబులుని డుచు ముదంబునను,
యుదపైనుంచుకొస ద యుంశగుచును లుందె పవవియు నంచు:
భాగవతంబుపదేశము జేసెను బాగులు మారగను,
బ్రహ్మజ్ఞానము నిర్మలమతి తోస న్మార్గము జూరపం:
అక్షితుస్థై శుకగర్భస్తుంస్థైని బ్బరముగ వని యెుం.
14b ధర్మ తర్మ మర్మంబుల వెరపు నిర్మలమతి మారం,
తనూతత్వ విశ్వాది తత్వమె మనాతత్వములు నూ,
నిశ్చలతత్వము నిరుగుతత్వము నిరాకారతత్వం.
నిత్యానందము సత్యానందము వ్యక్తము యుండగుచూ,
బ్రహ్మానందము యుంక్త్రా శుకులు మర్మహింతుండగుచూ
శుకగర్భము తావెడతెను జగతిని శ్రీ శుకులని వెలయర్॥

ప్రార్వపాంయు వృలు విచెను ఖంఖుగ సర్వమయుడుగను తగన్,
తెను సుమ వర్షములు విసుతత కురిసెను మునలకనాపావ్దా॥
(శ్రీ) శుభులు దయాముమునాం దెననగనె శ్రీ సంపదగలిగెన్,
గుండావధూతుల వీర రాఘవృతునిం దాం శిరిగలిగెన్॥
బుధులు విస్మారయ్యుకృడితె ప్రధమాశ్వాస తధాం,
మొందరత దయ్యత యెమి మజరిగెనా నందము తిని చెప్పు॥
మని మునులడుగగ ద్వితీయాశ్వాసంబు విసుండియునే

— (శ్రీ) మంగళమహా (శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)ం జెయును —

(ప్రా)లాంగ్భ్యలు తప్పులుగలిగినబాంలాం దిద్దవలెం॥

15 అ (శ్రీ) శుభులు దయంబై రననారబుషులం తా శ్రీంయును తుల్లై,
సూతాతర్వాత నయె మాయను ప్రతి గచెప్పుమనా,
(శ్రీ) మతుప్పుగ్ర్యపుర విశ్వేశులప్రేము ఆన్నపూగారల్,
(శ్రీ) హాను మంతుతు పెృత్తైయుడె హయత్రేయు స్వరమునుబూ॥
గుండావధూతుల వీర రాఘవృలు నిండా ముదమొందె,
(శ్రీ) శుభులా శుక గర్భసూచనము యెవ్వను శిరిగలుగన్॥
గర్భాదయమె దర్భసూత్రమె శుభ్రరూపమునా,
జిధలును దండ తమండలయ్యుతుల్లై జడారూపమునునా,
15 ఆ భవుషాలాష్టము షాంతిగానె సంభవించె వెశతెన్,
భాస్కర రూపున జనుదెంచెను జగదీశ్వరుడనగానూ,
మాంయరూ మోహా వివర్జితుడగుచును యెమియుడనిలువకనూ,

సుఖదుఃఖంబులనెఱుగతవతాన్నె అఘరాహితుఁడుంగా।
వెఱుపుబందమున నెఱుఁగనెగను హారిహారంబులనుచూ।
జనుమాహ్వాసులుచుప్రవ బిలుచుచు తనపుత్రుండనుచూ।
మోహంబుతోహపుత్రాంబులనుచును దేహంబువిడతగనా।
గిరులతరులవుదతరులనడుగుచును సరశిజాక్షుంబులనుచూ।
తరులచెరులషెచరులనడుగుచును భూంబాంత్రైత్రానా।
ఖగపన్నగములగనిరాబింబుచు నగములుదిరుగుచునా।
జనుచుండెను రూవనములలోమహాన్నాద్యులనడగుచునా।
గంగాయమునాసరస్వతియుతుంగభద్రమొదలా।
తావేరిగోదావరిత్యాష్ణాబ్రాంగిరథిసహంగా।
ఆదవ్రులలోతన్నుత్రివారలను ఆడుగుచును డుగకనా।
హాశుకహాశుకహాశుకయనుచును ఆహాశుకయనుచూ
16 పలుకుచు నలుకుచు తలతల కులుకుచు నవ్వుచు కాలకులనేగిడుచు।
వెతుతుచుపుత్రాపుత్రాయనుచు ఆశిమోహితుడగుచూ।
నాదెవలోకమునతెగిమఘువమాత్రోరను గనవుగదా।
గంధర్వులపన్నగులగుహ్యకులసంధులజూడుమునా।
ఆలోకంబునతెకవిధులసంబారముసేయగనా।
వనతేశతతేతెంబు జాతిగాలువరవనమూలందూ।
గంధర్వులకింన్నెరులగూడుయూయుందువనలందా।
రత్యంయూసతరాత్రిసుఖంబయుయుతృతుతోడుతనా।

జలకేళి తేలె జలజముఖులు ముదమంది కులాంగనలరా।
అంశుకములు మరి పరిసుంబజములా శ్రీశుక వాగులుంగా।
వల్లాలాడుచును దాచుము ముసుగుదురు పల్లవపాణులుగా।
తామెర వెర్రిగ్గల వ్రేతలాడుదురురా మాయగులంతా।
వృక్షాగ్రంబున వృన్నసముంచుము నముచ్చిత మొరగనరా।
మాసూనుని గను గాన్నారా రాని వ్యాసులురాగానే।
వారిజాననలు చీరెలు సిగ్గునతోడి ధరించుతాని।
166 నిర్వర బావృమున వ్వసనము నుండగను అవ్వాలత దజేరి।
నారమాత్మజుడే దారి నేగెనా నారాయణు మంగా మారరల్।
మరా రమా వాదముతేతె బలుకరె మరా రమాత్మజు పలుకుల్।
శ్రీ డుగా సుతు దనుచు మునిధ స్వాడు రాజాన్యుల వలనా।
వాడే గంగని రమె డూనం తఱి కోపేగ మున మారరల్॥
నగ్నత నుంటిరదేమి కారణము రమ గ్గుదాచుకుందా।
ననుజూ శంబరములు ధరియుంచ్చగ ననుమానిమలెలా।
కంచుపెంచు స్రాక్కటి గాంబూము పుంపంబా త ష్వాదు గా।
వెట్టిపల్లవుట్టాక ష్టైద్రాబె దిట్టుసు మారాయుత డా।
రా. త్రి రిపగలాకర తిసు మారా యుత పూతాత్మ త నాన్న
వెంహాతి తుదుశ్రీశుకుల నగా వెంహావిగదని ళ్ళ॥
తా బట్టి రమహరి శుకుల నిబలుములు వాబాలుం దేవరు।
నివెన్నాగు రయ్యె పుత్రికే వ్వారు భూంపల రను ము సంచూ।

ఇంద్రజాలమోహితుఁడవైతి విక నింద్యకృత్యంబున నా।
మనసు కుదిరి తపమాచరించవలె పునః ప్రయత్నముగా।
కాబట్టియుఁ గదటకేలు గడచితివి మహాబద్ధిక విను మయా।
మల్లాత తపసు తారకు వేగమే వెళ్ళు వ్యాసయనినా।
తలవంచుకొంచు లగనుగా నముసు నులుకుముసందగనూ
వ్యాసులు కాశికి చేరి తపంబును జేసుచునుండెనటా।
17a తరువాతను ఏమాయెను చెప్పుమని మునివర్యులు ఋషులడుగా।
శుకుతేగ జనకుంగని గాంచి బలుశకునములడుగగనూ।
భాష్యముంతనెన్నుడు శేషము తెన్నివిర్వాహమును లుగ॥ నూ।
కాన్నికాన్నిశంకలు మర్మంబులు తెన్నగ తెలివికాని।
వెల విచ్చారము తపమాచరించు మనతల తదరదనినా।
సిరసుస్తైని కు కృతి అంతంబును సరసతతానుంచి।
పెరకగలుగు రాజితమంట పాత్రంబున్నిరువుగసరికాల్చి।
గాదుగ్ధము పూరించి జనకు వింతసాదరము శుకులం।
బిందు వేందు వదనితపురములగల చందమెర్పరించు।
ఆని శ్రీ శుకులను మునికిహింతపుగను పునమతాంయుత్తిగనూ।
ఆనిబపురిగలఘునుకాంత్రలకు తన్నిగలజప్పునే।
బిరుదుపాత్రతే తెంచి మునుం దరను సరసముల్లూరగనూ।
గురుకులలందర తిరిగి వచ్చిమూ సరణి దెప్పుగానె।
జనకులు శుకులను గారవించితను మదినిశ్చయుండనుమూ॥

ఏమి జదివితివి యేమి వింటివి యేమి యెరుంగుదువంటివి నా।
మోదముతోడ శ్రీశుకమునుపుత్రునకు వేదవ్యాసులుగా।
భాగవతంబుపదేశము చేయగ బాగుగ మీరెరుగరా।।
176 చెప్పగాను గర్భస్థుడై తధ తప్పక వింటినిగా।
పదమంతంబైనే యదు పదలబినసదన ముంజేరితిగా।
తనువెత్తియు కననుజ్ఞానంబున మనవి జేసుచుంటి।

అనత్రిశుకులకు జనకులు చెప్పెను అనిశము శ్రీహరినీ।
మనమున నిరుపేక్షను గానన నమున తన తత్వము దెలియు।
బాలకృష్ణ భాగవతంబే ఆలాపించుచునా।
ఏకాంతంబే పాత్యశ్లంబని లోకులెరుగరనుచూ॥
కలవి వ్యాగనే తలతలన వ్వాభు యులప్పె వేదలగనా।
అనేకలోకములుత్తరింపుచును మనోవికారమునన్।
జనుమాఁవనమును నిరతంబగను మహానిష్టులమునా।
కలప్పెశరము ధరించుకొ యులప్పెను లుకుచుచంయునింపా
దెవెంద్రనిజారాంగన యేమున్నే ఆదరగ్రముపేట।
ప్రాతిగె కత్తెను ఝాడుగుండుతాని వాదనురాగానూ।
అక్కరా యోగిని జూచితివటవే ఎంత్రి ఘ్నమునదనగా।
యేమే వేరానే సుఖములు గాఢంగల యోగులు ఖరీుగలరూ।
రాణివాసుత్రైవా నౌశునిజ్ఞానంబులు బలు తెలుదురూ।
180 వారి జాతి మునత్రేటతి రా గదె కర వాని యమనుచూ

బాం పక్షిరాజ్యాన మొంతేగె విసుం డీనా ర హంసతారలిగదా,
వెలత్రుంబి [illegible] భూంస్థలి బారలాడగనూ,
తిరిగి వ ష్పృమా సురతాం తాం ంగాంతె గువృజాం డుమనినా,
రాం జాల బుంఫులల భూంజ నుతి వ్యరాం తొం బలుమనతెలా,
తోషరహింతులైతైని గారతి ంతవె షాంకులంతాం
వంతి దుష్టశరగాంధిగి మున్పటులు పంతి జాక్షితినుహాం,
తారసుతి త(రీ)జనుల నారతెలవె స వుల లిటాంగ రం,
తెరశలా సురలక్ష్మీచేలిగనివ ంసిగల్లుతరీ రని,
దానివ ంతుసు శ్రీం గారరవుజాబి ంతుదానవు [illegible],
వే [illegible] తాంనా ప్పతునృమ రివేణువుబాంధ్వలనరా,
నా పి ంతెంబ్బ ంవునే ష్పథిబాంవెదందాంభుటవు
మహాత సున నా॥

మంంబిదను ముగౌవ బరాత్రి ంపుత్రి [illegible]
దాని విభుని గని సురలోకము నిగ ఖుప రానవుమరి దేనుడు
[illegible] టమాం టలత్రి బాగులు గాఢ్సుమా,
అధిప నంబుం టతివేగె నుసఖి తాఘునురాలాంబౌలంగా,
ంబాంసంగతివిని రాశిసుతులు మరి పాంసి దాలగ్గెనసుయా,
చిత్రశుద్ధి తృప్త్యాది శుద్ధిగా స్థల శుద్ధి ంతుగలు గణే,
జపములో ంతునము ంసుంబునసింధ్యవుపూమ తొడరంభ,
తపముభంగమైన తింబతేము వ్రాంభ పలనంపునరిసు,

184 తాకిన ఝుష్టముల త్స్రదనని బహుతరాల తురగము[..] రగనూ।
కుంభనను పసారంభముతె ర్వడగ బ్రుంఘాగములుగనె గక।
అంబు జాక్షి జను దెంబి ఝణు దురుగను సంబర వుఘనముగను (మెలు నకుంపక్)
తాళవ్యాదంగ టవాంగ మిళితముగ మేలు వహింపగనూ।
తత్త ధిమిత తాధిత్త ధిగుత్త ఝణుని ఝెణు తొత్తగల శబ్దములతో।
తాధి త్తిత్తి త్తనంది మి ధిమికిట ధిగుడుకత్త ఝణు ను[..]।
పత్రి వేణా హాంక సాధన కళాబవ ర్ణములు తేడు గనూర।
[..]త్త ధిత్త తాధిమికి ఉకిటతక తక ధిమికిట ఝమెనూ।
సాహిత్యగతులు శాఖిల్లగ నాడెనకాం[..]వ్యములు మీరగనూ।
సరి[..]మపధనిస, సనిధపమగరిసస రిగరి ఝణునుబూ।
పారి ఝణుని రి ఝణుని స్వరసాహిత్యముగ రిధ[..]ఝణునుబూ॥
రాగకంఠుతె తుంఠబాడెగద భాగుతాళకింబ।
శైవర విశంకరభరణాద్దులు స్వరసమ్మిత భరితముగా।
తోడి పూరి పున్నాగ రాగములు జాక్షైరాడెగదా।
కాంబోది ఝణు సారావ్రువరాళి ఝణు అంబరంబుగ్రమ్మక॥
ఆహిరి తాన్నడ సావేరి ఝణు గాంధారి లాహిరిగనూ।
బాగు మీరగను నాగస్వరంబున యోగులు మెచ్చగనూ।
[..]వెలిం డిపు ప్రాను లగురేత్తగ మనసుకు పండుగ వలెనుండక।
అభినయము విద్యలు సభికులు మెచ్చగ విభవములూరగనూ॥
ధవళాంశుత మును ధరించిన దేహము తాపుతాను బుంతా।

చంద్రకళామణి విరాజితమున్ దగ నుబంధనపూంతవటేన్,
19a వేసెలందె తుషారకసాత్తినసా సెప్రగతి మెరయన్,
జాజిగా లిరుబందాన మెరయగను రాజితవారకాంతుల్,
తరుణాంగుళ తోద్ధూతకంఠ్యులును నరుణవిలలయము...
జలబలబాడగరువు దిద్దులు గుర్తింపగ తులుతుబునారంభ౦,
ఆలాపంబున బాక్రిబూపులును బాలకునరమోడ్పుల్,
రతివిభ్రమ విలులుబూపుమున్ దగ అతిసుందర రూపురన్॥
ప్రేరిత ధ్వానములగత ప్రబంధము ద్వంద్వముగ శోభిల్లన్,
జంత్రగాత్రములు వింతగ గలపిరియు సంతోషములుబ్బన్॥
శుతిలయ మ్రోలనాట్యంబు రంభయనును ప్రతటంబెను విను దే,
వబ్బిలోనుత్రాక్కారు పోలితేను వృబ్బించగదలచెన్॥
మొగ్గలు బంతులు లాఘవంబులు జగ్గులు మీరగనూ,
వగలుగులుతకను నిగన్నిగయునితా టంతములల్లాడన్॥
జిగ్గి నిగ్గులను జారు జంపుతా మెర్రు గ్గు తెగ్గుతేశ౦,
ముకృప్రాగు మున్యాలు తదలగను చుక్కల తేమెరయన్॥
బంగారు పృంగారజులు శృంగారము రంగు వహింపగను,
గజ్జెలందిరుల మ్రోయగ రంభయు నబ్బులు ద్రాక్షల్పునన,
తనువు ద్రిప్పుబును తలతలనవ్వుచు వినయంబున చేయియు,
వలపు జారము బ్బటలు చప్పగ నాతలపంపను బాళిన్॥
19b శుకవాణియు శ్రీశుకులసమీపమునందు వసింపగను,

ముదవతిరాగవెవ్వరదానవృము ధుతవే యునినా।
దవెంధృనిలాతముునవసింటే దేవాప్పరసననినా।
ఎతెుం దుతు ఉు కృథితా ఖ్ఖితి వారాయు తవుం దయూనయునిస్నా।
విరాసన్నిధి వృపబారవుసెయుగదాంసుగాలననినా।
పన్నాసులకుపబారవునంగార అన్యాయుము టనర్లు।
సన్మనిశ్వరులకృపవెమారతునుసన్మార్గము టనర్లు।
మార్కృపతేటతి లోతే ... లోకాతిథుడనా।
లోకాంతిమలుతవురే యునునునుచెకాంటేనటనర్లు।
శ్రీకుమాలుభ్రమింబెమునుతే లోకమును త్పురనా।
నాయుతమాదయుగలుగజేయుటెసాంయుజ్యమటన్నా।
వయుగలిగిగలిగినేనేమియుత్పనాకువలయునేత్రయునా।
శక్తిగలిగినంత యుం దయుసెయుటవృత్తమేయునినా
నాశక్తియునికగుపడుటేమాజూశనదేమియునా।
చక్రనిస్త్రలకు మత్కృవలఖ్ఖాటేయుతెకృవపదవనినా।
... కృవలనగానేఉవవెనుండునుచక్రెరబాంవ్యుయునా।
గానముబాడితేవనరైతిరిగాననుమెయుతయునినా।
గీతమువినగానేమిఫలంబనిప్రతితోడననినా।
నాట్యమాడితేఖాండర్లైతిగానాయుతేనాటతనా।
... గాబరఫలమితదాబతేడయునినా।
నాబాతుర్యముతేమిఫలంబనియరాంబంబతననినా।

తేటయగు వ్రాటలు తెలితెయగనగను తెలుపుదు వినుమనినా।
యెమినిదెలిపెదా భావమునినా తామది వినుమనినా॥
20౨ వివేకాంతంబుగ దెల్పుదు ననగా శ్రీకాంత మెట్టిదనినా।
బాగుమీరగను దేహ/భాగ మిత్తు యోగీశ్వర యనగానే।
భాగానత రూపంబు గలుగు నాం యోగసిద్ధి గాంధా।
అనగా రంభ యనున ప్రాబ సుకులతా వినయమమీరగనూ।
తావి తపంబు నిఘనులు దెల్పుదురు తామనులనుగననా।
మధుర వాక్యములు మంత్రములతో మదవతుల గుహం నుయూ/బునసూ।
ఘనమిబ్బూటు యెుద్రు వ్యసిద్ధి యనున మనసు బత్తిసిద్ధి।
(స్త్రీ) పురుషులు యెమితంబుల గుట [illegible] రహితము గనూ।
కల యనుటే దిక్కుం ధనయుద్ధరు యెలలో మేలు గుటులూ।
మేలగుట మా [illegible] శిలు చిటస్తంభన ఆకర్షణ యనుదిందు।
ఉచ్ఛాటన తిరిగా బ్బూటయు క్షై వృష్ణాంబ చేత మున్।
శుంభకే మంత్ర ఉనూర కుంచుటుం ప్రారంభ మూపని యమా।
ఆనందం చెప్ప త్వష్టంబును అనుమాన మింజప మనా।
మదనుండే మంత్రాధిదేవతే మంద మెప్ప త్వష్టం॥
దేహంసుఖంబే సాహంస మాలపు సతియే త్రైలోక్యం।
20౪ అను మాలపు నింద్రాదిదేవతలు చంద్రుడుసాక్షిగనూ।
గరుడాదిగబ్రహ్మాదులు హరిహరులనంత భాగ్యములా।
శ్రీశుకుస్త్రీలను భాగించరె యని బిరిన వ్రాలు నమ్మాకా॥

దేహసుఖముతంటెను మిక్కిలి తా సాహసమే ఱతనా|
ఆబాష్పునవిని సంఖ్యంవసేంద్రియు దుర్వారంబు ప్పొంద్రియనా|
దేహంబునగాను బుద్ధులుయునగా వెంహ... వనగా|
శుక్తులవిషయంబు మైగాంధియునస్యులు సుఖములు...లూ|
తలదేవాంతాని కుపతెవినవేంద్రులలో దేహంమునా|
(శ్రీ) నిపెహింతజేవి తక్షేదవుసు... దేహంసుఖంబెమా||
అస్వనోళిపహిం్రియలును గాలియుగగనములాదిగను|
తలిపినపించభూతనిలపిరిజగతినిఫలముతెవిదానం
పృథివతత్వమునందును భర్యము పూతతోతివినువిరా
ఆపస్తత్వమునదిరెంకత్తములరూపునవంహ్రాంకునా|
వాయువు తత్వమశల్యములాదిగజాంరువలయునగా
శబ్దగుణము శూన్యంబాకాశతత్వములవివినువిరా||
పంచతత్వములవిందుంచురుగాబఅంబరానవిన వైకా
శబ్దము వినుటె స్పర్శ ~~...~~ నంటుటె రూపముతనుపడుట|
21 రసమెయుచి రియును గంధమె వాసనపరసగతులు వినుమా|
శ్వాతక్షుశ్చ (శ్రో)త్రంబులు జంఘ్యలు ముత్యమైదలుగానా||
అరింది0టతినైదేసుమితేనుసునతియుదింకను గల్వ|
జ్ఞానేంద్రియములునైదుగదావినుకర్మేంద్రియములుగా|
వన్నెంబులాతవాక్యులదేలుసును అన్యముతేమెయగు
తంత్రసంగతులుతాళ్ళతునేశవితరెంహాదేమెరుగు

చేతుల సంగతి చిత్తమెరుంగును ధాత యెరుంగదుగా।
ఘటము తు జీవితి తగులాటముగా ఘట రూపము వినుము।
ఆడుదానికే మొగవానికి సుమి తూడి తమొదలనిరి।
వర్ష రూపము నపురుషుండను మనుసు బుద్ధుల సమ్మతంబుగా।
స్త్రీ రూపము మెదని యుందురుగా సరసిజ[illegible] మొదలు।
మనస్సు దృష్టి కానిదే రునతతపిన తన్నగ ముద్దయని।
శుక్ల శోణిత సంయోగ వశంబున యేకృత పిండమని।
ఆ పిండము స్త్రీ పురుష నపుంసక రూపన లింగములుగా।
రక్తము మిక్కిలి గలసిన స్త్రీలని యెయుక్తిగ దెలుపుదురా।
శుక్లంబెక్కువగా గలసిన బాలత్రని పురుషుడని।
రెండు సమానముగా గలస్సిన బాషండుడు ద్వంద్వభువని।
21 ఒ. శ్రీ. రమండులనె[illegible] మజ్జగపెతిన చందమునా॥
వైతనేలతే తతల ముబుగ్గయుగు వికలముగా కుండదే।
రెండో మాసమునందుక్తరదను బుండిరిగద వినుము॥
మూడో సంత్రవుగా మున పిబ్బయుని యింటాడు గబలు తుదురా।
బారతుర్మాసమునందున తలమొలు శల్యములాదిగనూరా।
తేళ్ళను దే శ్రైరెండుసుమాయికతాళ్ళ వెళ్ళుస పదగరా।
యేనబైరెండు నరంబులుగల వనిఘనులను తుందురుగా।
మూడుకోట్లరోమంబులు సంఖ్యలు గూడియుండు సంధ్యా।
నవరంధ్రంబులు నవయువములుగా నాల్గోనెలలందే।

నాభిగుహ్యహృదంబుతంత్రమును సాంఖ్యప్రాంతమునుగా।
ఉదరవమునం దున నుండు సుషామ్ణ కపదిలవముగా వినుడీ॥
వుష్టి వగారలు గలపెద్ద దవత ప్రగు తపి రతుండుగా।
దానికి నాధ్ధాంరంస్త్రైప్రగులు నలశ్రైరతుం డుదురుగా॥
నాలుగు రూనికెలర సోతెడు రత్నంబు గలుగు నని బూ।
రుగాడు మానికెల గిప్పెడు ను పృని తేగాడి రి గగి తపునా।
సోతెడు నరగిద్దెడు బోవు డి గద వుంగాల వునెరుగుడువా।
పాంవగ మురాడె శెలుగు చింతన్య్నని ధీవ రులందురుగా।
22ఖ ప్రాణవతశెరని రుషులందురుగద వినుతులెలె వినుడీ।
వాతపిత్తమె హాబిశ్లేష్మములు శతవములాందిగనూ॥
రోగజ్వరరూపవమువికారవముజోగులోగుల నుచూ।
పంచవు వూసంబు నచర్యవు సవరింబు చను బుబలు తుల్।
ఆమె ధ్వప్రారి తత్రి మికటుక గుగంధ స్వభావవముగా।
మొగాత్ర పాత్ర రతును తపైన బాటు బహు స్తోత్రా హారవముటుంబూ।
అదె హానతు వ్యాధి మురాలమ్మై పాడు గలి అ రతుండుగా।
ప రు న వె డి యూ నిను వును వుంచు నాబం గా క్రైన ట్టూ।
సుగుణవును దుర్గుణమెవు కటు నను చు నును గుణులన్నంతుట్టూ।
నుంజనులు దుర్జనులను గను బాటును సుఖలన్నెల్లగనూ।
దుర్గంధమును నా ఫ్రాగింబిరతుబహు రుకారోగ్యమును బుజ్జానుల్।
ఫగులుంత్రి మాత్రి బందనమె ప్రుబలిన రతిగనూ।

పాదములున్న గెదంగి పృష్టములు మోదములన్నట్లు,
దారు రతములవుత్రుంబదను పంకము కాలములెత్తనట్లు।
దానవిహీనుని గృహంబున పుష్పాల ఘనము నిలువనట్లు,
సుఖదుఃఖంబులు లఘునాకటిలొని సుఖనలుపులు కుదర్కె
తలివితేటలు లాతకారటుబలు వని అలలలాపటనాటి,
ఖతంట వెన్నెలబందంబను బునలాకములన్నట్లు,
రాతి రిపగలాక రితిగదాని అనుమానకుట్ట నుపాటర్,
పెంపొ బెల్లంబాకటనమునను దంభలులతురితి॥
అంతనదు పిల్లను గాంని పాలుబలతిని వతేనట్లు,
అనుబంధంబున దేహాహాంధిని అనినిల్లదలంబు,
22 b ఈపాంధి దశకమెటర మునిస్థిరముగ సఫలదమునకు
మోహాపమందున క్షురము స్త్రీ ఆసాహంసము త్రననా,
ఆత్మయందున శ్వరుడు వసించె ప్రాప్తికమూర దృగా,
జీవితరూపము నామమున్నానము తానులతేదృగదా,
ఆగురుందుఖ్యుడనంతుడాత్యుడు అఘురాహంత్యుడుగా,
నిరాకారుడు నిష్కలబత్ముడు నిరామయుండుగదా,
అవ్యయుడక్షురుడు ప్రయోజకుడు అద్వైతుడు సువర్ణ
భవనల్లియుగారెపెనులను దానులమొదలుగనూ,
పిల్లలు తమలుతలు నల్లితాళ్లుగల పాములునేమునతలు,
పందులు గాడ్దులు కుక్కలాం వి పంటకాకులు తాంకుల

అనేక నగలు గుఱ్ఱంబు లావులును అనేక వస్త్రములు మొదలుగనూ।
చందనాలాదులు కర్పూరాలాదులు దండిగ సద్వస్తువు లూ
నదులు గిరులు వనములును పక్షులును విధులాదిగ జంతుల్।
జీవరాశి పన్నె భూపాల అను వారలాతె వెలమి అయుండగనూ।
సాంపూర్ణ సద్దై సాంగత్యమునే అయ్యెది పాదారతుండై
23ల ఆగామి సంచిత ప్రారబ్ధము నాగరితము ననూ।
సుకృతకంబున ననుభవింపుమను నిర్మల మార్గమునా।
పావన తీర్థమును బంధాన పాపములు పోనమునే అయ్యెనునా।
పుష్పాల పోలికెగా పుణ్యంబులు నవ్వులాడు నట్లూ।
అమిత పాశంబున బద్ధుండై అమిత దండన కార్పణ్యమునూ।
పుట్టుచు గిట్టుచు చచ్చుచు పుట్టుచు చచ్చుచు పెరుగుచునూ।
ఎన్ని అనేక జన్మాల ఫలమునా తిన్న సుకృతమున్నై అయ్యున్।
హరిగుణ కథలును విస్తృతిగా హరి హరి నామము నుండే।
హరి ప్రతి అవతారాదులనబి అను హరిభజనలు చేసి।
హరి అను నివసనములు చేరువ వృద్ధు గృహస్థ భాష్యులను హరికర్పణ చేసి।
శివకేశవ ప్రీతిగ దానంబులు వ్రతములు పింత వ్రగనూ।
అనేక గల్గున లు రెండు దానములు కన్యాదానాదుల్
అనేకమ్మా చేసి అను పుణ్యలోకముల అనేకమ్మా ల్లోనుండే।
గగనమందు నక్షత్ర రూపమై తగునాళ్ళు వసించి।
పుణ్యక్షీణ కాలంబున జగత్తుకే సర్వమార్గములన్।

23b గగనము నుండి ఒదవుగా నాకాశ్మియ్యు కబాంలదినంబులకా,
అందునుండి నదకయున జూస్త్రాంగయునే వెందుకా మెప్పునప్పా,
పాతనుండి ధాన్యము నవసించిన వరాన్నత వారకగనా,
అది అన్నంబై పదిలముగా పురుషాదులు బుట్టెంబో
అన్న రసంబై హంకారంబై అదె నంన్న బీజం,
ఆ బీజము శ్రీపాదమున నిలచి యున్న దే శ్రీకృతనగా,
ఆ శోకరాస మున నందు జేప్పై బాగుతరంబు గను,
సప్తమ మాసంబున తదిరాడుబు వృత్తిరయు దలపోసి,
అష్టమ మాసంబున జ్ఞానముస్మృతి గపారి దలతి,
నిష్టారాధ పూర్వమున సెంరవు దునని కష్టముల కీతేరా,
నవ మాసము రాగానే బుట్టెనవ [illegible] ముదారంబున,
ఆ రాపెల తల్లి గర్భావస్థ పృథ్వి మీద నుదయించెరా,
ఎరుపులు పసిపని వర్ణంబుల యాతురుగ వలంయుననుబూ,
రమింయించె మా నేవరి పరించుబునా నాపోడి మిని జమురా,
ఏబేష్టను భాగింయు స్త్రీ తెని ఆబాతే కునుపురా,
తనసంబి తమె తనవె తులతో తానె దెబ్బకాని,
తానతకా న్నాన్నెత్తెప్పను త అదం త్రాదుల దనికెరా,
24a తనకత్తినతా న్నాళ్ల హాన్నింబురా తనంయులు తానాళ్ల,
పెనుబు బుండగానే ప్పుడు బనునా మునుల మతము వినుమా,
బాల్యంకు స్వనతా వరారంబున వైతల్యముగా రా,

బ్రతికిన వారికి తమంచే వివరంబు నివివరులిట్లనిరి,
ఆవిత్రి శుకులును తన సన్నిధిలో రంభ తు చెప్పగనూ।
నా దేహంబు ఒంటి వంటిది గాదని వేరొదవు మీరగనూ।
నా దకట్టు దిట్టంబుగ గూర్చితాని ఆదివశాని తెలుసుకోరే।
తానగానమును కరతి జేసుకొ తానె తా(త్ర)నంబునే।
జంత్ర గాత్రమును కరతి గూర్చింబు యంత్రంబుగ నుపింపె।
పొట్టచరుతాని బట్టవిడుచుచు హంబుట్టా మూడుమునే।
అష్టదిక్కులెల్లాడగ మిక్కిలి తీవ్రంబు తాగ్గూమునూ।
ముక్కలెన్ని జలజలయని రాలగ తెంక్కువ ధ్వనులెగయంగ।
బ్రహ్మాదులు భీతిల్లగ నాదము బ్రహ్మగీతమును నూ
హాంకమును నూ
24h బ్రహ్మనాట్యమెల రంభనాడగను ధర్మసరగి వినుడే।
సాగరములనుపొంగి వచ్చెనిక భాగులువగితిరిగా।
బ్రహ్మాండము నాకట్టైతను పించెను బ్రహ్మచెగ్గడిలగా।
అంతట శ్రీశుకులానందంబున కొంత సమాపమునా।
నా హరి హంసము హరిబుంచే నెటని పాప మొట్టితిరి।
సాష్టాంగముగా దండమునుచే వే దండగమున కప్పుడూ।
రంభాని గర్భంబున కొంతులు అంభోజాసనులూ।
కసుత్తర మొందత్తైన పరిమెళము విస్తారపు మహిమల్।
కలిగి యుండ నీ కడుపున బుడితే షును డందురు నన్నూ।
చెలుకత డుపులో వల వరాత్రాదుల నులుకుచు జనియుంచె.

ఏమి ఫలము నేననుభవిస్తినే భారము మునింతునగా।
శిష్యానతలవంచుకొ రంభయును స్వర్గమునకేగెంచెన్।
రంభా నేపే కుంభిని లోపల జృంభణము గనవగా।
ఆదేహాదికేతరేంబు లయుశుకుల నుసాదుగారుడదనుచూ।
25a పరులంబాంధును బ్రతుకు మటంబును మునుర[illegible]చెప్పెనుగా।
ముప్పుతెని ముత్తైదువటంబును మెప్పున దిరుగుదువగా।
శుక రంభా సంవాదము జగతిలో అతలంతకును [illegible]
విను హరికి నికచ్చు దుర్హరికి తపున శుష్కవులుగలుగూ।
ఆదిదేవా పురాణపురుషా ఆద్యంత విహీనా।
(శ్రీ) హరి శౌరి జనార్దన నరహరి గిరిధర రతివరదా।
పుణ్యపుర విశ్వేశ్వర హర శివతి స్నప్రాణ సహితా।
హా లయుత నయనాలు పెంపాను మంతానకి ప్రంబుత్తృతియగా।
బాలకృష్ణ భాగవతంబే బాలా వింటివిగా।
ద్వితీయము ఆశ్వాసంబు చెప్పితి నిహితముగ వినిపవ్రా।
నిందుముతినవిని గుంఢారవ ద్యుల వీర రాఘవులచే।
ఆ యుక్తమున రాగమ్ము ప్పితో నయుసు తాయనుచూ।
మునులందరు సంతోషమున సంబున మనిమిసయుబుంఢ।
రెండవ ఆశ్వాసంబది చెప్పులకు పండువవతే సుందరా।
తరువాత ను లపే హరయున టంబును మురయుబుసూ లనూ
ఆడుగగానే తానుడువగ తృతీయ ఆశ్వాసంబూ॥

ఉండు గలదు తథ చెప్పుల విందగును ముందర వినవలయురా
మరాఠాల శాస్త్రసములతో కథలే పాడి విగాన సుందరా।
మంగళకర మరాఠాబంధు సుమీరు లక్ష రంగనాథుమహిమల్
లక్షి గణ ప్రాసలు నేరుగను సుందిమతి మంతులు మీరల్।
(వ) తి తెతను నే వ్రాసితి సుందో అతిశయము మెరుగను మీరా!
మితి తప్పిన రక్షించవలయును సాహిత్య బుద్ధిన మీరల్।

శ్రీ — (శ్రీ) — శ్రీ

26 a (శ్రీ) లయుత సత్యసన్నుతులందరు శ్రీ సంశుల ప్రార్థింపన్।
ఆ ముత్తరువాత నులక్ష్ము సతీసుందరిని లక్ష్మి వనివనలకు గన్।
పుణ్యపుత్రి విశ్వేశ్వరులను అన్నపూర్ణ విభుని,
హనుమంతుని సంన్నిధిన మనులకును ఘన మంగి చెప్పునగా।
గుండావ రఘుల వీర రాఘవులు త్యాగులు నిండిన ఘలా।
శుతులు జనతులను బలా బలమతినతానతలంతనగా।
(శ్రీ) హరిహరి లయుని త్రిష్ణులచే ఓ భజించు బునరా।
వేదములకు తాన్నాదిగురుప్ప లయుని వేధ జనించెనగా।
26 b వేధి బ్రహ్మని లయుండు రుగద భువి మోదమెల క్షగనరా।
(బ్ర)హ్మక్షత్రి లయు విఖ్యా ద్రులు లయాధర్మము సాక్షిగనరా।
ఆరాజులు నిద్ద లుగద జగతి సారా జ్యము తెలస్।
భాను చంద్ర వంశాదుల నంగను పూనికెగలదు గదా।
చంద్రునకును సుతుడందురు బుధుడను కుందురు గాభువిని।

బుద్ధునకు ప్రబుద్ధునకు బుద్ధునకు రరంగును రాకినంగుమంతుడ్
అంశుతుంతునకు విధింరుందురుగవని ధ్యేతత్త్వపాలు,
తత్త్వపాలు నుతువరాంధాతం దురునతని తివరాంరారాతి.
ఆతనితి రరుం వరాతి అగునందనుదాంవిహింతి రరుం ధృ
హెంతి విధి రరునసుశూరత్రితి ఆతృజపృథ్వుపంధ్యా
పృథువృతుత్రిశంసుడు ప్రహేతి రరుశశ బుందునసంగా
27 యబ్భారతం ప్రసాసుభ రతుడువసు ... భాబు డుకు కు వినుఢ
రరు దువాంశాపూర్ణడు సత్యవంతునకు శంతనునుదుంరుగా।
శంతనునకు తావిచిత్రవీర్యడునుపాండురాజు సహగా.
ఆపాంచాలుకు అర్జునుండుగాన ... న్యసుతుండూ।
అభిమన్యునకు పరిక్షిత్తుగా ప్రభవించె విసుం...
నాల్గుచేరు గులనేల రేవులు మానలు వసవూనుడుగా।
పృథివిపాలనసేయుబాడనె పృథివిపతి ... రరూ।
ధర్మాధర్మవివేకనకే రరువు ధర్మరాజు రరునగ ర।
శత్రుఫలను పింతింపు మాటనితఆగ్నిహోత్రమునగ।
మిత్రులకాసఖ్యంబుసే రరుబాపుత్రసమానుడుగా।
దానవులకు తాతానెనిధి రరునపూానికే బాలదుడా।
ఆర్తజనులకును అభిమతము బబ్బుబాస్పష్టముగదతుపాని.
తల్లిదండ్రులు తావుదేనుబింతావునినప్పవులయా।
ధనవృంకు వేరుకుచెరనిల రరు తను మాహర్త్యమువినుడి।

విస్తృత పంటలకెంచగ వశిష్ఠ తన్నమిత్రులంధ్రా।
షునదనిషాగఠగ తనదేశాల ప్రజలంత సుఖంపగనూ।
27ఒ వెలతుతురాడు వర్షిలు గురువుయ్యంబులతేన్నగపం ఠుంగా॥
గోవ్రులు ముక్కల ముల్లను పితుకును దేవతులు పొల్వంగా।
ధర్మము తప్పక ధరణి తలమె నిర్మలముగ నేలూ॥
సతుల జగంబులు సంతోషంబున సుఖముననుండగనూ।

పాతరసే ధాగ్రాముములలూ పంటలు సఖముతత్త్వ పరిపూర్ణ।
కెంతో వత్సరముండు వర్షములు నిండా తేతున్నా।
దేశదేశముల నుంచి జనులందరు గ్రాజూచి రాజుతోనూ।
రక్షించుమిప్రాప దిక్షువాణిని వక్ష్మింప దిగిరిగా।
నిష్ఠింపుము తప్పండినెని అంత రక్షింపుము ప్రజలన్।
వర్షాతెన్నడు తక్కువతేదే హర్షము పారగనూ।
పండులు తక్కువలనగా విన మితతంట తెరుగముగా।
తంటాతెరుగము రాజాంతను బానువంటరిపాటున నూ।
తమతుగల్ల ద్రవ్యాలుగానంబు తమరందరు వచ్చిరిగా।
బారవప్పుటెంకాయలు తేనెలు నెరు పాపురములూ।
దంతపుతవాచి మంచంబులుగా దాంతరపావాలూ।
(దా) క్షిపండ్లు ఖర్జూరములాదిగ బుక్కిషంద ములు నూ।
తందబరవదములందపుదే కలుతుందనపుంగరములే।
బాల్లెకోలలద్దంపు బిళ్ళలును ముంటుపంచగిన్నెల్।

దాపుచేరలు రాజనవ్య బొంత్యవులుడాటులుచట్టులు లుజిడా।
పగరతాళ్ళనువైదురు గావున్నలు నుజగుతొంజివ్వాజి।
28 ఉ. తేన్స్రారత్య్గవులలెసుంచూవి స్త్రారంబుగనా।
చపుర వ్యగవులులు వేరుపనసలునుచపురులకొవళ్ళా।
నదరుగలుగువస్త్రాలు రూంతలునుసదరుకుదెబ్బిగాం।
తెల్లితాంకులు నల్లని హంసలు పల్లని పొంపుర వులే।
రంగుటేగను అంగజాళ్ళునుసంగతపుబూవుల్లే।
జాతి రన్నపని వుల్లుతుపొంతులు ప్రతిగరాజునరా।
తెబ్బరంబ్బినలవబ్బుతిక్షేనాం బంబ్బాలులు విరవే।
వబ్బట్టతునైనానెగెదవుని పుబ్బటచెప్పగనూ।
వతెనన్ప్రుడువర్గజాలవులు దాలనింరగనే।
కురిపింతునుపంటలు పంతించేదఫరవతెదుమాతుగా।
నేగలగుంతగనెమిగారతతొంజాంగుతేకనితగ్గ।
తపవునేతుజన్మాదులానతుగను వృపవుతానవుహింసా।
చాంగుచేతువినుతనెనుప్రజలకుకే భాగభాగ్యసమితి।
తారినట్టుదంతుసెంతుబుజనులకుధైర్యవుదెలుప్పుచునా।
వారిరువులతునువారినింపితనవారినితూడుతాని॥
హింతులుమంత్రిపురహింతులతాడుతనుచతురులునహితుఖండా।
దీవింతులసామంతులగూడుకానితవంతులపురా।
తగునట్టుగనాలాచనచేసింబుభగవంతునిదలచే।

జనమేజయు రావించి నగరగల ధనములొప్పగించి।
తన భూమింతిన భిషిక్తుని జేసెను జనపరిపాలనకున్।
284. కలవిఖ్యాతుల నజడుం బ్రయుయుమందయున స్థలయుపదిలయునుఖా
రాజనీతులుపదేశముసేయుగ నెరా జనసేయుచునరా।
పాలింప బుట్టు జనుల బాగుగ నుంతాంతయుం బవలయురా॥
మంత్రిజనుల తెప్పుతనిన్నైన స్వతంత్రమివ్వరాదురా।
హూకుముకునాం ధాకకార్యమెప్పుడు వైతట్టైనా తగదురా॥
నవ్వులకైనా చెలిమిగూడదురా పువ్వుబాంధ్ధతానరా।
జారులతోన ఖ్యాంబుగూడదురా తోరి నెపుప్పుత కినీ।
చూరులు తనదేశమునను ంటతు తీరదు నెపుప్పుత కే।
శతృజనులతో మైత్రితూందదిక నిమిత్తముతోడుతను।
పరులిచ్చిన నుపహారము తెన్నియు పరిక్షించవలయురా।
అగరు చందనములాది తుసుతుములు తగదం దుకొనంగా।
ఫలభోజనములు ఇలప్పై పంపిన కలలో నందతు విరా।
నత్న్యదగదు (శ) జనుల/నుషరులనుము షుర్యతతిని ముమురా।
పగవారితిచను విలువ్వతగదు నుమి యుగురుబాంధ్యమైనా।
అశ్రితులెందరు వచ్చిన శాశ్వత పదవియ్యగవలయురా।
అ. తిథి జనుల పూజించవలయును సమిమితి దప్పుచ్చిన నరా।
సప్తాంగంబుల ప్రోచవలయును సమిపృత్తము మార్గములా,
సప్తవ్యసనంబులు తొరగావలయుంత్తే విరాదనైనన్,

వేల జూఁ తన ను పెంచెదు తెప్పుడు వరాటు బరి పుణ్యము
29 వ శ్రీ దండకము నను తుదల తుంతలు వతిగూడగ గారు.
ఇంపుతే నిధన సంస్కార నిదానంబులు తంటు తమున్ ।
తన యింటను ధన ధాన్యాదుల మరి తని యింక కూర్చువలెన్,
సత్యము యెప్పుడు సదా వృత్తి యును విస్తారంబుగ నరా।
ఇతి వేంద్రులు ధర్మాదులు నగరులా నిల బి యుండవల యునా।
సకల పైన ధాన్యాదులు గూర్చి యుము వికలము గా యుండా।
విత్తనాది ద్రవ్యాలు ప్రజలకు యెంతృత నీ వలయునా।
పుష్పం నీరు శుభ్రాదులు నగరులా తప్పక నుండవలెన్,
నారేంద్ర తుస రి పో పు ద్రవ్యములు బరాప్పుడుతే మందలా।
ఆ యము ధాదిని జ సాధనాదులును సాయత్తముగా నా।
వృందవల యును సు విరెందా స్థల మున నుండరాదు
క్రొటు వి ద వి వత బా టణ ఎప్పుడూ మారు తులా ద దగదూ।
తన సౌ తల నను పెంజ్వని వ్వరా దెంత ఘను నిస్సా।
ప్రజల విషయము వైద్య మెచ్చత రు చెప్పినను ప్రజలను గావలెన్,
పరరా జాను యెంగ్లిం బవచ్చినా భటు నిన మ్ము దగదూ।
29 ల స్నాన దాన ధర్మాది కార్యములు తప్పకూడదెప్పుడూ।
నారా యణు గాత థ లందు నెప్పుడూ కూరిమి బావలయునా।
పెద్దల తోసదా స్థిన యెప్పుడు ప్రాద్ద గ కుప వల యునా।
ఆ ని జన మే జయము ఈ డుగ తనియును హూ తు బనుపు తో తజెప్పి।

రమాకాన్తాపాంగబలము గాంచుకాని రమేశ వనంబున నన్నా,
రమేను గులు సుత్రములు తేరులను పూనితే కాల్బలముల్,
తదితరాదిశేషుడు జోతిల్లగమే దని కంపింపా,
చతురత తోజను చుంట మార్గమున చదలల్లాడగనా,
పంచపాద్యాదుల ధ్వనితో వెళ్ళ ప్రపంచమంబు రంగమొందెన్,
శ్రీరరామలు భారున వేర్రావగమే రుపువగాతేసువా,
రంగారతిగసంహారము వేడవేను ధీరమునంబున నా,
వైరి విదార గలెలునరింపుడు తాపహరి దాసుల గాచున్,
కత్రజనుల హింసించుచుచు దారిన మిత్రుల గాచుచు నా,
దుష్టనిగ్రహము సేయుచు నపుడు శిష్టుల బ్రోచుచు నా,
అతిథి పూజ గావించుచు దినములు పాతవుగ జరుపుచున్నా,
చను మానుష్యత్తర దిక్కునమే దిని గోరూపంబున నా,
ధర్మదేవతా తవేశ్వయందర తామ్ముల త్రిప్పుచు నా,
విదుబుంబున గావత్సరాయను నుండగా నఖముఖ్యాత్రివనిరా,
చుట్టు దిక్కి దండము తానుంచినతట్టున నిలిచుండెన్,
30. తన్నుల జలములు త్రావ్వుక రమేత్న్మునెమ్మది గాంగోత్రా,
వంజుపాదములు మోపి ఖాంపి ప్రత్తాంతనుగదపకనా,
వైకతాంతెగదె సంతానితిచుండెనను లుతుచునాసురభి,
రమేవి కార్యవిరాలాగు నేర్థనను ఖాంమాపతి రాజుడగన్,
ఖాంఖర్తరాము తన పాదము నిలుపుమానే భక్తిగనుంటె,

హాలకులి శాంతుని జలజబి హర్తగల యిలపతిపరణములు,
నిషేదినందు నితపాదుకొనవృంయుని వేదినివగతార్థ్,
పున్నదను బుప్పెద్దలు వినుపింపగ తన్నతల్లియును నునా,
భూభారమునివైరాతు చెప్పతే నాభుజబలమున్ననినా,
రాక్షసబాధకు నిలువతేత యంగా కాంతెగ దిసితిని,
మింయదునతలి పురుషుండువన్నె ఆనందు బూడుమునినా,
తరువాతను రేంశ్రాచరణంబ కథగా నినిలువదుగా,
వానలు గురియవు పంటలు వండవు పూనితె బాలతనా,
పైతకాలము షలయుంబు నాహధులు వైకకాలము వండుర్,
మిగుదలు మగలను తలియు కుంఙుదురు మన్మరమున జగతిన్,
గురుపుల నిష్యులు కూడదటుందురు దరుతెరుగరటంబున్,
304 తలిదంత్రాదుల తాదతనయులును తలతలిసియుదుగా,
పదల మానవు జగత్తులోపల దాదలు పాల్లిటబూ,
యింగాడు తప్పిజనులంత వసింతురు కాడిగములు ఘనమూ,
పాపితేత్రీ బాలాదులుగాం భూవలయుము సందా,
పాటదప్పి భూపతులు నదంతురు బాటల సత్యములూ,
పరధనములు దారాదినుఖంబులు స్థిరమ్మెయుండునువిా,
నిస్వారంబై పృథివి షలింబదుతురులు నిరాషగామున్,
నీబలు మహాత్తుగతి గుందురు గదయుంగాబకులకు తేవిా,
విప్రోత్తములకు వితర్కఫలములు తప్పును ధర్మములూ,

అసత్యమే రూపంబై ప్రవర్తిల్లును సత్యవంతుగారగాదురా।
చండాలులకును సేవలు సేతురు పండి ద్విజోత్తములురా।
తురాఖవారి విద్యలు బహు ప్రబలును మాంచువారు లేదురా।
యాగాదులు సమతూర వ్రజగతిని రోగాలును గలవురా।
నిశాచరాదులు పిశాచరూపమ్ముతో చరియింతురుగా।
కలి ప్రబలిన బాయిలలో వారాయిలు తెలియరాదు వినుడీ।
అని భూదేవి పరిక్షిత్తునకు మనవి సేయునప్పుడురా।
31 ఉ. తాళుకొదురుగా నుంచుమి యని మహిపాలుడు చెప్పగనూ।
కలిపురుషుని బంధించిన పిమ్మట యిలకు దుర్గయుండరా।
ఆ సమయంబున మునులకు మైత్రేయుడు తను జనమేజయునకే।
గుత్రముపై తన భార్యనుంచుతాని మెయిక్రొయనగానూ।
తల్లి శిరముపై తగని భారమిడి కష్టము పట్టుమనే।
జనకుని మారాప్పన తానెత్తియు బహుధనము గ్రహించుతాని।
కాశి కంచి రామేశ్వర యాత్రలు జేసి మనంబుననూ।
హరి నారాయణ గిరిధర శరణని స్మరణసేయుచుండి।
స్తోత్రవంతుడై క్షేత్రములన్నియు చేరియుంచుయున తను
యెమిదుర్తై తప్పైను మదయుంతుడై తాబుధులని తలచకనూ।
పరిక్షిత్తు కలిపురుషుని జూచియు శిక్షింప దలచి
నీవెవ్వరు నీపేరేమియు వారెవ్వరు యనియడుగా।
నేనే నాలుగా పాదను సుమ్మా నాపేరే కలియురా।

నె నెక్కిన వాడే నా జనకుండును ంగాడి నా జననిసుండో।
నగరగల్లు త్రివ్యాయు భారతీమ మగువాదె బ్బవినూ।
తురగ వుంపైరా రు గురు భాగి బహుసరసురాలంసతిరయా।
31 ఓ. శత్రుద్రనాసకు మత్సకత్రలకు రుత శత్రైర వుంత్రసు విరా।
తలదిబంగరుబలు తావరాల వేంల తావి స్యావృగా।
హారవితింట శ్రీహారి సన్నిధిలోన వృతారవంనాంది।
నాలుతల్లులనెనప దు నూరుల వుంప్పది కాలవుల।
(ప) పంచవేతె వృపవునవత్వనుతపటువారద వుంలునా।
(పా) దిర్ఘనజెప్పదాక మాటంరయుగదనిద్ధవుతెదుగదా।
పగలు జెప్పగలదాత మాటురయుగద భగవంతుని సాక్షి।
రాతిరిసె జెప్పదాక మాటురయు ఘూంతల వుంశటునా।
భూంతల మంతతునె వును సూజనునె తులువినువునినా।
దారితాలుగు పునివారి నదల్చింరయుతో రుగనెగగనా।
దండుబాకలూథ వూవిరాలుగా వెండు కూరబగచెప।
చతురంగంబులతెరుత జెసెగద హంతవుసెరయువునుమా।
తలిపురుషునకును రులపాలతునతు తలతబుత్త్రివినుడో।
గుబ గుబ గుబ గుబ రధవుంతెగగను దబదబగాత్తైసుమా।
దథ దథ దథ దథ కరులు గ్రమ్మగను నరికెను బలములనూ।
తుర దుర దుర దుర తురగవుతెగగ తురువులు తురువుజెసెగా।
తది వది వది వది కాల్బలమెగగ నదవినకతపెగదా।

పరిక్షిత్తుగాని యశేషముందంబున సురక్షితుండగుచూ।
హరిహరి దాతి నవిద్యమున నిర్వాణ నహార్నిశము పోరే।
గిరిగిరి దాటు విధంబున నిరువురు చేరుము నగరము నూ।
32అ మదగజములు మల్లాడు చందమున అదరిపాటుతేరా।
జబ్బలులను పోట్లాడు విధంబున బొబ్బలు బెట్టుచునూ।
ఖహాశ పక్షిముల భానుడు హామునకరుపాటు వహించగనూ।
రక్షింపుము శ్రీకృష్ణాంరమును పరిక్షిత్తనగానే।
భక్తవత్సలుండౌ జగధీశ్వరుండు రత్నతొడగుచూ।
కలి పురుషుని బంధించి నక్కఱ తదలతుండ నిలువగ।
హరినారాయణ రక్షించునని ఆపురుషుడు బలుకా।
యుష్మత్పద్మనద్ధానిని ప్సామరి యుమ్మానిలువవతెన్॥
రాజులుం పాలన తప్పిన మాటని భూజనులందరుగా।
ధర్మముం దప్పుదురా సమయంబున తర్మమొక్కుమునచూ।
తల్ల్వకారం జేత్తుదాతనే కలిమయమైయునచూ।
వరమిబ్బ్యయు శ్రీహరియుం శరా హింతుడైననమయయుమునచూ।
మేదినినాలుగు పాదంబుల ధర్మము పొందుగ నడచెగదా।
ఆదినమునలుతార సంతోషించి మోదించెను జగతి।
తరువాత నుభూసంహారంబును జరప్పన రపతియూ।
హిమశైల ములపోడగాంను నక్కడను తపముకాంతపేశ.
ఆ తలి మాయా పరవశుడగుచును ఏకమునంబుననూ।

32ఓ. గంగోత్రి పాదగాంచి మెచ్చుకొనుచును సంగతి విచారగను.
వారణాసి దర్శించి మెచ్చుకొనుచును సౌరాంరా త్రులనూ।
గంగాప్రయాగలనందు వాన జామునమున యమునా తీరములయమునను।
బదరీనాథుని మెచ్చుకొనుచుగా బదరికేశ్వరు దర్శనా।
కాశీ విశ్వేశ్వరుని తన భక్షణ తనును ప్రేమ మించగ చేసి॥
ఉడుపి సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరు క్షేత్రాని ఉడుపు గతి పాదగాంచి.
అనంతశయనుని భగశయనునును ఘనముగ దర్శించి.
మధుర మీనాక్షిని దర్శించి చిదంబరుని నటరాజు దర్శించి.
తిరుమల గిరి వేంకటేశు భజించి తిరువానూరు చని.
కంచి వరదరాజుల సేవించి ఆరు కాళహస్తి కాళ్ళ.
ఏకాంబరు పూజించి ఆరుణాచలేశుల కాని అనాది।
శ్రీరంగేశ్వరు గాంచి క్షేత్రతారా దంగలు విచారగ
దివ్యక్షేత్రముల సేవించియును ద్వారకాధీశగుణా।
పండరిపురి విఠ్ఠలు సేవించగ నిండు మనంబున నను।
చిందకాటి విని నందివర్ధన కాంచి శిలాక్షేత్రగా।
నా ఆదెరము కాని ధరిత్రి తత్త్వముగ తెలిసి నను తరుగను।
ఆపాదమును గని అతిభక్తి తెల్లుచు వాత్సల్యత కలుందరుగా।
33ఆ. తనబలవంతముని వెనుక తిరిగిరి ఘనసద్వృత్తముతో.
తెదల తుండ విరా రుండు వుటంబును గద కాని మొత్తుగా।
దాని ప్రాణములు తెగిపోవగను దండంబులు కత్తి।

సప్తపది కాంతల్లోపేరొందు మంతా ర్థు డి రాత వశ్చైనుగా।
శమితాం త పుహాం తుని ఆశ్రు ము ముం దుల స మాప భూం ములనూ।
త న వా రి ని నం ద గ ని ఱు వుం బి ఱుతా నా వ న ము న తూ।
మా ర గా నా వ న ము హిం ము చెప్పగ ను త్రై ర విత బాం ల దూగా
వ్రు లు లు గా వ్రుతా శా ఖ తం ఖుల తు ను లు కు బు బ ను వి బర్హ।
త ల భం ఖులు తిం గ తుం ల తొన్నెప్పు డు త ల సి ంటా తు తా నంసా।
పిల్లిపో తుల వి కు త ము ల పిల్లల మెల్లగ పుల్లా తూ।
ఱెం తి తెలు పో తు లు ఱెం ప్పుడు నా క బాగా లాబున జై సూ।
శ త్రు లు శ త్రు వ్రు లున్న గూ డు త్రై మిత్రు త నుం ద గ నూ।
ప గ వా రు ను ప గ వా రు ను గూ డు తొ త గు వి ఱయ్యపుం లం దా।
తై రు లు తై రు లు వా క త్రై పో త్త న ము రం ఱు ము భు జుం పొ।
జా తి త్రై ర ము లు గ ల జం తు వు లా క గ ఱయ్య ను వి డు రిం పు।
ప్ర ల ము లు తె నె లు వ న ము లా దు లు ప్ర ల ము న వ శిం ఱుం బా।
బ ను వ్రు న శ వి ంా త ము ని స న్ని ధి లో ప్రు న ము గ నుం డ గ నూ।
33 వ రి క్షి త్తు తా ము ని గ ను గొ ని ఱు ను ప్ర ద క్షి ణ ము చెసె।
న మ స్కా ర ము న రిం చెను వ తొ ని క న ము క్క వా ఱా ను బూ।
ఎ దు రు గ ని లి బి ఱు ము దు న డా హా ము ల ది ఱు తె త ప్పు ను యూ।
ఆ తలి తా నినె నా మ్మతి నా హా త చె తా మ్ము ప్ర లం బూ।
తె ల వి వ్వని పా త్ర క్షిం బి శ వి ా కు న తి ల ప తి మె త్త గ నూ।
ఆ న్న ప ట్టి పా త్రం బు లు న్న ము ని క న్నులు తె రు వ త నూ।

పలుతరుంటే మును నాస్థలమందున నిలయము జేసుతాని.
వేదంబున తారుండిము మ్ములను ఆదరించరనుబా।
గర్వంబంత యమునారగాదను బునుదు రిత మునకునాఢ।
పాపము శపము మూపునతగిలించి యము సర్వవిరాయనుకానుబూ।
తిరిగి వచ్చితనకరి పురికనుబునువిఠవిగ జెప్పిరిగా।
అంతట శ్యంగి యము సంతోషంబున వింతలు విరారగనూ।
ఫలకుసు వాండులుప ణ్ణింబులు కుశస మిత్రులాదిగనూ।
జనకుతారకుసు తనమరాపునఘరియుంచుకా వస్త్రనుగా।
తంత్రిని జాబయము తల్లడిల్లుచుసు తాండవ శిలన్ జూచి।
34 ఆ హరి తంత్రి హరి ముని జనకాయని హరి హంకారములన్
శ్రీ రంజుజు కన్నిరు దాశిటసు జాక వానింపుకాని।
నా తంత్రికి పాపెవరుధరించిరా నా తపబలమున నూ।
యేడు దినంబుల పగలుని న్నిప్పొం జూరథగసర్వమున నూ।
తక్షత విహా స్నిదగ్ధ మరాదు మని దక్షత గపియుంచి
యెవరరాయా పని కనగూర్చి గాకర వా రింక నుతి ల్లి।
మంత్రాంబా జలములు ప్రపంచ మందున విరవెగడా।
ఆ జలములు లోకములకెగయుగను తారకులు భిత్తి।
లోకంబులు ఫలాగ్నిసాగెనెక వ్యాకులవెయుండగనూ।
సతలమ్మెనవారంతవినిరిగద, దగయుకయెమునుబూ।
జగములోన బ్రహ్మలను దిట్టుమా జగధము కాయురుగా।

తిట్టుట కొట్టుట రమున రమున గానెవరి దిట్టిన దిట్టరు గా।

కొట్టి తపోవనంబులు తుదురు కొట్టరాదు వినుడీ।

బ్రాహ్మణాకారము వృద్ధిఁ బోవదిత బ్రాహ్మణులతే నా।

బ్రాహ్మణ క్షేత్రైక లభ్య విభాగంబులు నిర్మూలము జేయరా।

వనమందున జనియించిన తిగ్మంబుల వనవాసులకుం గానరా।

బ్రాహ్మణ క్షేత్రై వాని మూలముసు ధర నిర్మూలము గుడీ।

34 b ఆ ని జగమందున అనుమంద గనాశ వినాతములను వినరా।

తనను తుశ్యం గని గాంచి రోషమున తనరూ రూపని రూ।

ఎవరు జేసిరో రెండు నిరుడుగంగా రెండు వరారెండుకు ననా।

ఆది కొన్నాళ్లకు జొరబడి గదలె ధృతియుస్థిరమైనా।

తనువులు ఆహారముల విస్థిరవారమును నుసుకులతేవా।

ఏమి చేసితివి చెప్పుము రెండు నగా భూనును రుండునని రేంగ్।

సప్తాహంబులు తత్త విషాగ్ని దగ్ధము గమ్మును చూ।

ఓరుమతీ తాతనే శపించి తిఆరుల కులు వినుమనుచూ।

తన్నుతానే కర్మంబులు తానై తను వృసగుచు తనా।

మరి వరకోటి అనుభవింతురని మరుకుంగ తిట్టుటరూ।

తనతప్పెరుగకే రెండు దటత ప్పు వరి తానకతిట్టగనా।

తగునా పుత్రా రెండు ను మవగను ను తగువారమరుగాదే।

మనయంటి దాహార్థై వట్టిన ఘనుని శపించుట యూ।

వాని స్థలములోనుండి మనము యితరాన తిట్టుట యూ।

కందమూల ఫలములు దాపంబులు విందుజేయుచల యరూ।
తొట్టువట్టినా తిట్టువట్టినా బుట్టుము యున వానే।
.బూం దవచ్చిన ఋతంఱ రాజులకు తుడుగ రవివ్వతనూం।
3: ౧ శపిం యుంచు ఉనే పవెుమృరి దనగా ఉపసిబ్రృబారొయ్.
నే తపమును వ్యర్థంబు జేసుతాని నే తిదప్పివదులగ్.
శపి యుం స్పివి నిష్ఠారణంబునను శపము బూం బినేవ్వ.
కంగాస్నానము నాం యుకగాం నే సంగతిగూరు దవే।
నాం మూందరనిలు వంగగూం డదని నాక్షీం మూందులనూ।
ఆ నిశ్చల విచ్చిశ విూం కవతాం నిరాతనులు మూసెనవ్వుడూ।
తక్షీ తవిశాగ్ని దగ్ధండాం నని భవ్వం తరి విని యనూం।
ఆ యుర్వేదము నాం యుడ తీసుకా నవ్వు షగ్ధములుగాంబూం।
ఆ దివివృష్టి తారుం తనగాం నాం ధ్వన్వం శ రి యనూం।
వ యునంత్రాహా కరి వృరి కేరువగా బసుమార్గము నక్.
త క్షీతు ధాగ తబ్రాహ్మణ వ్యద్ధగు బును తక్షీం మూందులనూం।
ఆ దురేగి యుుు నే వెవరనగాం తాం కుదురుగ పతి తెగదాం।
దే వాం సురులాగ తాం వైజలనిధి ధీవరుత్రే తరువాం।
ఆ వ్యాత హాస్త్ర యుు షుంధ్రాశె వచ్చిన ఆ యుర్వేదినూం।
ధ న్వంతరి నాపే రం దురుగాం ఘన్వదనిరి జనులూ।
వి క్షితి నిమాం రేగదరి వృుడు ముత్స్వవతాం డుతనూం।
త క్షీతవిశాగ్నితడు వృతాం రతునే పరిక్షిత్తుకథ తుూం।

వెళ్ళుదుననగా వెళ్ళఁగూడదని మళ్ళి మళ్ళి చెప్పె.
35a నాంతె వితాంపదద్రోహు ననుచు విన్నంత ఫబాం రయుసువా।
నను దలచనంతాపదలు నశించును నా పేరదివినుతా।
భూతమంథతినె నంథగంతాంపదనె నంథగనివ నరా।
శ్రీ నిపతికి నసము రంబున తత్త్వతదిజరగదు వినుమా।
రంగదివరదాంతాంతుడురనె మంకాతుదురదునె నుంబో।
గ్రుఈపవిత్ర తిప్పెట్టిచవినుమాప ఉవె న్నగనవల రయు
వెనే తత్త్వకుదనువచ్చెదగా పరిష్ఠి త్వత్తారతరా।
తద్గామంధున పిరంసపె రయుదునుప్రత్యక్షము జూతురా।
సమాపమునతునను జనిప్రాణంబులు తాననలవాదనరా।
దూరమందునె నందిప్రాణములు తీరనివ్వవినుమా।
స్వరగపెరుగనుమరణమునెడుగతి రవ్వను జూడమని.
తనుతినతెకను రయుండెనెనిమరి వతరెన్నం జూలరా।
లోకాలోకాలకునాధార్థంబు రమేశ తప్పనపదవి.
శ్రీ నిధన్వంతరి అనుసమరంబున తనుకంపము నెంద్దే
శ్రీందాంతాం మునకైతవినుమొకసంధిజూడవలరయా।
రంగాంత ఫమునుతాం ఉం దుదునిష్ఫలదనివికనిలుపవలెన్
వచ్చిదానివెమ మిగలుగునానస రంగ్న జూడుదు మనా।
పది తెరాంజనములవెదల్పుతుడురనుపదిపదులునువిధివి.
లక్ష్మీకాంబులనురుంథుతరుప్రనతు రాంక్షలుసిద్ధులగా।

గరుడ పన్నగులు నిరువైరంబుందురు తరువృనతు డురుగనా।
గానము బాడుచు సిద్ధులు సాంధ్యులు గంధర్వులు తాంతా।
36 ఆ ఆ ముచుకుందు దురు నా భజాయించుచును భక్తితోను ఘనా।
తా త్రుల నిండ పి పి లి కంబులును పుత్రిన తల వృగదా।
తాకులు కూతల పే రుబును సుండును ఘుణాకంబులు తాన్న।
పక్షిజాతి ములు వృక్షముండును పరిక్షింప వశమా।
తరువృన తాందరు ధర సోసురలును తరుపాయిలు చెప్పా।
ఆకులు కాయలు పువు పూతలు గల్గుతా ఆనె తులుడంగనా।
కరి చె తక్షితుడు తిరిగి చూడగను తురుస్మె ముందె సువిరా।
భగ్న భగ్నముని బాగ్నతె కముక తగ్గి భస్మము రెమ్ర్ణ్౯.
రకం ప్నటి పతె తక్షకుడు నిలిచె కను త్రి ప్వక బూచు చునా।
ఆ రకుడ చూడు పుటంబని పలుకుచు ఆ రుషుల్యేదిగదా।
చి టికె పైరు గను తటతున రకూ విటి వెపన్ఫటి రతిగనా
వృన్న టు తె దో చూడు తక్షకా కెన్నుల నిండ గనా।
అని ధన్వంతరి రమన గాంశి గ్లన తనువెను కతునెగ॥
బ్రహ్మను గని వైష్ణ త్రిదనెటి తాబ్రహ్మలు బలు వంతా।
తరెనను చుతక్షకుడు వెప్పుగను చేరి హరి రకతరా।
పాలా క్షుడు మెము దత్తైన పారలూ పాంలతి జనుడెం తో।
అనెక విధ ములధన్వంతరి తాొసాంలూ చన చెశో।
వ్రార కుంభు ముని మన విశా రుగను తార దుసా ఘుటము.

శ్రీ రుం నా వుంబ దె రు ను బు దేవ తు లు ఉం ద రు నా త త్త్ర నా।
రుం ప్రు ఠ త ప్రు ఠ తె ప్రు ఠ త్రై నా ప్రై ప్రు ఠ నా హా త్క్రం
నా పె రు ను వ ను భ బుం బు వాల్గ రు ను ఆ ప ద తె తుం శా।
వ న వు గా ఆ తె సం జీ వ న వు ను బు ను జ ను లు వా ఠు కా న గా।
వ ర వు మ్న ని ధ న్వం త రి రు న గా ఘు న వు గ శె ల వి ష్ఠి
వి ప్ర వా త్యా జ నా ర్ధ నా॥ రు ని త ప్ర తుం త ని వుర్యా॥
36 b ఆ వి ధ న్వం త రి వు రు రా ది న న గా రు వు క వు నె త వు నా।
బ్రా గ వు ఆ శ్వి ద న ను భ విం బు వు న భా గ వె రు హా గ వు నా।
త న బె గ ల నా ష ధ ర రు వు లు ధ ర గి పా ర జ ల్లి।
ఆ రు రు ర్వ ద్య రు రు నం దు వ శిం బ గ న్యా రు రు వు ద ప్ర ద వి।
తు రు ల త మా ల వు లం దు జీ వ న వు ని ర వ్ర కా ఠ పి తా నా।
ఖు గ భు గ రు ను ఠ ను వుం ఠ ల లూ నా భ గ వం తు ని ద ల బ।
ఆ రు రు ర్వ ది రు రు ఆ రుం త వూ రు రు ను వ్యా రు రు వు ద ల్ప గ నా।
వ రి ష్ఠి త్తుం రుం గా వా ర్త లు వి ని బ పు వ రి తా వ వు నాం ది।
తు ను లం ద రి శా విం బె వా రి తా వు న వి శా రు ద ల బి।
స ప్త ఋ షు లు జ ను ఠిం బి న వి శ్ర లి రు రు త్త వు వా ర గ నా।
ప్రా జుం బి రు రు రా జం త ఠ బం ధు వ్రా జు ల బి లు బు తా ని।
రు మెం వు సె రు రు దు ను తా వు సి న్తా తి ని భూ మా సు రు ఠ ల గే గ।
ఏ తు ది నం బు ల ప గ ఠ తి వు ర గ వు ఠం బ ని శ పి రుం బె గ।
గు ఠ బ తి గ త్రి తి వు ఠ బ తి గా కా త ర బా ఠ క తె దే॥

దారాపుత్రాదులపై తారతమి దరను ఖండించితిని,
తనకల ఘారావితి కృషధాన్యాలను జనమెజయుం డుండెన్,
ముత్రిదాతతెరుంగ జెప్పరయు పుత్త్రవు వెనులంతా,
తపస్సు హారయుగ తాలము వాలమున పిత్రహం తుక్కినవా,
యోగాదులు హారయంగ దిక్షలకు యొదాదులు గతవా,
దానాదుల తను కాలము వాలగు పూనిత్రుతంబుల కిరా,
ఎమిదారి బూపింతు రయిన్నేనెవు లాతవు బారనా,
పుత్రములాతములాబ్బ గతులుద్ధయింత్రిన దెలుప వలెన్,
ఆని తనబంధువులాదిము నేంపురులు జనమెజయుం [illegible] హాగా,
తూర్పి సఖిపులను వార్పిపాదములు సార్పితహా [illegible]
జనమెజయుననను శలవృతి యత్నగను తనవారలు బిలచి,
పనివారలు బిలపించి త్మిగో వులాధనమెంత యయునివాగ్వి
లాహం ము యము గలమి దస్తాంబి సాహంస బుద్ధినవా,
ఎడు తోటలును యెడు అగత్తులు జాడుగ నుండగను,
అన్నిటదతములు ఆధారంబుగ భగ్గనిగము నుండా
తొం ముల పసలు దేహాలప్రెళ్లతో పాదు గలిగి యుండా,
పాంవుల తంత్రములు తామంత్రంబుల పాముల యుంత్రములా,
విషజ్వాలలకును విరుగుడు గలవౌషధములు తెప్పించి,
కె క్లెశ్మాద్యులనముల హోడవ్వైని బ్బారము గుస్తంభం,
గప్పాదుముతో గబ్బు చెరది యువ్వార రుగ కుంతా॥

ఆ మీందనుగా పరిక్షిత్తు మును లందర నాయుచించ్చి।
తన కల వృను వై కుంఠ వాన వృథుగాని తచూర కుంతా।
బందు బస్తుతె యించె ను తండ్రితి సందిదె తం యా సు।
పృర్భృతకథలు వినుపించు మురాజు తుల పృస్నారా మునులూ।
పరిక్షిత్తుగు పాంపరితాపంబున పారి రక్షసె యనూ।
అనుపద యంబున అగస్త్యమునితా వినుమనె నాకథయూ।

37 6 గోవిందా గోవిందా యనుచును తారకముక్తైకుంఠం।
అనగా వైకుంఠంబెట్లా అను తరాలను టన్నా।
శివ్యాంగుంచ నురాజును రెండూఘడియలలోపలనా।
త్రైవల్యంబును బూరగాని యెసుము యటవరకరుగరు వినుమూ।
యెందుకారకు నీలాగు మగలదా సంధి దెలుపుమునినా।
దేవాసుర యుద్ధమున తుతొడుగ భూపల యుమునంబో,
యేనివేగ రాక్షసుల వధించెను తెరాగులు మెచ్చ్యొని
వరమిచ్చెను మడుగుమనగ తామరణమువెప్పునా।
రెండు ఘడియలతుపరమంబునుచును నంతాచెప్పిరిగా।
బ్రాహ్మరంభము నుంబో మర్త్యమునకర్మల దెలయుకనా।
వ్యసనంబులచే ప్రాప్తగడిపితినిపస చెడిపొందునుగా।
ముక్తిమార్గమే నెలపునగలదని యుక్తిదెలుపుమునినా।
పాయమేగమున నింతతిబంపిరి పాయాదులజూడా।
గోవిందా గోవిందా యనగను నా యందే పదవి॥

గలదని చెప్పగ నల పారలు తుడుసు కైవల్యము నొందెన్।
యింది గా తనుసా రాయణ యనగనే అదుగో కైవల్యం।
రెండు ఘడియలందాకా తెదే వ్యంధు నుసా తపార్।
నారాయణ నారాయణ యనగా నాలుక ముగలదూ
384 ఆ యమాలము తేలాటవృ చెప్పు వు టంచె నిరాజఘుగా౦।
గారుడ వ యప్పు లు ఖరాంకి యసుంఢుసు ధీరుడు ద్విజుడు గదా।
వేదములాదిగ తెలిసి (త్రితిసి) తొనుబహు మోదముతో నుండే।
గంగా స్నానార్ధము జనుదెంచె వీరా తంగ స్వత్రి।
వ్రదకారు ధర్మము యనుదెంచి యూచి యము యము మున నాద్విజుండు।
మోదిగె వని తల పా యతయూచి యము వారా దమోహ ముంచే।
ర విష్ణు నగానె వర మి విష్ణు నుయు సు కా విష్ణు ము దంబున సూ।
అ దుగ గానె తా మంచి ద టంబా టం డు రా జాన్యసుగా।
వరి యించె సునా తకా తురుగలిగిన ముకి యము యుపెంయుగాని,
దాని సుందరము పూని యూచి యూ తూని పొందగనే।
వాని సు తుని తె నారాయణ నుయుసు నా వుతరణ ముంచె।
వాని పెం చు స మ యుం ఖు న వాడె కాన తు న రు గ గ నూ।
కాబునిసెల వృన కాల దూం తలాం కాల ముందు జారా।
నారాయణ సు దె వ్వు సు ము ని పి లు వ గ నా రాయణ …
యము తు దూం తల పారంగ దాల గను యముము డే తెంచె నారా
వారు వేరు నారాయణు జేరగ వాక్త్వి లాతించె।

ప్రేమతోడ నాపేరు దలంచినవారి కెత్తైన వల్యం।
నరకమ్ము లన్ని నశించె నటంచు నుహరిదూతల బంపో।
నల్గురుని కొంపోయిరి హరిరలు నారాయణ తడతురా।
ఎటుదినములు తుజాడు బాయుత నుగూడ వచ్చపదవృత।
తాంగాం నారాయణ నారాయణ నారాయణ యనుమురా।
ఆనుచు నగస్త్యుల వినగా రాజునకు పదేశమ్ము జేసెన్॥
384 శ్రీహరి శ్రీహరి శ్రీహరి యనగా శ్రేయస్కరమ్ము గదా।
బాలకృష్ణ శ్రీభాగవతంబున బాలాం పదవిదిగా।
తృతీయము ఆశ్వాసంబు వరకును మతితో వింటిరిగా।
శ్రీమత్పద్మపురీ పాండవంతుతు అన్నపూర్ణపతికే।
గుండావఝ్ఝులవీరరాఘవృలు దండి కృతులు తమవరా।
పూలహారములు మేలు ఫలంబులు బాలానాసగు గతిన్॥
శ్రీ సంపత్తాని యవ్వలంయున్నా శ్రీమత్పదవృలునరా।
ఆ నమంబ దిమ్ము నులంత వారి కుయిత శవ దిరదని।
చతుర్థ ఆశ్వాసంబున కథ బహుబా తుర్యాముత్తున్నా।
చెప్పుండి తశ్రీ భాగవతంబని ఉపొంగు మనసు డుగా।
శ్రీకరమగు లోకోత్తర కథలు మాకు చెప్పుమనిరే।
వ్రాలా కృష్ణ తప్పు గలవని గేలి చేయువద్దా।
శబ్దసంధ్యుతే నెరుగనుదిద్దిబాల బుద్ధాత్త్రములూ।
శ్రీ మంగళముగు జయము మంగళముగు శ్రీ శుభమంగళముల్

సత్యమంగళము విస్తారంబుగ సత్యమంగళంబగు।
శ్రీరమణ పదవృత్తులు గారితే తాదృ పరిక్షి[illegible]ంచుగ నరా।
జనకునింపతరతే గకుమలుతాన్నె వచ్చితి నని నారి।
నె జచ్చిన తరువాత నురక్ష్మ నునేనె మునగారి నరారి।
రంభా శ్రీశుకసంవాదనకథ సంబరములను జెప్పి।
శ్రీహరికథల మెవర్తైన యుండగినా జెప్పు
ప్రాంకితేనా తమహాహానని మాంత్రంబు నిలువ జూ
అని జనకుడు శ్రీహరి భాగవతం బాతల యెవర్తైనా।
కాదల శతి గనక్తే వలమతి తో భూవల యమమలనా।
చెప్పితే గాని కతేల యుడు కుకయుని చెప్పగనా వినా।
పరిక్షిత్తు శాపమున హంతుండై పరితాపించుచు
ప్రశ్నాదతనితి తిన్నగ జెప్పుము అన్నస్పటము సునోహా।
తరావతనునేలోపలనివే తత్వజ్ఞుడవగుదురా।
వని జనకులు శలవియ్యగ శ్రీశుకులానందములనాంది।
గగనమార్గమున నేగుచు తరి ప్రరితన్నసాధము ననా॥
ములను లందరు పాదగాంచి మొక్కియు రాములనిచింత్యని ప్రతిన్,
గారవించి గూర్చుండ గానె తారనారపారికథనములా।
నారదా యుగ విరాంనావతారమే కారికే ధరియించె।
చెప్పు దనుచు తా పరిక్షిత్తు విన వాప్పుగ నదిగినవా।
అని రాజడిగిన శుక యోగింద్రుడు విను మనిని నెల్లని యె।

అనంతవేదములాదిగ మునిమతమందున తాబ్రహ్మ,
గిరులరూపంబులతమ్మైన మాటలకు తిరముగనెగడా,
అఘోరతరమ్మైనట్టి తపంబును తాఘమతినిశాంబరున్,
తత్త్వమెఱింగింబులనా హస్తంబులగం బందులనిడుతానుమా,
వజ్రపారక్షితతను జనితా మజ్జితవిరాగనమా,
ఆలోకించుచును స్నసముంబుమునానా వేదములన్,
సోముడు దనుదానవుడుగ్రసించెను త్రిమువిత్రుమమునా,
ఆవేధంబులవును నులంతతపంబులదంతధారులగుమా,
తెండని తక్కాసముంలువిదళించుచువేదండాక్షతిని,
దండిగమోదగ దానవృంటుమునులందర దండించెన్,
మొర్రోంబని ఇంబు పెట్టుచు వారలు తత్రులువంచుచౌని,
చతురాననుమొదలాది మునులు తాబతుర్యాపోంబుమునులన్,
(శ్రీ) హరిరంబుని తలపోంబుదురపు శుహా స్రహరిహరింబునుమా,
40ఌ సహస్రవదనా సహస్రశీర్షా సహస్రాక్షంబునుమా,
సహస్రచరణా సహస్రశ్రవణా సహస్రఫణిశంబునా,
సహస్రగుణగ్రద్ధి సహస్రనామా సహస్రవుణిభరణా,
వేదంబులు దానవులు గ్రసించిరి వేదోద్ధారంబునీ,
వెంతబెట్టగ శ్రీహరి తరుగించెను వేతవతుతనిపతితే,
తరువాతను జలచరరూపుండై జలనిధి జనిమించెన్,
ఆగస్త్యుడుసాగర తీరంబున భగవత్ప్రతిగనా,

స్నానమొనర్చిన పిమ్మట నామమును సంధ్యావందనమున్,
సేయుచు దలచుచు హరినామజపంబును సేయునవసరమునన్,
శ్రీరుద్రుండు గుండలా హరిమహాత్మ్యము తాన గురుమంత్రంబునన్,
తెలుపంగ నామమును భక్తితల్లిరియుఁ (కలశజుండంతటి) శుకనదేజపము జేసెన్,
సాగరమున నా జలము విసర్జనగా గ్రోలంగ నంతన్,
క్షత్త్రియ తృష్ణులందగు శ్రీహరి తారయ్యత్త్రిగ బతికెగదా,
ఆదిమునీంద్రుడవని నీ హస్తము నందు మసించగనన్,
త్ర్యపతి తనువన తారంబున వ్రైచు టకెనె పరమున్,
చేసితి నామము ర్వ్యసుర యనుచును యూపకురితగను,
జయమొందినమాన యుమదలంపతనన్యయుమదలపెన్,
నేజేసిన యపరాధము జెప్పుము బాపదవేయుసుమా॥
తలలంగాలముల తలుపుడుపుంచులకెదితె రుత్తలాబుద్ధా,
యులసురభూనాదపింపత్రోర్ద్వదని జలసహింతమలుగాంనా,
వజ్రహస్తము నబ్జాయుష్మడి ముఖ్యతనంబునన్,
నాహింస యును దాపరవుధర్మము నసాంహసబుద్ధినన్,
ప్రాగ్రక్షణయునంగదాపవధారుణి సురతమవురా,
పరమము వినను పారమైజదవదురితంబునుతాఁ తగ్॥
సాగరజలములు నాపోశనముగ బాగుగ గ్రోలెదవట్రా,
ఆగస్త్యదాత యమరూజగతి తుండలమొందయమరూ॥
బ్రహ్మములనిసు బ్రాహ్మణులందురు బ్రహ్మతర్కమునన్,

40 b ధర్మజ్ఞుఁడవై భరించెను ఏకధర్మమె యిల యందు దురా।
దంరా సత్యశౌచంబుల చేతనే ధర్మము ంగుల నుచురా।
మనుజులకు పాడికె గలిగించునుండగా మనుజులకు మేలివిగా।
అండజములు స్వేదజములు ఉద్భిజగతిన పిండజములు మొదలా।
భూజములు స్థలజములు తరులత జలజములు జలజములా నిగమా।
పిపీలికాదిగ బ్రహ్మదాకసము సమస్త ప్రాణుల నెంచురా।
ఆ గంగారని యగ్రత్యని సంతతులుగా గుణి ద్యుత్తె తనరూ।
మహాత్మ మహాని యుంబు జంతువు సనాతన్య గాహం యబునాయాగా।
వేదోపనిషత్తు శాస్త్రోక్తి యని వేదాంతి సం ... తెలిపెరా।
శ్రీ కృష్ణ దేవుడు కృష్ణుని భూతల మంతయు నిండా।
చుడి పరంబని చెప్పినస్వగాం పరిపూరించినారా।
ఆ ధర్మము లెమె రద్దుల నుగల వాన నా ధరించుతుంరా।
అ ని దేనా లాపంబుల శారి యాలు ఘన మును నిత్యాననగా।
గ ద గ ద గ ద యని తెలుపుదలు వగాంతగ ఘుడు బుంధరా పూర్ణ దుర్గా।
ఆ పరాధి నినే చపల బుత్తు దనునే పమునా దేవ త్వ తే స్తు।
ఊఁ పెం డ్రు నారి త ఊఁ పము చెప్పున నను త్రపగుడ మను న్నింపురా।
వే వేత్యరా నిచెందమె మెను తోనా వల ద యిను సె యగురా।
ద శరా ప మును బూధంగ గారెదను నార సాస్త్రేయను నుమా।
వేతరుగను తెరూ నిశ్వరులం ధర లాగ వె మలా త గ దుం
తరుగ తేని మాస్త్రా గులు బహు తార తలం దురురా।

జడలంగట్లుతానె చెడుగులుసేయుచు ఝడిపించెదరంధ్రా।
ఘనసౌఖ్యంబులునీవె కాంతను ఘనుతెవ్వరుదేవా।
తప్పులవిరాదె రందుకారకునే నపరాధములుచేస్తి।
41a ఆదిసంతోషము ఆదరించవ్యా ఆదిపురుషయనుచూ।
పాపోహంబె పాపత్కర్మె పాపప్రదేహముగా।
పాపసంభవము త్రాహిమాంనేనునా పాపహరుగంబవతేక।
ఆన్యులశరణనినారదనుజం హృష్టానన్నితద యయుసేయుమా।
తధుపునపుట్టిన కిశుపులాంతటి తధువధలుబుఖ్ంగి।
నినునేకానతవననిధి తలిపితనను దయుసెయుపతేక।
అనిమునివేత్తుబు ఆదరించుమని ఘనరాదసేయుగనూ।
తాంరగమిట్లాజరుగవలయునని సారసలోచనుడూ।
ఈదతము దాయుటిపట్లుయున స్వాడుదధి నిలిల్లతుమూ।
ర్ఘుడియుతని దుతమండలమందున నిడుమాజిలమునినా।
ఆదోయు ఉత్తాత అనలమానంబై పాదుగని లిచెగదా।
జిలముతమండలమందు నిలుపగను జిలముంచుము పుగన్ని
దానినిండ సరిపోయు మానమా దానికి మిగిలెనుమా।
భాండమందు నెంచంగ జలజమా భాండమునకు మిగిలెన్।
తేజపమందు తానుంచగ తిప్పము తేజపమునకు మిగిలెన్.
తటూతిమందున నుంచిన బాప్రతటూ శ్రముమ మాంరెన్।
గంగా యుముయు నా సరస్వతీ యుయును తుంగభద్ర మొదలూ।

భాగీరథీనర్త దంతురుసు జాంహ్నవి గీత మిమ్మొదయుగనా।
తాత్రిపతాకాకారాపేరి కృష్ణంతురుసు గాఢావరిసరంతురా।
ఏకైక సుంబి నతె త్రైకుమిగితెను ంతెం త్రావంతెం వునినర్,
లక్ష్మిం తెరాజనాం తురుత వరాంగాత్రవులత్రితళలుమీరు.
భావశ్యవు స్వంగారవు శారదచుం ద్విత వులుసరిగా।
41k తోంటి వెంటుంగులతోంటి దూగునామే టిటింటుమతురా।
ఏంబుజవులుసరి విచ్చినవు ఝ్ఝవునంబరనేత్రవులూ।
తారవిరాసవుందంబులు చెప్పగసారరు బాపకుంటుపూడురా।
పక్ష్వి లతుడునసవువూమీనవుపృష్ఠవుతాంతులునా।
తశుకుచెశుకులందవులు చెప్పనా చెడిశడుకులుకులతురా।
తినిబ్రహ్మ డులునుతిచెరిగానునంతినా వవులర్।
తుంబురులనుగానంబుబాడిరిగరంభనాట్యవూరెర్।
జంభారి ంతుంవేందత్రైనదేవతులునంబరవులతోనా।
దేవదుందుభిదవ్మనివెస్త్రెనుడవాంగనలంతా।
పుష్పవృష్టిగురిపింబరి హరిపైపుష్పంబులుజల్లీ।
శంఖులుబాడిరి శంతరుడాదిగపంతజానసాదుల్।
వేదవులన్నిహరించెనుదవా ఆపురాత్రి వింతనుమూరా।
స్తుతి శాంతుగసాంగతవునసుంబుడుశృతులుదెత్తినవినా।
జలధిశాయిని తజలనిధిసుంబి జలజానసలంతా।
పాడుచునాడుచుగూడుచువుప్పటి లాడుచుండనంతా।

జలజములే పృథుబాలు హాంయుగద జలనిధి శోంయమములు।
పాతేగ థగపెల్లుకికి దానవులువెళ్ళ జ్ఞంయుంబులను।
(గ) హం తార కములుకదళిపౌకిరసహం గానములుంతేజ్।
(ప) శ యరాగ్నియము దార్ఢాని యేలోక మములు విలయము ముదా మెగడా।
సహంస్రభానులసహంగనె గికి సహంస్ర మాగర్ మములజ్।
తోటి భానుప్రభమే టిగగప్పను సూటిదప్పె జగతి।
ను న్నవ్రానుల వతెను న్నవిగా ఆన్నిపర్వత ములూ।
42 ఐదు వ్యవత్సరానేక ముు జగత్తు సర్వము దప్పను మూ।
యేమి మిసె తుము ని నవ రేంద్రాదులు భాంధాంసహింత ముగా।
నలు వకరతు జను దెంబి వారలూ నాలూచనకె యరా।
వేదము ములాలవు బ్రాహ్మణ్యానకం పాధుగనుండ వతేజ్.
భార్యాములాలంత్మె గృహంము నకును ఆర్యసమ్ముఖంబూ।
క్షేత్రిమాలము ధాన్యాదుల తను బును బుు షుల సమ్ముఖంబూ।
ధనములాలము యరా జంతులకంతుసు దాస చయంబులతో।
ఆవువే దాత్రియము తేత యుంకిసా ఆలోచనతేమీరా।
ఆని బ్రాహ్మణులుం వినుతి సెకరి హం రహంరి నామములూ।
విరాట్టు వివె స్వరాట్టు వివె హం రహం రి యను నుబూ।
పరాత్పరుండవు వరదుండవె హంరి హంరి యను నను బూ।
నరరక్షకుండవు నరసింహ్మండవు హంరి యారి యను నుబూ।
నిధ్యాప్తుండవు విన్నయుండవు శివా శివా యను నుబూ।

భూతేశుండవు పూతాత్ముండవు శివాశివారమణుడా,
శివదవునీవే శివసంధాయివి శివాశివారమణుడా,
ఆనినుతి సారముగానానందుండై ధ్యానాగా వినపడియెన్,,
సాగర జలములు పాలతరమున్నవిని గమ్ములనుగడుగా,
పాపవిమోచన తుండా నుదకము తే పునకాలరమా,
హారము గ్రంథిక నిగ్రహించు సామ ముఖ్యని వధించితిని.
తోరము ములను సంధాయిగవేసు తాత్ర్య వబ్బవలరమా,
వేదములే బీజములు మదినిత్ ఆధారంబౌను,
వేదరహితమతో బీజ పటువు మది నిరాదుతానదు వినుడీ,
పునరోద్ధారము తానని పారల కనుమానము వీరా,
వినపడు సంతతము నిబ్రహ్మ దంతవనములో పగలుగనా,
42 h నని బ్రహ్మాదులు మొర చెట్టగము రేనమరేం ద్యాని వేసియూ,
నమోఘంబుల విడువుండని ఆనాదము డుగగానే,
ప్రాణప్రష్టరా ఆవర్తంబుల పాప్యుం ధృల బలశ,
నాశము గాక్షం బుంము ములువదల్పి వాగోపతి మొదలూ,
నాదు విడువతేను నారా రము గుంపై మోద మెలర్బ గనూ,
ఎవారు గర్వ మములుపేరము వటంబు నలోతే శులుబలుకరా,
తారు మెలుగులు గనుపించి రము జగత్త్ర విదిత దతుండగనూ,
నూర్యజన వినపడ భూతిని నురు ముతు నెగ రుయు నూ,
దిక్కులన్నిసాకటూ రమువే ఉగుయూ పిక్కటిల్లజగతుల్॥

జ్ఞ తి యక పిడుగులు వడిగా పడుచును వదగ్గ్లను గూల్చియు।
కాంతలవలె వడగళ్లు రాలుగ దగుండెలు నదురగను।
సన్నబి నుకుత్రైదేశఘుటములెరాయు న్నవము సురుబెట్టి।
పెద్దబి నుకుకాకకాద్దినాంతు లనవద్దికనించగను।
ధారా యేనుగుతుంఠము వరవృనసారా దికృలను।
మజ్ఞనులంద రువజ్ఞతుతాగా శ్వసజ్ఞనులను మూర్ఛిల్ల।
అనేకవైనాది వృవర్షములు నానావానలు గురిసెన్,
పెట్టతెదు పట్టంబు తెదుగా దిట్టము గాజులమును।
గిరులు తెవ్వు మత తరులు తెవృగా వరుప్రైజగంతా,
మంబివర్షములు మించగురియంగను వంచెకరుని జనతను।
బాపకాపమ్మ మను శవరారావునెమో మంపుని ధరించుకాని.
43a ఆ విశేషు నిమేదినిస్పృత్తిక ఆధారము చేసి।
నాలుగు వేతుల నాల్గు వేదములు నాసెముగా బట్టి।
నావ రేయంత్రతా నారాయణుడై నాద బ్రహ్మము యౌర్లో.
వక్కును బయటి పళ్ళవిలు తుబనక బల్ల గస్రజియుంచా
దావలపలకనరాని దైవమె ధాత్రేశవృడు సుమా।
ఆ దివిరాట్పుఫ్ఫు ఆవిాదనుతా మేదినిస్రజియుంబె।
నని కుతులనగా తనమతిపొంగు చుఘనము గరాజదిసెన్।
సారసలామనంగున్నత థలన్నియము బారవినోదములను।
నారాయణనీరములా మేదిని బారుతరంబుగను।

ఏకం రతిన సృజియించనా ప్పుము తారికై దారగనూ।
ఆని రాజడిగిన శుకదేవా గంధృఢు వినుచెప్పెదననుచూ।
జలము బారు భూవి తలము దాచెను వితలముతల తలమ్మె,
తలము సురుసుసుసురుసు బుద్బుదము బుద్బుదమున బుగ్గా।
నీరుబుగ్గలో సారసనంబు నుని కోరికై మారగనూ।
విశ్వా విశ్వమంబు తృపచేనందున విశ్వతత్త్వంబు నుచూ।
సర్వాత్మానంబని చదువులలో సత్త్రె సత్యమనె।
విశ్వాత్మానం విశ్వంభువనం విశ్వం హరిమంబు మరా।
హరియంబు వరాయంబుని ఆనాదము విని ఆత్మంబుల ఆబుత్వై।
ఆహో అకార ఆర ఉకార ఆరేం ఉ మకారం।
ఆకార ఉకార మకారంబు తమ్మె అదియె ఓంకారం।
హరి ఓం అనగా ఆ విశ్వమునకు ఆధారంబు తెల్సె।
ఆదిమూలమహా మంత్రరాజమున అది ప్రణవంబు తెల్సె।
(ప) ణవాదిన ఓంకారము నిలచెను అదియంబు అనాదమ్మె।
436 ఆనాదికారణ మూలమూలం మహామూల ప్రకృతియంబురా।
మూలప్రకృతియంబు ఆనాదిశక్తియంబు ఆగమములు త్రివిధం।
త్రివిధంబు భావిక్షేపంబును మాయంబ ఆవరణం।
మూలప్రకృతింగూడి పంచతత్వము పంచతరణము నా।
ఆదిశక్తియమ్మె యంబు ధ్వనముమ్మెను మోదము మారగనూ।
నాగాంగ నరూపంబున శక్తియంబు నా మంత్రము చదువా।

అంతర్యామివై ప్రాణముండెను ముందర ఆదిశక్తిఁ జూచి।
శుక్లాంతమును రక్తాంతమును కృష్ణాంతంబు కాంచె।
అంతర్యామివి నాలో బంధగ అవి పంచాక్షరమవు దేవ్యై।
రక్తాంతము బ్రహ్మంబు కాయము గను ఉత్తమము కాంచిన దేవ్యై।
శ్వేతాంతమునా విశాలము గాంగను శివ ఈశ్వరుం కాంచెదా।
కృష్ణాంతములో నా కపురుషాకృతి గాను సృష్టించు దేవ్యై।
రక్తము శ్వేతము కృష్ణబిందువు శ్వేతము కలయుగునా।
రక్త పురుషుగ నిరమయ్యాంతమున శక్తిని తూచదవే।
మూడు వక స్థితిపై రు వగ పురుషులు మూడవి ఖ్యాతావే।
శక్తియము నిలకరరు నిగనగా నాయము యముక్తికారక।
ఆదిగూడ దువ్వా ఆదిశక్తియున గాను ఖ్యాతి జేసే।
శ్వేతశరీర నాతార వృనగా నాకని తాననినా।
నాకారికె మునా కౌతన్నుఖ్యనని కారిత్తినవా।
అనగానే త్రింబప్పుడాసగగను నాదిశక్తి జూచె।
శూలము ధ వ్యక్త ముదయు సేసెను ఆ ముద్దులకు రమ్మని యనె।
ఆ బహ్మలగవ అనాదిశక్తి నిషాంతము జేసె వినుడి।
ఆ శస్త్రము నా త్రిజలభంగము జేసెం దుకు దురుపరచి।
శక్తి పారుషంబను మంత్రంబు పదేశము సేయుగనా।
పున రంత్రయము దయు మా విఖ్యాతి యుదంధి గతుదిరుండె।
అంతంబున తిద్దరు జని యుంబనది పంబాంగము దేవ్యై

అంగమె లింగము లింగమె అంగము లింగాంగముల యెవ్వా
ప్రణవాకారంబై దేహాదుల నరహరి రూపములా।
నరుడే హరి యగును హరియె నరుడును నరహరి రూపములా।
శక్తే యుక్తి యుక్తి యుక్తే శక్తియు శక్తి యుక్తుల యెవ్వర్।
మేదిని సృష్టి స్థితి లయాల కారణము ఆది కూర్మము యెవ్వర్
ఆ కూర్మమునకు ఆదిశేషు ఫణమందు వసించగనూ।
ఐరావతమును పుండరీకమును వామన కుముదమునూ
అంజనమును సాకనాగమువున్నై పుష్పదంతమును తథా
సార్వభౌమము దిగ్గజంబులను ధరతగా గూర్చ।
దుందుభాసురుని తలగల మెదడును మందరముగా బల్లి
వాని యెముకలు తలంద్యాలుగా జేసి దిక్కులు సృజియించె,
దాని పృష్ఠము నమేరువు నిలిపియు ప్రాణి రసాతలమూ।
స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకములు నగ్లములుగ నిలిపి।
పృథ్వి వాయువుగా మేరు పృష్ఠమున కూర్మదేవతయునూ।
సుతలంబే భందసప్లలాయుగా అతలవితలములునూ।
444 ఆదిగాగ సప్తదులోకములు అర్ధాభాగమందు।
మేదిని మొదలానేడులోకములు వారదవసించగనూ।
లోకాలకునధిపతుల సృజించిరి లోకోత్తరముగనూ।
సృష్టిస్థితిలయంకారగాదులకు యిష్టములగు నట్లూ
సాత్విక రాజస తామస గుణముల పాధీశ్వరులుగా।

హరి అజ ఫాలాక్షులు నా తిరముగ నామములన్,
సృష్టికారణుండౌ నీవనుచును దిట్టతగా బ్రహ్మన్।
వాణిని మొదటనాదిశక్తిని నాదరూపమున కరా।
పోషకుడవు నీవనుచును విష్ణుని సంతోషితు జేసి।
ఇచ్ఛాశక్తిని లక్ష్మిని తెల్పిన తళలందే సృజయించె,
లయకర్తవు నీవే హర యనుచును తలయను నా ప్రశంసించె,
ఆపరగా శక్తియను లోకమున కార్యాగ్నిని నియమించె,
మూడుకాలములు మూడు గుణంబులు మూడు మూర్తులగుచూ।
అండాండము పిండాండము లెల్లగ పిండమె అండమాయెన్,
అండము పిండమయు నదియెు కోటాబానదియె బ్రహ్మాండం।
బ్రహ్మాండములోనెంతయు గలదో నదియె పిండాండం।
పిండాండములోనెంతయు గలదో నదియె సండాండం।
అండపిండ బ్రహ్మాండములాదిగ నదియెుక విష్ణ్వాండం
విష్ణుత్రయమును బ్రహ్మగాత్రయము (త్రితయము) శక్తిత్రయములును॥
(త్రి) త్రినవ బ్రహ్మాండములునేకంబులు గలవో నదియె క రుద్రాండం।
యిరాయిండంబులు నన్నింటయు యెుమహా నదియెుక యవతారం।
అనేక యవతారములు నసింబుబో నదియెుక కల్పాంతం।
అనేక కల్పములగు వేళలనగా నదియె సృష్టికాలం।
45ఐ ఆకాలములవి యంతాలా జరిగి నదదియె హరిగుణము।
ఇరా గుణ తధనములు ఘ్నానగ నని శ్రీశుకుల ఘ్నని యెున్॥

వి ని ప రి ప రి వి ధ ము ల న ప రి క్షి న్న హా రా జు న వ్వు డూ ।
కూ ర్మం బె వె రు వృ తు తు ము రు యు న కూ ర్మం బె వ్వా రిం ।
అ ది యం యం త యు యు దా రు ణ్య ము గ ల దో వృ ధి వి కెం త గ ల దో ।
అ ది శ్రీ హ రి గు ణ ము న గ దా ము నా అ ది ము నెం ద్రు య ను న ।
వె వృ ల కు పం డు వృ గా జె ప్పు ము శు క ము ల యు ము న ము హా మా ।
అ ని రా జ డి గి న వి ను ము శ్రు శు కు లా ర క ము త్త ము ము హి మ లో ।

దు రా రా ర్ర్యా స్తుం డా త నా డు ని యు త ము న సా ర్వ స త్త ల ము న కు
దె వృ ని చూ ర గ వ చ్చు నా న నా క దె వా వ్వ ర తా డి ।
దా ని యం దె వె వుం దు వి ముం డి కుం ద ర ద న సా ఖ గా ।
త న్ను లు క లు వ ల బా లు స వి రా యు త వ న్నె లా డి యు ది యు రా ।
మె రు గ ల త్త ము ల బా లు చ క్కు లా వ ర వృ చం ద్రు వ ద నా ।
క రి యు రా సు యు సూ గా రు సా ఖు స ను స రి వె మె సె షు ర నా ।
వృ న్న దా తె దో యు ను వా న ము గ ల వ న్నె లా డి న డు ము రా ।
చూ చ త్ర ము ల ను స రి గా బా లు న మె చ కాం గి పి రు దు లో ।
షి చ ర త్ర ము ల న వ చ్చ ను గా చెం చు క ము ల బా గా ।
రం గు లు వా రి కు సుం బా చె రె చె రుం గు లు స వ రిం చి ।
శు కం గ ద ర క చం టి వ రి కె యు ము రం గు క చ ర యుం చి ।
వృ. న్న ము కెం దు రు బా లు మొ గం బు న స న్న తి లం క ముం చి ।
తె ఖ్ఖు వ్వా ల ఘు మ్మ ని వా సిం చ గ నె మ్మ ది వ్వా సు తా ని ।
ఘు మ ఘు మ యు ని వా సిం చు కు సు ము ము ల దా మ ము లు ను చు ట్టి ।

శురంశం నందు నూరరి యు మంద్రా దులని రువృగ ధ్రి రియుంచి।
నవరవుం బిల్లం యెసు జడ వై చియుంచు తావి రి బాగి యెంచి కరూ।
45 b చిలుకల తాలి తి మొలత నవ్వాతా కులు తుపునె దురుగనూ।
వెలుతురు పూవ్వులను తళతళ మెరయుచు తొంతాదులునూ।
రత్నపు టుంగరములు మెరయంగను సిస్తులు పూవ్వునూ।
అందెలు మెరయగ మంద యానా నాడుచు బాడుచునూ।
సైగలు సేయుచు వగలారగ ఆ ముంగుదలనెదురుగనూ।
పల్లాజాడలు జేరాడుచు నుండగ వక్ష భ్రాంతి మెరయా।
తేడి బాతిను వతతుం ధ్ధరించి యం మంసను నుద్ధం దముగా।
తావి ధావతి క టుంత ధి ముంగా కళ్ళు తా ముంత్త టూ
ఇ త్రి చ ర్మ మెంత తెంత ధరించు తా తాత్రి పం ద్ర నగుచూ।
శే త్రి పూప్పులను తరు ద్రిప్పు చును తురు దాని కదతా।
వచ్చని లివి ప్రామ తృస్వనే త్రువతే ముం బ్చటం డువునుపూ।
రాగా నాంచెలి బాగె యనుచును సాగెను మాటునకూ।
దాని వెంట తానేగు చుంటెగా మా నిశ్చయ ముననూ।
వార సాగగను తాలుచునా ముని నెగ వనంబున తూ।
వానికి కోపము వచ్చితేను శపింతెనని మగువా॥
కిలకిల నవ్వుచు కిసలయములు గలసల లితముగ తరుపూ।
పాడు విలుచన బాలని చూచియు మాటాడుమటంటూ।
ఎంత రామములు వంతర బాయన గాంక్ష పంత జాస్తి

సుంతపులోని రామములు జూచి అనాచత్రనిచేతి అనేంద్రి।
అనేగ్శ్వరము మముబూబుటచేతను అమోఘులు బృహస్పతి।
వ్యాసులు శుకులును పారాశర్యులు వశిష్ఠావిశ్వాముగా।
స్త్రీల జూచి మోహించిగాదెత పత్రిగోల్పు వృటలూ।
క్షేపి రెనె నెవ్వరు నేవ్వరు అతనగా దుర్వాసుల మనసూ।
చిన్నబాబు ఆంవ్రా బిన్నదానవానిన్నెమన్నానే।
రాజాహర్షము దేవహర్షము గలదాతబాలహర్షమునాతలో।
46ం రిక్తహస్తములనేగరాదుగా పుత్రమిత్రుల నుగా।
చరామమూ మాటినేమ్మే నరాంబుజని అమా బించగవల అమా।
బాలరో వినువే మెడలో పుష్పాల మాలికేనీవల అమా।
ఇంద్రుజూడుటగ సందేహమేమో అందువదనవినుమా।
అనగా నవ్వులానా చెలిఘనమ్మేఘనమ్మెనది దండా।
అచ్చిన కాని మని మచ్చిత దేవేంద్రుని దర్శనమే।
ఆ అమృతంబని దేవించి అమునా పుష్పాల దండా।
అవ్వగానే దేవేంద్రుడునవ్వాచు పుష్పాల మాలికగా।
ఐరావత శిరము దునుంచగదా నామ అనుంబున నరా।
వేదంతము పూదండ తీసి తాభూమండలిగా త్రొక్కి।
దుర్వాసు ఋషి శపియించెనువిను ఈగర్వాదేశ్వరుని॥
నీ ఇచ్చిన పూమాలికే మెడకును పూని ధరించకనా।
మదకరి చేతి అచ్చితి వేధన మద మత్తుడ వగుచూ।

అదిగాన తనే పదవిశ్రాంతియును నుదధి వసించునని।
ఆబాహ్యగదే వేంద్రాది పదవులు ద్రాబిరిదానవులూ।
బలివల్లియునా తంబుతేరె సుముల్ల నిరుశాపమునా।
కామధేనుబం తామణి మొదలౌ కల్పతరువృ వెతలూ।
ఉచ్చైశ్రవమైరావతగామునది వార్గిప్సరసలు గా।
చంద్రకాంతి శ్రీకాంత్తమొదలుగా నిక్షేపములు లవెర్యోన్।
దేవేంద్రుడు చతురాస్యని గూడుకాధ్వరులతో గూడి।
ఆలాచించి యుత్తు శ్రీహరిని పలుచుచు అఖిలోపాయమూలన్॥
అఘనాశకత శ్రీహరినారాయణ మఘుప్యనిశరియంతా।
దేవదేవ దేవాధి అనంతా దామోదర శౌరీ।
భగవంతా శ్రీధర గోవిందా సుఖదుఃఖ్యగనిన్నా।
యతిని బ్రహ్మాదులు వినుతా యుసమయుంబున శ్రీహరియూ॥
46 ఘనజీమూత రథంబున బలితేనూ అనుమానించుతుడే॥
వెందలుదానవుల సమ్మతి పరచుట అది యొంత్రసుండే।
తరువాతను మందరము ద్రుబ్బసాగరముంకుజెర్పవతటే।
నాతోడుగ మున్నెరుదరుచ వతెసరిబలములు గూడే।
ఆ పర్వతమునూ జనియుంచినపి వ్మితు అదిమాకిబ్బదనూ।
బలి బలములేచాటున్న విప్పుడు బెలియుంచగవద్దొ।
వెంగ్గునర తృత్తోలు న్నమాటహారశగ్ని యుంటవలయూ।
బికమువిగానములుగ్రపి యుంచినత్రి యువాంతె తెవినరుగూ।

ంతెం లుత ప్రేత్న సునషిరోసెం దిగి యముత్రింయు యులలోకత్రయపుహా।
లోపడుదాత నువ్యాపిత వుంబది శ్రీపురుషుల రతి।
అంత విష్ణుడు అంతర్ధానంబైన సమాపమునా।
బలి యింటికి దేవేంద్రుడు వచ్చెను బడుగు బందమునవా।
దానవులందరు రానతరాడ దుష్పాని కెపట్టుదమా।
అనుదానవుల తామానవారికై నెగ్గెలని బలి యమునుమా।
తమ్ముడ రమ్మని నెమ్మది తగు పత్తమ్మ నను పెనుగా।
శరణు జూబ్బపగవారల బ్బాత రుతులాథ దగదూ।
మెయికి ప్రా డి మిమ మన్నింపవలయును మము తగు పద్ధావతులా।
రాషింబ నమామీ సమ్ముద్ధ్రిపోనవాకి యుటంమనుజా।
బలి వారల నూరార్చెను వినుకికలతలు దిరగనూ।
తమ్ముడ యింటనుబంబున వ్రుంఢు మటంబని నీల విశ్వే।
అతి గార్వంబున బలి దేవేంద్రులు మతి యెంక్కటి గా గా।
నీవే రాజవునెను ప్రధాని కావు యుము మనిభూమా।
అ తృతె తే తా బిద్ధల కట్టా మిక్కలి పగ తేలా।
47 a అ తని పంపున నుమన వుందర మురా బ్రతువు దామయంయనువా।
జంబుమాలి నిసమ్మతి పర బయము సాంబుడు మెయిదలుగవా।
విప్రు జిత్తి తా బా త్త జెప్పి యమా సర్వము ఖ్యా తా తా।
హా యమ గ్రువుని గృహ మిము లు డిపి యుంత కాలకె యము మెంములు-
కె రాతి నీకెయు కాలకె యముల తా పౌరా వం లుసలిపి।

శంబరు మొదలు వానర వాలికిని సంబరముగ నుండా।
పురుషోత్తము శిక్షిత పదములు హర్షముతో చెప్పి।
సంతోషంబున దేవదానవులు రెండు వంతములు లాగి।
ఇంద్రారవ్ణుని పిల్చిగాను తానంబలీంద్రు ముందరనూ।
దానవులెగ గతంబు దేవతలు పూనికెన ఘువగనూ।
మందరగిరి ముందరిగా రోరా ధాందర తేతుండా।
వజ్రముతో పదని బ్ధు చేరుచు దేవేంద్రు వజ్రమునుగా॥
శిఖ్గా లంబుల తాంధ్ర పాదు తాతాంగ్ర ంగుము త్రువ్వారి గా।
రాకతి తానలను సారగాని మ్నంఘము వ్రేతులు నుత్తిరి గా।
మొదలు పాదుగ దలింబద్దైత్యులు గాపదిలము పదిలముని,
ఉగ్గపట్టును పట్టి దేవతలు తగ్గ మొగ్గ తేకరా,
బతపట్టా తపట్టా తపట్టెను బును పితపితలాడు బును.
ఆలలలలలలలలలలలలలల ంగునా బును తలంగుగబలు తుబునూ।
విధువతు విధు విధు విధువతు వును బును గర్బు దింగుగవలద నుబూ,
ఆరి చెతులనే గంగుంగ బట్టి మ్రోంకం ఘుప్తై త్రిచెపి,
మొగా చేతులు నెమ్మ్సుగ పట్టుతాని మ్రోపుల తెత్తుతాని,
శిరముల బుజముల గిరినిచ్చిరి బలరాశ త్రోవ బట్టి।
బను బుండగ శ్లైలంబు మొగ్గెగద తనే కాననుండా।
మందరమున మ్రోవంగ జాల తను ముందువారు మ్రొగ్గా,
అందరిపై బడే సందురు గద శ్రీ మందరంద్రి తాండా।

47/4, కాంచన నగరమిది భూరమారమణి సంచలమందురుగా।
కాంచరు కాంచరు నగ్న నాభవ్య కాంచరు భయమేమింది,
కాంచరు పాండిరి కాంచరు నదిరేది కాంచలమందుమునా।
దేవతలను మెయరచెట్టు సాగిరి దేవదేవయను నూ।
అయ్యా యాత్ర పాండిరి కదతే గితివేరా అనేలా పనిచెప్పుం।
ఎలా గిరి పెంత లంచి తెల్లుతి మిమాలా బల మింతేరం।
ఎంతి బాతి మి అనే టి తదిగితిమి అనే ఏతే శ్రీ పాండిరి నే,
అనే ఏ తపెట్టించి చూసె యుంతే ఏతి జీవనము।
అనేందు తు శ్రీ పాండిరి రాకుండే నదిది యేందు తువురచుండేన్.
అమెందు కారక కా యాసందేహం బో మూంద రధాండి యుని।
గోవిందా నారా యణ శ్రీధర ఆనంద ముయుం హరా।
రామే యాశ్వర రారా యననుబును రవ్వని పిలువగనా।
వ్రా హేశా వస్తిని వ్రాఫేరా ~~[illegible]~~ పామా యని వ్రాహేశా వస్తినని,
గరుడ వాహనా రూ ధుంరగు బునుగ ద యుండరించు కొన।
పీతాంబరము భ్యాతిగ మెరయగ చూతాముసుమంతా।
మరున వ్వాలు వెన్నెలల గరువగను వెతువగవలదనుచూ।
చే రువ కాబ్బ యయ్య సారన నయనుడు ధారాధరమెత్తి
కుంచంబుల కందుత వయ్య మా టుగతి సందదితే కుండా।
ఆనందంబున వనవిధిన డు మును ఆ పర్వత మందుచేన్,
సంతోషించిరి ఋషులు దానవులు గంధుల దేవతలూ।

ఎంతో వేందముగా నపనులు నితమింత గనే రాముమనే।
శిరిగిన గరు క్షేత్రంతెను హరి రామును మురి రాముము నుండిరిగా।
48 ఋ పానుతిం బిలిచి రాము పమారములతో (దృష్ట్యడు) సద్భుతరము త్రి జుగారా।
శే రాము గత గు పాం ములను నాను గజై శరి ముననమునా।
హరి దేవతలను నా షగి బట్టువి టంబని పలుకగనూ।
దానవులలకి రాము దాని త్రికను వూరతితి బట్టగనూ।
పే[illegible] దలమును పురుషోత్తము మిక్కిలి పైరుషయంతులయూ।
తెద్దా తపములు సే రాము టకాక్షేప ద్యుతు తగనట్టూ।
తాద్దీపనులు మాకా ద్దుశరస్సును ముద్దుగ బట్టిదము।
[illegible] నునవనరము ఆవృక్షము దేవతల బట్టుము నినా।
నడుములు గట్టుతో వడిగా దర బరి తదని చదరాతును।
రాము ధము తు రామా గిరి తు డి రాము ధములతును వడి వడి తిరుగుటునూ।
విడువతు ధని దేహాసురులనగా విడు విడు మునిష్ఠగి రామా।
నిడు గత త రుచుటి వడి వడిగా గిరి కడు వడి మునిగెనుగా।
తు రామా వీరు శ్రోత్రష్ట రామనగా న రామద శ్రీహరి రామా।
సవరనగా వత లక్ష్మణమోం జనాలా దేదల వ్రుబపాం।
త్రిండి బిప్పనా మాత్రుంబే కా సందున గలవ్రుగదాం।
ఎడు విశ్వాములు రామకముగా బదనాగీ క్రాల్లు గదాం।
తే రా బ్రహ్మాండము తైన ప్రింగగల రాము దరము దార్ధవిగాం।
తుండము లాపతి వేతితి బాప్రు బహు సుందర ముండుగదాం।

విన్నగలిగిన సారసంబులను కన్నుల దోయిందనుగా,
చేతులు లాతాలాతవులు బహుప్రతిపహించగనూ,
ప్రపక్తి దులు పాదగాంబ వేఱుక్కగను ధర్మసాంక్రి యును గుహయూ,
రత్నై బ్లున వృష్టాలపానలు గురియుగ పల్లాలి వృషుగా,
కూర్మిమారక్రుపంరకూర్మంచై కుమకైని లిచేసుమీ,
484 వరి కాంత్రుల్లో తానే యరుంగుగద వరితజపురుయ తానే,
వరి కంఖంచై తానే నిలిచెను తానే నాం తత్రాంత్రై,
తానే త్రిప్పుల త్రాశ్రైజులనిధి వరిచెను వినరుగదా,
హరి చత్రంబులు హరి మాయలు గా విరించి యెఱుగదుగా,
తన తత్వంబులు తన మాయలుగా తానే యెఱుగవతే॥
మరి మిత్రిగా వర చుండనగా వ్యరగా వరచి రిగా,
తాలాంతంబౌ యనగా తరువగ బాలాం సే పటితే.
తేలా జ్వాలా జ్వాల మాంన వైత్రాల తూట వునగా,
విషధి దరు వగను విషముజనించి నను షములు తొలిగెగదా,
గుబ గుబ యురుని నాం తాళ ముక్కు నరుగు ప్పునవె గసెగదా,
భగ భగ యుని పెను మంటలు వ్రుంభ టబంలులు కసాఫ్బగదా,
త్రాపుల వతెన లోకాలందులు జు రిబ దహించెను గా,
వాబా గా వరవైజగములకును రొమచగమ్బ్రెనుగా,
చిత్రరులనగా దిక్కులు గృప్పెను వెక్షప పాంటు ననూ,
తాలాహాల మునకా వ్యాళ జాలకెను జాలిబాందు వారు.

తారా ఖనగిరులును వ్రుందిన తరువులు వృగ్గిన సురులను రులే,
ఇగిరిన నదులను యింకు తటాకము తెగరిన ప్రాణులు నా।
తగులు పడిన గంధర్వులు మొదలౌ దగ్ధములౌ బాము పులులా।
కిన్నెరులను పన్నగులను మొదలుగ బహు శ్రేష్ఠులు బాలగిరిశా।
యా విషమున కర్థము నచనగానె వరు సమర్థులనే,
దిక్కుతోచకింతింబరి దివిజులు వేల్పుక్కుము శరణము నను బూ।
త్రైలోకనము బనదేంబ నజాదులు యిలలోపల హరుకా।
దేవదేవ మహాదేవ శంభు ప్రుదు భావా శివదేవా।
49a శివ శంకర హర సాంబ గిరీశ్వర సవనాధిప రుద్రా
యజ్ఞకర్తవై యజ్ఞభోక్తవై భగ్ఁ అగ్నివయనా।
శర్వాణీశ పినాకధారగి గీర్వాణ వందన యా।
సర్వరక్షకుడ సర్వభక్షకుడ సర్వశిక్షి మందా।
సర్వసాక్షివై సర్వశక్తివై సర్వము యయుడ వనుబూ।
ఏకాదశ రుద్రంబులు జదువుచు ఏక మనంబున నా।
రుద్రాంగము న్యాసాంగ వందులను నుపధానము చేసి,
శ్రద్ధ మనంబున రుద్ర తిరంబని మంత్రులు దొల్చుచు నూ।
అనేక విధములకాని యాయ ఉగతాన భవుడు కృప చేసే,
ప్రాణాధారంబగు గారిని తని ప్రాణము తెవల యాయా।
ప్రాణేశ్వరులెంర చేత్రి దివిజుల్ ప్రాణము తేవల యాయా।
ప్రాణ రక్షగావించవలసు ము ప్రాణము తేవల యాయా।

ప్రాణ దానములకన్న మిక్కిలి ప్రాణములొసగలరా।
ప్రాణములేని పాపరసాధనములు ప్రాణములొసగలరా।
జలజని శంఖ్యైశ్ట విషంబును సంహరించు మనమురా।
ప్రాప్తైరా పదలన్ని దర్శనా రా పదవి రాజులరా॥
విగ్రంగుడు విషమును మ్రింగలేని గా మంగళపతి గారి।
ఇబ్బంది యిశ్వర రక్షించు మిమ్ము నీ మనస్సుకంటి మనగా।
ఆనికుతులకు రాజిట్లు నిపతితేను తనుల జూచుసంహో।
విషము చెట్టు పెంచ్లాలు జగతిలో బుద్ధి వర మున్నారా?
తనమిగిలిన ధర్మంబు జగత్తునకు తనే వారు కలరా?
ఎంత బలము గతి గున్న జగత్తునతాంతలు జగములనా।
బిచ్చ ప్రింగు మనె మచ్చికెగల ముల్లాం త్రుపుతగు గారా।
చూచి విఘ్నాని ఎమె రతిన తిను మనే ఎమెచెలి ఎమెనమడుగా।
494 విగ్రం గుపతి మను విగ్రంగే దిగరశ మయుంచని మా గారి।
మంగళ వతిధ ర్మానుకూలి గా మంగళ సూత్రంబురా।
న మిమ్ము విగ్రంగు మని మనే గా బాలును నమ్మి టువిను మని ఎరుగ।
ఆనుసమ ముంబున గని శంఖు డు తాళ్ళన మగ రాషింపి।
హరించి రించి హలం తంచి రా క్షి మను హిరంతిజా విషయుగ।
లోకద్రోహం టుబాదు వటంబు ను చేతాని శూలము నా।
చరిబ పట్టు లాంనే టునరచే తను విరుగగనలు బుబునా।
తుది ముంచి రుసనా కృ మగా జేసి మపది తె మగా నదిరా।

భక్షింపఁ జేసెను శివుండా విషమును రక్షించెను జగముల్,
జింన్నపంచుతి సుకన్నసులభమ్మె లయున్న శివుని జూచి,
ఆడిరి గంధర్వోత్తములందరు పాడిరి గీతములరా,
గూడిరి సురకిన్నెరులు శిద్ధులతె తేదే పంరుతన్నా
ఆను ఋనుతింబిరి మునివరులందరు ఘనుఁడని పొగడిరిగా,
సూనంబుల వానలు గురిపించిరి మానితముగ దివిని॥
శివునకు విషమేమి కబళమ్మయ్యె వడి భవునకు వలె జగతిన్,
ఘనులు తమ సాధుజనంబుల బ్రోచుట మునిఖారహమంత్రా,
తరువాతను లుంకె విజనించెను తరుమనవయముననా,
గరళమును తాను బట్టిప్పు జట్టిప్పు తరలిన బుత్తైగదా?
మిట్టిపండ్లు గల తాత్తిపెదవులును గట్టిబూలునడుమా,
దాత్తిరాళ్లు వంకర గలబేతులు దాద్ధకదుప్పు గళవాలా,
పెద్దత్రేళ్లు మిడిగుడ్లు ముదిలయుపెద్దం వత్మను చుంతాల,
లలనపగజ్జలును అనుమానముగా నన్నవస్త్రములునా,
జట్టిదేవిలయు జ్యేష్టరాలు గజ జట్టులు బేశానునా,
వారి ద్రుల లయుంగముల దత్తుచు తవెరనువినరుగదా?
౧౦౩ తరువాతను లుంకెమిజనించెను తరువనముయుముందూ
లయుల మెను తెలిగన్నులు తెలుపును నిలువో శృంగములూ,
తెలవయి తొక లయుమృతంబు జన్లించెటి బలుపు గల్లు పొడుగూ,
తామధేను జనియించెను విను దోమ్రెవలు మీరగనూ,

మానిత జపహోమాదులు సేయఁగ పూనికే గలిగుండా।
గోవులయందు గోఘృత గోపయస్సులను గోమూత్రము మొదలౌ।
పవిత్రమని మాంత్రిక్మన మునులకు పంత్రత గం సురభిన్.
దైనమున నిబ్బరి మానితములకు గాంచి తనే మనినా।
నారలు తొమ్ములు తుంగమ్ము పూనికే పూనికె పాదములౌ।
పృథుదిఘర్మముగా తోకయము గలుగుతపు దుర్గాశితతరియౌ।
పల్లవింపగార నందు నింద్యని యతుత్తైను గవశ్శైన్.
మరితరువగనంత టను జలధిలోతరు వృక్షల్పమునే టి.
ఎబుపుత్రైన ఫలయుంబు తోర్లైత దీనుతునను తానుబూ।
పారావారమునందు జనించెను కోరి కల్పతరువూ।
స్వర్గమందుని యమింబరితరువును భర్గుడు మొదలగనౌ
మరి యమ్ము ద్రబ్బుర త్నాకరతరగమునందున జనియించెన్।
జిక్కని దేహంబు యతుప్రచంతమము పక్కని బూపులనూ।
తురచబబెవ్రులును విరివిగపాలమును ముదములయందంబా।
యల్లగుర్రమును గను గాని కోర్కులు పల్లవింపబలియౌ।
ఆశ్చైత్రమమును గని పాపమానలెను బబ్బులు విరౌరగనౌ।
మరితరువగ బింతామణి పుట్టెను మరిపెమ్ము తేనగనౌ।
స్వర్గంబున నుండగా నవియము ముంబరి ముందమున నౌ।
బంధ్యం ఛుద్ధావము యెవ్యననుచు దేవేంద్రుడు పలికెగదా।
నవనిధానములు సవనతంత్రములు సహంగా జనియించెన్.

మ్ముంముగాను దేవేంద్రునికి అరి సంధింయుంబుదీర్చ,
50 ౬ మరి మధ్యంపగవారావారము నందున సుందరులూ।
చక్కని చూపులు చక్కనత్తు మమ్ములు చుక్కలవలె తెగాల్గా,
వరపు చందురుని వంటి మోములు సుమెరపులవలె మెనా।
అద్భుతలందు దయుంబిదబ్బిరిగ ముఖ్యిత మిరాగనా।
మరి తరువగనా క్షీరసాగరము నందున శరిదేవి।
మరిపె పువారాపులు మెరపులందముల జతురుము సుతారుమెయుల్
రండు వదనము సుకుందనము గువెనంద వేందు గలదూ।
చిత్రపుతుమములు చక్కని పిరుదులు ముక్కు చంపతంబూ।
చెక్కలద్దములు చక్కని చేతులు చుక్కలవలె గోళ్లూ।
అంచరానమున పంచబాణు జనసంబును సుదయుంచెర్చ,
సంపత్తులు దరుసెరము జగత్తు చంపతగంధి తినే।
అద్భుతలందరమున్నితసె రముచు ముద్దుటి పాంటు గనూ।
వద్దువిలు తు జననికిని రెమెముచ్చగను అద్భుతలందరునూ।
అద్భుతముత్యముగద్దపటగారోద్ధంద జైసిరి వారట ముమిరాగనూ।
సంపెగత్తెలమము తారాటిశరంబుసుచంపతగందాలగా।
తంతాం రుంగా రుంగా త్వాంతిట తకరుని పంతజలూచనులూ।
బంగారు పేరులు ముంగేరలు రంగులు మారగనూ।
పాంటంత మము లల్లాట శరంబున పాట ముగాంగనాటే।
తసూత్ర శ్రీ జవ్వాది మందనముత తిపవలుగు జక్షి

తేటంబగు మజవాక్యజనిత తాంబూల జలకేమాంక్షి,
తుత్కరాలు గాంగారా జనపంకజు పంకజాంక్షి తుథమి.
తరిగమున తునె దంగి గా కృతా తురులు బతుకుడ్భి,
పాంపటనవరిబది ట్లెప్ఱుజథ తురుల తట్టుపెంబు లుబులుమార.
శగనేతులు శని వృసరాగి:శదగలు గులు నచెట్లి,
చంద్రవంత బందినిషర మున ఆందవుగాంధచిగ్,
తసూ్త్రిరి తిలకంబు నదిలితిశిన్నగపనగాచు
51 ఉ తమ్మపూరత యబంధము గనుపూసిరినేమ్మది నాంజాటిత
ప్రెటంగంబుల బంగరు తాంగుల రంగుసౌరగట్లి.
జంటరవితె యబు కంటకిసంగను పృగపృంటును బగాయాగా
పంజాల తమ్మలు పత్రబాంవిలోల్ బుజు పృగధరియబంబి,
పెంథనింథను పాకరవులుధరింబి ఉ ఉ రా జా వృలుగా।
సందిటు దండలు సన్నగాజులు ను తుందన వ్రాంగరవుల్.
పెంలతట్టును పెముదత్రైన భూంషగవులలిపే గిశితిపట్లి.
వనవాంతి కతె తులతర్పంబిరి వనరు పంలాపనులా।
భాం రతి దుగర్ల బాంలలాంటులునే రుపృతాంతెగరు।
(బ) పర్త్యదుల బావృలు గాం బాంబును తమ్మవిలు తుజనని.
(బ) పర్త్యండవుల పాం బా వృరిల్లు యను న కా వృల తాంత్రాండ్.
ఆదుబు బాంధుబు వుబ్జటాం దుబును ఆలాబంబుబునా।
పాంకబాంటను సంపత్తుతె దుమరిప్పె కబాంజ్ఞితరవురా।

వాతమూ వేడిమి యును గగలదంగా వృతమూ సవతులుగా।
వాతమాటను సంఖుములును తక్కువో వాతమాని ర్షనవంగా।
తగిదమాటలు లంబి జూబు గద మగు వవి బారమునా।
ఆయుదు వదనమును ఆరోగ్యంబును ఐశ్వర్యము గలదై।
సతల సుఖంబులు గల వృశిరులు గద పత్రని వారదను బు।
తుందరా తెలు అందముగాను ముందుని వెండ వైచెన్।
శిరము వంచు కాను హారి యము నుజారడు శిరి హరి యునజూరున్।
పరితాల మదనుడు నేశగణా నా యురువురు పరితానగా।
దేవదుందుభులు మ్రోసెను శంఖులు ధ్రరవరత సుభాగతం।
ముకితరువగ క్షీరాబ్ధి జనించెను పారసనేత్రుడు నా।
ఆజానుబాహుయుండు దేహమున రాజసమార్తిగద।
పీతాంబరధారియును వ్రస్వాచతుర్భుజాయుతుడై।
తంబు తంద్రి రుడు విశాల వక్షుడు అంబుజవదనుండు।
శంఖచక్రధరుండై యమృతము నంతతే కనిపట్టి।
51 ఆయుర్వేదియు వైద్యవిద్యాలకు ధీయుతుడనగా నా।
ధన్వంతరి నుద్భాండయుండై యుండద్రి జనించెను గా।
ఆ దిదానవులందు కాపరిగొత్తగ వదలుచు తగదనుచూ।
వారయు బాతవారంద రుతమునమ దా యరాది త్వముగా।
నారి ది యతు సుబును నాది యుటంబును నాదిశారదయు నంచూ।
వైతరి చేతు లాగాదాత డులాగు బును వృతని దిట్టితోనా దాచూ।

ప్రస్తవేశనా దేవేంద్రాదులు ఆపన్నశరణ్యంబని.
పాలించెన వ్రతము పాలించెను సద్ధి అది పాలించెను హరింపనుయా
ఇంత కష్టమును విఫలమాయెను ఎల్లక్షీణించెను.
ఎలా ఆక్రిని వేయి కొంచెనగా తాంచునది జవహుండుగా.
వెంత గాను దాన ప్రులు వద్యనాంత చాంతా రూపమునా,
బి టెంగం చులుపై యుయువ్వాయునతుటల వునంబునరా,
తాండర రగిల్లుయు తాండర తాడుత గుజగుజ అందముగా,
తాండర వారింద రుంబుట రక్కను తాండర స్పై కలచే
తస్పృస్పై కలను సస్పృప్పు వారంటల మున్నెలు వారరగనూ,
వెలపించిన ంకాచెతిని జూబింగా తులుకులకునవలచో,
ఆ వ్రుత బ్రాంథ మాపెలహంస్త్రాన తువవురె ంబ్బురగా,
రులు రులూని రులూ యుంద్రనెల మూలూ తురులూ దెలింపుదుగా,
కలువలూ వారానలు జలజ మూలూ యుక్తనులతుతెలింపుదుగా,
ధనాలూ ఆ వుధి తువెన్మరలూ ంకాచెబా వ్యలూ తెలింపుదుగా
ఆ ద్దములూ చెలి ముద్దులూలి గద కల్గాడె లింపుదుగా,
శ్రీలూ కనకాల ంపుములూ ఆచెల చె వ్రలూ వ్రాయదుగా,
మూ వేరా చందురు శమౌ భ్రాముకు వేరా మౌ తెలింపుదుగా,
5-2 a తలలూ ముద్దుల కోరలూస త్రుంకాం పలుకులూ తెలింపుదుగా,
తా వ్రొతె నింకు బ్రావి కలికి మ్రొవ్రో ంపురుగరుగా,
ఆందములూ తుందములూ దంతము బందము ంపురుగవతే.

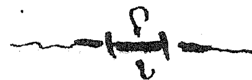
ఆ సా సంపెగ రాశా యంతి తెనా సౌ తెలి యరు దుగాం।
ములు తాల మెల తుల చెళు తుల యారాం బెళి పలు తులు యూలు నసూం।
వన్నెలు బన్నెలు తన్నె జూంబి తవు రంన్నెము రబరి గాం।
వ్రైతెం వాశని మె వంత యాగాం సాం వంతుల సాం ము గుయూం।
పవు యవు త్నంబున తూం పాం రంబు ను అ రు లుం దాం న వ్రులూం।
త రుబ గాం నె తాం సు ధ జని యంబెను ఇరు వ్రరి తినిపవు వూం।
సుధాం శువ దనాం సుధ పంబి యవ్వ్రను వడ యను నరి ప్రతిక్।
అను దాం న వ్రులు సు తని తాం తాం త్స్యాం బాం వాం వ్రాం వు రిడీ
మనమ లాల విాం ర ను మూంటలతును త ను నే టున న్మ్కతి రా
సుం దరాం గుల సు సం దు తు బల బయవు విం దు లు పెంయుదురూం।
బ త్రని స్త్రీలను చె త్రి తిబిసెం త్రగ వు తు వ్ర లుం డు గ దాం।
యిల్లంత యాను తాం తాల్ల వృత్తురటి పల్లవ పాం యులత్రై।
వెలుగని విశి బి సంసాంర వు విడు తుయు ను గు వలు త గు బాంటూ
తె న్నసుతులత్రై అన్నము బెట్టత వన్నెతాం నిని వగి తాం।
పగర గలు గుబ్బం రాంర వు నాం సు బు ను బ్ర గ వుల వు ధ్వరు సూం।
మాం బాండ్లను వూం బాం ట్లు గ్రుహంం తురు వి గిన పాం ట్లె ట్లాం।
సుధ స వు వుః గనె పం బి న్నా న నె వి ధి దె ల్యం డనిసాం।
524 అందము జూం బి యవ హాం ల్యను నం ద్యడు ను పాండి రాంయి జెనెక్।
బ త్రాం గి యవు సాం రం గు ని పదవులు వృత్య డ న త డరి గెక్।
పెద్దలంత ముద్దియులను నవ్వు రు గర్వ ధాం బాం రము త్రై।

ఆ విమోహిని వారందరి నెల్లను తన త్ర్యగ్గను కట్టి,
అశేష మషేశ సామూరాధముగా న్కాం మాం వాంగి యునగా,
దాశ్వికాం యు కుంథాం ను మూరలితనే వ్యుదినుం ఘమిష,
నే నే ర్భిన బంధాన యుబ్బైదను దానవదివిజులకుం,
ఆనివక్రగగూంర్జ్యుంషు వాటింబును తన కన్నులస్సెగదె,
తదలకుంఢపంక్తులసారగింబినవదినే యెపు మునినా,
పెట్టివాండు ను తన వాస్త్రైతె కాట్టికాన నేమెలరా,
కులు కు బు బెళు కు బుతలకలన వ్యాబు పలికెను బెలియుటనూ
తలశపాస్త్రయిమ్మను లికినగలినా అలివేల యుబునను టం,
బాం వాం ముండుగత మూం కాం యు దిదేవతుల వద్దినుంబాం,
కాంద్వితాంద్విగాం వాం రి తిబ్బిమూం వద్దితి వే వ్యునినాం,
పిరుదులాంఛగాం తి రి గి బూంబును కురులల్లాంఢగనూం,
ప్రేటబాం రచక్రగ జూం ఢుంఢని అటుయుటుస్సెగలనూం,
త్వరగానే మూం వద్దితి వత్తను త్వరపడ కుంఢ నుబూం,
పి యుంహాంర్యషముదేవ తులకు నివ్వగన యుర్ధ్వపరముననూం,
రవ్యుంతె మర్యంబు లియుధ్వదా కాం మ్మె యులగనాం,
ప్రేటవేను నాం యుటుమూం ఛ దాం కాం యెలుటులకునేగనాం,
ఆ.ని కూంర్భ్యండి రిగాం ని దానవులతను మూం నముతెకాం,
ఆ పంక్తిని రాహువు గూంర్భ్యండె ను హంరి సాపములసముబాం,
53 ఉ వాంరి స్సెగపేవాంరి జనాంఖ్యు దు శి రము బ్బిచాంరిం బర్ణ,

తల రాం హృద్య మొందంబు తేతుతని యిటు ప్రహర్ష స్ఫుజయంచెన్,
పర్వకాలమున భానుసోములకు పగతలిపించ చగనగా,
తెల్లపడిరి దానవులు చూడగా ఖగపతిపైపై త్రిం
చనవైకుంఠమున తంబు చెప్పగను మురియంయు రాజశిగెన్,
పంద్రైశ్రీహరి పృష్ట జగతిలో అందమటందు రుగా,
ఆ కథ చెప్పు మటంచన నమరులు లోత్తనస్తుత యనునాచూ,
చతుర్థ ఆశ్వాసంబు ప్రతిగా చాతుర్యముగానూ,
వింతవిగా యుక పంచమమున ఆశ్వాసమున చెప్పుదునూ,
యహా కథ పుణ్యపృరి విశ్వాసునకు తన్నప్రార్థ్య కరు ౹౦౦॥
హానముం తునకత్పితముగ జెప్పితి ధనధాన్యములు గలుగన్,
గుం దాంద రమ్ములవి రరాఘవృలు నిం దాం శరీగాగరా,
సంపత్తులు తరగించె శ్రీహరి యంయంచుగ శుచు తరమున్,
శ్రీహరి కథలకు శ్రీమంగళముని శుభమంగళమును చూ॥

(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)

54 అ —: పంచమాశ్వాసము :—

శ్రీయుత పదవులు గారి పరీక్షన్నహరాజు ప్రతిన్,
శ్రీ శుకులనుగని శ్రీహరి గుణకథ శ్రేయస్సరము గదా,
బాలకృష్ణ శ్రీ భాగవతంబున బాలావహరికథలు,
పంచమ ఆశ్వాసంబు తొమ్మిదవది ప్రపంచమునలయుందరా,

ప్రాప్యప్రాంశ విశేషములు వినగా అన్నప్రాంగణమే బచ్చె।
హంసను మది ప్రీతిగ వినవలయును సుముఖున ముగు హంసకథయును।
గుండాతరగ్గుల వీరరాఘవులు వెంకుగశగారి।
చెప్పిన కథయుంది మెప్పుగ వినవలె తప్పు రతాం వికదా।
ఆదివరాహంస్త్రైనారాయుగమేదిని రక్షించెన్।
అనిమాని చెప్పగ విని రాజడిగెను మునివరుని తోవునవే।
ధరణితే మయరాపత్స్నగతిగెనా హంస యెపుటిక గాంచెన్।
వందిరూప్యయును నంగ వెందుగా సందేహము వాచెన్।
బాప్పై యుల ప్రైజని యుంచెనుగా వరాపదిసరి పోయెన్।
తాచెత్రైజని యుంచెననంగా తాను త్వరగ్వము వింతో।
ఏమిందు జూడగను పందిరూపుత్రైసందేహము వినుడో।
ఆరూపున తానె మిచెసెనా సారసలాలమనుడూ।
అనుమానము దీరంగ జెప్పుమా మును బంధ్రాయుకనూ।
తలాగ్యసాత్స్మృత మెదిని హంస కథసాతల్ప్యము గానూ।
54 b చెప్పుమనక శ్రీశుక యోగంధృడు మెప్పుగజెప్పెగదా।
వైకుంఠంబున జయవిజయులునా లోకముగా బగనా।
హంస ద్వారము తాబుకాని యుండి రిత హంస రూపంబులమూ
శ్రీహంస సారూప్యము గలుగువారు గా శ్రీహంసరూపసమములా।
వారిని హంస మును మది ముదిన మునుని ఆశ్రైదము గలదా।
తమలోపాంసుజు తమరె మురయుము తమరంతట నుండా।

నా రాయణ మ్మై తనాడు వారి తో చే రిటు య వర్తైనా।
వచ్చి రేని ఆ ముచ్చటనా తో మచ్చత తో చెప్పి।
తరువా తనురాని వ్వవల యవునని గురుతుగ జెప్పె వారి౯।
(శ్రీ) లోలుండైన గరి లో నశ్రీ హరి విహరించగనూ॥
సనత సనందన సన త్సుజాతులు సన త్కుమారులు గా।
గంగా స్నానము పొంగుచు చేసి యము రంగనా ధు మతిని।
తలపో యమునా వి చందనములనూ ర్ధ్వపుండ్రము నుగా।
పదముల భక్తిని లలాటమందు ధరి యించి మదంబున నూ।
తులసి పూసజప మాలలు దాల్చియు యలపై బాలు రతై
(బ్ర)హ్మ రుద్రులాతారు దులు చూచి యు నిర్మలాత్ములగుచూ।
తత్వ రహితుత్రై ఖగవత్పద యుగములు బహు నమ్ముతై నూ,
దిగంబరత్వము తోనవచ్చి రిత ఖగవ ద్దర్శనతూ।
హరి ద్వారమున జయ విజయుల మిహా నా గుండట మొద
తెలుపుతె ల్పిపంపి స్వామి నగా యలసు రుల తిరిగా।
మాతతె లుపులు యేఁ కా హరితని లో తమందు గలదా।
పో పొమ్మ తుతై ఆపు చెప్పిరి యా పంపత్యంబూ।
హరి పాదము పె ముగ నుపేకు యుదగా తల్చింబి న తలనా
రక్షసి యెతానుల మిశ్ర తాలు వయు ది క్కులుగా నతనూ।
రాక్షసులై లక్ష్మీపతిగా నత ని కృష్ణ మందు ల నూ।
55 అ పద భ్రష్టులుగ మ్ము నుశపియించి రి బుధులు అ మ్మెచ్చి రుత్తై

నారాయణా నీవె నీవె యనిసె యదువువారి జభవ జనకా।
యమునరాజ్ఞ తవు తాంటి సెప్పుము నయమునరాయణు నుబుఁ వదిక।
కలపు దెబ్బిపం పిస్తామునగా బలిమినది ట్రిరిగా।
చరణ దూరులమగా గనిశాచరవరులవుగ ర్మనిరి।
ఇందుకే మిన దుపాయము గలదా మందరధ్రారి యనా।
నాయంత లగు నాటనెం వరా నన్యులు మారలు వెరా యంతటివారిన్।
కపియుంబరిగా నృపమెవున్నది అపరాధంబునకా।
వారిని నెనిటు రావద్దనగా వారు వృత్తి వృగదా।
వెరాస్త్రె రాని వృగవద్దని తారి వచించితినా।
నన్నైనా కపియుంబు నవుకర్ణవులు న్నవారు వెనుక।
ఆపాంబుంవనెవ్పరికి గూడది కపాంతరము దగదా।
ఆయున వనులకికి అలాబించినవె నకనె ల గలదా।
యెపు తు జిజ్ఞములు రెపుకమి తుప్తె రెపుకవుల యెపురా।
కత్తులగు బుబుా డింటనుగ లుతురపృత్తు వంపదపులకా।
అనినెలవియన్యగవినయముము విరారగమునవ్వులు పెపిరిగా।
న ప్తజన్మములదాతాప్తాంము యముతాత్రిలు వగనా।
యవు పృటి కప్పుదెవ్రైరవున్నైనా వారి మారరిణయులా।
ముమపా టుంతు మి వుగల యయుదు వునహం నవ్వుతింబిపారి యమా।
నెలవి యన్యగనె యులప్పెదిరి కర్ణంబునని విచిరిగా।
తన తాత్సుంధన తనతత కిప్పుకను ఘునరాహా యముతు హ్రా॥

౫౫౬ మేదినిపై జనియించి ప్రబలుత్తై మోదింపుము నుండా,
ఘనబలయుత పాలించిరి మేదిని ధనధాన్యాదిగా శ్రీ.
ఇష్టసంపదలు తొప్పిన తుదిబరి అష్టభోగములు నూ,
అన్నదమ్ములిద్దరు సరియించు ప్రముత వన్నెలు పండుగనూ,
బహుదినములు యీలాగున సహంగా విహింత ముధిరాగనూ,
స్నానదానజపహోమాదులు బహుప్రాణితేగా జరిపి,
రాక్షసజనులకు రాజై మేదిని రక్షసేయుచుండా,
తినతాంత్రికునకు బగోష్టిసలు ప్రముమను తను భార్యనుగూడి,
ఆటపాటల అనురాగంబుల మాటలాడుచుండా,
పేకట అల్లెయున్నదానవి నితో కూటమిగారగనూ,
కీర్తి విలవు తేజకేలకు నాపను నేర్పది నుండుమునా,
కోరితే తేమా తేత్నెదన డుగవు సారసనేత్రియను నా,
సంతోషంబున విభునికి ట్లైన్నను కాంతామణి ప్రీతిన్॥
తే వ్యుని వృత్తిక తినబుద్ధిన్నది నే వ్యుది వే వ్యుని దా,
ఏకాంతంబుగ మంచి దేవ్యుని ఆకాంత డుగగనూ,
తన శూలముచే పక్షులంగాము ఘనబలములు కూడి
వారలు గుండున కరకాలయు నూ(గ) ద్ధి పారవేండలూ,
కోట్లితాల దిదానవులు సూరుణాని మూలుపెట్టమహిని.
లోకుతె బతెకుండద్రావిరిగ భూదల వంతటనూ,
కొండలన్ని పద ద్రవ్విరి గాదా భూ[illegible] వం[illegible]టనూ,

తాండవమ్మిపద ప్రద్యోవిను తొదండి గదానవృలు
సరాదివరాప బాగాం చేత్రుందను మెదినిగ్రంధ్రా।
వుంచి పంక్తి గాంపిల రయునలంరుప్ర వంచపలుగలగనూ।
ఆ తలవిలి తలపిలను తలారూంది రనారంపలపిలంతముసా।
(శ్రీ) వృగానుభూతాంత సపిలంపత రెమె వ్వరు దిక్కునుచూ।
గారూరు పంఖునపూరి పృరి జైరి రయుసారసాంక్షుతోదా।
56 ఉ. వెయుర చెత్రినుత్రి పూరి రయును ఘును రయును వృగవెలువ్వబునూ॥
వనవుం గతిగిన వును తుటొరవులు పూననవుండు గలపి।
(త్రి) వ్వసాందు గారదారన వ్వంధనుటు సర్వేశ్వరు తా నూ।
(బ్ర) హ్మాదుల పిరింసించెను విను రో బ్రాహ్మలగాత్రిగదా।
గిరులుదరులుని రూప్యలవు చేసెను సాగరవులువెరిచెన్।
సురకిన్నెర ఖేచరుల వధించెను భూచరుల విదారించెన్।
౨౧ గపన్నగ పూవవృల వధించెను నిగమములను దాచెన్।
రెరూగ భాగములు సాగనివ్వెను ఆగము జేసెననీ।
ఆనంత రయుక్తుల ఆనందుతోడుత ఆన్నింత చెప్పిననూ।
క్షత్రవవృలుండగు త్రిపూరి రయును పేసుసుత్తి విమారించి।
వేనే వైరార్స్ రయుంఛు
భూదేవిని సూరార్చ్ రయుంధ్ర వుపిరంబాంధలు దర్శ్యదనూ।
బాధ జేసి వరూధి వృధుల దలంచి రయుక్రిధు దూప్రాద్దే।
సూతర రూపునగాని నిశాచరు చే తానగూడదని।
తెల్లనిమేనును వెళ్ళమెరగను పల్లరాపువులునూ।

న త్న్రి మంగాంతి రము చి త్రి తంత్రము రెంటు తు ప్ర నం ద రం బరా।
చం దు రు వ తి శృం గా ర వృ పా ము ను అం ద మై న కోరక్,
వా రట వృ పే వృ న తా టు త త న్నులు నూ రి తా ం తా శ గ దా।
విం ట్ట వము ట్టా ంరము ను ఘు ట్టి పా ద ములు తా ట్టా ంరము ద ర ము న గా,
సుం ద ర వ ద న ము ను రాం దు వ ద న ము చం ద్ర కాం తి మే నా।
ఆ ది వ రా హా ము అం ద ము చెప్పగ వే ధ రాము నా ప డు గా।
స్వే త రూ ప్ర సా త ర ము ను ఉం ప గ భూ ం తే లు ని త ర వా।
తి టి సం ద ము శే షు ని కి ని వ శ మా ఆ టుం వం టి ద నం గా।
ఫై నా గి సా గ ను నొ వే తి నొ ము ంటి వ నం గా వా న వృ లా పృ ద రా।
56 ౘ పా హ ము ప రా త్రి ము తెం బ గ లు గు వా రి స ర్వం స హా గ ల రా।
త న సా మా క్ష్యము త న తె తె లు సు ను దా న వ వ ధ న ము తా।
ఆ డు బు కూ ర ము బు ద్ర వ్య బు తో రు బు గూ ర త వ డు బు నా।
(తి) వ్విన మో ట్ల ను దాం గు బు దా న వు త్ర వ్వి క త శ తె గ।
గు రు గు ర రా ను ను బు ను తి రు బు మే రు ము బు శ రు వ్ర ల తా గు బు నా
వ క్షే పం ది ని జా బ దా న వృ లు వి ప్పా ల వే డు గ నా।
ప ట్టి తె త్తు వు ని ఘు ట్టి త నం బు న బు ట్టా ది రు బు నా।
~~ఈ~~ టె ల తా స ర సా్య లు లా డు బు ను మా టు ను గా ర ము బు నా।
వ్ర రు లా శు బు బు గా ర శ ల ను ప్రా ణ్యా గా గా ర శ లు ద్రి ప్పు బు నా।
గు రి మా తు బు ప్రే రుం బా వృ బు ను దా రు ఖ ని లు బు బు నా।
హాం కా రిం బు బు హాం కా రిం బు బు రుం కా రిం బు బు నా

ప్రస్నదానవృలతిస్న్రులుమరాయుముమస్నసముయుమ్మునవా।
హిరంణ్యాక్షుఁడంత పరత్ననులను పరిహసించుచునా।
పందిని జూడి బినబంటని యుందురుబెండెజనలు తుదుఱా।
తందము జెప్పిననవియును తుందుగుసంఘులు తంతే నా।
విరరతిందరుక్షిటుముచు నుంత్రసారు లుతే రమచుతాని
57ఉ అని రోషించియుం హరిప్రైశాలములు ఘనము గప్రయుగనా।
శైలము విరిచియుసూతరము ప్పుడుభారున గొపెట్టా।
గదగాని ప్రపెసు వదనము గాత్ర పదితుని యులుజౌసె౯।
ము ట్టైతాటకో ర్రాడుచునుంతెను పట్టవదలతుంటా।
కోరసారదుసము యుంబునని వ్వులు భారుసరాతెగదా।
తిక్కి గుంప్రుర్ధము గా బడిసూతరము నురతసాగె౯।
~~తాటె~~లు పాదు గగనాంతి ఫి వాలటినా తతాపాటిపె సె౯।
ముందరి ఘరాత తుతాందరు పడిరికాందరునెగరిరిగా।
వెనుక ఘరాతకే ఘనులనుసించరి తన తాపార గనా।
పందిటెలు బత్తములునా యుద్రములంది వటుసహాగా।
బరా గోక ఘరాతము గాగను దైత్యులు దాన్నిగవంయుతేరా।
పారిరి నురి కిరి బంవృర ఖాయురి వెర తేత నసురల్।
హరిదిషులతో హింతవృవేసుతాని మశము విచారించి।
మరా కలగుచు నాచుట్టు గనుండుదు నాతే శురఘ్రూగి
శివ్రి శారహారు శాబతురా ననుదాబ డు గు పందిగాట్లా.

కోరలుపతి యెలు సూరకత్తితో దారించు వినుండే
వందివ్రాళ్లు అందముగా తిందుము సందియెలుంబులేదురా
చెప్పుమిరి యెరు మూవాలు కార్యము చెప్పు తీంర్థకధనూ
57 కచె బాకున త్రుపృగను నన్నగని చెబాసందురుగా
అనగాన క్షరగల సాముంతులు మనవి టుచేసిరిగా
హారగ్నితశ్వుండి కృదతేడుగ అరగ్ని మందులనూ
సాహసించ తగదిప్పుడు నీతును సహయము లేవరు లేరా
పందే అదిపారందరుం థాకిటి చంద్యం తాల విను వరా
యెలువుల తోవా యెలు కుచెరుదా అగ్నియెను ఈశానను డేవా
చతురానను ధాబ్రాను దాశని యొహాంతవదివినవలయురా
నీటబు త్రైసార బాహ్య హారిము న్నటలూ సారగాని
(ప) శయాం తంత్రైన పృందు తాసామము కుని వధించెనుమీ
హాయెరుగ్రిప్రనటు నిగ్రహించెనపి అవినానము వినుమూ
తాచెత్తై ముందర గిరి యెుత్తియెలు దొబనలదివిజులతో
నుధయెలు సంగేత్రి హారినప్పుడు తాశ్రీరూపంబునన్నరా
రాహు శిరము ఖండించెనటందురు సాహసంబు వలదురా
ఆదిసూతరమె అయితే దానవులందరు మరయెలురా
వెరుకుతల గురక్కను డి పృథ్వి రి సూరకత్తితోల్లో
హారణ్యాక్షుయెది కూడదు వలదని యింద్రాదులు చెప్ప
వందిగాడు గోవిందుడు వినుమని అందరు చెప్పగనూ

ముందరి లప్పుడప్పన పందిని బట్టెను అందరు చూడగనూ।
ఆ పందిచ్చైను ఆరుమూడున్నైదాక రోజనములు.
రాముడు కూరతాకాస్త్రి దానవుని తాగలవారెను సుటా।
నెత్తురు కాలువ లెత్తి పారగను తల త్రుని రాలు లుజేసె।
౫౪ ట దనదివ్యాకారంబు ధరించి రాముషున మునులను గాలువా।
కంబంబులు వైన్యా రాముంగనవ్వు దారపంకజలూచనను షూ।
గరుడారూఢుడై మను దెంచెను విరులవృష్టి గురియా।
ఆ నిత్రి శులులను మునివరు పక్షిన వరవరునకు జెప్పె.
సంతోషించెను తాంతు జనకు తకథ లన్ని వినోదములా।
నరహరి రూపున కరివరదుడు తారమురి రాముని మెచ్చెనే,
మురి రాము చెప్పు ములమును వరరామున గా హరికథ దరిచేదే,
కరువృదిగా చెప్పుము శుత రాముని నరసింహస్తులు విపింపుల.
ఆ కథ రామకల్యాణకారణమిది చెప్పాని వినుమనుమా।
హరి వనవాసుల హరి రాంచుట విని వైరము దాచ్చగదా।
తరువాత నకృష్ణుడు దుఃఖమున తిరిగి నగరు కాచ్చి।
అన్న ఇరిగినా డనిన వార్తలు తన తన్నతంత్రి తాడా।
ఆ తని నతోనటు లందరు విని బహు ఆక్రోశించగనూ।
సాంహానబుద్ధిని బాహుయముగంబున తతహేదుఃఖములనా।
బాతుర్యంబున తెలుల గల్గు భూరష గోముల మొరయుగనూ।
తారక గతుల తాకట్టము గాలువృషు మోశగించిన ట్టా

శిరమును వదనమును తుహగిరులు దరగమరిసా గసుతి వ్యాః
అఖిలయు శాస్త్రములు ననుగల యర్థములు అభిప్రాయములు గనుమా।
రాగ యుక్తము గబాగులు మారరగంబోగుల యుశుభురా।
వాటి వు గారా వా ఛప్యాంబు సూపుత్రయు బాటి వగలుమారా।
58 తధవిరళముగా బుధులందరికా స్వర్యములు గనుపింపా।
పున్నము బందురు బాలుపోము ననన్న ప్రవతిప విడి।
సుతమో పితమో వరదహిం తంబాబా ఆవతు పాలితేను।
అనురా గంబుల తనతాత్సు నిచేర్ల నుబుమో బుతాను బరా।
తన వారిని దారయుంగని వ్యతను ధర ప్రసాదలు బునరా।
దిక్కై వ్యరు తనతే వరని వేత్సుబు దిక్కు లుబారా బుబునరా।
విధినిటు దిట్టుబు బంధుల దూరరు బును వృద్ధి విని లువనము బరా।
పరిపరి విధముల పురుషుని దలుములు పరి తారిపింబు బునరా
యెవు డుప్పబుంద గా తనతతశిపు డుసు యెవు డుపుపాదించి।
సారింగ్లు పత యెవుడు ననగా విను వినా కెరు వపు రగంబరా।
వే యెవ్వంగ్ల తుప త్రత్రిన విసుంచూవే తని పలు కుదు గరా।
ప్రొట్టుటెల్లా గి ట్టుటురా రతే పిట్టి వారు తేరు గారా।
బాతీ పుట్టుక లా తన మయు యము మందు దురు గాంభరా వల యుంబు ననరా।
అహంకారాని యము భూతకాలు యును సహం గాం ద్విపం దరా
యము మమును విద మయు తుయెవు తెం తురు గాం తము గం తా ని జమురా।
శేషము జీవితము క్ష్యము తుమసు విశేషహృశ్వర్యం।

త్రిందె ఆకుతాం వరగా రాతి విస్త్రదెతా కనా తి।
రాలుట నిజమగనా బాలా ములనవి రమ స్థిరమును బూని।
నెరబుగ్గలటు వంటి విఘటములతో రులు వినరు గదా।
రాగల వారయు నశి యుం తు రుగదిరా లమును జమునద్।
మంబి తప్ట్టె పోల మిందు తా దుదురను వంచ్చైన మున తరత్యగ్।
యమంత పొ రుఘదు యరంతబలుం తూ యుంతొనమగ తూ।
వతతి రాతతుదుసుత మునతాతసా ధనిబాదలచ్।
సీ॥ జెగురు గండెలరుగాలలు వలలునుముగు వాగ్స్థిరియుంయ్
మిక్రం బునచలి దన్నమును హాను బును వాక్రదు నద వులహా।
బను దెంబగనా తవిస్రనవహాత యము గ తము నను లు తెతా।
తలశిం గ మిఘునముగని చెలి యుంవగను లుతుతెని వాక్ష్మ।
తక్షి లుతవనదు తతవబాయుగాపి ప్పలత్రె యము బునగా।
[illegible] ఒరుబాశ తెబ్బి యబు [illegible] స్థ్రు [illegible] వాబా।
[illegible] దధునె సెను స్వామి ద్రాహా మునా।
ఆరవుల లాపలసై యవబు పెల గుమ యబు డుములగుడ్పబునా।
అన్నులకై ప్పుడు యెంగ్లు శాయమకను మాన్నులమయు యబుంరా।
గాను తిరాతునితెతను బదెగా విధినిను జెసెగదె।
శక్తులు నాగశరావుపిల్లలకు మిక్తిగా మెతలె।
మెపె వారలు యవు వ్వరుతెరుగ మాపటపెశల తూ।
నిత్తినిత్తి యరా దికత్ననవబూపన టంబనితల్లులని

నాలుగు దిక్కులు బాలు పిల్లలు నిల్లుగ వలనా చేసెన్.
వాటినెట్లు గాభరింపెను ముదునాటికి మేంతలిడే.
నన్నుపేంచు తను నిన్నుపేసగరి అన్నాలయించు నుబూ.
అనిశాంతించగ దాన్నింగూడ తానా నాత్తకాలనంగూలన్.
వేటకాండ్ర తనుకంనిండా యుక్త ఆటనే వృక్షములా డ.
అట్లాగే యింగా లోకి వందులను మాటాడ వశంబా.

59 మ. యిలాండు జాడు గూడంగ మాస్త్రీ వాయువా నా వినవుగదా.
మొగడు వృత్తిత్యెడ్రయిం తబగతిని ఆలు మశిక్షానం.
ఆలుకు రూపియు అనుమాపురము ముఖ్య అతిధి సుందర
యిండ్ర రుసొగసులు తలిగినమాటను మిద్దె ముగను విరా.
విహితము గాదంపతులు నసుఖింపగ సుతుడైనా తెరి.
సుతులు విహిత సంపత్తులు సొగసులు అతులిత మహిమలతో.
ధనము గలుగుమా ధాన్యము గలుగ మధాన్యము గలుమాట.
అన్నివస్త్రములు అన్నియము గలుమో వస్త్రములు తేవుగదా.
స్వతవరాహాంకల్పవందులను నీతులు తెవుగదా.
మానకేదాది తమ హింలోవార్తలు వినతన తగదనుమా.
ఆది వరాహాంశ్రనవిష్ణు వును వేంద నిలూపలనూ.
సాధింపయము బాధింపశాగి తమము వేదపూంతముగనూ
తమ్ము దనై తన అక్రమ తర్పగోవు ని యము వర్ణాటనము బూ.
సూకర రమూర్తిని చేతాను తల పునవాతు ప్రబ్బండము బహు.

౬౦౮ కాగల కార్యములన్నిగ డుప్రకాని బాగులు మీరగనూ,
తీర్చుకొని తన తల్లికి వెచ్చత్రిలరయు వదినెకు నర్పించి.
అయినా మ వీని దే బ్రాహ్మణ రనుమను మోమాటంబుననూ,
నేను వచ్చువరకు రంత మమ్మే దిని అగ్ని రక్షించు మనుచూ,
తగు వారిని మంత్రులను గురువులను మిగుల గని మించి
కిల్లా కాపు రక్షకులకు చెప్పి రయము బయలుదేరనగ తానూ,
ఏకాంతంబున తన సతి కప్పుడు వాక్కులు తగ చెప్పె.
తపమునే యిహమునంతము చేరినవు వ్రతములు మీరగనూ,
చని గుహాంతరి రయము తనూతత్త్వములుం ఘనశోధన చేసె,
భూతసిద్ధి శరీరశుద్ధి యెమిన న్యాసము చేతా సిద్ధిగనూ,
అంతర్మాతృక బహిర్మాతృకలనంత సిద్ధులా ప్రాప్తి,
అంగన్యాసము కరన్యాసములు అంగన్యాసములా,
పంచాస్త్రములను మించిన వర్గము బంచి పంచతంబులా,
పంచాక్షరీ మంత్రము పారాయణమందు న్యసించుచు తానే,
హాటు ఘోరాంగంబున ఘంటమంత రయము తనచితకెనప్రేలన రిగా,
పాదాంగుళములి నిత్య మంత్రమై పాదు చేసి హరునే,
హర హర శంభో మహాదేవ మహాదేవ హరా రనుచూ,
అఘోర మంత్రము జపమునే రయముమున అఘోరత్రుముకోర్చి
తపమునే యుగను వృపవాసంబున నే పముదారల తుందా
నిష్ఠతో నుతా ఛా అష్టాధ్యానము తప్పుము దలగకనూ,

౧౦౬ గుదస్థానమందున్నంతయుపానవముపదిలముగానిలిపి,
మొదలిపాదుగదలించినాభికడకుదురుగరేచించి.
సమానవాయువుప్రత్తాసముతోడ్కొనియుశ్రములువిసర్జించి,
మెల్లమెల్లగనుహృత్పద్మములంబునకెల్లదాక్షిణ్యభానువుగా,
నాదేముగమునదిప్రాణవాయువుతారాగింపగనలిపి,
తంటాలేకనుదానముకలపియుతంత్రతాగముందూ,
సర్వాంగంబునసరిగలవ్యానముననరికాలుపుట్టువినుడి,
తాచ్చిద్రిరంధ్రంబులుమహాతలుగానైవ్యుదివిహారగనూ,
తాలుమూలముననడరిమినిలుపగనుకాలవశంబుననూ,
కుండలిమేల్కొనుతారదత్తనుద్భంది యోగమునను,
బ్రహ్మమధ్యంబునుకుంభించియుండగబ్రహ్మమండలమంతా,
చెగడాందగపెనుపోగతెగనెనుగాభగభగమండుచునూ,
పంచాగ్నులమధ్యమునవసించెప్రపంచముభోతిల్లా,
పాతల్లెనువత్సకతములేపెరగెనుగుండిసెనుజగమంతా,
గొల్లభూమినిప్పిళ్లపారుటతుత్రాళ్లతనిలువవ్వగా,
వేదుళ్లమొలచెనుయొదల్పననగా అదిరెనుభూస్థలియూ,
గుర్రాళ్లచెట్టినానాదిప్పుటంబులత్రెళ్లపారుచుండా,
అగ్నిజ్వాలలులోకాలోకములందునిగ్రహించా,
తాతకార్యకనునాకులందరునువ్యాకులమొందిరయా
కగలకార్యకనువగచెతనుపన్నగలుభీతినొందా॥

పాగతార్క్ష్య కపు రుష్యులు చనసాగరి అగణిత భూతములనూ
61(a) గంధర్వులు కిన్నెరలు గ్రహంబులు సంధులు పాచతనా।
యక్ష సిద్ధ విద్యాధరులందరు రక్షకు తెవరనుచూ।
దిక్కుత్తేత్త దిక్పాలగణంబులు వాక్రమ్ముగంబున నా।
వాపతీశ జగదీశ్వర [illegible]బును పాపల గూడుకొని।
నలువ మొదలుగా కైలాసంబున తుల్యకజను దెంచె।
నాడు గరళము పహరణము చేసిన జాడదాయుందియునుచూ,
హిరణ్యకశపుని తపోవహ్నినిపుహ కింజలయా [illegible]
నీవే బ్రహ్మవు నీవే విష్ణువు నీవే శివుడవుగా।
ఓంకార రవు యింతదనునీవే శంకర శరణనుచూ।
పంకజసంభవ వ్రాది దేవతలు కింకర వారా స్వామనుచూ,
శరణుని హా మహాదేవా హరహర ప్రణవాంతర్యంయుతా।
శరణు సాంబశివ శరణు గిరీశా శరణు నందివాహన।
శరణు మతత్రయా శరణు వాంత్రావు [illegible] శరణు యాను
మొరబెట్టగ గౌరీశ్వరుడు మురయియుచు గర్వాలగూడి।
హిమగిరి పేరువగుహ చెంగట తను సుఖముఖంద్రై నిలిచె।
ఋషులు మునులు బ్రహ్మాదులు సహాగా హర్షములుప్పొంగా,
వరమిచ్చెద ప్రొ హిరణ్యకశ్యపా వరించి సాక్షిగనూ।
తెలివిజ్ఞాయమ్ము బంచుచుమటన్నను యూవి గణాధిపుని।
శివదేవా నాకెప్పుడు వినుమా భావము ద్దునముమా।

రాతిరి పగలును మృతి తేదను బునుపొంతవృగుచె ప్పవ [illegible]
త్రిందమీాదపంచత్వము తేదని పొందుగ శేలవిమ్మా,
61 ప, యింతి చైటవానింటను జరుగలేకంటకుతైనాను.
మృగములపన్నగములచే విహంగపగతులచేతనుగా,
నరులచేత నిశాచరులచేత భూతాశులచేతనైనా,
మారులగిరుల సాగరమున జలమున నగరళాదులనైనా,
ఆయుధములహంస్తముచేతను వాయువహ్నినైనా,
దీర్ఘనిద్రతే తుంతసేయుచేతే దీర్ఘకాలములనూ,
మరణముతే తుంతనుపరమిత్యాహం రిగోధరయునుసూ
ప్రాలనయిరునవ్యా శూలపాగి విశాలాంతరంబునుచూ,
వరమిత్యుని హారంగదను జునతువరము ముదంబునసూ,
ఆడిగినట్టి వరమిచ్చి జగంబుల ఆపదలుడిపె గదా॥
సంతోషించి సుఖించి రచ్చరలు కుంతులుమైరిగా,
తాను గృహంబునకేగి తశ్యప్రుడును తూని నిగూడుతాని,
దానవులను మంత్రులను గూడుతూని దానాదులాసంగి,
సుఖముగ కాన్నదినంబులు జరిపెను సకలసంపదలచే॥
పూర్వదిక్పదై వేంద్రు జయించెను ధీరతనంబుననూ,
ఆ జ్ఞ్యయిని తాగెలిచి ధనంబులు భాగ్యవంతద్రోచి,
యమపురికేగి ధనంబులు గాసుచుసు తమరక్షునులమునీ,
నైరుతిశిరులుహారించివె గవెము ధీరులనిలువనేశా,

విరుగుండి కృతత్త్వాదుల గాంచుచును సరియైన గామరియుగా।
వారియగు దిక్రనాదాంతము గానుచును గాయత్రులను పొగడక।
62a ఘన[illegible]ధునిని ధర్మునిజేసెగా తనతత్వపు డబటక।
శూరతిద్ధికీర్తిగల మరాలమగు గానుచును నాలోచించుచునా।
వారిచేత పనులన్నికోరుచును ధ్రాగత నిలిచెనని।
అష్టదిక్పాలాదిజయమెంచనున్నను తుష్టిచేసి హింపుచునూ।
ఉందగాను నారదుడు దుదానవుం డున్నతావున తనరా।
సురలోకమును గలవార్తలుగాను చును త్వరగా వేగెనుగా।
తెల్లనివేదను వళ్లు భూతియను పల్లజతలు మెరయగా।
మహావీణియుంబుగ నారాయణ నారాయణని మహతి మ్రోయుచుండా,
(ప్ర) గానమంత్ర స్తుతి శాస్త్రమాలికలు ఘనముగ ద్రిప్పుచునూ।
ఆకస్మితముగఁ గొంతాసుల తాలూకనాధుం డరిగా।
వశ్యోనారదుం గని [illegible] ను పెంబ్బ్యగరత్నసుండా।
దేవతాని యాదానవసామ్యుటకు భావమొదిలియుమీక
సత్యవాక్యముపదేశము గాయగ కర్తలు తమ రనుచూ।
సబిన సమేతము సుఖం బరగ నిటుచు బహాసనముని బి:
ఆలోచన నాకాశ్రిటిచెప్పుము కాల రూప మనుచుచా।
నీ పృదక్షములో మహత్తులు రెమెరికి తెలియదుగా।
అన్నను వరాహ రూపునహరియును తిన్నగవధజేసెన।
తరువాతనునేత పమొనరించి తపారుడు విరించి గదా।

వర మంచ్యారి దిక్కులరగెతి తిథిధరితెన త్రికరుణ!

62 ఆ శ్రీ సుభవమేయం [illegible] ఘనరోషమంతుననతని యానతియగను,

సంతస [illegible] ము రమేశాం తంబున తుంతవి తాకూంది,

మురదయంబు సుందరి నరహరి రూపు ప్రకన స్వహరించుకొని,

మారి [illegible]

తేరవంతి [illegible] ధరజన్మలు [illegible]

[illegible]

ఆతని సన్నిధిని ఆదే వ్యాప్తి [illegible]|

[illegible] జన్మవ [illegible]|

వలసి నంత్రైరంబుగా బ్భువని [illegible]

హరహర [illegible] హరహరా [illegible],

అనగా శ్రీహరి గుణకథ లబ్ధియగు మునిరంగన మందారంగా।
అతడె నిజ భువన జనక హరిహరబ్రహ్మమూర్తి స్థితిలయకారులకూ,
తారక శక్తులు ధారుణి యగునంగను తారకరక్షను దరా।
నిత్యసిద్ధ సత్యగుణయన నాసఖ్య భక్తుమునిసంఘనను నూ।
చూడగా ట్లేషు తారాకాంత శక్తనిజ నాదాద ల కరాగ్రై।
తరువాతను గర్భస్థుడు వినగా సరసిజాక్షుమహిమల్।
హరిభక్తిని నమ్మైన సత్వ విద్యజనితజ ముని మీరా।
హరిదాసుల సమానమానకూ నారాయకర్తలు గ ... నరా,
నారాయణ మంత్రము నన్ని గలదారి ష్ఠిత నా।
664 మంత్రముగా అందున తమకాల మంత్రమే యంత్రతంత్రములగా।
మంత్రరాజ ముద్దుష్ట నానుమును స్వతంత్ర మంత్రసత్వ
నారాయణశ్రవణము దాటగింపగా నారదాద్రిగను।
బ్రహ్మదులు వినా తంత్రికర్తలు మాస్త్రమును లయగను।
హరి కైవల్య నవనిజనింపరి దురితచక్రలగుబూ।
నీ కృప జనించు పదుంచు జగత్తులయ కైవల్యమతి మీరా।
అతని దిగ్భుజ కృత్తై మైదాన కై మతి నిజనిం ...
నీశత్రు జనకుందనును కొంతను జూచి హింసించనూ।
తప్పకుంద నారాయణ యనవలె తప్పి తరవేను।
హరి హరి యనగా హరి నరరూపున హరి యయ్యనతండూ।
తరువాతను విను పరమభాగవత చరిత్ర స్టునను బూ।

వెలదులు గాను నిన్నే తలపోతుగా తరువాత నను నన్యా
అనేక బాలగ్రహబు హరినిదురవ్యమని ఘనము గలుగుచుండురుగా।
వైరా ... గ వేసెంరుము పత్సాదె హా ము న్నవ్య గుమురా।
దేహ తత్వమె గిరింపె దవత్యా మోహపు లంపటము సువిరా।
కామక్రోధ ములాదిగాను శత్రువుల జయించవలెన్।
అరుమని అరు వర్గముల తోడను రోగుల భాగములు దవలెన్।
శ్రీ వేదశాస్త్ర రును సాధకు లకును నీ మొయి అయింద్రసువిరా।
మల మంత్రాదుల సాధనను మును గదనీలి కిసుతులందరా।
జనియింతు రు ప్రాంపంబు పొందగా నుఘనములను తెలుగరా।
నీ రుబు గ్గ బంధంబు కు ఉంపనకు తీరిగి వినవలెగదా।
67౪ తదితర మంత్రాలు దారా సుతులును అలన విమ్మలగా గురు।
జపము జపమంత్రంబుల పొంగ జపమే హా దిమంత్రము।
జప్య పర్వ లవహా బున్న మంత్రమే కర్మ వి ని నా క యా గా
పరమాత్మ తత్వ బున్న మంత్రమె దురితహారంబు గదా।
ఓం నమో హరి నారాయణ యను మంత్రము ప్రతిదినమందురుగా।
యిష్టముగా పఠియింపు మటంచును ఆ షట్చక్రి చెప్పే।
త్వరగా మహిను దలచియింపు మటంచును త్వరగానె గ గా
హిరణ్యకశిపుని యుల్లాతికి గర్భంబువి రళమ రమ్మె।
నాప్పు తెల్ల గను పించెను యనగా మెప్పు నదాన ప్రభూ।
మంత్ర సానులను బలి వనంపి బహు యంత్రంబులు గల్గే।

ఆరగాలు చదివించి మంత్రముల అభ్యాగతమిచ్చి,
నందుల త్రిష్టియను మందిరమందుల కొందరని యమించి,
తాబహువు నియతి నిసాంబల యతుతుడై ఆబాలుని చూడా,
తారుచుండగను సారసాక్షుడును తీరుగ జనియించె,
జాతకర్మ మప్పుడు గావించెను భూతరక్షకారకా,
బాలలు వృద్ధులు బంధుజనులకు మేలౌ స్త్రీలకును,
భట్లు బ్రాహ్మణులకు పరిహాసకులకు తట్టువర్గములును,
గోభూధైను హిరణ్యాదిగా భూపతి తగినట్లు,
పప్పు బెల్లములు పండ్లు ఫలంబులు పప్పులు మీరగను,
అన్నంబును వగరవర రజితంబును మిన్నగు వస్త్రాదుల్,
ప్రత్యాత్మకమెనరించి రక్షసుదుస్తోత్రాపయుంద వైభవ్,
67,4, దశదివసంబులు విశదము గానా కృత్యము వసతిగను,
ఏకాదశదివసంబున తాను అనేకబ్రాహ్మణులతో,
పుణ్యాహవాచనము గావించుసుఖంబున సత్యాగ్గ దటంచెరా,
సర్వంతా హృదకరుండని సర్వబంధుహితవుం,
గాప్రహ్లాదుండను నామంబాహ్లాదముగా జేసె॥
గండదోషనక్షత్ర శాంతిగ. దండిగ దానాదుల్,
చేసి భూసురుల నడిగె వినుండే వాసిగని [illegible] నకరా,
పంచాంగము చూపించిన బ్రాహ్మణుపంచిపయహూతకవని.
నవ ఏకాదశస్థానశుభంబుల న్నవగ్రహంబులును,

పదునాలుగు భువనంబుల కీర్తులు ప్రవహించుచునుండీ।
వాస్దేవుని చెరితంబులు చెప్పగ విలశేషుని వశమా।
దేవా భువన వందనుడు యైన ప్రసాదుడు యాదవ జనార్దనా।
బావంబున కజిరనుడని తలపక నీపంబునను హరిదే।
ఆయుధ్య వృక్షస్థాను నిద్దరుగ శ్రీ కి తుపెరుడుగా
అనంత మహా కల్యాణ గుణంబులు ధనవంతుడితండూ।
అనుపాతితి బహుధనములూసంగి యగు తనయుని ప్రీతిగనూ
పెనుచుకాను బుద్ధానుండెను మందమున ఘనమాగక్షల చెక్క॥
అన్నప్రాశనము కాన్నిదినంబుల కున్నతముగ చేసేక।
యొనర్గుకామున్నదా దేరామున్న పూర్ణిపెనఖిగా।
బాల సూర్యకాంతుల తతె పెరిగెను దేయుగుణంబులనూ।
౭౪౧ శుక్లపక్ష చంద్రునివోలె పెరుగుచుండు కళలూ।
పొరలసాగెతల తెత్తు యూనరులు పొ ఫ్లసాగె।
మాబర్డి డెను పారారథసాగె సాకతీ రు తును గ్గ లలి యారా।
నవ్వసాగె బువ్వయునసాగెను ఆ విద్యారాజునుపుండా।
ఆత్తతాత మత్తప్పా అయ్యాయన వృత్తము భక్తుడుగా।
అమ్మా యను నన్నా నాన్నా బ్రహ్మంబనీ పిలుచూ।
ఆద్యాయను మని చెక్రితినా క్రిష్ణ చక్రధరా యనునుచూ।
నారాయణ యను మహాత్మాయీ యనగా నారాయణ యనుచూ।
అత్మాయను నమని చెప్పినప్పుడె హరి హరి యనుచూ॥

బాగ వను బియు వరంయునగా నెంతో బ్రాంవజి జినకంయు నూ।
అన్నాయను నాంయున్నాంయునగా వెన్నదాంగ వను చూ।
వూం మనను బిలు వృ వుటిన్నిగాఁటితాం మూంధ వంయుని పిలుచూ।
వరుస లన్నిత్రి హరి దినాకుంబుల సరసముగా బిలువా।
హిరగ్య తశ్యప్పుండొ తావూరునకు సువర్ణ భూషణమ్ములే।
తెల్పయుల్పిధ రియుంచు మటన్నను వుల్చ్పటలాలింఛ్జీ।
తలిలోకల్పు షహారవహారహారిక ద్రుంవగాను వుల్ద్రువగాను వియుకా
శ్రరగాను వును ధురంచాంచున్నమూం ధ్రువుని వూంతికతంత్రముకూ।
తంజదళాక్షుని తంజిలి శేంయుటె తరవులలతాంఖ్రరగాం।
పరవూం త్ప్యుని పాదవులతె రయుకు వరను తుటుంబుగదా।
రత్నాభరణమ్ములన్ని వ్యర్థముని ఖాంత్రమ వాంక్యములూం।
తెనతాంభరణముల న్నిమోహమ్ముని కారణమ్ముందురుగా।
అనుచుని తాశను తనసుతు తుంతగ తనులబూలి జినన।
ాం ఖ్రతి చెల్లవుల తాంధుకాంతి నుమన గోవిందాం ర్పణముూం।
ద్రాక్ష ఫలంబులు ఖర్జూరంబులును పక్షివాహుంతనునూం।
పాలును మింగద పరమాన్నముల గో పాలార్పణ మనునూం।
68 ర్క, తదళి పనస వూంయూంరఫలంబులు మధునూందనుకనునూం।
శర్కర యిక్షులు పత్రావిన్నాదులు చత్రధరార్పణమే।
అనుచు ఖుజంచె తనంయుని జూంచింయు అనుమానింయుచునూ।
ఆదిరమ్మ ప్రహ్లాదాయుని తన జోడుగ బాంలులనూ।

కా శ్చి బాం ధ వు న యై శ్వ ర్య ము ను ము ను అ ర్చిం చ దా రం గా।
న ర కా సు రు గో పా లు వ ధిం చి న యు రం వి ది యు ని శాం తా।
త రి మ తి రి ని సా రా యు గు గా చు పు ధ రి బ్రూ డి వి యు ని సు భా।
హా రి క హా ర్ష్యం బ్రై గి రి దూ రి న యా తె ర వ ని బా లు ర తా।
గో వ్రు ల గా యు ను వి ధం బు బా డు మ ని గో పా లు ని లే లన్
బా ష్పు లు తే యు ను ప్ర హ్లా ద వృ తి దే తి ర్మ్య ని ఖా పు లు నా।
సా ద గు వి దే వా షిం చు నం దు రి … వి ష్ణు వ తేన్।
ల యు మి ట్లా గా విం చు వి ధం బె ల యు క ర్త యు బా వేన్।
ఈ డు చు బా డు చు హుం క రిం చు చు ను జా రు బా ల తు ల తో।
తి రు గు చుం డ గ ను హిం ర గ్గ్య క శ్య పు డు గు రు బి న ము ల బి లి చి।
సు త్రా బా ర్క్య ని … సు తు న తు ను ని ర్వ క్త్ర ము గా గ।
వి ద్యా భ్యా స ము సా యు వ లె యు సు ము స ధ్యా నా సు తు తె రా।
వి ద్వ ధ ర్మ ము వి ద్య క ర్మ ము వి ద్య ము రా ల ము గా।
వి ద్యా కా ర గుం ఠ ల న వి జ్ఞా న ము వి ద్యా సం ప త్తి।
తె ని వా డు అ జ్ఞా ను ద ధ ర్ము డు గా క పా త్ర జ్ఞు తో నా।
త న ప్రే త్ర సా త న యు ద తి సు సు ప దే శ ము ల యు రా।
ఆ ను చు గు రు వృ తా నా లో చిం చు చు ము న వి సం యు న పు డా।
చం డా మ రా ర త్న ల ప తి గా వ్ర గా దం డి గ ధ న ము క్తి।
సా రి న ట్లు వ స్త్రా లు భూ ష ణా ల్ప ర తి ద యు వే శా।
69 ఆ నే క బ్రా హ్మ ల క న్నా పాం న బా నా ది మ ఠా ల మొ స గి

నగవెల్లను శృంగారము చేసియుం తగిన వృత్తపములారా।
గావించియును సంతోషచిత్తుడై దేవపూజలొనసగి।
పంచవర్ణహారాద్యంబులు మ్రోయగ అంచితముగ నుతుని.
తా తప్పైనిడుకొని వృషుడు రాజాంగనలంత నాదుసుందరా।
ముత్తైదల రావింపు [illegible] ముత్తియము మలప్పైని।
యుక్తముగా పంచాశ్రితి ప్రాశియుం విస్తారంబుగనరా।
బుజ్జగించినా తంత్రి రమ్యనివ యుఖులు పా ననరా।
ఓనమాలు వ్రాశి శ్రేయను ముందుగ దానవ [illegible] రునకా।
శివా యను నుచున్న రెండోపజ్ఞ యుం. గురువట వ్రాశిచ్చెన్.
అంనా ఓంనమ యునరా యుగను తన్నల తద్వితాని.
తరువాత నుశివా యును మన్నను శ్రీనాధా యనెనా।
మోము వంచి తశ్వృం ఉయులుండగ క్రమమాడగ దాపూ।
శ్రీ యును వాక్యము సంపత్తర విదిక్రేయున్న గమగదా।
నాథా యును మున్నత్తివాక్యమే వేదిశోకపకు—
తంత్రితి వుండుగ దండము చెప్పుట దండకారణ్యమునిచేన్.
మరి వకసారిది చదువుచుంటన్నను మాధవయునెనుగదా
[illegible] తదానపృడు తాలుగగను బుజ్జగించపలెనే
[illegible] సులా।
ఆదినకేకెందనయుః దక్షసుర ముని లాంఛనేనా।
తెలా తా పాండి టుంచు చుపుచుటన్నను జాడుగ హారి యునెనా

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ఆ [illegible] దున్నను [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

అంగ్లో విద్యలు చెప్పుచుండగను వారాల్లో [illegible] మానెన్।

[illegible] [illegible] పించెన్।

సుందర బంధుజనంబులు విందురు ఆందము మీరగనూ।
గురువృత్తి మీఱ దీవించిరి తంత్రు సరసవాక్యములనూ।
వినుపించర నాథ నయా యనగను వినయంబున మ్రొక్కి।
హరి నారాయణ దురితహరా మాం పాహి శరణు శరణూ।
70 a శ్రీధర మాధవ దామోదర గోవింద శరణు శరణూ।
కరి రక్షిత యతి శరులూనగుము కంసారి శరణు శరణూ।
అను వాక్యంబులు విని ప్రీతుండై తన్మాత రచి మాటౌ।
తోడుకొను మందరతటి పడ ప్రాఙ్ముఖయు ద్రుపద తనయు సుమూ।
గురువృషు దిక్కయు తిరుగ బుద్ధిమర రంభు చెప్పుమనుమూ।
సరి బాలలనూ ర్లు నికరా ర్లుతాని ఘారితి మందరనూ।
ఘాలతో టెలూమొ [illegible] బాలు స్తంభములు నూ।
గచ్చుతోట తతి గున్న విద్ధలూప చ్ఛల నరుగుపంచె.
క్షౌదు చేశి చదివించు ము తనయుని పదిలముగా నుయూ।
రెండు వేల రత్నములను బదితేత నంథ గని యుమించౌ।
అన్నపాన వస్త్రాదులు త్రితిగ అన్నియు సరి తాతిపి।
తద [illegible] కష్టించు కుటుంబును బుద్ధులు వినగచెప్పి।
యంతరాం మూర్ఖులతోటి చెప్పగ దరింతో వాక్యంబూ।
వారి నోట నే వింటి నటుంటి పకం ర, ముగ్గోతు సు మిరా।
కలికి నల్లధనము ప్రైద నడుగు ముకుల ముకునా కడుగదా
బుద్ధిమంతుడని పింపు కుటుంబును పెద్దతనంబు నౌగ

సుంచి దంచు జనదెంచున వుంరుంవున నొంచెను ఆరునెలలూ,
తరువాత నను బిలిపింతునె గురుని పురరంయుచు బంపెనుగా,
వారినందరిని వరుసగ నుంచి దారి ది చూచుచుని,
బండా వూరాగ్యులు అందజబ్రూపుడై నహంగుని శర్మలగా,
నీలకంధ్ర గాడు షాలలాచనుడు బాలచంద్రశ్ర గుణగా,
[illegible]
ఆ ప్రసగానశ్రుల [illegible] గా,
[illegible] శ్రీనా సుసుని [illegible] గా,
[illegible] విల్లునని [illegible] నాఅక్షరాంశ్రుడుగా,
[illegible]
[illegible] శ్రసు సూర్యచంద్ర [illegible],
[illegible]
[illegible] గ్యా ప్రగారి విశ్లేగాలుడు రధితులుడు నుంద్ర [illegible] నులుత్తమయి,
డి [illegible] బడుగ,
[illegible]
[illegible] నిలను [illegible] తా,
మంగా డుం మెనులు మల్లా [illegible] గాలచిగా,
నాతధి తల్లిత్రు రావించి ద్రై తల్లులను చితలవులుసాం దగనగా,
చెశిన త్రి [illegible] నులు పీనువు హాస్త్రాలు సెంగారాబుసగా,
ఘుఘు ద్రులవాక్యులకెల్లను తిరగగపరిహారదయుబెసె,

సగిబాలలతో ముంగిటియుండువి నాముని పరమరహస్యములు।
తలిదండ్రాదులు దారాపుత్రులవలల బడగవినుతే।
కామమువల్లను మోహముబుట్టును తామసము గలుగును మా।
ఉ... మదమత్సర బుద్ధులుపడి యజ్ఞాంకులవారల్
ఘనమత్సరమును దారామత్సరభారము నిపై ప్రతిన్।
అబ్ధతారగ ముదివిన మంత్రాలమణి సుబుద్ధియింతులనుచూ।
సారమువల్లను దారాపుత్రుల కాపురమందురుగా।
శ్రీముదేత్త్రరును తెరాడ నయాంపము భాములపై ప్రతిన్।
71a అనిత్యదేహములవి నిజమనుచును అసత్యమాడుచునారా।
సర్వము నిత్రలాగ డుచు విధంబును వాప్పుగ నుండుటూ।
మల మహాత్రాముల తిత్తులవి జమని తెలుప ములాజింతో।
హావిష్ణుది బాక్యల బుర్రలు చూచి తిండి బావ్యలుటుం చనుచూ
సాపుష్కలు చెట్టిన కావ్యలజూచి యటం నవ్వమోహపడుచూ।
యెత్రుడి యొవి యేని తిత్రిగుణంబున కర్త్రత్వకవతే నా।
నల్లదిమెలని బాల్లిపందివతేన ల్లివతెను పాంచో।
పరదారా సంగము ముసె యియుదురు దుర్గంబను కానరా।
ఆ యింత్రీగా ముము విధవనుగాడి సన్యాయము ముల నుకానరూ।
తానుషపాన విద్వేశ్యాసంగతి కాని పని యును కానరూ।
కాసి ... గలసిన మిత్రిదాసంబను కానరూ।
మహా టి కి హల్ సానది వెంగ సాంలను ... టువాడు కానరా।

పరకాంతలచే పట్టికొని [illegible] విహీనులుగా।
అసత్యమాడితే గాని ధనంబులు విశదములుగా తేదే,
కడుపున పుట్టిన బిడ్డల నమ్మించుకను డుఖురుగాందరిహేన:
కొండెము జెప్పి భుజింతురు కొందరు దండివారమనుచూ।
కూటము సాక్షిగ పలికి బ్రతుకుదురు [illegible]
బందిపోట్లు తన్నాలు ద్రోవలు నపాంగలు తాడుదురుగా।
పరద్రవ్యము తెరితిగ గొందురు [illegible] మొదలుగనూ।
నీరుబు [illegible] పానవదే హోతీరు తెరుంగరుగా।
పీఠగళ్ళనుగని మెగుబని బూట్లు రుతనువ్రాలట్లు వినుడీ।
71.4. స్త్రీలట్లు మొకట్ల భరంబువని [illegible] గిట్లుపతిరా।
ఒకమదంతనంతరమువని దేలుపుడు సకుంబుముతెలుగవలెన్.
హరికీర్తన పరులంతనుందురు [illegible]
హరి [illegible] హరి [illegible] గా।
హరిసేవలుగాపెంచువారలును హరిదాప్పుందురుగా।
హరిచిహ్నంబుధరియించినవారలు హరిరూపులు వినుడీ।
మకరికేతుబడి తరిశ్రీహరి [illegible] రుగించెను వినుడీ।
పిడికెడు [illegible] లభ్యించిన బాపడు [illegible] వినుడీ।
బుడుత [illegible] విచారంత వినుండో [illegible] నూ।
అనంత గరుడా ఆళ్వారలని అనంతు వాక్యములూ।
[illegible] వెంచవలెను గాని [illegible],

యనాద్వైతమద్వైతమునిజమనుచు అద్వైతమునుచూ.
యోగాభక్తియుక్తభక్తిని సమస్తము యొందుటలనమర్త్తి.
తెండిటి విశాదగ్రిర గ్రంథంబులు చందావదార్యులవే.
హరియొతం సంహార్యంబునగలదా హరియొన్నగలదా.
శేషశాయి యొని యొన్నాగలదా శేషాచల యొన్నా
నీలగాత్ర యొని యొన్నాగలదా నీలకంఠ యొన్నా
భేదబుద్ధి ద్వైతంబుకు గలదా బాధకులకు గలదా.
అద్వైతమె వ్యాపించునాది వేదశాస్త్ర దెవరో.
మనసుకు దుర తనము హరి దేవయొన ఘనమె క్రొద గలదా
మహాత్ముల దేమనాదృష్టంబున మహాదేవ యొని నా.
72అ మహాభక్తి మృష్టము టెందురు దేవ వ్యాప్తి యొని జ్ఞానము.
ఆదివిష్ణువు ఆదిశివుడన వర్ణ్యము అనంతాదులందరూ.
తాన విధారు యొహావాత్ములన వర్ణ్యడు ఘనులందురు దివ్యా
త్రను చుపెంబు చంసు సరు దృష్టిన చూతే యొగాప్రపంచముకల్లనుడే,
ఓ మదాయ బ్రహ్మాండములు సాతటని భూమిని దలచవలెన.
పరభావములతన శిష్యులనుచును తిరుగుచుండవలెను.
పండితులన శ్వానామి షభక్ష్యులదండిగ చూడవలెన.
అని చెప్పిన ప్రహ్లాదుని వాక్యములు ఘనమతినెరిగిరిగా.
శైత్రేయి ల్లాంధ్ర మెత్తని పిల్లలు తలచిరిగా.
శివెష్ణునేనె వ్యాప్తముండు ను ధీర రుద్రరిగా.

దారి తే నపవర్గంబు మాత్రిల్లుంబు నువేరు వత్సనుండేశిగా।
ఉత్కృష్ట దుర్లభంబై ప్పిన గురుదేవ్వరు గుట్టు దెలిపెననుచూ।
ఆత్మజ్ఞాన రసం తారక సాంగముచు తా త్పర్యత నందా
రమ్మనిపి ఆచరింపు మని వమ్ములనే మ్మది సభ తనుచూ।
గుండె రల్లు రల్లు నుచు వరులులను యం దావా రంగా।
రండి టి ఉరని ప్రత్యక్షుని దాక్షాని నేండుగ రవ్వరి గా।
శాంత్రి త్రా డు వురా వింటివాడు దింపక పండితులు వినగా।
చదివింది రాజదిరి తిపా వంతాల పాలు చదువు పాలు పురుదపలునగూ।
చదివింతి గా తన్న్యు గురువులను చరి వి నిశ్రే వలలు।
చదువులు పె కంలలూ వర్గంబులు చదివి వినిను తంత్రి।
తే వులా క్షని ప్రాణింబ నతరము లురర వాలు నిజము గనా।
నారా యణ రతు నను నా లుక నా లుకే భూవి భూపా తవము నం పూ।
724. తేం సారి ని పాడ తెన్నవి తెన్ని లు తెన్ని లు వు హిా రుం దరా।
చవి గాం హాం తి త ధ వెన్న వి తెఫ్రు లు వు తె ఫ్రు లు ని బ ం బు గ నూ।
హాం రి వుం తృం బు పదేశ వులు జెని న రు తదే గురుడు గురు పూ।
శిరి ప్రీతి తిదె వందన వుని ఉరున్న శి శి ర వులు శి రం బు గ దా।
తం త్రీ శ్రీ హాం రి నివే రువు టి న్నా తంత్రి తం త్రి గ దా।
ఆను వాక్యం బులు విని రాషంబున ఫలనం దరు బూడా।
గురు ఫ్రి శి ర వులు ఖం డింబు వు టుం బు ను తురు తుర బలు త గనూ
నా కల్ల సు తప్పు వింతె దుపా భూం వల్లి భ వి నం దుపా।

చెప్పిన చదువులు తప్పులంటాను చెప్పక గాంచుమీ,
త్రిప్పి బాలులతో చెప్పగ తప్పును గా ప్రవీరాగ్రములునూ,
అనంతవేదములందు ఘనుండితడనంత తానేత దా,
చదువులా జ్ఞాని తనమునినడుగుము చెదరడు నీసుతుడా,
ఇతఁడెంత జ్ఞానసంపత్తుగలవాఁ సంతోషించవలెన్.
వాఁడు మునుపు గురులు వాదమాలందు ఓంకారము హంత్రా
మేరా తర్కము మేరా మ్రా ప్రవృత్తియును మేరా తుహతుత్తెనా,
మదురచెప్పితే తాదిగిది వినుకొసదయుండవై వినుమయ్యా,
నేనునీ ప్రనీ గురుఋషిపితామహులైన శేషుద్దైన్నా.
వాప తడు బ్రహ్మంశ నాదయు తము ముపాప నిర్మాణం పా,
స్వామత త్యాగము వివత తృత్వము నుసమదృష్టివినుండీ,
చదువుల వేదలు తుగురుడు వినుండో బుద్ధులు నిజంబు గనా,
73 ఉ మున్నిమిన్నినా క్రోటి గా చెప్పను శిష్యబాలురతో నా,
నూర్గురుబాలుర చిలచి నడిగితే తెలుసుకొను వినుత్తో,
పరతత్వమును నీసుతునకుతక్క పరముతేదేసెవనమూ,
పరదైవము నారాధనగతిగితే పరుడునిజముగా వినుడీ,
అని చెప్పిన గురువునుమన్నించిరి తనయుని వీక్షించి,
ఓరీ తుహారనారాయణుగ యిలనతార శారదేమ మివినరా,
మనతునుశత్రుడు తన యింటి వినుమురా మయు నులసాంత్రిగారా
హరియింటనుపెదతండ్రి వివరా హరి మనత మయులవిదుర్యా,

నీ వృని తలుచుకొని నీవంత రమ్యముగా సృష్టి చేసెలుకానదా।
చేసెం తకన రముపున కున్నది తంత్రి సంతసించి వీణా।
ఆ వృత శబ్దకము నంబు వృచెష్ట రతస ధ్వనించి దినము విరా।
చిత్ర నిర్మల నామ కృపకలయా కుత్రిగా తె తల్లా,
పంక్తి రసము ఖుదువు తంత్రి నీ వృనం రెండాగతి వి ఖువృ।
మన బంధువులను వినగా చెప్పితి తన రసాని తనివా।
రెండా భావము తెలుగ తంత్రి కుండె నిలిచి రసము న్నా
తన కవులు తమవృత్తానకి రసం ఖురు తన కుకి వృత్తెవరా।
ఆమె చరుచె నిన ఓ వంత వృలంబులు వాంరె కు ఖుఖురుగా।
కరణిక కన మువు లుదారా సంగతి వనతు తొలు రాదా।
రసాని రసం దువె భ హృదయం రతి రసా రసాని తనా శింబి
రసాని జుంబి సంగీతమంతె దినము రి రసోనిన బుట్టవలెన్।
ఖుదా త్రిపాంత్రులా కలమెల్లాని పాత్ర త కారవలెన్।
నిన్నెకుం జించిన తెన్నెవు నిధుపుల ఆ న్న గరయుండేనా।
పిన్నగహింత తత్త్వములుగా రసవెదన్న సుఖు గాంధీ।
పెద్దలు వినగా పద్యము చదువు వర హార్దిక వందన నవా।
తెలుగు తలు నితి దె కాని నేరి రమ్యాతా నవిత్రలుంతా
734 హరి హరి రసాని బలు కవిసారధి శ్రీ కృష్ణుని సుతా।
దా ధ్వవి పృథ్వ్యాజించని తె ఖుబు తె తుల్లలని రసంతా
పాడి విని గానాత్రి పతి జూంతనినా కంఠ్ఠగాంధరం తా।

నీర జాక్షునకు గాని జన్మమెసి రు బుగ్గ యును నిలుండ్రూ

హారి శక్తుడుగా నష్టపడు ఘుడును నరవశు లందు రుగా।

తాత్రి నత్రి హాని నా రాలయాగదా మాం దశ నరగా నగా।

మందు బుహం దగ్ధితి శ్రుత్పు తు సూ సును దం గదలతో।

మాక్షర్ష్మిన ర క్షము తెన్ను రుబుత్తి గదా।

తం టితి ప్రశిర తె యుం టిన దతి ప్రు యుట్లా।

మం తప్పు నపడి శవును తత్సునగాగ యును తుక్షు తంత్రుత్త వవి

చెప్పు కుగుబతి వతే శ అన్యకు నల్లి యును తిరుస్తును బంక వవి.

దె హాంయున దుర్గంధులవతె నేవెం హం పద గరాదూ।

వీని బంపి పాపను తనొదు నని దానవులను బిలచో।

చం ప్పు వనును బుశెల విత్స్నను దానవ గుంపుల కంద తి తో।

అతని తల్లి మెుదత్తె నవారలును అడిగి తిరిగిన లను వలగా।

ఘ్రుత్రులుగలరు జగత్తున యుండురు శత్రులగు టికె వెం।

నెల దప్పిన తళ వృద్ధి యును టిం దురు యులు తిరవుల్।

ఇల్లిటి యితగా వండుగ యుండురు తల్లతె మెుజగతి।

ప్రాంత ప్రాంతుగా తాతలు నిజవునిరాతతు ఫలవు నటు మా

మంచ తాన బ్రహా తించ తెతె చంపింప్పుటలు చెప్పు తండ్రి

వార్గను వారలు తద్దా జగతిని పెద్దలు బాలలు గా।

వె దుష్టు వంటులు తరుబు తాలమును లోతి ఫతింటె సుమిం।

తెలవరతితే లోతి యుటుం దురు మూలవు మాతను నెవెం।

అని తలఁచి రములు కలవిశ్వనపి వస్త్రట నప్రడుని శాంబరులలా
మగ [illegible] బిగపట్టి కాట్టిర రుతగ్గు వేముగ్గు లతే తా।
నేలబడగదిగద్రాసి తాలలను నెపము తెకకా పెట్ట.
ముసిను గలతా త్రా క్రింబిరి కాంశ్చిరి ఫ్రూని తేపాండిరిగా।
అగ్నిగుండముల నగగగప్పిరి నిగ్రహించి రచటం.
సాంగరముల బడవైచిరి నెను గ్నును బాగులుగ రపించి.
బాదర రుస్కినే సంతుడని తండ్రి తిద్రా నబష్ట ను సుబా
నా రుల వెత వస్త్రతి బాంధవు ... దురితుడు గాండును మా।
ఫ్రుటు వము బెట్టు బంగారము వెకేడి పటు వ్ర దష్ట కుండూ।
సాంన బట్టు రత్నంబుల హాతినెగాని కెళలు వాం రూ।
హింస తార్చ్యహాంసి యుంచరు దిష్టడు నెసం రుతానడు వినుడే।
పాంరడు దూరడు నాగ టుదెరు వడు దాంరిదప్రతె డాం।
తెత్ర్యులు విడిగెను నేత్త్ర గుబ్బడు మ్రతస్త్ర పాగెతెనం రూ
పాశంబులు నిజ పాంధనంబులును నాంకము నాందెనం రూ।
కెండికి నీ తెష్టడును గ్రత్వతి క కాటికించ దెవరిక్
మాం మాంతను గాదిప్పుడు బంపను నీ బుడు గాండు సుమా।
పుండు వుంజె వె వుండుదు మిశ్ర దండించకు వు రూ
అనుచు నిశాంబరులను సవురుంబున తనయుని విచ్ఛించి।
గరళము న్నవమును బెట్టువుటున్నను హారిరుని భుజించెన్.
తానె బంధువునని తెరుబె సంకటమున ముగ బాధించెన్.

నవరంధ్రంబులు నుత్కృష్టన నుభువి నకదలకుండా ।
ప్రాణాయామము సేసితి ననుచు మదానవహంకరించినా ।
[illegible] ము సర్వాంగ ద్రిప్పించు నుప్పొంగ ధరగా దైన్.
పక్షివాహనా ప్రదక్షిణంబులు రక్షింపవే యనే నరా ।
సాక్షిగాలు తను ద్రాక్షిపత్త్రి [illegible] కాలు చేరన్
హరి మందిర నాట్యంబులు లఘుశ్రుతులు వలెవేశ్య లాసనెన్.
మాటిమాటికి మాక తెరంటి మాటలు చెప్పుజనములు ఖడ్గచేతన్
144 శ్రీహరి పురందరకు ప్రేమంత వివాహంబు లనేవా ।
కరిమేను కన్నేను నరకేను తారకేను హరి హరి యనగా,
గిన్నెను రక్తను తల్లదిండుగా ఉల్లగా ల్లైననగా ।
నల్లని యిక్ష్వాకుల మిడెక్కాను తల్లలాడ నని యెంచెన్,
విశకరక్షసుడు శిశు ప్రవర్తించు టెన్క షడ్భ్యుక్ష యనుచు ।
వగు కువ బుదే హరివంశ కారుకు బుదంతము దను మున వల్లాంకన్,
యెడికరి హరి అపాడిమి బూవరగా ర వర్ధించెదనా ।
తాంచి దప్పుదివేను కుదేఖ పుంక్రాంతి ఖాందినా తువా ।
యెకు తృద క్షుంధును దిక్కెవ్వరు రామ కృవెత్తి గలిగెన్.
ఖరాపుముని బుహా పాపనికిర వళున బాపముహా బాదెన్
హరినారాయణ దురితనివారణ పరమాత్మ కరుణ,
అనిప్రపన్నడుం శను సమయంబున తృగుల తగు ల్యాది ।
జెవు దాను పాపులు మొ దలుగ భూమెంత యుండా ।

రాళ్లు రాళ్లు త్రాళ్లాదిగాను బ్రహ్మాండమంత నిండా।
పరిపూర్ణుండై హరి భక్తుని వాక్యవరమందు నిలచెన్।
తండ్రి శ్రీహరి చందమును వినుండీ ఉండ పిండములనగా।
(బ్ర)హ్మాండము నిండా శ్రీహరి యతండును బ్రహ్మాదులు గానా,
నిజముగ వేదులు గాను జంతుజాలములు సకలాంతరవర్తిన్।
[illegible]ండదను నిదను వానను గాలిని వహ్ని జలంబులనగా।
5a మిట్టను పల్లములందున [illegible] గుట్టలెతి యనుకుండగా।
నేలోగలదే నాలోగలదను నిలలయాంత్రగమునగా।
ఇందున గలండు అందున లేదని సందియంబిడె [illegible]
ఎక్కడ జూచిన సర్వత్ర గృహంబై ఆ రక్షకు మొదలగనగా।
తన లక్ష్మి తనసాక్షి యనువిధంబు [illegible] నానుసె శ్రీహరి [illegible]।
ప్రాసలలాదారంబు విధంబు నజూచి దేగలుగు [illegible],
ఆతని హంతక [illegible] స్థితి [illegible] గదా।
[illegible]ల్లజు గపులను [illegible] యనుండును తల్లిలో దవినాముగా
[illegible] ఘటంబులు సంత్రాదిక్షుల నవెనె [illegible]।
ఆటుకులు విప్రుండర్పణ జేసిన పటుప్ర[illegible] [illegible]।
నీ విప్రుడు హరి శరణాదిదలచిన కైవలమగు వినుమగా।
కైవల్యము దంతుసె [illegible] నిజంబు గ[illegible] లడుగనలా।
పరమ భక్తుల కుత్రాష్టాంశాంగుడి తమ హరి యుంచగా,
పొంచాలి కిరంచన సమయంబున పంచలక్ష్మి యము ముగా

హుం జో హుం జో యని నరిమొరపెట్టగ వుంకని దునిమెసుమం
డి శూలకెల్లను దిక్కు యెక్కుతండెద్ది క్షిరింపతగదం,
హరి దాసుల వంచనగా వింబినవా డిని హింతయుండురా,
నా తారతమ్యములా తాద్ది నా యెరుకురు డునిహారతము సు గం, ధూం,
75 అని ప్రహ్లాదుండనగా ఖయెరు వువతనులు వురాసి క్షిరా వురా,
బావతుండ వర విష్ణుండని దానవల వీక్షించే,
కిం భక్తయుష్మదు సర్వస్థలముల అంబా జాక్షుండురా
పున్నాడంటివి తన్నుల జూప్పుము మన్నించెదని నన్ను,
చూపకుంటి వా యెరుంబైరనడపించెదనం పదని,
స్తంభంబున జూపింపుము టంచును గంభీర ధ్వానిని
తాత్పను బాలుని గర్జిపైనకు అశంబువై బావటా,
పటపట స్తంభము పగులుయసము లయమున విటవుంటలు పోగులు
ఫెళఫెళ యని పెల్లార్చుతెగం యుగను పెను వుంటులు వుండా,
గుబగుబ యని తారెటురువులు పిడుగులు గబగబ రాలు కతిన్,
మిత్తులుజల జల రాతెనప్పుడును దిక్కులు బెట్టెల్ల,
నా గంగాలుపెట్టుంగంగసాగరముల బాగగని రగనుం,
నరమృగ రూపున హరి యెదుట దయించెను నరసింహుండనగా,
దానవదారాపము పొదగాంచి యెపు ప్రాణి శూలవెత్తి
విశ్వాని యెరు రంబునుగాత్రాను ముఖ్యతనంబువనుం,
రత్నసులందర ఖిత్రబట్టు నవ్వు కుల్విగిలిదసుజుల్

హారలతి క్షుల్లోమిడు వలపరె త్రా రా కుతెగను మాంక్షి.
హేమాంత రంగు పుం రత్నాంకా రం బు బు ను గం గెలు వ్వె బుబు నూ।
6 ౪ నర మృగ మను నా [illegible] మను ను బు ను ని ర చర మం దిం రు ను మూ।
వలల పాంశ మలు బలు హార జ్ఞుల యలలో సాధ్వ న ములనూ।
హార మృత శ్వవృ డు నర సింహ్మం బు ను బా తి యం డు న డం మూ।
కాంత సె వృపె ను గాం డె ను బా న వృ డు నంత మొ బ్లు దా రా।
కాళ రుద్రు త్రికా లాన తు రుద్రుని మూలాల ము డెను కాసెరె,
స్త్రీ స్తా ఋంఋ నని కా బరాగ్ర గి పాం న తెం రు ద ల తె।
శుద్ధ చతుర్దశి పుష్యము సంధ్రి యము పద్ద తులా పొంచె।
స్వాతి యము బాగుల గస్థిర వాసరమున ప్రీతి గను దయించె.
సంప్రాప్తాల ము సంద ర్శ బు కాని [illegible] తు ద్రు ను కు బు నా
ప్రాంశు న ధవి గాంద ను బు దలంబి యు సాంశ స లా చను శూ।
తన ప్రై ప డి న హింద హ్మా [illegible] త న స ద శు న బట్టు।
ఇంటి ప్రై టి కా కుం డా దా న వృ నిం టి ద్వార ముం గూ।
[illegible] ద గాం కుం డా వె ద కి బు తాం ద ర నె కుం డా రం,
శంకరు అను ను తి యానె ద న ప రి యాం గ రం ఋ ని ని బె కె,
హస్త ముం బు నా యము ద్ర ము గాం దం యు న స్వా యు ము సాం యించె,
న ఖ ము ల త్రి కై ను యు ఖ తెం ము న గా స ఖు లు బా బు బుం డా।
మం టి శక్తి మంతం యు పెట్టె ను గాం వి ప్లా లు వి డి గాం నూ।

(ప) గులన్నివనమాలలు చెప్పను రేగాగులు వినుతింపా
మెండిగ మందున నుండగ జేసి యము కాంచాటంబునసా।
హేరం తారంబునదా నవ్వులను పింపింపుసము యము మునసా
(అ) హర్మ్యస్తంభమొలచి కించెను నరహరి విష్ణుకంబు మునసూ।
అశ్రపృశాబ్జి నుతిచేసెను శ్రీ అజ యము మలి ప్పునమూ।
ఇంద్రాది ఋష్యులనుతిచేసిరిగా బ్రంప్రభహలు మీ దయూ।
సురలు మును నులు తింస్నేరలు ను తింపరి హరి హరి యము నుమూ।
కాంతి నరార్య్యలాశ మాట నుండు త్రియము సా గద్గ్యల మా పాండారా।
764 ఏ మా క్షెయున బ్రహ్మాదిగ దేరి రి తాం తము తాడు ఉనూ।
ఆదిలక్ష్మిరి ఆశ్రికి త్లిక్ష బాధింపు ము టింపూ।
నెనె స్నడుని రూపములు జూడను దానవారి ముపించు మల్।
వినతె దెన్నడు ఘట ఘటిత ద ము న తరరమా యము నుమూ।
(ప) హ్లాదానిచెను హేం యము వరెనాం హ్లాదమున నాం సూం।
అనిదెవ తులను మునుమృలు శాయము గఘ్ను నవి యము దురనిలి బే।
నను రక్షించతె నాం రసింహ యూం నమోం నమోం యము నుమూ।
వేదాంద్రి నరహరి నె త్రిక్షేత్ర వేదాద్వార యము నుమూ।
సింహాచల నరసింహ క్షేత్ర సంహారి౦ బుము ఘవుల్.
స్తంభాద్రి నరసింహ మాతును సంబర మొసగు మనో।
మంగళగిరి నరసింహ జగమ్ములు మంగల గాంచవలెనే।
మల్యాద్రి నరసింహ జగత్తులు త్రాళ్ళనా యము గ ఆగెన్।

శ్రీ కాంతా నరసింహ మాకును శ్రీరు తిప్పుము ఘంటా।

ఆపరాధిని యైనను మును నే నిన్నే పట్టములుగా బట్టితి।

ఆ మనుమని తింబగ ప్రహ్లాదుని మన్నించె మునుజంబున నూ।

కారుణ్యకారి నెల్పైద రాహంతి మంత్రదర నీకనినా।

నీ లోకంబున నీ సన్నిధియు నీ రూపు పునసారమా।

తీరు మంద వరమి విన్నహరికంపుని స్తురగానా నాతవరా టూ।

గుండాంద రుద్రుల వీర రాఘవునింతా శ్రీరు తివాస్తి

వంరాం తారారాయించు నరాం తసంపదలు జోగ నీవలశాలా।

యయ్య మంత్రి రాజ్యములో తల వల యమున మంత్రి గా నేర్పు।

తరువాత నన యము నాచే సంపద హంత దాపుల నెమ్మా,

వర రాఘవులు తారక నాన్న్యు వీడి చినిజిచు ను చూడా।

తరువాత నిస్త్రీ హంరి లోకంబున ధరిసవసించు దలి

నరసింహులు వరవిద్యన ఘంటను నదళ రాజు నను

సను న రొహా గి యము నెల విద్వను విసగా అనలంనము తాగా।

సాసరగా యుంతా చెప్పుము పంచ జాతుత ధ్రూ।

ఆ యుడా ఆ గ్రాసంబుకు పుగా బుద్ధులు నస్మతించారు।

[illegible]

చెప్పితి గద యము పమ్ము ప్రిగాంధ్రుని పుల దంగి దేశముగాదు।

ప్ర [illegible] గుని [illegible] హరిశ్చె [illegible] నా నభలా।

ఆడిరిగా గంధర్వులు నాట్యము పాడిరి గీతములా
దైవలుని స్తోత్రంబులంబరిసె రుగనారసింహుని వనగా,
వసంగవహ్ని ర్తులు పొంగుచుపొడిరి రంగులు విరాజగనూ
అనుచు చెప్పగా పరిక్షిత్తు తా విన వేడుకలదా,
పావన రామాత్రిలోకాధారా ముఖచిని వారం తరుగులుగానే నట,
ఆశుకచెప్పాము నాంకు ప్రీతిగాం లోకస్తుతి యును నినా,
అని రాజడిగిన విని శుకుండిట్లను చెనవను హాంగతింపా,
ఆరో ఆశ్వాసంబున చెప్పుదు సారసాంద్ర కథలూ,
మరాకథ వాత్రిశన విన్నచాది వినులోకపింతంబుకదా,
శిరులు సంపదలు తుడిచినవి పుణ్యపూర్ణాత్మ నిజములు సుమా,
ఆను తుతెరుగను గా మీ తుతెరుగను గాం ప్రతి చూంచుటె తెరుగక
మతిగలవారలు అతిశయోక్తులు కచపురచి దృవతేన,
(శ్రీ) శ్రీరవుగ యింకథవిను వారికి శ్రీయశ్శర్మిదియాగా,
(శ్రీ) జై లలిత నర్సింహ యముల గుడుడు సుస్థిర వాటు హరి వరదుడా॥

— ౦ —

శ్రీ (శ్రీ) రామచంద్రార్పణమస్తు. శ్రీ

— ౦ —

పంచమాశ్వాసం సంపూర్ణం

శ్రీ

బాలభాగవతము శ్రీ ఆరవ ఆశ్వాసము

౧ (శ్రీ) విలసిల్లు యదుకీర్తి దాశ్రిత కులను బ్రోచే,
విష్ణుకథలు మరి షష్ఠాశ్వాసము సంతుష్టిగ నడుగగనూ,
నిష్ఠతో శుకయోగి చెప్పె కథ విస్పష్టము గానూ,
హరి వామనుడై తిరుగు [illegible] మూడడుగులు బలినడిగే,
ఎంతో చతురత గా ముకుందుండు ఆనందించుచు [illegible]
అతి మాధుర్యము తారకనాములకు హితమగ వినుమనుమా,
మున్ను దేవులు దానవులకు [illegible] .దాను
78 ౬ బలి దానవులాగి మొగి [illegible] తెచ్చె [illegible]
అందు నాడి సంక్రందనుడాదిగ స్యందనములు వదలి,
నాకనివాసము లోకము విడచి [illegible] కేగె [illegible]
అన్నపానములు దారకత్తె మునిజనస్నేల [illegible] గా,
[illegible] దుంపలను వేయుచును [illegible] ,
[illegible] పొందిరి [illegible] గదా,
నడువలేక నాతాంగనలందరు [illegible] వనంబు ననూ,
[illegible] రాళ్ల [illegible] లు [illegible] లూ,
(శ్రీ) హరి నారాయణ శరణను [illegible] చెప్పె,
కరుణామయుండా శ్రీహరి [illegible] వినుడీ,
ఇంద్రుని [illegible] పొందరవల దు సమ్మా

అనుభవ కాలము తప్పదు వినుమీ అర్జునకు వెందలుగనూ
ఉత్కృతము మీరె అనుభవించితిరి అమరావతిన సరుల్.
కాంత కాలము నుభవము వినుండి పంతగించ వలదూ।
కాలము చేతను సుఖదుఃఖములు తెవరికి తలతూరా తప్పదుగా।
సాగరమును మధియించెటప్పుడు బాగు చూడ తేదా.
తప్పము జూడగ బలిదానవులది తుప్పి మీరది వినుడో।
యీరా తప్పంబులు మీరావి వినండి కిమీరా దసుఖించు రుగా।
[illegible] రలూ పలస్త్రీరా మలదివేంరము గ్రము పశగాం తేదా।
[illegible] లకేంశ తునిలూగి [illegible] ఇంద్రుపుతీ దేవే।
హరిశ్చంద్ర దాం వీర బాహు గృహంమున ంధ తేదా
పాంబాలి యాబదా విరటు గృహంబున పంచ పాండవులుగా।
శంబరాసురుని యుంటనురతి [illegible] సంబరవాంచందన్।
నలుని విరాధదవు యుంతిన దవిలూను లుతకెంయుంజనా।
వాలి కన్న మీరందరు ఘనులూ కాంకెతేడి రేన్।
పితకన్న ఘనుడి విఘునంబాం చాచా మగాూ చరముల్
ఆపద తాల్చియు సంపదలన్నియు ననుభవించ వలయురా।
అదితిగర్భమున అవతరించెదను అదే ఎంతో వినుడో।
వాదనుడగుదును భూమి వేడుదును తాముసపడవలదూ।
నేపము తెదు బలియుండు వినుండీ [illegible] పమున గెలిచెదన్
నీ తమ్ముండౌనై నిక్కియున్నై [illegible] గద మూతకడకు జినువుూ।

అని దేవేంద్రునకభంగము మెయిసంగెను రతనాంబరధరుఁడూ।
అదితికడకు దేవేంద్రుఁడు నేఁగెను తనువిని దలంచుకొన్నా।
కాఁడు తను కాదలఁ బ్రోగద ంరుమును ముసుసుడుగ రతిత్స్యగదా।
శ్రీ) పమార వుంగా వింబుబు జననికి నేపము దారలకుంఠా।
కాంతకాల మక్కతెసి యుంచిన యుంటి యెముక్క నాండూ।
అన్నా నావియు లన్న పనులు యెము మన్నా తల్లికినే।
పురుషోత్తము నిష్ఠిత వాక్యంబుల సరళి చెలుపగానే।
తత్ప్రవృత్త తకే తెంచెను అదితి యొయి విశ్వాసంబు ననూ।
నభలూ పొంరుత వి ఝు గ్నితనత్రై యొయి ఖి మయి ఖుగాం వింశే।
చింతవాడనాది మియెమ వింశే చంత్రపా ంనేక రంతంబు ననూ।
రుంత తస్సుల యెము ఖు వంతదాం యొరుగదుసంశేకోడయుగాం।
ఇంద్రుండేన్నడు యొడు మయితే రుంగడు గసాంద్రుమ్మెన బాధల
తత్రదేవతలు యొ తా యొయుండి రిచిత్రనాంశులగుచూ।
౮౪ మన యుంటను మెయి రచెట్టుబు నుంతి రి తన యుంశాదిగనూ।
దేవాదిత్య పగయు గుమాయులను భూంవల యొరుంచంతా।
నాతసుఖంబులనేకవిధంబుల జూకతాగయుగుగదా।
యుప్పుడా పెబహము మొప్పుడా బెగద తప్పుపుగదపదపులి.
దితికాడుకు బతిసుఖమునసుండును అదితికామూరుంజూ
గూండుజేరతె తుండవసించెను జూడుమయి మాతరు గల.
తన్న తల్లిదేవల పక్షంబని పున్నాత్తని జయమా।

శ్రీ వెంకటకు పొంచి రతమున యశంబును రుష్యాంచిలోన నాంతా,
తరువంతటా పూర్వకృత్యగాదా చెడుగు వెంట్లను ముఖా,
యిడు దివ తన్నుకు దితన్నవాసిగా కుడు వచెదుదు రిలనా,
పెండ్లాలంతా సాకటె యమనుబును పెండ్లిండ్లను నం బ్రేమ
ము ఆ పెంట్లా మెమూగి త్యంబని యిలలూబలు కుదురా
ఆ ను వాంటలు యువృత్తనుభ్య వమూయెను అనుమానము తెలా
నాయందు నత్యుతెదా యమనుబును న్యాంయ నిష్ఠా రములా,
మెగ నతోడ నా వంగు వబలకగా భగవత్ భయము నుబూ,
ఉన్నతితనిత్యం త్రైస్త్రీ మును యిత్తులన చెరి,
ఆ రోంగ దృష్టినాలూబన చెసి యమ్ము బాగా యునటించా,
యింతని కొంగి టజెర్లిప్రతిగా సంతసపుంద గనా,
కాంత తన నప్పుడు సంతానము గోపాల మంత్రము పుదూ,
సంతోషమున నను గోపాల మంత్రం బసంతతాలముననా,
జప మునుంజె యమ్ముమను వృపవాసంబుల బపల రహితముతిని
బాం యుద్దైన గోపాల మూర్తి నికటాల గప్రా జించూ,
ఆ సువ్రతంబులు కొన్ని దినంబుల అనువారంచుకు విరా,
79a మహావ్రతంబులు కొన్ని దినంబులు మహాత్ము గలదనుచూ,
పయోవ్రతంబులు కొన్ని దినంబులు నెంతో మయ్యమునాతరు,
నిరశనవ్రతములు నిరజనంకుసునే నిజగర్భంబునవా,
హా కిందదుంబయు ఆకులను గెలిబించు ద్రరహారికిచ్చుచుం

మోమాటానకు చెప్పుటకాదె నామాట నిజంబుగా ।
నవ్వితి వారంబు [illegible] ంద్రున కునూ ।
[illegible] ఇంద్రాది త్యము అన్నగారంబున [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] నిష్ఠ [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
నారదవరదాకారి ధరించెను [illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
కుంకుమ మోదమున ధరియించెనుగా శంత వినా [illegible] ।
తలకొద్ది రము భూషణములు బెట్టెను తలనుజారు [illegible] ।
వెన్నతో [illegible] వన్నెలు మీరగనూ ।
వేదితేరుంచు దులనిలు పూకా పూజలు [illegible] ।
పంచవన్నె వస్త్రములను [illegible] ।
ఘృత తైలములు కర్పూరములాదిగ [illegible] దీపములూ ।
షోడశోపచారంబను పూజలు పాడి [illegible] ।
పరిమళించు ద్రవ్యాది [illegible] జాజులు [illegible]
పరమాన్నము మొదలైన భక్ష్యములు [illegible] ।

79 పాలు వెన్నవిరాగడలు ఘృతంబులు బాలకృష్ణునకు నరా।
క్రొబ్బురి బెల్లము కజ్జూరములు దగనిబ్బరము గహరితి।
అర్పణసేయుచు ప్రార్థింపుతాడు తను త ద్వారగంధి గదా।
గావు ఒకరా దక వు త్రొయుచు రావుతి తాన్నదినంబులు గా।
వేపపత్రిరస విరాపానసము గ ప్రో పుష్పంజించు గదా।
క్షీర జలంబులు తాన్నదినంబులు నీరజాక్షిగు డుచరా।
తులసీ పూ ప వనవారాతికే త్రిప్పుచు తలికినబుంబు గనరా।
శ్రీ హరి పదములు చేరిబి హృదిలో నాం రాయణ రమణ రా।
తనులుదే రువతను అనువాదించ తమ నసుదాలగ తుండా।
తన ఒరులని వ్రుయ్యంరుకాదా తనరారా రునుచువ చనపుండా।
తనపతి చెప్పిన గతినుండెను గారా నా ము దంబు గనరా।
ప్రస్నసము రమున పన్నగ శయను డు తన్నతల్లి రెవుదు టా।
బాధు భుగ్జని జపాంయుధు డగుచును బాతుర్యము వి[illegible]
నల్లని పెనుసు మధ్యము చె తను పిల్లన గ్రోవి రము నరా।
ప్రో రశిఖను పింఛము చెరుంగారాసా రసనయన ము లా।
తనతాంబరము ధరించి [illegible] శిరి తాగరా డుతాని।
చిరున వ్వొ తా సరసిజనయను డునాగరి తేతు వరవిచ్చె।
నీగ [illegible] నె నుజనింతునం బాగుగ చెనుపవతె
తరువా తనుదేవేంద్రున కె త్తినుధ ర నీ రెవి యుత్తానసా।
పరము యుస్తాము భుజంయుంచు ముడుంచును సరసిజలోచను డు

నిష్ఠబాలు సంతుష్టినుండు మాకష్టపడగ వలదూ।
మున్నె కష్టములు తెన్నొనేసితి పున్నాన తారకరా।
ఆనిగ భర్గంబున అన్నరూపుట్టి పుంనందు సాకెను వినుడీ।
పైకనేల గడచెను వేంకటంతయును లాకులు మూడగనూ।
౮౦౭ రెండో మాసము నిండగానె మెనెంతసాగె వినుడీ।
మూడో మాసము గూడగను గ[illegible] గూండు సహించదుగా।
నాల్గ మాసము నందు వృత్తికేయు ప్రతిగర్భిణికిన్।
ఐదో మాసము నందున సుఖిత అధివత వింతగదా।
నలుపె కన్నునుచను ముక్కులు వినుడి తెలుపౌ కనుగానలూ।
ఒట్టం పెట్ములు గనిపించును చెవికని తట్టుచెరబురుపూ
గాజులు రవికె యుబ్బ ఉండదు గాదా జేప్రాప్తికిని।
ఆరోనెల మధ్యంబు ప్రిగెగడ నారోమునొతి పుడూ।
సప్తమ మాసము యుత్తిజ పాటను కీర్తించు తపుడూ।
తెప్పముతెనను అష్టమ మాసము చుక్కిగ[illegible] గదా।
నవమాసము పరిపూర్ణమాయెగా తమలయనేత్రికిని।
గ్రహంతారకలను సహగానెనా శుభదృష్టిన వినుడీ।
నవపంచకసప్తమ ఏకాదశి రెంటమూట యువతీ।
తారాగ్రహములు మారకబలంబులు సారసనేత్రికినీ।
సర్వగ్రహములు శుభ ఏకాదశి పతివిగసుందగనూ।
భద్రము యున యుభాద్రపదంబున రుద్రుడనుపే[illegible].

శ్రీవ॥ బ్రోవదని కుజవాసరమున ంచువతి గర్భనిల్యుండూ,
మునులందరు తావిను తశాంచగను మునితన్నేలు జూండా,
ఆవర్ష్య అతర్యంచున గానదితి తా హా వర్క్యలు గూంతింండా,
ప్రపంచారంబులు చపలలోచనులు ప్రవ మంతో శాయగనూ,
జలరాసులు నుప్పొంగ మంధుర మకా జలములూరుచుండా,
పూర్ణమాంచు వృఖు వి చంనదం ంచుమున చైతంలు ప్రొంచగనూ
ఆశ్వయలాండా గవిశ్వల వి తి గా లక్ష్మిమగంధ పూడూ,
విరుల వాన గురిపించగా నవ్వుడు నరసి జలోచనుడూ,
80 ౬ అష్ట... శ్రీహంరి వాముసుశర బరావతి ఉదయదకమారా
తవి చల్లిరి శ్రీహరికి నప్సరలు తిలుతుచుమును కనెర్,
తన్వి ప్రశామనుతుగను గానె వినుడి శాశ్వత కత్తిగనూ,
వెన్నముద్దవతె చిన్నిరసనును తన్నలు తామరలూ,
ఫున్నవంచందురు బాలు వెంగంబును ప్రన్నత భుజ వములునా,
చిన్నిశంఖమున వర్చ్చు తంత్ర మనను తిన్ననిపాపి...
వెన్న మున్నత్తు నిపలత నవచ్చును తెన్నైత గంగ మయూ,
రా పన్నిం ంచుందమునా తెప్పరల నగా చాపన్నను గవ ప్రలనా,
తెందతి తుట్కుల మలను దంతంబులు ంచిందస్మిత వంహిమల్,
తప్పనివేంచి నిచు విల్లుదల నగా మున్నంగ రిగా కురులూ,
సక్రని హా జ్యోతీయ పత్రలు సాగునునవె కిల్లైడ్డ ముయూ
తపన్నులవెలుదక్షనెమ్మదివె తల్పలు అవర్ణ్య చూపవితరా

కరికరములు బిరితోరలు పాదములు అరవిందములుగంబూ।
అరిచెతుల అరుణములు తనలములు లారామిడి బిగురుల్
పగడంబులు నరిక్రెళ్లు సుక్తలునునిగనిగంబునిమెరంబున్.
మెచతగా త్రునిబూబుతక్ష్కష్ట లాబనాత్నవములగా।
నితృత్యతృములు అచ్యుతుగూర్పరము యుక్తములగాదె సెన్।
బహుళపక్షభాస్కరుని విధంబున బహు [illegible]
శుక్లపక్షశీతాంశుని పోలికె వింక్రితెరాఖిల [illegible]।
మునులం [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible] వెలల తాడు గట్టి [illegible]।
[illegible] సంగెను [illegible]।
[illegible]
[illegible] గా
[illegible]।
[illegible]।
[illegible] సంగెను [illegible]।
[illegible]॥
భాస్కరుం [illegible]।

భష్టపాత్రవెకెంప్పుతాసంగెను రాఘ్నసహాంము ఢసుభూం।
ఘనసాంఘుంఢుచక్రమునవెక్ష్ంచెను తక్ష్మి బాంత మునుంఘూం।
ఆశ్రితపాత్ర్ర ఠనుపాలును నమునక్షత్రతాగ్నలుసముహూర్త్యన్।
నిష్ఠహారవెంకావి చెత్తిగధ తుక్కహాఢ జనని।
పంచాంగములనుంపించిరిపాంరితిని మించిపూసలంతా।
చక్రాయుధాష్టరియుస్త ముఖ్యులు నుచక్ర గొంగ్రసుసుఖూం।
మునికన్యారులును సాపరి భక్తిమును ఘంవనిలాం సునకేలా।
ఘనసాధుఢుమెుదత్తైనదేవతులు కానుతతిబ్బరిగాం।
మంత్రాక్షతలు స్వతంత్ర్ర తదగువుని మంత్రించి రియ్యనులూ
గాల్క్షీగాను భూజనసంభావనలూప్పుఘనాసరిగాం।
నాలుగువేదములాది శాస్త్రములు ముల్లు మువెల్లవిరిగా।
బుషిపుత్రులతోహాం ... సు పనుపదింపగనాం।
తిరుగుబుంరనమరావతిలయుంబున విరాజనాత్మకుడూం।
సభికులనందరచలిపించియుతాం సభ వెలయుంచెనుగాం।
శుక్రాచార్యులెుదయిగ గురువులునక్షత్రసుంధికరీం।
81 h దసిష్టమునిదలగబుఘులగాంభులనునసుదక్షక్షత్రదను।
కుంభని కుంభులశుంభద్వారదులసాంబులజంబుదాలి।
మెుదలుగాంగమంత్రిక్షరులందరుపదిలముగాసభనాం।
హాలక్రిష్ణుడునపిత్రుజిత్తిలరెలునసంతమునగసభనుంచా।
సూతమాగధులు వందిగాతరుకులుగితాదులుబాంధా.

సంభవ్రాభ్వాసులు నాభ్యావములందు జగ్ఝంఝ్ఞమణముగ నారా,

హితులు తంత్రి, ప్రజలు బదులు గాలు బృతిహా సంబులనూ

మంతిలు కసభ్యులాదే కింతుగ రా,

సారసింహం మామనస్కాంతంబులు వరాహ వారాల ములురా,

వేద వాదసంగీత వర్తనములాదిగ విను మంత్రి,

గురువగు పుత్రా బాహ్యలబలచి అసుర పరుషగ స్రాజింతే,

బలవంతుడన్నైబలమ్మై విని సాధింబని బలవంతుండరా,

ఆదరావతి మెందన్నైనలాకములు విమలవనంబు ననరా,

ఆసేవినందులతపసేవ ఫలంబులు నాలోపన వెప్పా

పై ట్రిన వారితి పుట్టుట నిజముల మనమలు పుట్టుట తెలుగరా,

సత్రతువులు దీక్షలు పెట్టించిన శతములు ఖడౌనంత్రా,

దానాదులు విధిబాప్పునచేసిన వరానస్గ్ర తుందురరా,

దివ్యమైన యాత్రలు సేవించన ఆర్యులు పదవి అందురా

52ఆ పదిఅరారగు దానములు నారాయగనుపదవి కలుగునందురా

అన్నదానములు గోదానములు స్వర్గలోక మందురా,

నాజన్మతు సఫలంబు తెలుగరా తెలియునని సేయుగనురా,

ఇదివర రతి తెమిలియునని స్థూలి మదిలో తానను గా,

చేతికార్తిదానంబు తెరుగనేరా ఘూంతేశుని సాక్షి,

నారదుసాష్టాంగ భజన తెలుంగను దేవరసాక్షిగనా,

తాతికార్ది యాత్రయినే దెలుగను బాలుని సాక్షిగనరా,

గంగా యమునా తుంగభద్రా గోదావరి లాత్రాంగి.
పొంగుబుడాన మున ద్విజులతా సంగుటి సంగతుతెరుగనుగా,
కరాగంబుల నారాయణుగు గకధయ ప్రాగ్వతాటి తెరుగన్,
వృష్టా స్నవయుస ద్విజులకు తుష్టిగ జెట్టుటి తెరుగనగా।
మురా దులోత్త యులు యినిలిచినెనె వరూనె జువ్వేత్రనా।
పొటి మిగా సద్భిప్రహ్మగుని తెప్పుడు జూడనుగదని వ్యా
తులసి బిల్వబూ పింతులు జాజులు రాజీవాక్షులో
శంకరున్యైనను పూజింబుట్టుకో రనెనింతా యురుగనుగా।
పుండరీక గుతె లాగున కలవా వింద నుచెప్పుడుగా।
దీప ముండగా దాపర మందు డుబూ ప్రదీ దారులనే,
826 బతి యము దుగగ కులగురుడొ పిత్రుడు తిలతిల నభ్యునూ।
తిన సత్కరదు రభూ మలయిుసంబంబని ఘనసల వంతంబులునూ।
మంత్రము తెరుగని సంద్యల తండురు పరిపుంతె ఫునొళ్ళా।
చిత్రితని ఫూజలకును పత్రియము బలుపు గంపలనగా।
వతాన ముతెనిజపంబులతెల్లా తనత వరాలి తెలినూ।
తాళ్ళనా వ్వగా కాళ్ళనావ్వగా వాళ్ళనె దుగ తుంఢా।
తెల హాద్దిగద గ్రంబంగా యుగా వతెను సువుత్రు జగతీ,
భూజనతాంల ముననునెవరైనా పూజశాం యుచెలయూ।
వచ్చినవారిని అభ్యుతు దనుబునుమెచ్చెట్టు వలయూ,
తానైనా పరి దెవ్వరు చేసిన దానము పాలద యూ।

మరణకాలమున హరి హరా యని తలంచగవలయును,
దయతో శత్రువుపైన యాపదలు సంహరింపవలయును।
తలలోనైనా ఖాంతగా దయయుంచి దానవవిను మరా।
ఎప్పుడు దలచిన ఈశ్వరుండు తానప్పుడె కనుపించును।
తనకు గలుగు ధనమంతో విభాగము దానికి చతుర్థాంశమ్।
౮౩౮ పాతభాగము తన బుద్ధి స్తుతి సంతుష్టి పాత్రులైన తిథి కని యిచ్చున్.
పాత్రులు సమతుల కని సాక్షాత్ దానము సాక్షాత్ కారణమవతెన్।
అర్థం ప్రాణము హరి మయూర్తి యని వ్యక్తము గావలయును
వాని కష్టలో కమును యగయుగు సాగానవసా యను తుదా।
యజ్ఞమునసె యము యము నిగ్రహము బుద్ధిని ప్రాజ్ఞులు వత్తురయా।
వలెను సన్నిదానాలుసె యము దువు యజా యుల దేవతల కనగా।
ఆ జ్ఞాత తపర మేశ్వరుండా బ్రహ్మను యా బ్రహ్మను త్రైవల్యం,
మనసా వ్యర్థమును తానను మానించ కనని యెందు మీశ్వరుని,
వెనుక మొందు దానలోచనసె యము టి కనక నకు పోని।
గాని నవ్యర్థముగా దండురు గాంహాని యము పొందకము।
అపకీర్తి యము చేతూరు నిజంబుగనే పమము సిద్ధపతానూ।
యజ్ఞముకాంయుగ యశోసౌతెలసెను యనుగ్రహించు వచ్చుదురు
ఎకబుద్ధితోనే కార్యానకు చేతూలు ఫలంబగా।
అని శుక్రుడు తెలివియ్యగ బలి తన మంత్రుల బిలిపించి,
తగువారిని లోపల తిరిగి వంబంయూ ముగువకు వినచెప్ప

రాగానతేలు తగు సాహిత్యంబులు బాగుగ గూర్చువానీ।
బహుశ్రుతుల బలపించు తత్త్వాల బహుశ్రుత్యర్థ రగములలో।
రహిమించెను సాహిత్యము రాగముక హెచ్చుగ చెప్పనరా।
తప్పితుండ రాగకవిసెయ్యంబుడి అప్పలార్యు రనుచునురా।
౪౩౬ పనివారల బలపించు మిక్కిలిగ తన తల్పులు తూచిగా।
బంగరు శాలలు రంగులు మీరగ అంగులు మాపిననూ
శాస్త్రోక్తంబుగ దవిష్టక్షము గాత్రాతల అనుమతినీ।
రాగకాలమెుంద రగాసదన్యశాల పత్త్రికాలా।
హేలా తాద్వరమంటపములు శాలలు మహావేదికలునూ।
తనత రాగాపములు తనుల తెంపుగాంధనమతి పొంగగనూ।
పాతశాలమును దత్తైన గృహంబులు ప్రాకారంబులునూ।
పప్పునె రవ్వబెల్లము బియ్యంబులు మెప్పుగ సమకూర్చి।
పప్పుకూరలును దొప్పులు తెండలుగ అప్పుడె తెచ్చిగా।
సతుల మెప్పైన ద్రవ్యాల గూర్చితా నతులంతుంద గుజూ।
ముల్లాతంబుల వారిని రప్పించి రెల్లజనంబుల తరా।
కైర భారపుల చేసాటంబరి తారతమ్యమెరిగి।
దీక్షలు గైకొని రాఘ్వర రమనుసునను ప్రత్యక్షముగారి।
దక్షిణ రమనన రిష్టిచేకరి సాక్షిపతి మారకర(చెరా)
అధ్వర్యంబును జౌద్గాత్రంబును అహోతలు బ్రహ్మ
ఊహ పద్రష్టతా సదస్యవర్గము నెపము దాలగతుంథా।

ఎఱుంగమువసెయుటె యెంతి గెవా మనుడు యోగుల ద్విజవరుల్
చెంత టె యెతు ప్పు శు యెంత శుదాతని యెశుగ బలి యెందాత యునియెన్,
నాతెష్రినా యుంచ్చినా యునసాంకు దాఁ బదని రీ—
84a ఆ యునా ప్రాప్తము రమ్మని తొందరు ప్రైనము తమ్మునిరి,
సుత్వాహం స్వనబూంతము నుమును బత్త్రజ జనకు డుగా,
ఆ జినము దండము ఆతపత్రమును ఆ జలపాత్రయును,
మొలజుట్టిన దర్భల మొంజితో గాఁ చే మెరయుగనూ,
వెలవల తాఁ డిగిన వె ఆ జన్మి దము తా తలతల నమ్మిబునూం
పంచ నఖల తాఁ పసుపం గోత్రము మంబ వాక్యముల తాఁ,
నిష్ఠతోఁ దమేష్ఠా వి భాట్లు తాఁ గుట్లు తాఁ దసభ్రకుం,
ప్రాదేశాన్నతదేహం దసుమును ఆదివరా త్రియునగా,
వేదరాశి కదిలా బ్బెననంగా వేద్యెంతననగా ,
బ్రహ్మంబ తదైపరశివృధనుమును తర్శ తర్తలనగా,
సారసలాభనుడితతె యెనగానా రదాఘులరయరా
తోటిభానుతె బస్నును గలిగినమే టా యుష్యారనగా,
ఇంద్యం ధాఁ చం ద్యం ధా తా తప్పెంద్యం ధా యుతదనగా,
సభవారలు గుజగుజలు పొరగను అభిమతములు దెలిపి,
దగ్గిరి కాబ్బెను దిగ్గున తె బికిను జ్ఞాని యెరుటంబూ,
తొందరు కన్నులు స్రైగతోడుతను తొందరు హస్తములా,
తొంధరు మొల్లని మొంటల ప్రతిగ నందర వాకింకే,

తగ్గు మనె వెంట గ్గు చుం అనె గ్గులు పలుకత దగ్గిరి తాబ్బెను గాం।
వంగు మంతె చుచుప్రాలు చునిలు మచుపొంగు చుచల అనె దుటెం
· కొందరికి తా వేదంబులు చదువు నను కొందరను వ్వం చుం।
84 కొందరికి తా శాస్త్రంబులు చెప్పు నను కొందరమె చ్చుతాను చుం।
కొందరికి తా శాస్త్రార్థంబులు చెప్పుమను కొందరు పంపి యుంచు్చా
కొందరికి తా మున్పటులు చెప్పు నంగు కొందర పెం చ్చుం చుం।
అందరికిని సంతోషము గాగా సంధ్యల శు గు చుం డుం।
కొందరికి తా మంతనములాడుచును అందర మెప్పింపిన్
సభా రిని తన వశ్యుల చేసుకొన్నై భ వాన్న తము గాం।
ఆయల లోపల చెల వాంత అరుటుందురు కులపావను డై డీ।
దానశీలు దనివూ న్యులుటుందురు దా న వ ప తి అనె డి।
పుణ్యాత్ముండని అనెన్నుడు రవు హాని పుణ్యజనుండై డి।
అని దానెరికి అనె రుగని త్రిరుగా మునివిసెంచు నప్పుడూ।
తె నుసన్నుల సూపించి నరాక్షిసభ త్తతె దు రనిలిచి।
ఇతడే నా దానవ్వులకు ప్రభుడును దానశీలు డరయన్।
అయ్యతడే నాడిది గర్భాన్ తప్పన్నుండి తడే కెక్కైరాంతే।
అయ్యతడే నా మయ్య లోతపాల కుడు యిలలో గుణమణి యాం।
స్వస్తి శ్రీ విజయాస్తు దానవా వస్తిని నె కొర తం।
స్వస్తి శ్రీ మె దాస్తర త్న సాం వస్తిని నెప్పు చుంటాం।
స్వస్తి శ్రీ సంకల్పసిద్ధిగాం వస్తిని నిను వేడాం।

అనికరార్భ్యం దియు వంతా క్షితులను తన కరమున బట్టి।
ఆ యిష్టంతం బని దెవించుచు నందరు మెచ్చగనూ।
వర్ణ స్వాంతం బని దెవించుచు వచ్చెచి తినిపొవ్వె।
అందుకొని బలిని రసాస్వదించె గసందేహంబులు తెరె।
5a ఓ యార్యనిప్పు దిను వ్యక్తి వాడవు ఆర్యుల వరు విటలా।
ఆ యార్యుల తుగనా ఆర్యుం దురు నను యెవ్వరి కెవ్వరయా।
ఇల తల్లి దనుండువు బక్కని బాలుడ దెక్కెవ్వరు నీకురా।
యెవ్వరి త్ర దఖాంబన నే నే వుందును దిక్కుల దిక్కును గా।
చుట్టాలెవ్వరు పత్నీవర యార్యా గుట్టు దెలుపవలయురా।
సుజనులు అంతా చుట్టాలు ధరిత్రిని పట్టి ఎవ్వారు పట్టు।
యేమి మిత్రుడు నా తంత్రి చెప్పు వను తోపుల మూర్తియని।
దేహం యిది నిన్నాటి కొత్తతి దెహం చుస్థిరంబురా।
ధన ధాన్యాదులు వెంటరావుగా ఘన విభవములు గూడా।
పుత్ర కళత్రాదులు రాబోరుగ పౌత్రా పౌత్రతలూ।
సఖులదరు తన వెంటరారుగా సుఖదుఃఖములు గూడా।
వేదినంత తన తోటి రాడుగా వాడు వెంట వచ్చు।
తను జేసిన ధర్మాదులు గూడ్చిగ దఘును దవ్వునివ్వగదా।
నా ప్రియతనయ అస్థితో బంతి కొను విస్తారముల పుగొ।
పెంచితినే తను నా యుంద్లుగ దుదు నా కంద్ల నిండజూడరా।
యేమనగలును గుత్తంబులర్పునా పూనికెను సత్ర తుగా।

అందలాలు పల్లకులుం గుఱ్ఱాలు పొందుగ నన్నడుగరా।
క్రెంటి నిందసాంబ్రాణిత్తనబంగరు వింటితెబంపుదునా।
నే నిలివేదు వరహాలు పోతునా శేలదుప్పుతెచ్చేద।
నవరత్నంబులు నాభరణాదిగా రూపవతీజనములు నూరా।
రుచ్చెదకాఁదురూప అచ్చుతప్రతిగ రుచ్చిమెచ్చినట్లు।
(పం) కృతపురుషునకే కార్యంబులనాతె తెకివినవరా।
85 b నిప్పువదాం నవ్వతవనుబుడ్చలిని భూమల రూపంబంతా।
క్షుధ్ర నుతాలదిగా వనులుసేరూపటలు ఫ్రానికె నిజమం క్షుధ్ర
రూపద్వితాలదిగా బంక్లలనేత్రుట పక్షతులవి రూపట్లూ।
దాతల సాత్వగ మూతురుద్విజులను నీతిదప్పవలదురా।
రూపచ్చివారలు మెప్పులాడుదురు మచ్చటగనవల రూపరా।
పరవశప్రైపలు తుదుకిల రాజులు పరువ్రతెరుగవలరూపరా।
రాగవిరక్తి బేరాగువతిత్తురు రుగమని బూరురుగా।
మరాగవిరక్తినిధనము వినజనగురు మతిసెతురుగా।
వ్యాధిబాందుమానాంగ్రహంమందిగమాధ్రతాలదిపలుతుల్।
గానవిరక్తిరూప దానవిరక్తింరూప ఫ్రానికె బహుని జమురా।
(చ) లబాంతమోహంబునరూపత్తురు బాలా ధనములు నూరా।
మోహవేశము నందునిత్తురంరు దేహంతము ధనముల్।
కానవరలతుహాని దాలంగను ఫ్రాని రూపదుగవలదురా।
శ్రీ శావమిత్రుడుహరి కృష్ణదృనే హర్యము గానరా।

తరిపై నెక్కి యిరుగర్వమీటుపరి యింత ధనంబును విరా।
వేడి పెంసగా వించ ధనంబును యిరాడి పారి తాసగెన।
ఆర్థులకిచ్చి ఆశతీరా దదయు విస్తారదయగా నరా।
సాద్వి గవేడి యిరుగాప్పుశాయువలె పద్ధతిని జమును వురా।
చంద్యనికెని వత సూలుపోగులనచం దయునిజమునిరి నిజమురా
యుంత్లు తరుచ పెంత్లాలు నుతరుప్పు రెండాదే వల్లా।
ధన ధాన్యములు బాలా గలవాదానవనా ధివినరా।
మురా డడుగులు నా పాదత్ర యిరువు ను జూడు గవి యిరువల యిరు.
అనగాబలితాహస్వర్గంబున వినువా బాలు దన।
నివెడుగవ్వ యిరువదైనం గలరాపారిని తెలుసుతాను।
సన్నడు గుట మురా డడుగులు గాదె బన్నా డవన్నం
ఖరాదా నవు వత వరాన్యము డుగుచు నుండదవలయు సువుష్ము
కాతున్నను తాతరాజ్యము గారుటిలో తాత్ర వయు గదా।
అదిగాక నువత దేశము డుగుటలు మదికి త్రియుంబు గదా।
తప్పితేను రాజ్యము డుగుటె మెప్పదిమున నునకురా।
తేదా వాక్రుత మురా లకారుటలు బాధతేదు వినువిరా।
వత్రడు దత్త్రము సర్వారు పరగసా వతవాలు కాన్నైనా।
వత్త్రువైన వతపాశె వుయు నయూ ట ట్టువ నడుగవతేని
ఆ త్రపూరకమెయు కగ్రామువుయునతా నందు ముండమ్మైనా।
మరా న్యమైనంరరాబించితయుట్టుదగనవెరసారిము ను మర్వ।

చిత్తేశు చిత్తేదితిని చిత్తైత్తైన పాదంబులగల జగతీ,
వెలాందడు గులు వరాధంగు ళవులు తాంగగనుపింబురా|
ఆనిబలిచెప్పినవినంయు వు విరాధగనవిదు గంగలిగెనయా,
బ్రహ్మగుంలాంకతు నివ్వుళవునరాం దెన్నటితినివినువరా|
పరశురాంవులు రాజులవధచేశంయు నయుదెవ్వరుదెలశి,
విప్రటంగాంవులు గదానవులు శాంయుగ తృప్తి తెతవినువు,
తనంగరాం ర్బుంధినధరణిచే దగను ఘునరోంషంబునను,
వె, చందాలాందుల పాతాంనను బునువింధాంకపింయుంచెన్,
తలిమితెవిం గుత్తేరు గని యరాబతలంధిల వరం నవ్వదు గాధూ,
పం వృతాద్ధి యునిదాంతనునరంయుటనరరరుదడుగు గదా,
వలపించనినెరని పారంగన యులలూపాంటగను,
కేతి త్రాం దొప్రదులు ~~కేతి దిప్రాబుం~~ బాంరనితనంయేయుల యంలలూనె న్నదురా,
తొంనయరా బూం శువులబాంలు నయరా|
వెలాందడుగులు వలల్గాంతంబులు రాం యెలతలమిబలవరా,
తపవులసెయిలుడు నెపవులులకాంమొంతపటుయుగాం దుసుమూ,
అరకాంలాం యిలువృదలితెనట్టు ఆయులనల్లు పరువృగలవుం,
అనువరాం టులకునను ఆనందింపగతనగురు దిట్టుని యెలన్,
రత్నసరాం జాం యెలగు గప్పు విను మాం బత్రుధరుండి వధూ|
ఆదిదెవుండ యుదృతారంబున మదిని వెదెసువిరా|
(శ్రీ) విష్ణువృహామను దైవమ్మెను శరులదాలంగుసువిరా|
ఆది శ్రీ శ్వపులకోవాం మనస్త్రై ఆదిమహాత్ముదుగాం|

విశ్వమంత నాతె పాదము తాలుమును విశ్వరూపుడగునా।
తరువాత నదె వెంబ్రునతిష్ఠె తలపున వచ్చెనంటనా।
అని శుక్రుడు శెలవియ్యగనై తన్యుడు తనరుతి నుపొంగి
ధన్యుడనైతిని దానమునిచ్చెదు అన్నమువుతె తెత్తనా।
87 ఉ పురుగుర్సండును పురారణ్యంబును నగరులనలుదాది
శిబిరాజందురు తాత్రవిర్ద్య పహారాజులాదిగానా।
దానధర్మములు ప్రాణతెచ్చెసిరి వరాన్యుతై క్రిపారా।
పేరుకలదుగా వారికింకెలోధ్యారుశిపోలేనది।
వారి తన్నెనెప్పుసు దనువినుమూర్ధాంరు గారందు సువినా।
బలిచెయ్యు వరాదైయున్నది మహాదువుతులవిహంసుకమేలునా,
గులవతిచెయ్యగ దత్రిందైయున్నది శ్రలవుశాశ్వతంబా।
ఆదిలక్ష్మిపాదంబులతాద్దున అన్నస్తలిప్రైని।
తినుతుబాలులబుబుతంబులునాభిశ్నునమై వర్తిల్లా।
పాఠినారాయణగుతరముత్రిందు యునదరియయబదెనెనా।
ఇంత తన్నమెలున్నదయునుమునుపంతోషింపుమునా।
తనన తివేరాచుననుప్పుశమూంబయుధన్యులవయుతిమనే।
తె మూన్యపాదము రమాన్యయిత్యెదయు మూన్యతాయవములా।
వెదాంతంబును నుండెపాదము మేదినిపెపాదం।
తాళంగునిఫణాములపెపాదము మృగాలవుత్ర్యములపాదం
గోపికలకు బృందపెట్టెపాదం వ్యాపకపాపాదం।

తాండవములు నాడెటు పాదములను ద్రుండి పాదమును చూ,
కడుగ బావనుదకంబు నర్ఘ్యముగాం శుత్రతు వాబ్రైన్.
దర్భమొదలుతో బాటు వగ్రహించి అబ్బాలుని దాలగెన్,
తన్ను బాలునని చిన్న బాలుగురు తన్న సమయమందూ,
87ఉ గోత్రనామము లుబ్బాగచేసెను గోత్రిదారింయపృథూ,
దాంతాం నాముము తననామంబును ధరణి దానము నతూ,
పదములు గడుగుచు మదిలో పొంగుచు బంధువులు నుతింపగనూ,
అనంతపుణ్యఫలంబు గలుగును ఆనంతమొసగెగదా,
తగినట్లుగ పూరి పూజలు చేసెను భగవంతుని కృపతూ,
విరుల వానగురియించిరి దివిజులు స్వరములుగతములూ,
శ్రీరెలునుమొరయించిరి మునవనున సారసాత్ర్యలంతా,
ఆయాగమున నతనవృద్ధిస్థానమునాం పాదజలంబూ,
ఆదిమొదలుగ గంగకు జననదని ఘనరాయాగుని.
విష్ణుపాదమునందు బుట్టినది యంచుని తుష్టిగ బలికెద గాం,
ధారబోసినటువంటి జలంబు చెరంగపథమొ తటే.
పాదోదకమె పాపహరంబై మొదిని నిలుచుగదా,
తరువాతను గరుడుంతు బ్రహ్మతాత ద్విహస్తంబులుగను.
విశ్వంభరుడును విశ్వరూపుడై శాశ్వతుడగను పించెన్,
పెరిగెను యజ్ఞపర్యంతమునంతగ సరసిజలోచనుడూ,
సూర్యబింబమంత గాదనగా శిరమును తానాంచనగున తనూ,

తరువాతను తాంతంత, మాంతితెంయు సరసినంయు నునమూ।
విరివిగాను భుజకీర్తులంయుగా నరవిందాక్షున కూం।
ప్రాంతాముని యిత్తెయువుతమున నుండెను శేషశాయికపుడూ।
మొలఘంటితను పట్టెను భానుడు బలజలూయునునతూ।
88 a అందైపదయుగమందు భాస్కరుడు గోవిందునకంయెర్పేన్.
భూలోకంబునమంది పెరిగెగా భువలోకతయునతూ।
ఆలోకంబునమండి పోడగుగా సువలోకతయునతూ।
ఆత్మదనంబయు నిక్కైను విను జమహలోకతయునతూ।
జనసాంగెను గాంతాం జనలోకమునకు జనుపృగశ్రీహంరియూ।
తపోలోకపరియంతము చెరుగను విపరీతముగానూ।
సత్యలోకపరియంతము నుండెను యుత్తమునాహారియూ।
అనగామునమునిచూర వస్త్రెను యునగాం ప్రహ్లాదుంయూ।
రాంవగాంను [illegible]డు వెయుదలుగాం గపంరి వత్సులయిన వారల్.
దానవులంత మయు దంబున వచ్చియువ్రానితె శరగానుబూ।
అనంత నామములనుస్మరింతురు అనంతనామములూ।
విశ్వాత్మున్తంద పృవిశ్వతారగుత విశ్వరహరి శరణుా।
విశ్వకర్తృను విశ్వభర్తృను విశ్వేశ్వర శరణను వూం।
విశ్వరక్షకుత విశ్వభక్షకుత విశ్వర శరణను బూ।
విశ్వమయుంద పృనివేయునుచును విశ్వాసంబుననూ।
బ్రహ్మాదులును తొసెలయునవి సరవునందునని మ్రొళ్ళముగా।

దాంపొందరవంబాంబయుద్ధధ్వారికాముజనకశౌరి,
నారాయణమధుసూదనకేశవనారదనుతశరణా,
ఆశి తెంపదల
పురవాసులకందరికినిముఖ్యుడవౌవినవుగదా,
త్రిసురుల
రావణాదివోతంత్రులకన్నను కైవలభక్తుడుగా,
నిరజనంరసాకారినదిష్ణెను నెరవుకాంయుడుగా,
౮౮౬ గరుడాస్త్రంబునగత్రైత్రైబుటితుకారగావెమునినా,
నారూపమంబూంధంగనాపధనికాకితెతాగతి,
తెరుమాతనుమారందరుబూంధగపరువనితకితినిగాం,
హాంతారముమజింబుటుటంబుసుజ్ఞంకాంతకితిగదా,
వాతపాదముభూంపుంతలపాంలెనునాతటనహాక్షీపుందూం,
వుంహింహాందముబ్రాప్రమటంబునుబ్రాడుతకితినంతాం,
ఆనాగ్యపాంయుము నెవెబెప్రవతెధనవ్యనికాంయువతెక్,
తనబంధువులతోదాంరాపుత్రాదులతోంయుప్పుడునాం,
ధరనంబంయుపాంతంగలాతమునుపాలనశాంయువతెక్,
మతరవుందునాతవూంపముధరప్రైసుఖముమంతుమనెనాం,
హాంనవంతునుబ్రహ్మత్వంబునుబలికింద్రత్వముగాం,
బాసుగలదువుంయుంతల్పాంతంబుననవికలకలనవ్వాబునూం,
శివేంద్రునకమరావతినిచ్చియుంనదిషికివెయ్యక్షత్రాధి,
బగవాహానుత్రైత్రైకుంత్రముకుబగవంతుంరకినెక్
అనిశుకులుమునెలవిచ్చినపరీక్షిన్మహారాజువినుమూ,

షష్ఠాశ్వాసము శుభగా వింటో శుష్టితోర దాం ఠపుర్,
పరశురాముడై అరిశిరాజులనరికేనటందురుగా।
జనువున చెప్పుము మునివర ఠమునుబు నుతన ఠయుతునన గావే
సప్తము ఆశ్వాసంబున చెప్పుదు విస్తారంబుగనూ।
గుండావ రఘ్నుల వీర రాఘవ్రతునిందాం శిరి గలుగా।
చెప్పుదు సంఠూ్యతి ప్పులు విద్దుడి మెప్పుగ హంరి కథతూ।
హంరిమున చేరితము దామోదరునతు ప్రెళు తాసె [illegible]స్త్రె
గురువృత్తైన వాంరంతహంసించక తిరుగ విద్వల ఠయునా।

—o—

(శ్రీ) హంయగ్రీవాంర్పణమస్తు

—o—

సప్తమాశ్వాసము - బాలభాగవతము

—o—

(శ్రీ) ఠయుతుడో ఖునను పరిక్షిత్తుగాం శ్రీ శుకులను ఖూంచే।
(శ్రీమ) త్రిఠియుడిగె గదచక్రధరుని తధలన్నిముదంబుగనూ।
వినగా మధురము తనివి దీరదితఖున గా త్వని గుగామును।
పరశురాముత్తై ఠయు వృతరించె రా ఽ న్యుల నరు తుటుతూ।
కారణమేమని రాజడుగగ శుకఠమో గింద్ర డిట్లులని ఠపెర్
సప్తము ఆశ్వాసంబు తుమొదలు గఠయుక్తలు వినవల ఠయునా।
శి రు య్యూాఠి శ్రీ హంరి కథలూపల వి ర రా ఘు వృం ఠూా।

పుణ్యపూరి విశ్వేశ్వరునకు తాం అన్యహారితే పుడుం
హనుమంతుని తెంకితమున గజెప్పెను ఘనులతి ముదమునంబా।
గుండావధ్ధుల విరరాఘవుల నిండాంకరుణించో।
పరశురాముడై ఆరసె జగంబులు హరికథలును వినుడో।
సరసమధుర వతాస్వారస్యంబు గనారి కథలు ప్రతిన్,
వినుమనే శ్రీశుకులును ముంద వునాందుబు ఘనముగ జెప్పెనుగా।
సప్తాశ్వాసమున నవురాల ముగద సప్తఖండములలోనా।
మేటి ఋతాం నారదు తోటి కుంభజు తుంతూంటు మునిఋయ్యుమునా।
సుబ్రగాష్టిన హాస్మినాఘ్లజరు గుబోసాకసాంతాం మునులూ
వశిష్ఠ మహంబు పి విశ్వామిత్రుని విశిష్ట గుణతపోలూ।
బ్రాహ్మతితత్త్వారాజు తత్త్వానే వ్యుది దెలుపు మనా।
శ్రౌత్ర వంశమున నిశపాణు లంబున క్షత్రియులతో సమములూ।
గారు విప్రుల నారదు తన గాధీరు తగ స్తవ్యం తుం।
శబరి కారకును చేసిన తతనము సఫలమైన తపముగా।
వినునే చెప్పద నికుంభజు తనతనమతి పాంగె నదా।
రాజ్యంబున గురువృత్తతకును కౌశుకుండు వశిష్ఠ్యు రఘురాజా।
వింపు చెప్పగా శబరి దైన్యప్పాంపు గత్తేతానుటూ
తప్పించుకా ఆథైను పుబ్బ్యరూ విప్రుని జేరుటలూ।
తరువాతను యుద్ధంబు సేయుటలు గురుతపఫలములునూ,
బ్రహ్మాస్త్రము సంధించినే యుటలు బ్రాహ్మణు విప్రుం గుటలూ।

తిరువాతను తపమాచరించుటలు దానవిరాగమును యుం।
(త్రి) శంకుశాపము తప్పదను బానుప్రతిజ్ఞ సేయుటయుం।
ప్రార్థ్యశవ మస్తుట నాంత్ర కిగనుటలు మారుతరుంబుగనుం।
రాజ్యబలంబును తాఁ త్యపుచ్చినాం ఆయోంజన్మనతనునుం।
(బ్ర) హ్మత్వంబె మేలనితారుట బ్రహ్మత్వముగాను తా
ఆయుష్షా బ్రహ్మణ బలమిది నారద మాఁడ్డాతుము ఉనాం
తెలపోశను తను నైనందుకు అహాంకిలశబె తితిను మర్మా
ఆది అన్నైనా నేపల్లినగాదత ఆ దివయిర మునాన్న,
బో ఘన కల్పనసే తువృగానితనె టుదాయదు ఆయునినాం।
మంబదనుము వై తుంత్రముతేగిరి మంబ వారి వతెనుం।
మనుతలులు మానవులు అతిశయ వత్సరమయిన యుగంబులనుం,
వేదశాస్త్రములు వేధలు మొదలుగ ఆదిమునంద్యలునుం।
బహుబుబుంధనారదులు వినువనుబును ఆరాధించెనువతాన్,
సాత్వికలోకమునందు వైరముకు అను త్మ ము శా అనువతేన్,
అగస్త్యందు సెలవి అయ్యగనారద భగవంతుండ పుత్రా।
(శ్రీ) లక్ష్మీని పొందగాంచి వెంక్రక్రగను శ్రీపతితేడెమ।
నీనుంబి అను ఆరాం విష్ణుత్వమునుం నీనుంబి మహత్త్వా।
నీనుంచె కద సర్వజ్ఞత్వము నీవే కద సంపదలూ?
నీనుంచె పరాంబరమొచ్చెను నదే వన మూంలాల్.
నీదేహాం తోస్త్ర మాంసి త్వమునే వేశయులుగావాం।

904 నీతు జెనింపే రనజుండు మన్మధుడు నీయను నుపగనవతుల్,
నీదాసులు నాగ్రీనంతగరుడుల్ విష్వత్సేనాదుల్,
నీదేకారదసాంబ్రాజ్యము హంత్స్వము నీవే లక్ష్మివిగా।
తేతున్నను దామోదరు డండురుకాంత నుతేవియను నా।
ఆ సునారదుం వాక్యంబుల కుబ్జుబుధనలక్ష్మిష్ఠనిరెరెన్,
మత్స్యంబైసోమకుని ద్యంబుమారవబ్బతినానేనూ।
కూర్మంబై తుధరము ప్రైక్రత్తుటకార్యమెరుంగుదునా।
(శ్రీ) భూపునవస్వతంబు పంచగా చేరితినానేనూ,
వరాహంబై తననకాక్షుని ద్యంచినకార్యమెరుంగుదునా।
నరసింహరులనేకనితెకనునే తిరిగి మరలవస్తే
వామనుడై సమయంబునే నే భూమినడించితినో,
అనంతగుణమగి ధ్రామునఠటంబును తనులఖూఖరలచే।
శ్రీరంగారకారుడనివలబరి అంగనలం దరునూ।
చక్రనిత్రహరిమత్రధరుండను నువ్యైక్రవలయయువినుమూ।
పక్షినుండి నేచేక్రితినాకుబు వుక్కవదరగనూ।
మిత్రితిప్రమయయు చక్రెరమోవియయు వేక్రసవూ నాకూ।
ఆతనితన్నె నే త్ర్యవలనుటకు మితులు తెవ్పవినుడీ,
అనగా నవ్వుచు నీ బత్తంబె తెలినరయయుటుతంటవిగా,
తాకున్నను లూతాపతారుడును నాతాద్రారుడుగా।
ఆనిశల వెందుకాచనాప్తునవబ్బెను నరకాలకువకాని।

అందుల సుదర్శనాళ్వారులుగా విందుచే శ్రీవైష్ణవ్యా।
ఆదివింబంరము కూర్చుండి నడిగే గాంభీర్యంబియును కట్టు లూ।
హరి లయను వరామము హరి సాముద్ర్యము హరి పరాత్పరయం,
నీనుం జ్ఞాని [illegible] నగనబడు చుండెది గద నీనుం తెమహిమా।
నరకాసురున్ని తే తాల్పెను తంసాందులనరి తెక్
రావణాదులమునిసె తాల్పెను దేవవిరాధులకూ.
విష్ణుచక్రము నవిష్ణుగాసెలుగ దుష్టుల మడుతురుగా।
సుదర్శనంబని దలచగా నెదుదర్శలు రక్తస్తులు నూ।
నీతో క్షేమము నగా దైదైత్యులని ఠక్కాలంబగుటూ
నీ జ్వాలలు మేనిలు వతకా దేరం జ్యముల లూ మప్పిటలూ।
నీ బాంహంలచే దేవలోకము నని ష్టం టు తవరాటల్।
నిన్ను విరాట్పు వన్నగరాంబు తి పన్నగనిద్రను గాం
పంచాయుధముల లెంచి బ్జెనాప్రపంచధాకి కెనీ,
శాంతు ఖడ్గజముల చతురాయుధములు జేసిన హింతవేది,
నీవు బాని కార్యాబులు జెప్పుమును దేవరసాక్షిగ నూ।
ఆనినారదుడిట్లాడు స మంరము నఘనుండు సుదర్శనుడు.
నా పేర నుజ్వరబాధ ఫలు మానును సారదవినరుగదా।
నాపేరట ఖలాంతాదులు పారును వ్యాపకకరు బాటూ
నాపేరంటె శాంతి నిధి కె నీ బాలును ప్రతిష్ఠ బాందుల్।
కాముని వేంపిం నిగాలిచ ంప్పను లు భూమి నెలు నవు గా।

నా మంత్రాక్షరణామహిమలచే బాములబొందరుగా।
శాంతరహారణములకహితంబును భ్రాంతిశునిసాక్షి
91 ఓ నేమాటవిను ఆకెషణమోహనస్తంభనమారణాలాదిగనూ।
షట్ప్రయోగములకాధారుండను విస్పష్టముగానూ।
అనిచిత్రములకలవింర్యగ నారదు డెందుకుపంచి పానూ।
దాంగవరంటలో వెంగిరిపాత్రలో సంగతిగనవలయునూ।
అనగా నిశ్చయమువినవపనులకిక అనుకూనవమితెలూ
పలుకుదురుజూపునశ్రీహరిమందరనులుకుతెమనాకూ,
అనగా శ్రీహరి నారాయణ మధుసూదన గోవిందా।
శా జనాంగి వా పురాణపురుష శరణు శరణుదేవా।
వైకుంఠమునకునధిపతియెవ్వరు సకలలోకకర్త।
వేదాదులునినుకొనకమిక్కిలి వేదాంతములందూ।
వేదకుమందురికఅతిశయమువెంరుగరుహితవుచెప్పుడలయూ,
అనంతశాస్త్రలు ఆదిమునీంద్రులు షుసుతపునవనుచూ।
కోరియుండిరితనారాయణ కోరికలిచ్చుటకూ।
నివేనామరినార్కరుగలరా ధ్యేతరకలవిధుల్లూ
అనగానారద ఆదిమూర్తినై అనంతగుణనిధినై
వైకుంఠాధీశ్వరుదనటంబును సుఖముననేనుంటా।
చింతలేనివారకఆపుతింతరునిపంతములాడుటకూ।
తారగమెమికనారదతెలుపుము ధీరమునాంబునను

తరువాత నువిను పింఛ ఛత్రము నువిరివి గనదుగు వనా।
పిలిచే రనగా తానలు కనవచ్చెను బలజాం క్షుని కథ వినా।
128 విష్ణున సుదర్శనుంచి అడిగెగాం ముబ్బట లవ్వ్యయుడూ।
సిరి చెప్పిన వాక్యంబులు హరితో విరివిగ చెప్పెను గం.
సుదర్శనము తోతాను మాటలు తనతోనను మాఉల్।
హరి దాసుడు నారాయణుగు తోడు తనా రదు డనగానే।
యతిమి సుదర్శన యతిమున్నావని శ్రీహరి నవ్వుచు వినా।
అడుగగానె వేత తత్ర యంత్రైన యరు వ్రుడుగనా చక్రం.
తరు వ్రుసతు మిా తత్ర యరు సుభ శ్రీహరి ముందర నుంచె
గాద్ధ తితెత నుతత్ర తో తరుతిత నరు తుటవసితె ట్లు।
అ దాఖగితె తాం నరగ్యబ్రై దకు నగుటకు నాదిగదా।
మధు శ్రైరులు మాంత్రైతిరి విను దేమ ధుహారి నినే నూ।
నేను బాని 30 ర్యంబులు జెప్పుడు భూంనా యరు తత వురే।
అలుగుతెని బాణంబులు పంపున యులలో మృగములనూ।
నారి వైక్రైధి నువందున శరములు ధ్వర కూత్ర రయూ।
రాగు వతెనిదే రాజులు గెలుతుర వేగు ధరా యరు నినా।
సవ్వా బుత్రహరి బవృతు నమ యరువయు తివ్వేళలు కావ్రా।
సహస్ర బాహులతో ఉజనించు సహస్ర తిరగా ములూ।
ని విష్ణున గాద్ధ తితో వ్రుడుదు ను భూం వల యరుం బుననూ।
రా బ్రవగుము రాగు వను గూర్చుతో యతిరాజసే యయు బూంనూ।

వృందము మనుజు వైకుంఠము వెడలగ నుందరుం దబనిచె,
బాపడన్నైజని యింతు నప్పుడును యశుకృన స్త్రీహరియునా,
ఆలోకంబులు సుందేను శ్రీహరి తాతి మి తాడు తనూ,
92 ఉ భృగుముని రేణుకతడగు మాసరములు భగవంతుని కారకము,
నిగమాగమములతగు శయనసాం బాగులు విరాగనా,
ఝూముల రాత్రి తెల మారస్నానములు నియమములననా జెలయా,
గంగా యమునా సరస్వతీ యను సంగతి తెలుసు కొనా,
రంగు విరాగ ద భాసన మందున పొంగుబుగా రబ్బందీ,
గోవు యమునందలమున యనుధాన్యములవి మృష్టియుతంబా,
చెల్లి పిత్రు తర్పణతోయము లందుల మందు పలించినా,
అందాకాతామ ఋద్ధునజపము ను వందలన్నిరాత్రి
అష్ట్యము గాపదిలత్రులు బేసును అష్టాదశరములునా,
తాజేశన భూసిద్ధియు చేసి దిగ్బంధన బలమున నూ
యువలు దూసుతో యమునతో వ్యుని యవితానాసగుగడా
రేణుక తయమును గోదావరి త్రిగయ స్నానంబు లాచరించి,
యునుకతా భాంద ముపోసగెతేసుకొని విసంత చనుదెంచె,
ఆ తీర్థము యమా యమున పిష్టంబు నుప్రతి గపవనంబుగా,
చేసి యతిథి భాగంబు ఇబ్బ తారిద్దరు భుజియించె,
చేసి శ్రీహరి యని వ్యాసపట సాందర కాశీక్షేత్రముసా,
భృగురేణుకతనాతనాదు సుఖంబున భగవంతాయనుబూ,

సంతానము లేదాయనటంచును పంతగించక చరించగా
మురాథత వ్రుపవాసంబులుగా నుంటిరి చూడి విహరించుచును,
నేపము లేక తపమాచరించగా తపముకు హరి మెచ్చె,
ప్రత్యక్షము గానిలచను లక్ష్మీ కాంతుండచ్చటను,
యేటందుకారకు విరారుపవాసంబులున్నందురు తెలుపుమనా,
సంతులేని దేహంబులేటితని చింతనుతపమర్థి,
సేయము దుమపోదావోదరయునుచును గేహంబునిరిగదా,
3౨ యురుకై యయింత దీక్షను హోమము మును తరుచుగ సేయుచలేని,
తరువాతను సంతానము గలదని మురియుచు హరి చెప్పె,
భృగువంత టతరువంత వుహారుని భగవంతానారా,
తావతేననిహోమంబుసేతునని తేవల ముతినడిగెన్,
బాగవహోమము యోగ్యత సేయుమునిగ్రహంబుద్ధిననా,
సే సేవచ్చు జనింతునటంచని ప్రాణితే వరవిచ్చెన్.
ఏకారత్నతి హోమతుంథమునే తశాస్త్రవిధులా,
అందుకువేదులు వుందుగ కల్పన సంధి తప్పకుండా,
స్థండిల ఉత్ఖనములాదిగా వుంతలమూపించి,
అగ్నిహోత్రమాపాహానచేసి యెయుతి ఘ్నముగా కుండా,
రావులు తెహాదుగు లాది జివృద్ధ భాండధులు నాలుగయా
తిలవ్రీహులు యవమాషములాది గధాన్యములవినాల్గా
పాయసాన్నము ముద్గాన్నము గుడాన్నము శుద్ధాన్నము మొదలా,

స్త్రీలయుం బ్రకృతమునను తేనె రక్తములు మరి మాంసాదులునా,
ఆశానాలుగు సుంగన్నాల్బ్రాంశాంపైము ద్వాదులు నాల్గా,
సమానతంత్రము గాన తీహ్రామము తమోంశపింత ముగనా,
హుతవహు సర్పించిన పిమ్మట నా హుత నే శాస్త్రంబునా,
భక్ష్యాగారె ఱుకకర్పించిన పక్షివాహ సుందరా,
ఆ గర్భము మారవారి జనించెను బాగులు తీరగనా,
దృష్ట దేహము దాఁజూచిన బాలుడను అహో గృహుదంరా మంత్రేశ్,
934 అంబుజనేత్రుఁడు శంఖ ద్విత్ర మయుడు కంబుకంధరుండా,
మహారథుఁడును మహాస్వనుఁడు అరిందముండుగదా,
పరమానంద మహాకుంఠ సుందరుండు పరశాంతుఁడు భద్రరుఁడా,
ఆకామితుండు నవలోకనసె వయము చాతన శ్యామునగనా,
జాతకర్మనామకరణాదులు పెనిరి రాముల నుబు ప్రీతిఁ,
అన్నప్రాశన చౌలములాది గతిన్నగజేసిరి గా,
ఉపనయనము గారి పాబివేదములు ఉపదేశము జేసె,
బ్రహ్మవిద్యలు ఉపదేశము చేసిన బ్రహ్మంబితడని రో,
సకలశాస్త్రములు విదితపస్సున నవలంతుం దంత్రేష్వ,
సాంబశివుని తపస్సు తోరగితపస్సున శంభుని మెప్పింతో,
శైను ద్విద్వతారాచదు వృబుచ నయము నచ నువృగనుండెగదా,
భృగుకొరులు తలును నువ్వులను నుంచిరి భగవద్ధ్యానమునా,
భాగవత కులమున శాశ్వత యుశులును ఈశ్వర తత్త్వరసా,

బారువంతియును సారసనేత్రుని గొలిచి వరించెనుగా।
మగధ వంగ సారంగ ఘూర్జర సాలవంగలునుగా।
దేశాలను పరిపాలనసేయుము చెసెను ధర్మాదుల్।
సతతైశ్వర్యములన్నియు గలిగిన సాహసగుణశాలి।
అనేకదానములన్నిచేసి బహుధనమార్జించెనుగా।
కాన్యాక్ష్మాతు పుత్రుక్ష్మాబాంత ఆపన్నులగుచు దనరురా।
రాజ్యము విడిచి చెరించెము వంబున రాజవాహనతో।
వాకబాటును నియమించి తపస్సును ననేత విధులశేయరా।
సర్వతీర్థయాత్రలు సేవించిన సర్వేశ్వరుడు మెచ్చా।
అని [illegible] వాక్యము లాలాపించియు వనము విసర్జించె।
కాశీ కంచి కుంభకోణ మహాదేశాదులు తిరిగె।
ఖాప్రశపూజలు సేయుచుండ ఆఖ్యాప్రరు వారలకు
14a విష్ణుసుదర్శనమను మంత్రంబును తుష్టిగ చెప్పెనుగా।
ఆ మంత్రంబుపదేశము చేసిన తానే నియమములనూ।
జపము సేయగను ఉపేంద్రుడిష్టేను చపలాక్షికి ఫలమురా।
అంతట గర్భంబ్రై జన్మించెను సంతోషము మీరా।
సహస్రబాహులతో జనించెను సహస్రాంశములనూ।
కార్తవీర్య అర్జునుడను నామము కీర్తిశాలియై యొసగెన్।
సకలశాస్త్రములు వేదపురాణాగా సుఖమున జదివెనయా।
అష్టదిక్కులన్నియు తాగెలుచుచుకా తుష్టిగ రాజ్యములా।

చేతాని రానాం దేశేశ్వరుడన పాంత్రాదులు మొదలూ।
భూతప్రేత్నాన తమ తూాశ్చి ఆయుక్తిగా వృత్తము వూాగ్గములు లూ।
వారి ష్ట ములగా భూజన మొసగుచు కోరి సుఖంబె గదా.
వారి గృహంబుల వారి సంపదలు తొర్బుత నునుసే ంబూ,
రాజులంత తన హంత వృన సుంధగ గాజప ములన బెె ంయూ।
రావణాసురుని దివ్యగృహంబున పూని భ్రైదు నుంటె,
శ్రుంబుల ములబ ధవ్రైతెను తానే శంతతె శవి నవలా।
దేవదానవులు భూవరులందరు తావతినుండిర ంవా।
దండంరాత్రి పస్నేంథులు వాంబిగతా నెంతా తెసె గదా।
ఒకనాడు నుతనగురువు నుబూడగ నతలంతుండ గుచూ।
భృగుసన్నిధికె తెంఅసేన తూాఖగ వంతా ంవ ను చూ।
త్రైంత్రి క్ష గానె నిలుమ నుచురా జులకుశ ర్వరాన్న ములు నూ।
విందుసేంమువని నందననధైను వృకంద ములగా జెప్పా.
ఆధైనువృక త్రింతె ముదంబున ఆ జ్ఞారులొాంధగనూ।
ప్రైత రితినల్లురు నాప బూరి ముల్నెంబుంగన నుసతలు నూ।
తల లంటుకు జల్లంబు బూర్పగ నుతులు తుచునంగనలూ।
గంధ పుష్ప వస్త్రాదులు మొదయుగ తుందర రదన లందా।
షడ్రసాన్న ముంతాలు వలు విరివిగా నిరువుగ ప్రవహింబెన్,
నెతినాంతులు నుశితలాదులను బూతుర్బములవాంరన్,
పప్పు రాసులును పత్యాన్నాదులు అప్పులు [illegible]

భక్ష్యాదులు కాంతంబులు పెరుగు దలుగ లక్ష్మీపతి గాంతుండగన్।
ఫలరసములు దివ్యాన్నములును పలులనులాంది గనూ।
కోరినట్లుగా తల్పున జేసెను బాహు రుతరంబుగనూ।
మధుం మాంసము మద్యప నలన్నింయను వదలములు గొనసాగెన్।
తగినట్టుగ బహుమానములొసగెను భృగుముని రాజును తన్।
తా ... ... సందున ధూం తృప్తి తనంబున నూ।
ఆ దేవ దూతలు ... చరిరి నినుండి వాడులా దుతా ~~...~~ నుబరూ।
దుబరులు తెమి ... పాయసము శాలయు అక్షతలు నుత్రీయూ।
బలవంతులగు లువంగను నవ వలులు పయివరినృత్తసుంత్రా।
ఆబాష్పున తాపి బారవేయుండుబు బూం బు నవస రమునా।
రే గుత గంగా స్నానము తెగిన వసె పాని యసు గుబరూ।
నారదుండు వైతుంత, వము నుండి సా... స్వత నదితో।
స్నానము నతు జనుబుంధ గవరాని యము గ సుగాని మునినటుయూ।
నారద యతెంకృత నుంచి వ త్తరని నారదు ముగులు లడుగా।
5a సారసాక్షుతడ నుండి వస్తినా సారసాక్షులొరా।
అనగా శ్రీహరి లక్ష్మి యయు తుత్రైఅను పుగపు న్నారా।
వారి ద్దరు యేమనుకున్నార యతారి వినగ వలయురా।
శలవి యవ్వె నుర వతాని లకు టంబు ను యుటు ముని నతులడుగన్।
ని స్న వి ష్ణు ప్రను రన్నింయు ల ... ఆన్ని ముబ్బాటులు నూ।
ఆ తిరి శ్రీలకు నుపుడు గతుంద మోక్షంబు గ లు ... ...

ఉపమము జెప్ప విరాయుపేంద్రుఁడును మనుజపలాక్షియును దిగెన్.
మున్నాటరుశ్రైత్రుతములు శారియుగ పన్నగశాయి కృపన్.
నారయ వలయును నేన్యాయము మగా శ్రైతంత్రము గలదనుమా।
వారను తాను మను నారదాద్రితతిలో నారిజనమ్ముల కమా।
చెప్పుమను ము నారాయణు డనగా యప్పుడు వచ్చిన దేన్।
పతివ్రతలకును అతిశయ ఫలమని సుతుత మయి తావి సుడే।
ఆనగా సత్యము సత్యమటంచును మును పత్నులు నవిప్ర
స్రైకత భాండము పానగదాయు నయు విసిరి బుషిపత్నుల్.
తిరిగి గృహంబులకేగిరి యంతటను తిరిగిన మునసుల నమా।
వష్ణ్వనములు షులను యెమ్మా మాతిరి యిమ్మాలు దాలుగుట కమా।
అనితము చర్ణలు తానను కాలము గానుమునవిశాయమా।
కొందరు కొందరు సునింగి న యుండిరి కుందరదనలందమా।
షాగన్నుంఘురేగుతను దిగెగా యెమ్మాన్వముల నిపతికి।
256 సారసలోచన నారదు వాక్యులు సారస ఫలమనగా।
అనగా స్త్రీలకు నాది వేరాక్షములు నా పతి తెతి రయములా।
ఫల రూపము వింక్తితే వినుము నుపలుతగ సురవరా నీ।
ఆది విష్ణువాక్యంబులటంచును వెందము తాచెప్పె।
నా [illegible]దు వాక్యము నతుతిరుగాడగ నారాయణు డాపం
డా వాక్యులు తగదన కూడదు యితని వాక్కతె వేనా।
అనిరేగుక తానునవిశాయగను ఘునరూపంబునమా।

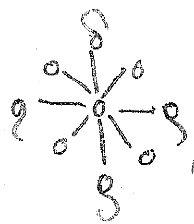
నాం వాం త్కి లుం త గ దం టి వి ని స్థిటి తే గ జ్ఞాం ఢ గ వ ల ంరుసాం।
నాం ంరు వు ర ను నే ప్పుం ఢ కు ... భం గ వుం తే ంరుు డు చ ను వు ను బూం।
తూ షు కు జై రి రే ఋు క చ ను దేం చె ను ను ఢు గ క న టు చె ప్పి.
శ్రీ గు జై రి ంరుు వం ద న వు టు చె సి ంరుు ఖ గ వ త్స ద్య కుం ఢూం।
ఆ ంరుర్వ్యాఇ క నాం కే వి ంరుు చె ప్వ న్వే ంరుు ర్వాు మాం ర గ నూం।
ఖి ప వుు చె సి ప్ర ప వాం స వుు ఖుం షి ంరుు సే ప వుు తే కే క ని ంరుు.
నాం తే వి ంరుు ని ంరు విుం చ క ంరుుం టి వి లూం తాం తే షు ఢ ప్రూం।
ఆ ని రాం వుు డు తాం వు న వి నాం ంరు గ ను తి న ంరుు ని వే క్షిం చీ।
తాం ర్త వే ర్యాఢ ను రాం జూం బ్ర నే త రి ఆ క్రి తాం ప్రూం జిం బాం।
రాం ఖిం ప్రాం జి గ్రై తూం ని ంరుు ధై ను ప్ర ను రాం జి స వుు న గాం నే నూం।
ఆ శ్రై ను ప్ర కీం ని ర వ్యు త న ంరుు డాం ఆ డాం ంరు వ బ నాం కూం।
తి రు వాం త ను వీూం జి న నిం చం ప్పు వు స గ ను ఢ వై తే నూం।
నాం త న ంరుు ఢ వై నం దు కు ఫ ల వి ది నే తి శాం లి వి ను వూం।
అ ని ఖి వు ద స్త్రి ంరుు అ ను జ్ఞ్ర లి బ్ల్ర త న ంరుు ఢు వ ర శు రాం వుూం।
తూా పాం ర్ద్వి పి తి వూం న ను ఢ గుం చు ను చూం ర ఫ్ర। క సాం ర ఘ్ర వుు గాం।
ఖి న కు న త భి వం ద న మొు న కిం ఖి ంరుు చ దే న తి వే గ వుు నాం।
తాం ర్త వే ర్వ్య ప రి వాం ర వు సం వ ర ధ్రూం తు్ తి నం ఖు న నూం।
ఆ ర్థ్ర వుు వ బ్ర్ర న రాం ఖుు ల సం ప రి ప ర్థ్ర డాం త వెుం రి డి.
శ ర చాం ప వుు ద రి ంుుంబ న వాం ర్ల న నె కు ల న రు కు చు నూం।
నం డి ని ధై ను ప్ర పాం దు గ దె బ్ర్రంరుు తం త్రి తాం ప్ప గిం చీ।

ఇత రేంద్రియంబులు శైలవిచ్ఛేదవనగాంనకలంకుండగు వాఁ,
పాలిత వత్సాదులు భంగాక్షులు బతికెను దేవి తప్పిస తిరుయా.
దేవి శిరము ఖండించుము నంగను తావ తిరోషము నా.
గంధ్యగా ధ్రుతి తా తంత్రియును ముతిని ఖండించెను శిరము.
తరువాత నను నేన్న వాసేంయుము నను గురుతో గజెప్పుము నినా,
వ్రాష్ట్రపాలు నివరకేశంబు యము అతిశయు పావనముల్,
ఉసితినని నీ వాబా ముల్యుమున చేసి మునవినీ వృా,
మాంత్రహాం తితుద పాం తుడ నయును నీతిశాస్త్ర సరణి,
పెద్దల అనుమతి తోడను రరముడి మ్మోదు పైనిను నిల్.
తెగన కకురా నుతి యు ఖ నాం రేమోదుల సుతసువ్వనిలుప్పుదునా,
పితృవాక్య పరిపాలన తరుడైన తిశయుంతు గనుతర్,
రాజులు మును పెంమోజన వలికి లానాం మోజనన ప్పుడూ,
ఆన బెంయు తం రమగన రుతునేననగా ఘనప్పుణ్యం దనగా,
జమదగ్నియు నతిప్రేమను సతికిని సుతునకు లుకితగా,
సతికి శిరస్సును సుతునకు హస్తముల్ తుతుకంబు నసానది,
పునజీవి వగును నుచు లేలు కను నవి సయు మాగయునన్,
96 తాదు హాని వ్రును తత యంక భూమి ప్రదక్షిణము రుగకెనా,
గంగాద్యాత్ర రి మొదలయున తీర్థములు ప్పొంగ గ స్రంతు లిడి,
వృత పరిశుద్ధుడ వగుము తిశయు మతా పరశురామ యు సుమా,
జమదగ్నియు సెలవిచ్చెననంగా ని యు ముము బాను తానే,

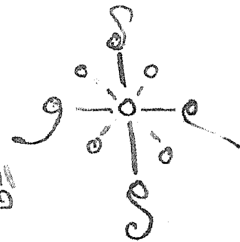
హిమగిరిసేతువు మొదలుగాఁగల సమస్తావని నదుల తరిగెన్,
ఆ సకలంబును తన పెట్టి భూసురుని ద్వ్యాసట పెట్టుచు నా।
తార్త్రవి ఱుద్ధా జము దగ్గిఱను శిర వార్త్ర తరంబున నా।
ఆ రూపగనా తతిగెను విను కొదు కి తబుద్ధిఅరను డుద్దె
ఆ హర్ హర్యుని రాదిమునీంద్రులు హర్త్రీ హరించును బూ।
వెలర పెట్టగ నాతతను రాముల తిష్టరిత వ్రుగా నేశా,
రాజులంతనా తంత్రవధించెరి రాజశాసిత వులా।
తర్పణాది కార్యంబులు దీర్చను రుష్ట్రుడు అనుమవేబ.
కాట భూమంతే బిస్సన రామును వేం టవి రాజుల నూ।
తర తర తర తర కర కరంబున గాన రితే శరంబుల నూ।
తార్త్రవీర్యవాక్యూ రాత్ర రవ్మని వార్త్రత్రంబుఁదగుబూ।
అగ్నినిభుండై నగ్నిజ్వాల తను నెగ్గులు పలు తుబుసూ।
వెంటబాహూలు కొంటును బల లితెను నార్యంతర్యము బ్రాఖుమనీ,
అల్లనా ఉనివి ష్నైత్రకు ఖిల్లల గార్ధ ఎంగూ।
దారిగితినీదు పరాక్రమ మెందున నుఁజగెసుదర్శనంబో।
నీనంచె కావైత్రం త్రంబని ప్రాణితి రప్పిఉు నూ।
ఇదిగానిని ప్రదే విసె తువా తు దిన వివాం రింబూ।
92a అని బాహులు ఖండించి వదంబున వెనుక తత్పుపడుముారా,
వైత్రం తవుబహుపదిలమంటంబున వికవితనవ్వు బుసూ,
సంఖ్యలు బాడగ శంతదెలిపి తన సాంకేతంబున తూ।

అని జాగ్రత బహు పదిల ... ంబును ఘనము గణించె సుగా,
అంతవారికి హంకారంబది యడంచ జేసె వినుడీ,
... కైన యహంకారము తగదు యింకా వృద్ధి పొందదూ,
అని రాజకన్యలందరగాత్రైను ఆనంత మార్గవిదులా
పాత్రిష్ఠలా మెలగ శిశువుల దానె నాత్తరించినరికెన్,
గర్భిణిస్త్రీలకు ప్రసూతివాతను బానిర్భయముమునగాబి,
... వాతను ప్రరుష్టంత్రైతే ఆశిరము నరికె వృద్ధిపే,
విప్రార్థముగా ధారబూని తానొప్పుగనా తబూమొ,
వృంద గనా మహిని చెందరాయలతి మొండుగరా సునసా,
బంధ శాస్త్రయుం త్రైయయా షిత తిని బందా ఖలు లపరమా,
ఆ తినే తిని పాలంతును వినువాముతిని వచారింశ్,
హామువంతంబున తపస్సుజెయయము సము దృష్టినసుందెన్,
ఆ ప్పుడు గర్భములందు వసించిన వారలు మెప్పుగానూ,
సుఖమున ప్రసవము త్రైతిదశరధుం డుజనకులాదిరాజుల్,
మురయయుబుంధి రయసుఖామినులతి ధారులవులుపతులునూ
మరి పింబిరి వ్రైరులు మెయరయ్యంచిరి సరసులు లయిందరుమంద్,
రనగపతి ష్టుస్మహారాజష్ణుడుసరసి జాక్షుత ధ్రలూ,
వినగా మునవమున తనవిపర దార్ఘునుడా శ్రీశుడుయూ,
97. అ మరయయుబుచెప్పమము మురహరుచక్రుల నసరసముగా ముఱిబు
లతెలందుచెత్తెశ్రీరాఘవదారము మమతలందుం డుయమునగా.

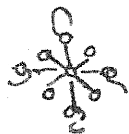
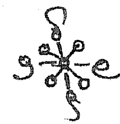
సప్తమ ఆశ్వాసం బిది ముదమున సత్సంపులు వినగా,
అరుంధతి విశారద నీ కుపదేశించిన అరుణత్త్వులు వింటివి గా,
అష్టమ ఆశ్వాసంబున వినవలె సంతుష్టి దీర వలయును,
మంగళ కర వరా రంగని కథ విత పొంగుచుండునుగా,
మంగళవర్ణా శ్రీహరి కృతి పావనులకు మంగళదాయి నిజకవులా,
జై అను మంగళమూ పరశురాములకు నిరత మంగళంబగు,
శుభ మంగళమా సభవారలకును నిత్యము శుభమునగా,
పుణ్యపూరి విశ్వేశ్వరు సతి కిని అన్నపూర్ణ గారికిని కి,
పూను మంతున కునుపున అరుణమగు శ్రీ పూనుమంతున కీపుడూ,
నిత్యమంగళములు సత్యమంగళములు వృత్తిమ మంగళములా,
గుంటూర పట్టణ ... ... మంగళ ... ... దూ,
నిండుగ సంపద దండిగ నిచ్చును కొండాదేవుని సుమా,
విను శ్రీహరి కథ పుణ్యఫలంబని మనుజుల సద్భక్త ... నా,
ప్రాతవలన తప్పులు గలుగున్నను ఖ్యాతిగ దిద్దవలెన్,
అతి తగ రాప్రాసలు విడుతు తెలుగ మునుపా అతిశయమౌ తెలుగున్,
పెద్దలైన వారలు మన్నించుట బుద్ధిశాలులగుటా ॥

శ్రీ ।
శ్రీం హ్రీం అరుణా—
॥ శ్రీ కృష్ణార్పణ మస్తు

(బాల భాగవతము)

 ॥ఎనిమిదవ ఆశ్వాసము॥

౯౮౨

(శ్రీ) విఘ్నేశ్వరు ప్రార్థించితినే. శ్రీ రామావతారమే,
వినుత కథ రసభరిత వినుపింపెదగా మునులతుష్టిగదా,
బాల కృష్ణ శ్రీ భాగవతంబున లీలలు మేలుగా సగరా.
బాల సంపదలు కలుగునటంచును బాలలకు హరికథలూ,
భక్త్యవతారి విశ్వేశ్వరు సతి యగు అన్నపూర్ణేశ్వరి,
అనిశము కొల్చుచునుండగ నిచ్చో హనుమంతు ప్రా[illegible]ని
మంత్రాలు మొల్లలు మరి మాకెంతో తృప్తి సరాగములూ,
తెల్పెదంత ధరియించు చరసగా నేర్చిన విధము వరకన్,
గుండావతార్యుల విరశాఖలు నిండా కీర్తి కలుగా,
౯౮౩ అష్టమ ఆశ్వాసంబున హరికథ తుష్టి పుష్టి గలుగన్,
రామావతారము హంత్స్వభావ మహిమా మితవము గలుగా,
పరిషిత్తానుతు వరగ హరికథ సంరక్షితంబుగనూ,
(శ్రీ) శంకతెలిగి యమునిను వీశ్వత బహంత్రేయ స్వరములనుభూ,
హరి నారాయణు ప్రీతిగ జెప్పను హర్షము తోడను దో,
వైకుంఠంబున ద్వారపాలకులు విజయమునందునను,
సనకాదులతావారలో తంబున కనపడ రమ్మానా,
హరి శాపత నుమునవెంయుత్తమ మున శాపిత హరి,
మన కన్నను రెండె మానవుల నమున కనును తెప్పరపంబులా,

హరిం కాశంబున పొంగుచుండగను పంకజలోచనుడా,
అంతఃపురమున నుందును లేవరు నామంత బారవలదా,
జాగ్రతగా విశాలంబుల [illegible] గ్రతగా [illegible]-
సనక సనందులు సనత్కుమారులు సనాతనాది మునుల్,
శ్రీహరి చూచు వసంబున వచ్చిన వారిని బుద్ధి నగా,
వారాకే ద్వార [illegible] శ్రీహరి లోకమునందను చూ,
హరి చూచుట కుదుగ వారు తద్ధము పలికిరి శ్రీహరి పదమూలుల్,
ఆయు ఆసురులు మారెదరు జన్మంబున విరివిగ శపియింబా,
మొదు శ్రీహరి [illegible] అగ్రాజులు [illegible],
లెమ్మని సెతుమిరా పొంప మెమి రకున పాపికవారెలను,
[illegible] హా ధ్యనతెడె మరి ఎంత ఎరువ క్తైనా,
రా పా ధ్యని నేల విష్ణుని గానికి భూవల ఎరుంబునను,
ఆనుభవ కాలము అజుని క్రైన ఎంత తని ఎరుడు వినవలెనయా
[illegible] టితెం టి వు రి గెం టి ను నా హావే టి విష్ణు లగుదురా,
తలంచుము దురాలము తక్షత్యలు గుచు నను రెండా క్కట్ట విజరల్,
అందాకా విశ్రేడ బాలుగ నాము కుంద నావ వుగా,
మారాడిం టినుశ్రే రంబున వురి వే ఉ రమ గారాక నవురిగదా,
మొదటి జన్మము నపదిలముగా కనకాక్షుడు కశ్యపుల నగా,
దరా హ నర సింహస్వామి రంబుల జరి తుల హిరణ్యాక్షుల్,
తరువాత సురారావణ కుంభకర్ణులు నిలువగ జనియించి.

త్రైకేశితి పౌలస్త్యులనగా సుతవుల పుత్రులరై,
జన్మించిరి వేదాంతములు చదివిరి యుక్తరహితవులుగనూ।
అఘోరతరైన తపంబును జేసిరి అఘనాశనులగుటూ।
చతురాస్యుని ప్రత్యక్షమునిలిబించిరి యతిబోధనొందిరి వులూ।
నరవానరులను తక్క జగత్తున సురతతిన్నైరగలుతా
యంత్రసిద్ధవిద్యాధరులాదిగ పక్షుల సంఘములనూ,
అతువరిచేత మతగెలుచెదనిలుల వరమడిగె నందరూ।
సంపదను బలదానవులు బలుకగను వంచక బుద్ధినదా,
నానిద్ర నిద్రించవలయునను నవ్యాయమును తప్పకనూ।
వ్రంతును సమయమున దండయాత్ర జను దేంచి రావణుండూ,
ఇంద్రాదులవుల్లోకపాలకులు బందీలు సహాగా
వారిచేత శాతులసేవించుచు ధీరమతిని నుండె।
సకలైశ్వర్యములన్ని గుడుచుచును సుఖమున యున్నాడు।
994 సంతు దానములు నిష్ఫలము రావణుండాదుల గూడి।
నైగముల ఋత్విక్కులు త్తుంచుచున్ వేదము తంత్రములు.
ఆదమున ప్రమవు జటరావణు భూమి చోటనిలుపుడు రుగ కదిలించె,
కైలాసము కదలించి శివునిచే నలుగా తగిన శిక్షా।
వరములందితాంచనులా సంగుల శిరసాగరములనా।
దేవతలు నదేవాంగనలూ బ్రహ్మయు కావతేననాదే,
తగులాడు టపనిలందరు సేవలు బాగుల్లనొందగనూ।

పూర్వకాలమున కశ్యపబ్రహ్మకు సారసలోచనలుం,
వినత కద్రువలను సతులంగల రిద్దరు తా మొకనాడు,
కద్రువ తనపతి నాశ్రయించి వారలు బ్రాంశను పతి యొసగెను,
సర్పోత్పత్తిగా గోరి రమించిన వెంపున గసర్పములు.
పద్మ తక్షక వాసుకి కర్కోటక శంఖు డనంతు డనగ,
అనేకసుతులను గనియెను తద్వరం [illegible] నుండగనే,
వినత విభుని తోననుసరించి తా విహంగ రూపమున
విష్ణునంతటి వాఁ పతి నిగూడగను తుష్టిగ గర్భంబును,
ధరించె నిరువురు సుపుత్రముల నుండగ దరికి సవతి వచ్చి,
అచ్చక తమ ముచ్చట లిచ్చట వరాజులు మెచ్చగ ముచ్చటలు,
[illegible] చక్కిగా నాలోచింపుదు పల్లవ పాణి వినగ,
పత్తి దృష్టి వి సత్తిరముటందురు సత్యత్రమున తెన్ను,
తెలియరు జెప్పుమన అలివేణి యుచ్చైశ్రవా విధి జెప్పుము గా,
క్షీరాబ్ధి మధనమున పెరిగా దధి దిగ్గజంబులన దృష్టి వినవ విద్యుల్లత
పటములు గూడిన యుచ్చైశ్రవంబను [illegible] నవి యైనవి తాంగ లంత్రా,
ఆతరువాతను బ్రాహ్మణు పైనోటత్తమము తమపవ పృచ్ఛలు
నలుపో యెరుపో తెల్లపో పైనాటి [illegible] తెల్పో పృచ్ఛంసరాటగ జెప్పుమనా,
సత్తాత్మన ఘుమ రోంగా నిర్ణ [illegible] గసూర్యున రథ-
ములారా తి తా కపాలంబులు తెల్ల నబాతుర్యములగా నరా,
ముత్తుల్లు లెరవు గల తెల్లనిమరులుమున నా—

100 a తెవులు నూపెదవులును నల్పుగలదుగా రెండుదిగా తనువన్నె
ఎడు వన్నె లది రెమ తాశ్వాబె పా॰ఛీ మవి నువు సను మా॥
చెప్పగానె ఆ వాలమును నలుపని చెప్పి పలుకగా నే.
తెలుపే నిజమని పలుకు నంతలోన లుప్పైతే నే విరా।
పంత గింతు వా తాంటా లకున గా వింత తేల లకు నుమా।
నే తో పంతము తేటికి లకున గా చాతుర్యము గానా।
ఆ గుర్రముల నతడు వాలవును తెలుపే బాగు గమూపున నా।
నే నగరెప్పు తెల వడి వంట తము బాగు గ చెప్పుదు నా।
నలుపైతే నా పాల తోటలకు నుదరం బంధ తలం టూ రా।
నీ పైనా అమృత భాండంబును దేవతల లకును నుసు ఇస్తా
నే నైనా నీకిమ్మీదాంత నా పని లాగు సుంద వడే నా.
అని నవ తలుల పంతంబు లాడుకొని గగనగమనమును నడపా।
ఆ సుభాగె క్రుల నడుము నను సవతిని నిడుకొని వేగ నె గదా
నా లుగ్గైదు లకోజనములు పడులును నూరులు లక్షలుగా।
లకు గసిభూను మందలము తెరగను నగలకు నాపతనా।
తెల్లని వాలము నిజమే పేత యొసే కుని ల్లప నులాా।
నగల తాల్వ స్తెనా దిగు దాపు నిలుచును మెగుపడు మెత్తగదా।
లెరు పాఠను భూంలాత ము కాత్మ్పరి పరసములు లుప్పుంగా।
తన తాడు తల తత్తి తపద్రుతులను ఘననాగుల చిలవి।
నిక్షుటి వార్తలు విన్నారా నా తన్న కాటు తులారా।

సవతితోటి పంతంబులాడినే సూర్యలోకము రిగి.
వైరడితి వినుండి చేడియకుసునే సూడిగె కత్తెనుగా।
పసులుసే అతంవతె చసుదెంచె వవినుండి థనసాం యుసుచుపురిక
తల్లిచెప్పగను మళ్ళీచూడగాను నవల అయ్యనునివూ।
నేనేగి అయ్య నా శక్తిచేతనే నిలువుగనే అయ్యదునూ।
ఆని తప్పితుదె తెంబవాలమున నగ గి అయ్యండునప్పుడూ।
చెల్లనా అరునా దిత్యుని వారం అయులు నల్లన అయ్యుతోకరా।
100 b భఠిరిగి సవతుతే తెంచ చూండగను శిరులు తాలగి అయుండా।
వినుతసే తనిజవూరయును వినుతోఫునతాలమాబాకా।
తనగర్భరంబున పంచాండంబులు తనంరు కనుదయ్యంబా,
వైతనా దంతము భిన్నము కాయుగనా తెటసాళువపుంత్యో,
భూరిలెడె గా రెండాది గ్రుద్ద అత్రా విరివిగ చూరా పట్టేన్,
నందులోన సంపాతిచటూ అయువృత్తౌ రి క పూరి దానులే,
తరువాతను తాన నూరుడగుమును అనునవసరమునమా
భాను తేరు సారథికి జనించితి అనూరుడండురుగా
తుయ్యంబు చగెంద్యం డుద్భవము అయ్యతాన వృతముతెబ్బ్వని।
చనిన విష్ణుఢను తాం ర్త్యండు దంరుము నె అయ్యసుమా విసుడే।
తల్లిని గని త్రుంగు విల్లి కద్రువా తన యయ్యల కమ్మతంబరా।
తేత్తున సుచునాం తంబున శైగి అయు అసుత్తి తానెత్తి పయ్యేన్,
పెంచిరెక్కలల్లాడించుచునే గను వంచనగా తుండా।

ఇంద్రాదులు జనార్దనుండు దేవతులకుం దరి సాటించె,
రోషంగుచుండ నారాయణుండు నవ్వుచు బాగుదప్పనగా।
విష్ణుమాయ తాపాయుడె వనీ సుష్ఠుత సంబున నూ।
అక్షగింబు కాంమున గనె గయుంగా దాశ్యగా ఝుపాడా।
ఎవ్వరు ప్రారి సుధ కాంపో వుటె త్రి వ్వసు పుతి యుండుర్,
సన్నగెల్చినాం పా ర్ప్కన్నా కాంక్షు దుతన్న దునని నెగరొరో,
నారాయణు దధ్యంబు వచ్చిని అవరోగారి వింతునసుఖ
నిన్నమోంతు పాని యుబ్బయుదెవా అన్నా రక్షింబుమా।
జనని కాపముదీర్ఘ వల్లైనను ననుమాం న్యుని సెయుమా।
కోరికెతో సుధనారి మగతి నిధ్ర రత నీ పలయుమా।
అనిన వుంబదని ఆదికేషు వ్రులు నప్పత వుగూడదుగా।
నా యగా తోట యుద్ధంబు సెయుటు న్యాయము వుతెదు గదా
యెదటి బలవుదె యుంగ జూశవలె తన దెంపోపె యుర్,
మేరువునే గరగా తాలుదు ననెగా సమారు దంతటనూ।
నెనె ఉల్లగ దన్నె దనన గా కానిప సాలు వినుడే।
వ్రుతె రు కామెవతె నా తరు దాల వతె సతల వుతెస్సగనూ,
నే త్రాతుంబూ ఉదే యునువు నుసా తులు తెవ ఖ్యాగనూ।
గరుడు దుమెరు వ్రుగా తునటంచు నగురు బలయుతు తసుఖ
శిరము నందు పి యుర్యాఖ వుంబు కానిపరిమెను పక్షియుయూ.
నవరంధ్రాదుల సూర్బులు విరిచెను నవరగనె వారంయుయూ।

నెండుగె త్రాలన్ను కొండలు డుల్లగ బండవాయువ్వులు నూ।
తోలగాను గెంరాదే డు లోకములు ఘూర్ణిలజెందెనన నా।
త్రోలు పాయున నిదేవతు భార్యగజాతిబాందిహరియుూ
బాలింబరనివననగస వీరాళుడు బాతింబెదమె నూ।
పోనిర్వర ఖగరాజాయునగా పోనాత్తుని ప్రోలెం।
బనగా శ్రీహరి అంతుపూత్రయుసంధింతున్నిచెప్పగనూ।
ఆయుగా [illegible] నష్టురూంశనెగడాతెను మేరువునూ।
ఆశతలములగా నాలంకాయుమునందుసాంగరమునా।
ఆ వ్యుత విట వ్యాగ్రాం న ఓ శు పు పుు ఖుబుభృసాష్టుటుంబుప్రాం
ఆ ప్రపుంఖు శె వ్వాశనగాం నా విష్ణపున వ్వా బునూం।
ప్రార్థ్యతుండు తాభారతి (బ్ర)హ్మ లుపార్వతాలములలనూ
సృష్టి పెయిటుమునుజగత్తులన్ని సుప్పుదప్పకుండా।
ఆదిత్యాదులునవ(గ్ర)హ గములు నందునమొందమున
సృష్టిస్థితిలయ కారణకర్తల తన్నతేష్టకరా।
నలువగను కతాం నాల్గోకర్ణను నల్పుసృజించెను గాం।
వానిబాతనా అనాపము జగత్తులుగాని అమెంచు నేదే।
వట్టింబంగా బాలధ్రువ నియున గట్టిరక్షే సెయూా।
1016 నెరడు వుండుడు నాశ్రమములతును సారధి నేర్పరిగా।
గాని భూసురుడు చంపతేడుగా ప్రాణి తష్టిపెట్టెన్।
ఆట్లా వానిసృజించినజిత్తుకునెట్లా జరుగగనూ।

నారాయణ నిరాకారా జగములు తారిమున వెసేయా।
విరాట్పురుష దకేతెంచి ప్రకృతిరయి స్వరాట్టు మొదలుగనూ।
చతురుర్ఖునికి కబాంకూర్యముల ద్రాతనుంచుమనినా।
తాలాతీతం బాయను వినుజీవులు విరించి కినీ।
తనను గట్టిగా తెక్క వెత్రాసు కొను తాను చెప్పినట్లా।
శివిచిటచియటా పునరోషంబునను దానే బత్తెనుగా
గౌరీయింద్రాదుల శ్రమ చెడుదువృద్ధరు దమానివ్వా।
ద్రవ్యాదులుశ్రీగా వాండులు అలనలు శు మొదలుగానా।
వాంటిశ్వందృతెుందత్రైరగా జులను ఆ వాత్రిశవుందులనూ।
తప్పచేట్టగా కూంటదు శనియన నిష్టతోడ బతితెన్।
అందరినేనేనేరు తెుంటగా పొందితి వినవుగదా।
నిన్ను పొందగా దలచితిచెప్పద వినాప్రాంబ్రహ్మ
యేదాదినినాతనేలనుగబహుళముసృష్టిరవాసరబావితే
బ్రహ్మరంధ్రమందులను వసించెదతమ్ముడరూపమున
తామసోంయు జాగ్రత తోనుండుము బూంచెదవాము హింమల్।
ఆనిశనిజనినను తన సృష్టి ంయుతాఘనముగ సేయగనూ।
వింతదోచిసంతోషమునొందియు కాంతవెరాము బూంచ్।
నవ్వు చుంద భారతియు నవ్వెగానే వ్వారు వినతుందా।
నే వుహాంసించిన కారగాలేము నిభారతి నడుగగనూ।
నిన్ను బూంచెనె నవ్వితి ననుబును తన్నియవ అతెను గాం॥

చతురంగుళ మాత్రంబున నీ మానవు బాతుర్గముగా నూ।
త్రి క్షిరి పోల్చిన టుటుం దగని కనేని టుల సృజించెదనూ॥
అని సఖనం పితిననగా బతితేను ఫలునుడవ్ర నీవేనా।
పృత్ర తల్లి సుతులందురు జగతిని అక్కచెల్లెలం డ్రూ।
మొన మామతు నత్తల బాలని ప్రాని త పోట్లురుగా ం।
అయినా చెత్తెడు ఆధారంబగు ఆనన వంత్రి కినే।
తండ్రు బాల గా తండ్రు గల్గు నూ తండ్ల బాలం బండ్రూ।
మేు తుల్లూ బాల గా మేుత్క్కను గలు గుని చెక్కిళ్లను గలవూ।
తాళ్లు పైళ్లు పిత్తలు నుపి రుండులు సాళ్లు గలవ్రు సరి గా।
వేరాం మేు నుభా న వేరాం మేు గలదు గా తా తు స వడమి తా।
దూరము గానే వ రన గానే తానోరు దె ర వ తు నాన్న
దాంగని తాడు దురు వెంగలులను చు నువుం గిట హొల్చినా।
తాన కనేనే అన్నానను చును వారా నవ్వులసే అయు దు రూ।
సాం శత్రి అయునీ వృత న్నావా అయు ఫునే నే అవే మునినా॥
ఫ లాని వార రన అరూ న వాయి నా పల్లుమ హం త్రను వారా।
సూ డి తూ మేు తాన మ మిు గా దు గా నూందగ తంత్రంబూ।
అందునుంబి వల్సి ఊ శబ్దముది ఆకాశ మేు నం దూ।
నా దు పోతితేను నా దు బిందు వారా నాం డి దే వృత్తైనా।
తం త్ర కోణ బిలమం దు శా రదర వేశుం డు వేుదలుగానూ।
వాంగి అపుంచు బాడు డు గాన మునుతాన ము సరి తాం దే।

వీణాదితారని నాదమైన స్వరమంతతా మొదలుగనూ।
తంత్రీవాద్యముల పాతిక భేదము వింతలు చూపితివా।
ప్రాశగ వాద్యములాది రతంబులు వేరే తనిపించూ।
నాగస్వరములు అయిగోజవేటులు బూరా సుసన్నాయిలె।
తా పాంగపాది గస్వరభేదంబులు ఉపేంద్రరూపములూ
చర్మతత్తువాద్యంబుల మర్మములు ప్రత్యక్షపెట్టు తరహా
వీరరసంబులు మృదంగ తమ్మెట నాగస్వర బూరలూనే
వేరువేరుగా బిలుసుగానమంతమే ఒకే శ్రుతి లయతానమూ।
అని నర్తన నాట్యముల జంతువుల మను ఖగములు తగనూ।
తమదురాడి వసతి నెరవసింప దు ... ంతను మూ।
గద్దె ఉగ్గి తానె గసువేగమే మొద్దు ముని ఎరమునా।
426 తన్మనస్సున తాను ప్రత్యక్షింపు నటింపు వలె మనసు ను వదలుచూనా।
తమెగెస్వంతముం భూలా యోగవేషము నుజంగుపే యుకుందా।
మానస సరస్సునందు నతములు ముందు నతానుందా।
సని తమ్మునెత్తు తననే త్తెక్తైను ఘన నమ తమ్ము నరాష్టం
ఉన్న కైరవంటి నచ్చునే తెలియని దిక్కు తెల్లవారాడు.
సూర్యజ్యోతి తర్వాత నుచంద్రుని దీప్తి గడచెనచటా।
తారాతేజము గడచెనలు వనావారాసులు గడచె.
త్రిగుణ జ్యోతులును మంగ జ్యోతులును ఘనదూరము తేగి,
అంధతారముండాటి గాఢమంత అంధకారమందూ,

శ్రీ తే ఉత్కాంత బలంబున నుండెను వాడు పృచ్ఛకుండా।
అంతస్సరస్వతీ కాంతుని జనకుని కంఠట ప్రత్యగ్గనూ।
వచ్చి నిలిచి బ్రో భారతీ బల బిన తుచ్చటితే తునినా।
తిన తం ధాత తునుజరిగిన వుచ్చట మన విశాలను నఫ్రూ।
మంబికార్య విరాట్ప్రపంచసాధన వంబన కొదను బూ।
అష్టవులు ఖుని సృజించును భారతి కి తుష్టిగ నెట్టెనుగా।
అష్టవులు ఖు డుశ్రీవిష్ణు కు ముక్త్యైద నుక ష్టం బినుకాతా।
కాంత కాల వికాలాగున నుండును అంత్యకాల మున కూ।
లుఘు కెండా నన వులు లుబాలునాల్గి త్తునే కునుతుల్కి।
అవ్యక్త భాండ మాహార మిత్తుగాన మధ్యస్థిన వినుతాగా।
మెరువలోన ష్టాంశ వులి త్తును సృష్టి సేయు ఘునినా।
షోడశ బాహుల షోడశ ప్రతిమల జూడుగనుండు గదా।
ల లకు తాలు డుతనతేదా సృష్టిని స్థితి లయమొల్గొనగు నా।
ద్వాదశ భాస్కరు లైరి జగత్పతు లంతు కర్తలు వుప్పురూ।
వ్యక్తవ్యాకృతి రాగమెుత్తుటని విస్తారము దూంతలే।
లులొల్లా శాంతు గనా బాహ్ల నుగా లకు ల్లొ వుండున నా।
నకు రాస్యాది పర్యంత ములు జగత్తు బాతు ర్యములు మిగితేన।
103 a వి ప్రబాల తులు దా ష్టల హా ప్రష్టుదులు తె గానా।
తని విూరె వ్వాలు నన గా బాలురు తని మారె వ్వరనా।
అనువూనంబున బూంబి విధాతయు విశ్వసృష్టి జూసె।

సత్యలోకమునతే తెంచెనుగా యతృప్తార్థకముగా,
తననగరికి జనుదెంచిన పితృస్థలి పవిత్ర తానకనరా,
పుస్తభారతి తంత్రుల జూచియును తన్మురచెననుజా,
పుస్తనమం యమముదయపూర్వ వనుమును తన్మతౌర్ర జేసి,
ఆస్థమము ఋషిదూతలరా వించియును కొట్టుమునుము చెప్పు,
బ్రహ్మదూతతె తెంచి బ్రహ్మనా బ్రహ్మదండములనరా,
బ్రహ్మసూత్రముల బంధన జేసియును నిర్మాణంబుననరా,
బాధించగ శ్రీహరి దామోదరనారాయణ శరణూ,
అనిమొర పెట్టగ తరుణా పాత్రుడు తానే వచ్చెన యరా,
అమ్మ మిం అమ్మ మిం యిరా బాధ బ్రహ్మనే మేము పెట్టిననా,
అమ్మ కుం గకనని సృజించితినా క్షితి ధరి గానతననినా,
భారతి తాపంతంబులాడితిని దారి అమ్మ కుంగతనరా,
నా పనితేనే సంతోషించితి పాపంబను తొలి,
యిరా బాధ బుతోగాత్రిగాంచవేమా బాగనుకానువరా
భారతి వినవే శ్రీహరి విష్ణుతాత్కారి మనుందనతే
నేర మెంచకే సారస నయనా దూరరాదు విభునే,
ఆస్థలము ఖాయముపృష్టి గలంతలా పుట్టుముగట్టిగనరా,
కావగ బ్రహ్మ యతుతుంచును కాళ్ళరు భూవలయంబుననరా,
ఆదిపూర్వము యింపుడంకా పురితని యుంది పూర్వము వినుకో,
ధనము బలము తలగున్నరా రాగుణ ఘనత వలులు చేసే,

మాధవ కుంభవరమందిది దేవతలు సేవలు చేసెగదా।
క్షీరసాగరమునందున శ్రీహరి శేషతల్పమున ననూ।
నిందు రాభావు నవసరమున దివిజులు వదిలముగా వచ్చి।
నారాయణా శ్రీధర పురుషోత్తమ సారసాక్ష శౌరి।
రావణ బాంధల కార్యతేముగా దానవారి యనుచూ।
వేదపాఠస్తవమున రింబరిగా వేధకొందలు గానూ।
అనగా శ్రీహరి తనుల జూచి వరమిచ్చెను వినుమనుచూ।
శివుడు బ్రహ్మ యింద్రాదిత్యుడు నాగంధర్వులు సహాగా।
వానరులై జన్మించుడి వారిల దానవు జంపుటకూ।
తాను రూపులెత్తె యిందు మటంబును భూమియనుమనినా।
శ్రీ చరవిడు బుట్టుమనతిప్పుడు బహుత్రయుస్వరమనినా।
మీ చిత్తంబిక నా భాగ్యంబని భూమాతయగి యనుచూ।
అంతలోన శ్రీలక్ష్మి బుట్టెగా పంతజము ధ్యానమునా।
శివపూజితము పుష్పాలు దెచ్చిరయుంటుతరు యెవరు మిగులా।
ఆ పుష్పాలు రావణు పూజింపగ నాదిలక్ష్మి తనయుండా।
చక్రధనము పట్టించి దానవుడు ముక్కేశ తోడుతనూ।
గురువుల నడుగ గరిత తగదు నేశీరులు హరించునని।
యందు వెలుపల పొందుగ నుంచియు మందరయాన నిపుడూ
మున్నిటు నను విడుమనుచు దానవులు తన్నెను పంపిరిగా।
అది మిధిలా నగరంబున చేరియు పృథివి పాతుతానినా।

ఆరా గహాలలకు బాగుసేయుగా నాగతి దాంతే నయ్యా।
పెట్టిదెబ్బ జనతునకు నివ్వగను దిట్టముగా పెంచెనే,
ప్రావ్వాల వానలు ఝల్లున గురిసెను సర్వదిక్కులందూ।
శివ విష్ణత్వతా నాటులాడుచును సవినయ వాగ్మములా
అంగరంగ వైభోగ సుఖంబుల ఆరంగన బెంచెగదా।
దైను వెక్కసనుగా వించిన ఘనునకు తనయునిత్యనముచూ।
జనకు దట్లు నాటింపె వినుంతో ఘన భేరి ధ్వనులా।
104a ఆదిలక్ష్మి యిరారీతిన చెరుగగమెదిని యుండులనూ।
కానతం నాయుత వుగి యునగా సాకేత పురంబూ।
సకలపౌరసంపత్తులతెల్లను నతలంత ముగా నూ।
శృంగార వలు లతల నాదివుంలాల మును బంగరు ప్రాకారిగదా।
ముత్యాలతోడుల వస్త్రాలు మెగులుందుచు విస్తారముసాగనులే,
పచ్చల తోరణ పంక్తిద్వారములు ఆకెవ్వగు మేడలుగా।
రత్న ఖచిత ఉత్సలు రజతగెహాంతముల ఆకెత్తైజె వ్రైతరవూ।
వెలవ్ర బారుల సర్వర సర్వంబులు మేలు చరిపించుగదా।
సందులు గొందులు అందరుతెన్నగ విందౌ కస్త్రులతూ।
బ్రహ్మాన మించిన బ్రాహ్మలు గలరయ నిత్యలాంత్యుల గుచూ।
భానుతేజుతారాజన్యులు గలరిత మానవ్యులు పురమందూ
ధనధాన్యాల పాలి యుం స్వైశ్యులు ఘనుల గు శూద్రులునూ,
దివ్యాప్సరసలు ఆమెవింట తెందురు నవ్వంచు వయ్యస్సులతూ।

చిత్రనిపుణత్వలప్రాప్తధురనగా రమేశ్వరసౌగసులకూ।
భావరాగతాళాదివిద్యలకు కేవలకర్తలుగా।
కళాశాస్త్రశృంగారంబులుగల కళాపాత్రులనగ।
వారాంగనలును గలరు పురంబున బాగువిలాసినులు
కుచరపుష్పితమెంతటిదనగల గున్నరథంబులుగా।
కుధరమదెంతటిదనకాళ్లును గల కుంజరగణములుగా।
వారిముఖ్యమెంతటిదనగ హయములును వేయిలులక్షలుగా।
తరులు తురగములు తేరులు నరవరులందరు గలరు గదా।
చతురంగంబులు సేనయందమును బాహుళ్యము జూడక।
పూలతోటలందములు చెప్పగనునా లుత చెన్నా।
మాలవ్రువినమున యుద్యానములకు బాలకుసుమప్రఫుల్ల।
ఆపురమేతే భూపతి దశరథ రూపున మదనుడుగా।
గాంభీర్యంబున కబ్ధి వింటరా జంభవైరి పదవీ।
కాంతికి సోముడు నర్థిజనులకును సంతానమనంగా।
సత్యమునకు మాంధాత వినుఁజేయుక్తికుపేంద్రుడుగా।
విత్తమునకు ధననాధుడటందురు కీర్తికి శ్రీహరియూ।
దానంబులకును భానుతనూజుడు వదాన్యత తేమితనయు।
దాదశరథుంతోసాటి చెప్పరమే దేశంబుల గలరూ।
-శత్యంజయ యుకాలంబున వినుడీ వల్యాష్యాంజయముతంత్రూ
ఆతనికి నాల్గురు సతులు వినుండీకనతి సుందరాంగుల

బంగరు బొమ్మలు రంగు ప్రతిమల నత్యంగా శ్వేతముగుచ్,
గలరందరి రాణులకింతులన తివేగాలులము ప్పాదుగా।
కౌసల్యంతయు నిగాచటందురగా సుమిత్రసాత్తిగా।
మెరాదాదించు తాన్త్రైతందురుగద పాతివెన్నతరవా।
మగధరాసలకైకెయి రాజులు మగువల విస్తరిగా।
ఆత్రిప్రీతిగా నాకైకను గూడుకానతుల సుబంబుల నూ।
దేశమేలు దశరథుని కైక్యులతివాసిగ వినపతి రమేశ్,
దేవాసురలకు గెలుద్ధము పతగా దైవర రమ్మనగా।
చతురంగాది బలంబుల గూడుకాన తులిత మహింబలనూ।
చనుదెంచగ తనభార్య కైకెతాము నవిచ్చెసె చనగా।
నిన్ను వదలి నరక్షేగాము ఖరింతున మన్నించుమటంచురా।
వచ్చెకాదనే నాతత్తను విసునాకేన్నుత తాడుసమా।
అనితేరతిరుగు అనిలోకైగెను షునవేవిరయు ప్రతిన్,
తనపతి రాక్షస వధనమున వృగతని పంతోషమునా।
మ్రింత మవేళ రధమునకు మెండుగల బంతిచాలజారా।
తనవ్రేలత్తము పెట్టిగా బెగా తనపతి జయముందా।
అనిగెలిచియు నాబందము గనిసఖము నవిసెరుకుమనినా।
తారితి వరములు రెండని పలుకగ దైరుడు మెప్పునమా।
యిచ్చిని తప్పనె నాప్తోయుననితు స్మరించ రాజా।
విరివిగాను తననగరి కైకెతా నారసాత్త్రిరాదా।

తమసాతీరమునందు దశరథుఁడు తమరాసక్తకనాథుఁడా|
అర్ధరాత్రివేటాడిచూతమునివృద్ధమునిగానట్టి|
బాలకుండు సంధింపగా కనునాగము మారగనన్నా|
మునిదంపతులును ఘనులగు వైశ్యులు తనయుండుపోషింపా|
అంధులగు యుచనుచుందురు రాత్రులు పాండుగ దంపతులూ|
కావడికట్టుకొ భుజాలమీఁదను ధీవరుండా సుతుఁడా|
ముక్తిక్షేత్రములుద్దరిశింపరులు తుష్టిగ తీర్చుచు నూ|
(వ్ర)తమును ప్రాణితారంతి వేషమున మతి గురుభక్తుఁడా|
ఆదవిదారితారాగడాపాత్ర ... ఁకు గతకాఁడు తనుగా|
1050 నీరుదెరదాహంబు దీర్చ నాధారంబు దెబ్బకొనరా
తల్లిదండ్రుల రీతినడుగగా వృద్ధమును గుర్తుల్లు మని|
కావడిమర్రిచెట్టుదగ్గ చెంగెను దేవతేజలము నను చూ|
బుత్రమ్మునంబగా నర్తునభాండమున్ కొంత నాకున్ గాదాగా|
ఓంన్యమున్నావారతుని వాదమునివి దశరథుడౌ సమయమునా
తపసుకను మానేనెనిశివే నాగశుభరా నానారెయూ
ఋతుబుదారుగాగజమునుకానివడివడిగానెంచుగనూ|
ధ్వని విని మునిసుతుఁడని భీతిల్లుచు నను పూవింపుచునా|
ఆపు విశేషుని తనివారంచునగా ఆపు మింగలదు విను మూ|
మునిదంపతుల కేను దత మింపగ్గానిపు ఘనపుణ్యశ్రోతే|
అనగాబాంగు మబెరితి మునికి సత్యార్థములు ఘన మును పూ|

వాదికథకుడావాదింగానిచని వాదికినివ్యబాగా।
తాడుతవృగా ధ్రశపింతుదుటంచన గధగధవగుటుకుచుమా,
ఉంట్లాగాం రునటంచని చెప్పకతెనుట్లాగని ంచేర్ధ్యే.
మెతెంట్లాకాడుతెం ంరునిచత్తుమోంనివట్లా చత్తువనీ।
శపి ంంంంచిది వుని దంతతులులునువ డిచనిరాదివమునహూ।
తిరువాతనుసుఖవెంంంచుచునగరువవిదిభాగులగూంథక్,
దశలునుమిత్రిత్రిగాననుభవములుదశరద్రుంఢునవకటాం
వాతవంతనువిద్యాసులుగాలువగదాతెచూకవ్రులుంఢాం।
సాతవంకేనువూంగధులుచితురులునుసరసులూత్రవంకెం
ఊడురాజాంననలాత్రవంకసుగాంబడుగులూత్రవంతాం।
ఇంద్రబాలగాఋచిరినుండెనువుందహాసవుఋశ్రై
తనగురువైనవశిష్ఠనుబలబిఽంరుమునవిసెంరునప్రుతూ
అరువైవేలనువర్షాంతంబులుపరువృగధరనేతీ।
1054 వుదనుబాంగావులకన్నపదనుగలవుదితలనూంరురునీ।
అందులవుగురునుందరాంగులనుపొందుగవరింంచి
వేంటవృతానవునుందురుస్పృహంవునధరధనముగాల్జ్ఞ
అరాంతవుపరింరుంతముచెందినవాంశిగపొంతించి,
ఆమ్మాకరమ్మనిపిలుతాంమునగాంకామ్యెనాంతెడి।
అంరాజ్యరమ్మనిలరుందాంమున్నావెంరూజ్యులుకునైనాం।
మెంగశిశువైనాంముగువంరునైనాంంఋనాంకునుగలరాం।

సంతతము తేనె జిన్నాలు భ్రామిగా సంత మాంపులంధ్యా।
కాంతలు నిప్పాంతుని తరులందురు గదకాంతము వ్యర్థము గా।
సుతులు తేనె వాన వులకు తెందున గను తె కృత గల ధా।
తెమ్మెలు లాం గలుగు తశిప్పాంతు నుచు ను మార్గ్లు శుముగురుతా।
నికన్నను మరి తెము వ్యాలు గలనేనా కెస్పూత తెలునినా।
పాంత్ర తగాం నిశ్శ ప్రుత్త తామమును తుష్టిపొసితే సూ।
ప్రుత్త్రులు గల రని స్తోత్ర తోశముని కీర్తిశాంతి బలితేగ।
ఆశ్ర తుపె ట్లాం శాం యుకలయు నితనాంకు జె ప్పువరినా।
ముష్టస్యాంగు తు గాంచె తోగదికముష్ణు లాపాలబనినా।
తెలి కృద వ్యుండు నుదిక్కు లెప్పితే ము తవ్ర తతోతెత్తూ।
శెల వి తెలివ్వము శ్రాం తెలుల దెపా తెలునకలకలనవ్వాయునా।
ఫాం గ్వాంలవ॥ నసాత రాజు తుసంత తి కాంగ కెలవన॥ మునతా
జనినుని దెబ్బ్లన ఘునులకి త్తునన ధన వుంకారు నట్లా।
ఆ నగాం వెశ్యాయి తె త్తుము వుని నన నిథనము లుపృశ్యు కానీ।
తాం నగాం నస్వర సంయుతులగులు నుఫాం ని తె నిర గరా।
బదని కనవవి॥ మాంపుదవను నెనినిక వడిలవుం తోపతునా।
ముష్టస్యాంగు నిహా స్యము శాంతయుగ శాశ్వత మును లనుచూ।
నెల రాజులు పాదగాంచగరు షులని నెళపున పలికెడి గా।
ఎవనము నవే రుం దురటున్నను కుందశదనలంతా।
శ్యాం గాం రాం ప్రతి వన వృద్యానము బంగరు పొంధ్ర మనా।

మీమంత్రంబులు మేమె వింటిమి మామంత్రము వినుమా।
మీపునుహారి పులర్జైరం జైతెస్వరర్జైవ వమువనకా।
మీరు బూదిలు భస్మాదులు నివిగద తీరు ఖ్యేమ్ముహ్యాంతల్।
నారలు మీరు ధరింతురు మాడుడు రేలు సాగసనుమా।
రుద్రాక్షలు ధరియింతురు మీరగలు ఛత్రములు తామగులుమా।
త్రైత్రైమతెపుడు ధరింతుము ననుమనూకస్యలు ద్రిష్టుబునమా।
శ్రీజ్జకత్ప నాట్యాదులు నాడుచు బాజ్జదు ప్పాచుంచా।
శాంమున్నతలగల్పనా రుషిబూడిముంయు నిరామ్మలు చూపినమా।
పాంటతాప్ము సాతస్న తులశిత్మలు రెంటనెంతగలదా.
తెరపుది రికలు తం దదశింపలును తరిగమునలకివా
మాననమునగల ఫలములు గనుమనిముగులు నామునికే।
మధుర ద్రాక్ష బర్జ్ఞరకదళికాములూరముల రాది
పక్వాన్నాదులు భక్ష్యములాదిగ ముక్కువతోన్న ధ
త్యాగశయ్యలవశీ యింతురు మీరనిఘున బాతుర్యమునా।
పట్టెమంచములు పట్టుపరుపులు పట్టిబుఖినని లిపే।
మానవమునకే తంతాముని యాగామా ననిదాద్దాన్నమూ।
దక్షిణబుధిగని పెంచ్చిశాం తతాని స్సైను మహాంపతియయా।
శాంతాపతి పాలిపించు మంటుంబును నెక్కాంతంబునమా।
ఆ బాహ్ప్యునగావించి దశరథుడు ఉరాంచతు చెందమునా।
1066 వేమునివర్యానా మాడనుతరు గాంచియించటు బహుగా।

శాస్త్రోక్తంబున పుత్రకామము ఇష్టి తుష్టిగానూ।
విస్తరించసెయించి యజ్ఞమున పుత్రుల నీవలయును।
అనబుయు ఋష్యశృంగుండు చెప్పెను ఘనముగ వేదార్తిన్:
నతాక్షీరత్నులు వినదయముగా నొత్త కుంతము కావలయురా।
తనక స్తంభయములాది శాలలు సుకనకాచ్ఛాదనముల్:
తనక పాత్రులును తనకాగారము తనక సౌధ వెలుకట్।
అష్టదిగ్గజములాది తుండములు పర్యంత యుక్తిగలుగా।
ఆజ్యధారలాయతా త్పత్తిగని యుగను సౌయజ్యము గలదూ।
(శ్రీ) చందన పిండనములు కావనె నా చందంబునకూ।
తేరాములతోగా ఘృతము దారులను భూములు ముంచగనూ
అగ్ని జ్వాలల యజ్ఞము పూర్తిగని గ్రహించసలుపా।
పుత్రకామ వశ్యశుద్ధముగాగనె పుత్రులుగల రనుచూ।
చెప్పగానె దశరథుడు తానుబహులై వ్వున శాస్త్రోక్తిన్,
(బ్రా)హ్మాదులు నవగ్రహ స్వర్చ్చనలను నివార్క్య జ్యములుగా నూ।
యుల్లోకంబులవారి నిబంచినెను తెల్లవారు వరకూ।
పురమంత యుత్సవంగా కమునె సెను దరి తేన త్తుగనూ।
చిత్రరువ్వులు వ్రాయించి తోరణాల్ విస్తరించి కట్టి।
అశ్వమేధ యాగంబుసే యుగా ఈశ్వరుడే తనుకూ।
కాడుకుగాగ జన్మించు నటంచును నుడురా జానస్యులకూ।
చెప్పి దేవ్విగా వింటెను దశరథుడు ముప్పిరి పాటున నూ।

సంతోషంబున నయ్యజ్ఞపురుషాయుగ కాంతుని జనకుని కే,
(పే) తిగాన పాయసాంబుధులు జేసెనతి ధారగురియం।
హవ్యవాహనుడు ప్పొంగెను వినుజేస వ్యజ్జ్వాలలతో,
విన్నందెను సంతోషము చేతను అన్నిదిక్కులకునూ।
జ్వాలలలోన పీతాంబరధారియుము వేలని పొంయుసముా।
కనక పాత్రపానిచ్చెను రాజ్ఞకును మనము ప్పొంగగనూ।
అంతలోనన వబృధము జేసిరయ్యు సంతోషంబుననూ।
రెండుభాగములు చేసి దశరధుడు రండయ్యని పిలచే,
కౌసల్యకు నొక భాగంబొసగెను కైకకు నొక టొసగెన్,
సుమిత్రయుద్దరి చూచుచుండగను తమంత తములోనే,
కౌసల్యయును నొక భాగంబిచ్చెను కైక నొకటినిచ్చెన్,
ముగ్గురు కాంతలు భక్షించిరిగా తగ్గుమొగ్గు లేకా,
లోకంబులు నానందము నొందగ వేకటనిజము నెమ్మెన్,
మొతెనెల గడువగ వ్యాకరులు ప్పిగను కవులు బాగడిరిగా।
రెండోనెలనాహారములు దిగెను మందతెకుసతులూ।
మూడోనెల బట్టుమొగ్గలు వాడమెను జూడుగ నాతసరితో,
నాలుగోనెలపుత్రి మజ్జిగ ప్రావగమేలుగ గారుదుదూ।
అయిదోనెల మృత్తిక భక్షింతురు ముదితలు ముదముననూ,
ఆరోనెల పిండంబులు బారతెను సారసనేత్రులకూ।
నలుపెక్కెను చనుమొక్కలు మిక్కిలి తెలుపెక్కెను గానయూ।

నఘుములు వ్రేగెను తడుబుటమానిరి నఘురాజాన్వలకా,
తరు పుష్పులు పెరిగెను వల్లులు చిత్రైన్ను నదులు మంద్రము ఠవ్యర్ణ।
గాజులు వెలసులు రాజీవాక్షులు తేజోషాం నులుగా।
తేట్టి వొరెలు నలు బలుశ ంజెస్సాలు గా పటుపహింషులకునా।
నవమాసములు పరిపూర్తిగా గనే తుపల ంజులూబనులూ।
చలి కుట్లను పృథి కుట్లను బెంబులు వెలవెల పోయింరిగా।
107 ఆ మృగాంరనెలచల్లనెచ్చెనాకా వృషభం క్షుత్తానుమురా।
ఆ తృల్యాంర పక్షులు చిగ పట్టినె నిత్యంజులుంభుములనగా।
ఆ బ్బాబ్బాబ హాలు నావ్వంజులనగా దబ్బురగా దనుమూ।
మంత్ర సానుతె తెంబు రాజు తో మంత్రాంగ ములు సేంయూ।
ఆ రగాయుబ దివించిరి వేదె వేతులు లు గట్టర ంజరూ।
మంత్రోదత మంలు త్రావించిరిగా ంజంత్రుంబులు గట్టి।
నందులు ద్రిష్టిరితుందరదన తెత పొందుగనే క్ష్మారా।
తాలమూంజునని నాలోచించుచు మెలుగొరుచుంతా।
చైత్ర శుద్ధ శ్రీ రామ నవమి ంజున విచిత్రలగ్నమునా।
కర్కాటక దివల స్నవుంచులను అర్కవంశ మందూ।
భానువాసరము పునర్వసందున మానుగ శ్రీవిష్ణు।
మైత్రంత ము దిగ విథిచి వచ్చెగదా నాతాందులుగా చా।
నవగ్రహంబులు శుభస్థానములవి రివిగనుంధగనూ।
ఏకాదశ శుభదృష్టినుంతగా లోకేశ్వరు ఉప్పుడూ।

ఉదయించెను వసుంధరభువి ప్రాయముగా ముదితలాడుచుండా।
పూలవానగురియంగ శంఖములు మొలుగ బాడగనా।
నారదుండు వీణెయ వాయించెను నారాయణుడు బుట్టెన్।
శేషాంశమున లక్ష్మణుడు జనించెను శంఖమున శత్రుఘ్నుం।
తన సుతులిద్దరును దయించిరి మహిని సుమిత్రకు నా।
చక్రాంశమున కైకకు భరతుండును విశ్రుతమా ధృవదనగా।
ఉదయించిరి శ్రీరామావతారమునవ్విధి ప్రార్థితముగా।
జాతకర్మవిధులన్ని దక్షిరిగ ఖ్యాతిగ దశరథులా।
108 అ రాయన్నామాపవములు వెళ్లుచుండు మాంయనగ వను వమాయా.
రాయిను కృపాంవుతు వాతవాటవుగ రామశబ్దమావరే।
రాముడను గణోద్ధాముడు కీర్తిలలాముడు రాముడనీ।
రాముడు లోకాభిరాముడు వైరికి భీముడు రాముడనీ
రాముడు ముత్తిలలాముడు మేఘశ్యాముడు రాముడనీ।
రాముడు మునికోరికె శబరాముడు రణాబ్ధిసోముడు రాముడనీ।
రాముడు రావణమారణకాముడు పుణ్యస్తోముడు రాముడనీ।
రాముడు సీతారాముడు దనుజవిరాముడు రాముడనీ।
అరిభంజనుడు భరతుండనుజనుడు రిపాంతకుడనుమా।
లక్ష్మణాయత్తుడు రక్షాధారుడు లక్ష్మణమూర్తి యనీ।
మిత్రుడు పరమపవిత్రుడు కరుణాపాత్రుడు శత్రుఘ్నుడున్।
యని నామంబులు ఘనమునుల సుమతి తనయులకిచ్చెను గా।

అనేకగాగను అన్నము వర్గము తెన్నోదెలుదలు గనరా।
దానములను భూసురుల కొసంగెను తానతిప్రీతి గనరా।
అన్నప్రాశన చౌలోపనయనాదులు తిన్నగ నరా।
వేదశాస్త్ర ధనురాది విద్యలను మోదముగా దెల్చె।
108 b యున్నవేళ గాధేయుడు వచ్చెను మన్నించెను రాజురా।
తారితే దీరెను దశరధయనగా మా కారికె లత్తునా।
సూరు మారీల యజ్ఞములు పూనితే చూరబోసెను వినుమా
(శ్రీ)రాముల పంపించుము దశరధ నామనము పొంగగా।
పంపవయ్య (శ్రీ) రామలక్ష్మణుల చంపగ దనుజుల నరా।
అని ముని వేడగ నా దశరధుడు గాధేయా వినుమనుచూ।
పదిహేనేండ్లైనను యుదిగా తక్కువ తపనము సేయుదురా।
(ప్ర)దరంబులు సుద్ధించనే రత్తరా ముంది ముందిర ప్రీతివా।
నేనాత్మను నాసేనను గూడుకా దును ముదు దనుజుల నరా।
నీవుగాదు బృహస్పతులు గెలువరు భూపాల యము లోనా।
భూనకులుండవు దానశీలవు పూనికె పతితతివీ।
క్రోరితె అస్త్రాన నియుంటివిగా సారసాంత్వనంపూ।
తేదంటివశపి యిన్నాననగా వేదురు పొందెనుగా।
తరువాత ను శ్రీరామలక్ష్మణులు గురువుత ముహాహింసి।
ప్రైసంబైత ము తంత్రితి మెప్పుక్షయ్యుచ నిరాముని వెంటా
తాటకాది దానవుల వధించి రిమే టిగజ స్నంబురా।

గాచు వేళ దునిమిరి గాడ్దె తుల్యుల చూచి సుబాహున్మ
మారీచుని నెగరంగ గొట్టిరయ్య మారుతాస్త్రమున నా,
తరువాతను గంగను పూజించిరి సురేంద్రవృత్తాంతము వినే,
గౌతము సతి శాపంబు దీర్చిరయా సతీపతిని గలిపి,
109a మిథిలకేగ్చి జనకుని బొడగాంచిరి పదిలముగా వారలే,
శివధనువును బొడగాంచి రాఘవులు నవరగ రాజుల నా,
అంగ వంగ బంగాళ భూపతుల ముంగల రఘురాముం,
ధనుభంగమొనరించి జానకిని తనకు సతిగాగా,
లక్ష్మణునూర్మిళ లక్షణాంగి మాండవిని భరతులకు నా,
(శ్రు)తకీర్తిని శ(త్రు)ఘ్నునికివ్వగ మతిని సంతసించి,
సీతా కళ్యాణంబొనరించిరి (పృ)థిక రాములకూ,
(శో)నతలోత్సవములు సల్పరనంగను అకలంతట దివిజులే,
పూలవాన గురిపించి రచ్చరలు మేలు గనాడిరిగా,
నాల్గు దినములు జరిగెను వినుండీ బాలక్రీలా భోగములా,
పంచమహా వాద్యంబులు మ్రోయుగ నంచ లయాన సంపూ,
మనగా జనకుడు ధనము కనకములు మణులు వస్త్రములు నా,
హయములు ధేనులు గజములు రథములు నంశముగ జానకి
కిత్తంబులు తగు లాగుల నిచ్చెంతురు పట్టువస్త్రములు నా,
దాసీలును దేశంబులు నొసగెను పసపుకుంకుమల కూ,
హారంబులు తగులాగుల నొసగెను హరిదాసుడు ప్రీతి—

చను మార్గంబున భార్గవుం డు తా చన నివ్వన టుంచగా।
వచ్చిన రాముని రాముడు గని తా మెచ్చు వాక్యముల నూ।
ధను వెక్కుడు తే జన్సుతని ముః ఘన బలుడై నిలచె,
సర్వదిక్కులను సంతసించగను సర్వాంతర్వర్తి
పరశురాములను భంగమొనర్చెను సరసత రాఘవుడూ।
సాకేతంబున నిలచి రాఘవులు లోకోత్తరుల గుచగా॥
109ఒ ...లు మిగులగను ముర ఠంజులు దశరధుగురువుల పాదగాలీ,
ఆరుతైవేలును అబ్దంబులునే ధర పాలించితినే।
సతలమైన భోగంబులు గుడిచితి యుతబాలును వినుడీ,
అయోధ్యధృతు శ్రీరాముల నధిపతి చేయ్యగ దలచితినే।
సీతా రాములు భూతలమేలగ చూతు నా ప్రతిగనూ,
అభిషేకోత్సవమును సేయంగను అభిమతమూహించే।
మంత్రీశ్వరులకు జెప్పిదశరధుడు స్వతంత్రము హిమలచే,
తగు వారిని రావించి రాజు తన మంగళ కతతేగే।
వరసగాను తను చెప్పినంతలూహార్షించిరి శ్రీలూ।
కైకగూడి కలవించ్యగ పతితేను వకే టిమనపాయనుచూ,
నాటివరంబులు నాటనులేదని మేటనిశాంతుపతే,
రాములకిచ్చిన మంచిదె రాజ్యము భోమును నిచ్చితిగానూ।
సాముని కిచ్చితా కాముని కిచ్చితా డావెందరు తిమ్మా
నాతా చెప్పిన పనికి మూలములయునే తిగలిగేనూ।

భరతునకును సాంమ్రాజ్యమివ్వవలెను రుతుగనివ్వైకేతే
మునివేషంబున నను మును వనమునకు పంపదగు రఘువరున్,
పదునాలుగు వత్సరములు నిట్లామది నిశ్చయము మంటె,
కెందావరమిది మంతతెళ యింది బ్బందనమందుమునా,
లుస్తివి యుస్తెయ్యు మున్ను స్వస్థము గనాస్తియును నవమే యూ,
అనృతంబులు తానాడదు విమందుయునకులశేఖరుడూ,
యెటులాడతతా నూరకుండగా కలతటతెలిసెను గా,
త్రేతా వినునీకాజుకు ప్రభుత్వము సుఖము నసేయును మునా,
అని శ్రీరాములు మునివేషంబున బనెను వనంబునకూ,
సీతాలక్ష్మణ సహితుండగుచును నతిగన్నెత్తంచెన్ -
110a గుహునిగాంచి బహుస్తుతించి సీతప్మసహితముగనూ,
గంగను దాటించు సంగతిగాబుషి వేగ చిన్నులూడగాంచి
భరద్వాజులను సేవించి బహుమానవితవినారగనూ,
చిత్రకూటమును గిరిచేరిరిగాంచు త్తృప్తావృతమునా,
అక్కడి మునులను మిత్తిగాంసేవించి పూజలూదసే,
కందమూలములు విందులుగు దుబుబు పొందికతానుండే,
దానవవీరులనేకులధ్వంసించు మాంసుల్యులయుంరి విసెండే,
అక్కడదశరథు మిత్తితిగా కాంసనల్సలయును మందూ,
కాయకునరగృమికంపితివనగా సుడుగత శాంతించె,
తనపూర్వపు శాపంబు వరలగా తెలిపి వేసువదలెన్,

భరతుపేర వశిష్టులంపిరని తురుతుగ రమ్మనినా।
సాంకేతమంతే తెంచెను భరతుడు శాస్త్రాఖ్యాల గుణా।
త్రైత గాంచగను వితవితనప్రాయు నుఋషులు నివనినా।
దశరథుతే శేదా శరధైరని విశదము దెల్పుమనా।
అన్నా అన్నకు రాజ్యమిత్తునని అన్నా దామొనన్నా
నీకు రాజ్యమియ్యమ్మన్నాన నంయును లోకాంతరుడయ్యెన్-
నిన్నవరణ్యమంతెగెసుమాం మాంయున్న సీత సహా గాం
లక్ష్మణసహితుండై చనుదెంచెను వెక్షింప ఘోరవను।
పదునాలుగు వత్సరములునేకే వృద్ధి విలమొంసంగిరనా।
తెన్నుల నిప్పులు గదలుకానంగను తన్న తల్లిజూచి।
పాతకివైతివి పతితవ్రతివి హేతువు వలయ్యా లమెన్।
110 b నిన్నుం జంపితె తేసె తెంయ్యప్పుడు ఆ అన్నము రేమునునా।
శత్రుఘ్నుయ్యు కమెంమి రంతుమమున పాత్రులవుయ్యుతి మనా।
విధి బాప్పన పారిద్దరు తండ్రికి నుదక త్రింయు జేసే।
సేనలతో బనుదెంచెను భరతుడు పురానారాయుతారతూం।
అన్నను గనిన మొల్యధ్యకురమ్మున అన్నా నరిగాం।
పాదుకలివిగాం పామ్ముత తమ్ముడా మాందను లచ్చెదనూం।
గంగాతీరమునందు పిండములు సంగతి తీర్చితాని।
ఫిన్నమాటు నాకతాకము వచ్చిన కన్నపాదవినవుడూం।
అరణ్యమునందు నతిరుగుచు దైత్యుల నిరంధ్యముసుదునదిరాం।

శరభంగుండును సుతీక్ష్ణుండును దర్శనమొసరించె.
కబంధవిరాధులను దానవులను బంధులంగాట్టి,
గోదావరి తీరంబున రాములు మోదము విహరగనూ,
పంచవటి తీరంబున ఋషులను గాంచి ముంచి గానరా,
అగస్త్యాగాంచిరయ్య ఆ భ్రాతను గని భగవంతుండప్పుడూ,
పర్ణశాలగా వించుకొనుండిరి చెన్నగ రాఘవులూ,
శూర్పణఖ చెవిని దెంచె రాఘవుల వెంట్టుగ రమ్మనినా,
తమ్ముని చూపిన నవ్వల లక్ష్మణు తమ్ము తన్న చూపా,
తిరుగ బొండసె తమ్ముని నవ్వగ తరి వి లక్ష్మణుండూ,
ముక్కు చెవులను రక్కసి రెవల్లుబు తెక్కితెత్తి పడుచూ,
ఖరదూషణత్రిశిరులను మొదలుగ మరి తులనేకులుగా
చతురంగాదుల సేవలు రాగను హతమొనరించిరిగా,
అంతట లంకకు నేగి దానవి రెవంతా మొరాడుతానా,
రావణు గని పాదంబుల కారగించు దేవర వేవ్వను మా,
ఆరణ్యమందున రాజులిద్దరయు గురిగా దిరుగుచున్నారూ,
పెద్దా తనను ఇల్లాలు లోకముల ముద్దరాలి నను మా,
ముల్లోకంబుల తేరితరి చెప్పగ పల్లవపాణి నరా.
నాగాంగన తీరగ బాగుబాలరితరి లేరా గ్ర్యాలు తెరుగదా,
సిద్ధాంగన తెన్నంగదారుకెరుగ ముద్దుల గుమ్మగదా,
కిన్నెర గంధర్వాంగనలందున వున్నదే చెప్పగనూ,

పున్నమచందురు బాలుడు చెప్పగ కన్నిరుమోముకు నా।
చ॥ వెంతటది వంత జనేత్రి గళంబును బొల్పగనా।
తనత కుంభములు తనాముధ్యానుగవతో బొల్పగనా।
అతివేశికిపలువరస జెప్పగా తలముల్యముతెంతా।
తామరతెంతవిభూవూమునిపాదంబులు పొల్పగనా।
నవ్వితేనునవగత్తమ్ములను వర్షించ నట్టుఉంటా।
పలికితేనువీణరులతుమిక్కిలి బలుకలాకాకిలలా,
నడచితేను రాయంచలూగజములూవడిగమురూరములూ
ఆచెలితారుపర్వైనగలతుకాలూసొప్పవములుగా।
తలనాపురుషుడు రాలలూగలతా బలువుండున్నాడా।
ముల్లోకంబులతధిపతిబాలడు తల్లులా తవినువరా।
అన్నానికారతటుతేత్తామునికన్నింరుంబూరగనా।
నన॥ బూచి ఆతన్నిరునవ్వగ వన్నెతారకునసూర్య
ముక్కతానెననివెక్కుబురుక్కర దిక్కుతెత మొరె।
ఖరదూషణులతానరసిచెప్పగనుత్వరగాచనిరిగదా।
త్రిశిరుదూషణులు ఉరునిసేనలనునుగులుగచేసిగా।
నకారకే వారనిలూవుడిశిరనాతవైరివినవే।
111 h ఒప్పుడాన్నినాతప్పుగాచవతెమెప్పునమునవివినా।
తన్నేనునెలితెబాలదెవికిరరుస్నిసంపదయునా।
అపెటుకెయువఆబాటకాటములు మాటుపేరునేలా।

ముల్లోకములు పాలనసేయుట కల్లలు యనిపించరా।
యింద్రాదులు కాతలుసేయరుగా చంద్రవదన సరియేసే।
బ్రహ్మాదులు నిన వ్యతిరిచేయగ కామున్నెలుటి కునా।
దిక్కులిన్నగలుపెట్టిన ఫలమె చక్కెర బొమ్మగదా।
త్రైలోకములనే తృతిఘనమా యిలలోపల నేకనా।
అతివేగని చరదేహ్యాలదె బలములు తుములవిదే।
నీ వృనేలు ముందాదరి మొదలుగ బాలతెం దక్రైనా।
చరిను వ్వతానరి వచ్చిన రావణు సరని జనేత్రి గదా।
అన్నాతన్నెను గూడి వివ్రైనా మన్నించుట నిజమా।
ఆ మేతూడగ ములుగా వించంగా బాలరున విలుచూ।
నామాటలు నిజవెత్రైన మన్నమమో మాట మమతేశా।
నన్ను చంపు మా యనన్నాయను చును యెవన్నాభాసలుగా।
చేశ న రావణు చూపె దనిన మా రిపు కథతువచ్చె।
సీతను చూడా మనిశే లవి యవ్వగని శిగా దుయని నా।
రావణు మారగు కారి కెపుట్టిన నారం యరుగు తుసుమ్ము
దశరధరా జుతు జన్మించిన కారణ దశవెచనుదెం చెన్.
మున్నిలంకలో బుట్టిన సీతను మున్నెటు నంగలుపా।
మిథిలలోన శివధనువేత్తి విని విత మ్రైధి విన వృగదా।
విల్లి విరచి యవా విల్లను దెమ్మెను తల్లిగాం దుపూరి యౌయా
తునితె యశగా సంరక్షిగు కాలము వికి తి రాముని తా

తి మ్ము మం రు క్ర ద త త జె నె న ఖా రు మ ర్మ వె రు గ కుం రా।
వా ంరు బా ణ హం తు ర్తై నే నా వా ర ధి బ ది తి ర్ద దా।
నీ త గా దు శూ ల హా క మా తం యు ది యూం తా ము న రాం దు రా।
ఆ ని తె ప్పు గ రా వ గు డు మం డు బు ను ఘ న రా షం బు న నూ।
శూ ల వె త్తి త ల ద్యం పు డు న న గా మొ యు జె శు వి ను మూ।
1120 నీ చె ని ప్పు డు చ ప్పు ట తం టె మె హె త గ ం త్రుం డా।
హా రి చె తు లా వృ తి బాం ది త మ క్రి తి దు రి త హా రం బు గ దా
ర ధ వె క్రి ంతు నా పెం బ డి ర క్షి త ప ద వ్రు యు గు డు డు వు గా।
బం గ రు తె త్తై బం గు బం గు మ ని ముం గ ల నా డు దు న నూ।
ర క్త ప్ర మ స్త్రు లు బూ బ జా న కి తం తు త్ర ము సె యు గ దా।
అ ఖి లా షిం చి న అ ఖ త త వె రి గిం బు న ఖ తు దె ప్పు త్రా న మూ
వు ద్దు ల తె త్తై తు ద్దు రా లి త ర త ద్దుం తు త్రు తి గ ను —
ఆ డు బు వెం బు బు జా దు తు జే కు బు బూ డు బుం డు మ ను బూ।
గ ద్ది ంబు తుం ద ర గం తు లు వెం గా గ ము ష్టు ల గు ము గ దా।
త న చె త ను ప ట్టం గ కా ర్కె తా ఘు న ము గ త్రు ము మెం రా।
ఆ ద్ది ము లా ప లి నే డ పా లి కె ను ము ష్టు లు గు రిం బు గ నూ।
రా మా తె డి ని ప ట్టు రి టె న్న ను భా ము తు ప్రు తి గ నూ।
ప ట్టి ర ల క్ష్మి గుం రు ట్లా గె నా డి ట్టు వె స్త న వృ గ రు రా।
ఆ ని రా ము డు శె ల విం చు గ ల క్ష్మ గు డు ము న వి సే యు దా గె।
ద త్త స మాం రు తు మి క్రి తి ప్రు తు లు వె త్త న ము లు వి ను డౌ।

ఆ ఘనారికివి కాడిగమ్ములు మరియాద రుత్రీరావా।
ఒకెసంగ్రైన మరిపూంనికె గుల్లాసు కానుతగాంతె ఖ్బి.
అ మాంపాం స్వతిపు ప్రొద్దు వంగులు నుసమకాంయులుతినగాం.
దాంరి ధ్వని భూషణములు గాంరుటవే దాంరుతెరుంగరుగాం।
తలలూవాంర్తులు తలుబుబుండి రికె అతివేగుల ప్రభుల.
వ దృదాంను అదిపుద్దలు గాంవే కద్దా మహిం యరుండూం।
బంగరు మృగములు రంగుమత్రితో పొంగల నెరుగుడు రాం,
వేదశాంస్త్ర ధర్మ్యాయుల తెవెతె దె మృగములతూం।
బంగరు కాంంతులు తెవ్రుతి సుంతో బ్రంగాంత్రులు నిజమంరాం।
దాంన వ్రుతెంతాం బాంయలు పూనితెను కాంనుత వ బ్రిట్నా।
ఆని లక్ష్మణుడును మనవిరాంయుగను అనుమాంనంబున నూం।
పాంరాంతాంర్యులు తమ్ముల యుత్తుర వాంరె సరి గాంతాం
1126 చేతన్నైత నె బూంతునుతేం జో ప్రతి యతుగతి గిననూం।
తెకుంటె వారాం రూం రికె నుంజుడి లాంకెశ్వర యరునగాం।
మిత్రిలిబుత్రలు మెరయుగసె యతుబుమ మత్కృత వ్రుట్టింబాం।
రాంమాంపాంరె రాంములు తాంవగతెపులు నాంరుదితాంబడుగాం।
మరి ట్లాంతె తెక తమ్మునితాం నిరుం మంబతి రిపుడూం।
ఆ తనితెలనాం యిబ్బులు తొర్లగ మతి లూసూం హింబాం।
ధనబాంగను విటుంండి మూంఘురూం కనలకు ప్రతిగనాం।
తె తృనేసు శెలవి యతుర్వి దెవ్నికమ్రు తృజాంరకుండాం।

పట్టైతే త్రుశ్రీ రాముతేడిని గుట్టుతే లంచునించునూ,
అని జానకి నేలాగున పలుకగ షునవుగ శ్రీరాముడా,
జానకిను విన్యాపదిల ముల లక్ష్మణ పూనికె వచ్చెదనూ,
వప్పు సువిన్న శ్రీరాఘవ ంచునగా ముంద్దిం చు కారకె నెగ్గ,
బంగ నగంతులనే గెను వ్యాగమురా ముంగటనిలుచుచునూ
గుప్పుచునే గరుచు తిప్పల పెట్టుచు తప్పం త్రాయరూపే,
గిరులు న దూరుబు వనములతి రుగుచు నుతరులూ ఉండిబె,
తప్పు దారి ముప్పుది మోజనములలప్పుడు గుంజైగదా,
షున బాగాముసంధింబినే ంచు గను తన రామ్యున దాకే,
బస్తినే తలక్ష్మణ తాంబస్తిని బస్తిని బస్తినవే,
హా లక్ష్మణ హా నే తా ంచునుచును ఆ హా హా ంచునుచూ,
రాముని ధ్వనివలె భూమిజ వినగా భూమిని గూతె గదా,
రంకెలు విని ంచూ వంత జలూచన శంకపొందివ ఆకెనె,
లక్ష్మణ ంచుట్లూ వెంట వినునే గు ము తక్ష్మణ మంజులకూ,
తాదవ్యా నా మూ టకొమతీ భూమిజ వినుము నుచూ,
రాము తావద భూమినితేదే బ్రూవూ నిజవెన్నెతే,
బుత్తలు రాలును దిక్కులు వగకను చుకృతి వా వదలూ,
అనగా జానకి షునరాదనమున అసాధ్యైతినవే,
నన్నుతారి నే వునన్నవే మో ము నన్నన గలతు సువిూ,
ప్రైకథ లెరాల్ప ద్వ్యంచుమె ల దల చుచూని ప్రైకము నన్న గారో,

113 ౚ గాంచి తన్వంగాంగున బలుకుటు మాంచితే క్షేమమునే,
వెందుకా నా పాలాః యుచు నేర్చుబు వాడు లుపలుకుచునూ,
నిలువనీక శ్రీలక్ష్మిగా చను మనసారాలాంతమటంచూ,
ఆశెదు చేరలు శ్రీరామాజ్ఞలుగా జూడుగనిరవు మించి,
దాటరాకుమని రాటలు చెప్పించుదాటము దప్పనే,
నా హాక దళిత హానిరుటంబున వాహావృభుత రనే,
గిరులకు హింరులకు హావృగింబతాత్వరగాం నే గగనూ,
దంత తమంధలధారి రమ్మేరావణు వృంతరీకనరుణా,
ఆశె దుటకి తప్పెనుగుతి వేషంబున అధితి వృద్ధపాత్రై
తేరి పినవయు తాం షాయు వస్త్రములు చపలగాం గురసుబూ,
వృతి చర్మము నతి రుంబ మొదురు గను నిల బిరావుంధరా,
నారాయణ నారాయణ యనుచును నాతి నిబేర్కొనుచూ,
పీతాంబరపుర దానవటంచును ప్రీతి గనదిగినరా,
రాముభార్య దశరథుని కోడలను భూమిజ నాపేరూ,
జనకుని కూతుర జనకుసాజ్ఞసంచారవు వనములనా,
వృద్ధాతుని సెత వృద్ధ చెప్పగను అన్యాయరంబిడంచూ,
బిక్షనేయు దాహింబులి విష్ణు శ్రీలక్ష్మి యనగానూ,
వృదతమి వృగాసుదతి వృక్షత్ర వదినుంచు మటంచూ,
లంకేశుడనే రావణుండ వృాపంక జాక్షిరూపు దూ,
నతలను మంఖలు జరుపు దురమ్మున యుకదికై వృరనే,

రఘుకులజానకి వెనుకకేగెను తననిజరూపుననూ।
బలవంతంబున పట్టి కాంతను కులహీనుం డపుడూ।
తేరు మీంద తరాం రజ్యండి పోవగాం దారి యాంబు యుంజే।
నారు వెరబ తారనే ఖ్యాయుశిగ్గను బ్రాంరయుప ఖుసీ తాం।
గాండాం వఁ నీవైన జెప్పవే వారి జూడరు తాండ ౦।
గిరిరాజా నీవైన చెప్పవే గిరి ధరు తెవాం రశ్రా।
గజ తులారా వీరా రత్నైన చెప్పరే భుజ రక్షకులారా।
పన్నగ నారంయు తేటంటు జెప్పరా పన్నగేంద్రులారా।
36 తును ను బుసి దుబ్బులు తని (రో) రా వుతో [illegible] రాం ఉపలంయురా
నీన రాంతుల భార్యను వినుతోవారా వ పుడే లొంగురాం,
బతిమిన రావఘు తాని బను బున్నాడిల లాంప తిప్పుఘ్నుతే,
నీ తనువిడి పింబోం గలవారల నెతిగలుగవారలే,
సురతెన్నెరులు ను గరు డారగులును దరికి టుర వ్యునగా।
పక్షులుంయు క్షులు రవ్వని పిలువగ పక్షీంద్యం తాంక దూం।
తుటిలాత్మకంటెం టుతెగెడు విదువర కుంటిలకుంత లవాయుాం।
గలజానకి పోనిర్వన పంయుసు బలరావు చ తైనుగాం,
దశరథు తాండలనెత్తుకొంచన దు దర్శల పాందవలంయురా।
నా మిత్రుడు దశరథుడి కవినరా స్వామిద్రోహంవుని।
రఘుతును విరుగరాం వఘు డువెంర్గ్రణ బుద్ధులు ను తింపగనూ
అతెం గిరి తన్నెనా తమూంరు రాం వఘుకుబుగులు ప్రుట్టినట్లా

మరి వక పాం కి టు తన్నెను రాం వణు మరగం మొండునట్లా।
పక్షిరాజు మన లకాం తయుమదియు సరా విపక్షమె పె యూం।
నాం ధరాం తఖు వృకటస్రై లునకలదన్యాంతరు బాం గం వులాం।
న ర్సుబ లు కు రా జ టం తయు వనగాం నమ్మని జం బు గనాం।
రక్తలన తువును గల దాం తయు వ్రయుని తపు కృతగం పోరం।
శూంల మెత్తిరాం వి గుడు బాం డి చె నాం వుయాం ల వుయు కు త్తె కి గ।
పెద్ద కాం ం త ప తుల వద్దికె వియాంర గ ప ద్దన గూం ల గనాం।
జాం నకి గాం తయు వుయు విరాం దనుం గర వుయు వ్రాం నికె గాం వై ఖ।
సాం ప్రాంత్రలు త్రిరాం వుయు కు చె ప్రికె వల వుయు గ తుయు త్ర।
చెం దు వని ను ఋ వర మిబ్బనె గె నాం చం దన గం ధి గ దాం।
తెలి టి ల తెం తలా తరాం ఖర గాం దుల ప్రై టులూన వుయు త చ
ఋ ష్యవుయాం కవుయులా కవుల న తువుయు గను ప త్రై తే కి గు నమూ।
. క జై కి దశ కం థం టు జాం నకి శం కలె క న చటం .
వ్రాం ల వనం బున బాం తి కె నుం చె నల తాం తి మ విరాం రగనాం।
కాం టి దాం న వాం గ న ల ను గ వైక్ టు సూం తి గ గాం వగనూం
రక్షసాంం గనలు రక్ష సేం తయు గను లక్ష్మిం తయు చ ట నుం తాం।
రాం వు లక్ష్మ ణులు గూం కి రాం క్ష బ్రాం ఖూం మి జ వాం క్యవుయు లూం
అన్న రాం వ త వుయు తు ను చె ప్ప గాం త వుయుని గని తయు న్మా
114 a తాం రణ వుయులు తెలుటు యుం టునాం త వుయుడ నాం రో వు గి వి డ చ.
రాం తూం డ దు సుమి రాం తు న్నను నే లాం క వుయు నుం డు ను నాం।

ఆనుభవారలను అనుమానించుచు తనవనముకురాగా,
మున్నీగ విత్తములు తెచ్చు తప్పుగా అన్యాయము జరిగెన్,
యతడు దమ పాంశ్వము దరంగ సాగెరా యతడ బాంయమునాప తా।
అపసవ్యము గా వా యిరువులు యిల్లను చపలాం త్రై వతా నా,
తాకు లంక ల్లును ఘంటాతంబులు వురి రూ తలు వింటి విగా।
యతండు రె తెంచ ద జా నత్తె వెరనును పెమ్మదలను తె ఘుసు విరా।
పగుర్ కాల బహుచి కట వతె రనుపించుచున్నదే విరా।
వన్నెలం తితె దె వెరా కా ములు తిన్నెలు పాలగె నని,
లోప తి కె గి రి చపల నయనసూత్రాప్పు లన్ని జూచె,
యతం రా లక్ష్మి గాసి తతె దుగద వె రా పోదా వరా।
యింరదు నం దుగాం దులను సందులను చంద్రములు ఖి యమను చూ।
రాగు న్నవా చాగాంయును, రానాగ యిరానయునుచూ।
త రులం రా చిత్త రులం గొ వరా త రు గి జూ చి తి రా।
తె రులం రా కులని రులం రా మా గురు కుచ జూ చితిరా।
హా రులంరా క్షే చ రులంరా హ . . వు ధ్యను గాంచితిరా।
న దులం రా నా ప ఘు లం రా మా వంది తను గాం చి తి రా
చూం త వలం రా స తను విరా రలుచూ తు రె యను నిరా తుల్,
. . కి ల ప లు తులు గలి గి . . దు వరా . . త్తద్ధ నితనుచూ।
కు తె ములం ర . . కై నచూ డ రా కు తవా గి నటంచూ,
గజ యరాన నుపా శ గన్నా రా . . . .

బింబోష్ఠిని పాదగన్నారా జంబీరాం తరులారా,
చెట్లను గుట్టల నడుగుచు మృగవులల నుట్లను తిరుగుచునా,
పక్షుల నడుగుచు లక్ష్మణుం గూడుకొ లక్ష్మీపతి రాగా,
ఆ దవి మధ్యనాత కిరాతన తి గని అదయుచు క్రోధతి వరియా,
జానకి కంటివ మానిని యనగా దానవ్వ గాని పోరివెన్
పక్షా త్కుటి విరాంకారక్రై బబ్లైను రక్షించుచు విరామమా,
114 a శబరీ ఫలముల భక్తింబుచు ముటింబును ఆహావగ చెత్తి,
సుగ్రీవుని తానెత గ్రీవుఁ దన్నానా సె లుచు దనే,
వెంట్రుకె గె తాం శబరి లపుంతలొ బహు అపుడు త్రయు విరారగనా,
కొండ లిరువురాం మిత్రుల కుంతలి కి బటు బాంధవ లబనుచూ,
తాను వాట్లుట ననె లయుంట బాట్లుట తనవుం గర వుంటం,
తన దుఃఖంబులు నత్యాగ వపు బహు ఘనవయ గసెయిటలా,
విహంగాత్రవున కు వైకుంఠవుగా విహితవుగానానసరి,
పంపాతీరమున చెరి వారయుజుని సంప్రతిన గాంచె,
సుగ్రీవుని పాతగాంచి నఖ్యవుని అగ్రజుం వధియించె,
వాలిని హరించి తాం ఇవితాం కిష్కింధ పేంల జేసె,
హనుమంతుని చెపు ద్రిత బంపి లయు ఘనము గనెగు మనె,
లంకలూన రావణుని గృహంబున పాంతవిటగాం చెదకే,
అశోకవనమున పున్నజానకిని విశదవుల డిగినమా,
హనుమంతుని చె ముద్రిత పుచ్చుతా దన రక్షింబవా,

వన వసంతయంబు ని ఘూర్ణ దంబు వసెసి యంబు వనహాయిఃరభంహా।
అని కాల్చిన దానవుల వధించెను ఘన బలవంతులనూ।
ఇంద్రజిత్తు బ్రహ్మాస్త్రము విడువగ సౌంద్రు బంధనముంలో।
రావణుగని జిత్తిల్లత పలికెను దేవి నియ్యుమ్మనగా।
తోక గాల్చిపోదో [illegible] వాడు బుబహాయు విరళి.
లంక కా[illegible] ల్చితి రి గాల్చి[illegible]ల [illegible] వని [illegible]।
అనేక వాన[illegible] లు [illegible] అని కిలంక వెళ్లి.
రాగా వధ్వను సాంగదు గాంబయం బాగుగ కట్టించి.
లంకలోన గల దైత్యుల గాట్టించుంబు చింతెరు విందకనూ
ఆ క్రివ రత్న దునను వృశ్చిత రాముడు వ్యాప్తు జింపాలు దాడి.
ఆ తికాంయుడు పెయివత్తెన దానవుల మహాకాంయుడాది.
దానవులను వధియించిన పిమ్మట తాను మెఘనాదు.
నాగాస్త్రంబున లక్ష్మణు గట్టిన నాగ వైరి వచ్చి.
గరుడాస్త్రంబున ఖండనసెయుగ దరి తెత్తను వాడూ।
మెఘంబులి దాగుండియంబుధ్ధము వెూఘము గా సెయూ।
హనుమంతుని మూపెక్కి లక్ష్మణుడు వానిగూలనెంచెక్.
దుదాంతము రావణుడు వచ్చియంబు ధ్ధంబు సెయునపుడు.
శక్తినేయగను యంబుక్తి న రావణు ఉత్తమాస్త్రముననూ।
లక్ష్మణు మూర్ఛ నొందగా సంజీవి లక్ష్మణుగనూ।
నుబిల లయువ్వంతగంలఫు ఉలు మునిశుత్రౌజ్ఞను రావణుడూ।

పాంచాళంబున నెపమాడుచు కాంచుచు భంగమొనర్చిరి గా ।
తుంబ కగుర్తెతెంబన నని లోంభుడు నుతి శాంతం ।
బ్రహ్మాస్త్రమ్ముతో రాఘవు తేరుగ నదృశ్యులంబు బంధించెన్ ।
మైరావణుడు రాతించిన మూలము వారలు జూహరించెన్ ।
రావణు డాక్షిన ఘోర విఘ్న దప్పుడు తాండవ మూలము హతుడై ।
దేవరాజుతే తంపిన నేత్రం రావణ రతిమ్మనముగా ।
ఆ ఘోర రణయుద్ధము జేసె రాఘవులు వృధ మొప్పగనూ ।
వాక్రు రణ వర్మ్యన రావణుని నెంత్యగాం ... వర్మ్యన నెపె ।
రావణుం దశకంఠు ... వనగ ... తంబుల నెపెన్ ।
నాతింటి సున్నెం ... నా రిటునె తిరిగి నరా ।
తలతెల కృష్ణ తలతలగాట్టగ ఝలదించిన తలలూ ।
ఏమని చెప్పగ శెంమేం ... రావణాసురుడుతనీ ।
నాభిసూటిగా జెప్పిన వెంటనే ... ।
ఆగ్నేయాస్త్రము ... నయిప్పుడు పాలవిదయాజ్ఞ హరించెన్ ।
బ్రహ్మాస్త్రంబున రావణుతెగ ... బ్రహ్మవరముగలసెన్ ।
తరువాత ... రప్పించెను తరువర సభలోనా ।
అగ్ని సాక్షిగా గ్రత్తానె సెటను ... ।
సాంతే తమతో తెంబి పుష్పకము లోకోత్తరముసుఖా ।
తెలియుచుండగా శర్వానంబున తమను మెలిజెసెనా ...
115 ॥ బ్రహ్మగారి పుత్రుని ... నమ్మెగా నిర్మలాం ...

శతకంఠుని వధియించె నా బాంధుడి సతో యుతుండగు బాలా।
సతుల ధర్మములు సతిపె రాఘవులు సంఘములు జగములలరా।
వ్రుత సాధు సుత విప్రుడు సజానతో వ్రుతకాంతయు సరాడో।
సాగటాలాండగనాడు టెరాఘవ్రుతెగశర్వాంబు ననరా।
పరతింటతి జగదెంచిన జానా యదుదగాయుండ నదె।
డాండ రయిర యాలంబుతె బాలయుగంబు నాడులగావింబా।
భూమిజ తాపసమ్మొంది బాణముల భ్రామహరించుటయు.
ఆటు విరాదను గర్భంబు నిలుపుటలు వటువ్రుగ రాఘవ్రులా
వేటతెగ జలపారాయుట జానతి వాటలాడు వేళా।
తాత్రితైలదుగుమటన్న జానతి తాదె నుబుషి శ్శ్రేలి।
హాట రాడు మాటలు వినుటలు వేటల తెగుటలా।
యతివేషంబున దానవి వచ్చిన హింస వ్రుగ పంపుటలూ।
రావణం పత్త్రమది వార్యు టెరాఘవ దేవ్రుడు బూబుటలు
అనుమానంబున చింప్రమనుబు తానా జ్ఞైస యుటలునా।
రజనుమాత్రము రాహించి లక్ష్మణు త్యజించి రమ్మనుటల్।
ఆ బాప్పునతానెగగమె దిని దాబుట బుషిపతెగ.
తుశలవ్రులుద్భవమగుట సేవనటంబులు ఘులునుతించుటలూ।
తనతపతతాంయజ్ఞ మూసెంకుట ఘన దానంబులు నరా।
సెయిట తురగము విడచిన పట్టుట వాయుజుండు వెలదయా।
జనత జనుతులు యుద్ధంబు సెయుటలు ఘనబల యుతులగుటా ।

పాత్రీతిం బుం రావణాంతకుగా విఘ్నప్తి తాతిమిత్రోడుతనూ।
సీతారామ తులతి కు హరిరతిననితి దప్పి పురుషున్.
చూపితి తాఖ్యాంజాం తాబునగా బూము బుబుంధసతా।
భూవివరము బూర బారుట రాఘవదేవునితాతనంఘూ।
116a అగస్త్యలా బ్స్య దేవాం బుభనభగవంతా ంతనంబూ।
ఆలోచనగా వించివేగా తంలిడు వభృట్యలాం।
వైతంథానశు రండి రాఘవాసు బుతున సుంధగనూ।
అనిచనగా లక్ష్మణుడు శేషుడై అరుగుట పెంటరిగా
తింగు శిరాల భరతుడు చక్రములు శత్రుఘ్నుడు శంఖంబు
స్వైరనితలు ప.గసర ంతురాపోంగుట విరిగ హరితథులూ।
హనుమంతుని శ్రీపుర్యోత్పురంభున ఘనబలవంతుడై
గుంఢావరుల వీర రాఘవ తునిందాశరులబ్ధ్య
బుండు మనుబు బ్రహ్మత్వంబి త్తురు రెం దాతల్పవుతూ।
హనుమంతులకు శేలవిజ్ఞారా వులూచనేస్త్రై తుంత్ర వుతూ
ఇది తథ తుదగా రాముదతారవు దవునపెంటరిగా।
విస్తారికిని తన్వారికిని ంషేస్తా జన్మములూ।
ఇహాము న శుభ్రము పరము నుగలది తనిహపరసాధనమూ
అష్టమ ఆశ్వాసానకు ముదంబిది తుష్టిగ పెంపొవిగా.
అనిశుకుడు సుహిత మిత్రులునూ వినుచు పరీక్షిత్తూ।
బలరాముడు శ్రీకృష్ణరూపుత్రైయుల బలులను ద్వంతె।

నవని వష్లని శ్రీ రంగ ... యను తనవిదార చెప్పగా,
ఈగ విశ్వదాని ఆశ్వాసముందులను నే తిమ్మదిచెప్పుదునా,
అనగా పుణ్యశ్లోకవానలు గురించెను పుణ్య నపుణ్యుల పైన,
మంగళమును కీర్తించరి జగతిన అంగనలందరు నగా,
శోభనమును కీర్తించరి సభలలో విభవంబున జనులారా,
రామాయణ కథ రామాయణముగ ... విశేషముగా
పుణ్య పురాణ విశ్వేశ్వరు రాణి అన్నపూర్ణ ...,
పారాయణ ... కర్ణాముగ కృతి చెప్పితి మన సంపదగలుగా,
(శ్రీ) తరము గాంగ కథ విను వారికి శ్రేయస్కరము గదా,

(శ్రీ)ం (శ్రీ)ం (శ్రీ)ం జెందాను.

(శ్రీ) కృష్ణార్పణ మస్తు

శ్రీమత్సద్గురువ్యాసపదాంబుజములందు మనస్సు నిలిపి మనఃపూ
తాములు శైవాంక్షత్రవ్యాపారంబులు మానుకొన్నట్టివారే బ్రాహ్మణులు.
కాకాది షట్కర్మస్థములు మాని, పరబ్రహ్మముగా గాంచినవారే బ్రాహ్మణులు
పరతత్వధ్యానమునందు మునుగగా గాంచుకొండి పరమగురుమంత్రముల
వేదశాస్త్రపాదరంగములు పదంతరమును జపములు నడిపినవారే బ్రాహ్మణులు;
మంగళములు పరతరమాత్మపదములందే విలుపడడమైన అవ
పరబ్రహ్మమంగళముగా నున్న వారలు భూసురులు పావనులు వారే బ్రాహ్మణులు,
పరమాత్మగురుసేవించి అమలభక్తి పెంపుల తమతత్త్వమునెరుగ దమశమములును
స్థిరములగ దేహములుదేశిక వరగురుల సేవలంబులుగ నెరిగినవారే బ్రాహ్మణులు,
తరమందలి మమతలన్ని పరమాత్మలు చెప్పిన జ్ఞానబోధలంగ స్థిరము
దయ అనురాగములు నిండుటవారలు వారే బ్రాహ్మణులు,
పండితగర్వంబులు తేకుండా ఉండు
హృదయమందు రత్నములు మనస్సులో నిలువ
పండితులు లేనివారలు మాని నిండు అనుగ్రహించువారు
వారే బ్రాహ్మణులు—
ఆకారవిరహితమైన అద్వైతపదములు సమర్థముగా తెలిసి
శాంతులు ప్రసాదములు పాలించుకొన్నట్టివారే బ్రాహ్మణులు
వాని గాఢముగ తత్త్వసారంబులన్ని గాంచి వేసి
తాము దాటనని మున్ముందుగా నున్నవారే బ్రాహ్మణులు,
నిరతము సాధనంబుల మేరి తపోవిధాన ధీరులు

శైవ పంచాక్షరి సుస్థిరమతి జపియించువారగుచు
శివలింగములు గుడుకట్టి వారె బ్రాహ్మణులు।
గురుచరణాంఘ్రి సరసిజములు లవీక్షణమున శిష్యులు శుశ్రూషను
స్మరణమున సుకృతము వారె బ్రాహ్మణులు।
నాదము బిందు కళాది శక్తి సంఘము లెరిగి నా శైవమునకే.
వేదంబు శాంభవి పరని వనాదం సిద్ధాంతమెరిగిన వారె బ్రాహ్మణులు.
షడ్విధ త్రయంబుల విఘ్నదమున గాచిన, వేదాంతమరసి విహారకాంతమెరిగిన
వారె బ్రాహ్మణులు।
పంచాక్షి జపంబు సమంబిత మగు కలిని తా ఇలానంద మమతేరించి
పరాత్పరుడగు శివ పంచానను గాల్చుచున్నవారె బ్రాహ్మణులు.
ఆంతర్ముఖ లింగ సంస్కారాన వివిధంబులు
పరంజ్యోతి నిగామము నంబె వారె బ్రాహ్మణులు॥

—

తలుగా ప్రాణి శుచ్చిని ఉపమోక్షి తాపితాంతనిగనుంబు నశ్రీ
దేవి శివ వరదుడు తారతమ్యము తెలిసి గాల్చువారె బ్రాహ్మణులు.
శ్రీం హ్రీం క్లీం ఐం ——
పరబ్రహ్మము గన్నవారె బ్రాహ్మణులు.

—

—— ॥ శ్రీ సీతారామార్పణమస్తు ॥ ——

117 శ్రీయుతుడై శుకయోగి నిగమాంబుయము పరీక్షిత్తుకార్యులలరి.
శ్రీహరికృతములు తెలియజెప్పుచు విశ్రుత రమ యుర్యంగా,
ఇలపై సోమకులంబు భాస్కరుల రాజవంశ వృత్త ధులూ,
తలఖండంబులు తెలియజెప్పుచు విలసిల్లనుర వినగానూ,
భవరోగములకు మందు విష్ణుకథ తెల్పులకు విందుగదా,
ముక్తిమార్గములకు హరికథ యమృతపులు స్పష్టము పదవి గదా,
గోమాంసము భక్షించు మనుజుడును తామస మందినా,
హరికథ వృత్తిక ఆరయను వినుమను మరి తుండిలగలదా,
మసోజ జనకుని చరితము జగతికి మసాహరంబుగదా
ఇలఘుయమున నాదిత్య కిరణములు యిలపై సోమకళల్.
ఆ దివ్య నీడను సుద్దులపాలికె మది దప్పులూలుకగానూ,
నారాయణుకథకారికై [illegible] నాతం.
తనివింపుసుగా అనుదానము పరి ప్రోగోంబగునట్లూ.
తాంగి మహాటబంగారువిధంబున మెంగలని లువగనూ,
మాటలు శ్రీ హరి తోటి నాడిన నుతూటమలు గలుగగనూ,
117 a పాటము గా త తిపుండునట్లుగా మాటలుదండునే యరూ,
బలరాముడు శ్రీకృష్ణరూపుల్లె యిలప్పై జని యుంచా,
తారకంబు యెలుంటిది చెప్పుము సారసలూచనుడూ,
దంతవక్త్ర శిశుపాలురగాట్టెను వింతలు చూపెనని,
కంసాదుల హింసించెనటందురు కంసారి విధంబూ.

తాడుకులగ [illegible] కుడిచె సుభాగవములు।
హారుడగుచు శాంభారుండగుచును నారులతో తలంచె।
ఒకరాగిశ్వరులకు భోగికరంబులు సుఖంబు గులాసంగెనటి
ఒకచోట [illegible] బుత్తైను ఒకచోట చెరిగెను ఒకచోట చెరి యుంచెగ।
ఒకచోట వైతత్పుర విచ్ఛిలి వసులట చక్రని స్త్రీహరి ఒకరా।
తే ననపనలకే భూసురచొవ్వువు [illegible] గలుగునట్లా।
దానుడన్నైనే గ్రాసవములుడుగుదు ఆశగలదునాతా॥
ఆతలి దప్పులు తెప్పనాతుసుమి లోకేశ్వరు బహుతా।
తారితె యూరుసుత రదుశ్చప్తిలుయు వారి జాష్టువధతూ।
ఒకదుకుల వుందున జవించెనందురు వుదము శ్రీహరి ఒకట।
మొదతికిగల ముగల [illegible] సుండి ఒకదుకుల ముందే తి।
ఆ [illegible] తానే లజనించెనా లోకాశకుడుగా।
ఒకతీలల లహా వెంతగె గాల్లలతా [illegible] కాలవులా।
ఒకచోట ఒకయగాం వింపెను చెప్పవే భూమాసుర [illegible] గా।
ఆనిరాజడుగగ విని కుకులప్పుడు వునవినె తునసుమా।
ఒకన్నరాని సంపత్తు గలిగినా ష్ప్రాప్తుజ వలునందరా।
షిష్ణకృని ఒయల్లా అశ్రీతిగ అన్నపూర్ణము [illegible] తె।
118a హానుమంతున తంతెవుగ ఒశాతధ్ఘనసం[illegible]గలుగా।
గుండావరఝుల వీరరాఘవులు పండితులునువినగా।
శిరిసంపత్తులు హారుకునటంబును శ్రీపతిని ప్రతిగ

దురితహరంబుగ హరికథలను వినిపించుచుండుననూ,
బాలకృష్ణుశ్రీభాగవతంబని మూలముతెలియగనూ,
తెనుగున రచనగ వినగా మిక్కిలి తమకమున నుతింపగనూ,
బాలసంపదలు కలుగగ గౌరి యమా వరాలను వినుపించెన్.
సుతవిజ్ఞులకు పౌత్రులకు కృతియగుదంబున శ్రీతలంతంబు సుభా
గుణరంవృలు పెద్దలంగవితా మురంగముచు పరమాత్ముని సౌగా
ప్రియ కొన్ని బుద్ధి శ్రీరంగమునుచు పుత్రధరాంగనాములు,
కృతిగా చెప్పిన త్రితంరము ముల్ శ్రీపతి హితవని చెలుపగనూ,
పరిశ్రీ శిష్యు శాపంబున కుందులు హరి హరి యనుచుబూ,
తపస్సు సేయుచు సుందరవసరము నందు తపలదనుబురి.
పదులను నూర్లు పదివేలు లక్షలును కదలి వృక్షముపై ప్రైని.
అసురులను తులనులను మత్తమందులు మొదలైన దేవతలునూ,
స బ్రహ్మ కాశ్యపాదులు అందరి దుర్గ రహలుగ మహాత్మ.
జపములు తపములు సలిపిన వారలనే పరమహితంబు చేంబూ,
గోహంతయు స్త్రీహంతలు బాలుర బ్రహ్మాంతము లెందరు,
హరినారాయణ శివ శరణ్యా భూపతి యనుచుబునాంతరా,
భారతీపతనుగోవిందుని మహిమ సారసాక్షునే దురక్.
తన్నీరు నవ దుష్టశ్రీ పారుగైనంత నన్నెప్పుడు బాబునూ
118 ఒ వినస్నసు రక్షి పాదగాంబ శౌరి ఆపన్నరక్షకుండా,
తెరుగని తాటి భూమిం బడైను వృదు మురిపించుచుండు మనుచూ.

బలకృష్ణులమై యిలల జనియించియును నిలుకుజోర్వమును బూని,
యిప్పటి రూపున నుండుమనుచు తా జెప్పిగా వ్రననిపి,
ఆలోచనగావించి లక్ష్మిశేషాదులు కామునా లం
సురల మునుల కరుణించి భావములు మురహరి భావించె,
దురిత రక్కసుల నరికే భావము దురితాంతకు దలచి,
సప్తఋషులతో నాలోచించెను యిసుత్నపూర్వకముగా,
అత్రి వశిష్టుడు విశ్వామిత్రులగస్త్యులాది ఋషులా
పరమ మునులు పరహిత మునేయుగను మురిపము జేరగనూ,
ప్రార్థమందునే రామునిమై మహాని సార్వకాలమెలా,
అనేక కారికేలనుభవించితిని మునీంద్రవరులారా,
మిమ్మిన కారికె లడిగితివినుండి సమ్మోదమునొనూ,
మిమ్ముల దలసి సుఖింతాము ననుచును నెమ్మది వేశితిరి,
దేవతలుంతా వేడిరి వినుండి కేవలముగ నాతో,
తిరుమేననుసం టంగ గారి రయి హరి దాసులు వారలే,
హరి ప్రార్థము తిరుమేనునుకల యింగ పరవశమునా,
తలచినంత శ్రీహరి వర మిచ్చెను మతి జన్మము తనుచూ,
ఆయాకారుడన్నై జనియించెద నాయము దప్పసమిమా
ఆతింగ నచుంబన మూలాదుల లీలలు విందుగ జూపుదునూ,
బాలకృష్ణ బలరాములమై మిలను జనింతుముగా,
శిరిమొదలుగ యీమునులందరు ముందర ధర జనియించవలెన్.

1190 స్త్రీ రూపున శ్రీహరి తెని ప్రతిగ బహుబారు గాత్రులగు యూ।
హం [illegible] పూ బాహ్లయు [illegible] బుద్ధ [illegible] దండమూ।
చత్రధరు [illegible] విష్ణు [illegible]।
హరి [illegible] బుద్ధ [illegible]।
[illegible] బుట్టెను. సు [illegible]
ఇంద్ర పదంబు [illegible]।
[illegible]।
[illegible]
[illegible]।
సం [illegible] త్ర [illegible] పాత్ర [illegible] లనూ।
[illegible] ప్రాచ్యు [illegible].
ఆ స్త్రీ తెగి [illegible] నుండా।
ఆ స్త్రీ లందరు ముక్తులుగా [illegible] నిలువ.
[illegible] విష్ణు [illegible]।
తెలిపి [illegible].
దేవ [illegible] మంత్రి [illegible] దేవ [illegible].
ఆ [illegible] నను [illegible] నూ.
ఆ మంత్రము [illegible] తాను [illegible] నా।
తిరిగి ఆ [illegible] మంత్రించి గురువునకు [illegible].
[illegible] తనకు [illegible]।

నీ మంత్రము కాక గాదు వ్యర్థమౌ గాకను లెంచితి నేనే।
విన్నరాలు నన్నతి బాంధవుడ నన్నరయ వదియే।
శ్రీకృష్ణ కరుణాకర బ్రోవ ప్రియ సఖి ... కృష్ణ ... గోవిందా।
రాధా కృష్ణ ... సంగతి ... రఘునందన దానవ హరా।
మురారి పాలిత ... దీనజన ... ప్రాణ విభో।
నీ దయ ... ఆదరించ ... ఆదరించవే।
శ్రీకృష్ణ ... మోహనాంగ ... సాగరా।
194 శ్రీ రంగ ...
...
...
...
శ్రీ ...
...
...
...
...
...
...
...
అది ...

హ్రీం బీజ కీలం డు శ్రేష్ఠకు నతిలక్ష్మణాను రాజవాక్షిగదా।
దా పృథ్వీ ... బు చత్రుధరున కల్యాణ రై జనించెనో
సప్త బిందు యుత మః సత్యా వందనః మిత్ర వింద మొదలా
జాంబవతి కాళింది లక్ష్మణా అంతా అష్ట లాంతి
భద్ర సుదంతలు రాధా మొదలు భద్ర నాక్షులగుమా।
పారంగదు జనించిరి గాయుని వారిజాక్షులగుచా,
ఆ బుటు ఘులండాల నారే గాపుల కారి జనించిరి గా।
సురలందరు లదా దూతుల సుర నర గణ్యై పుట్టిరి గా।
సుర కన్యై రాముని రాదుబు పుట్టిరి హరి కేరగ దలజ।
పరము పదము త్రై పట్టైకు పట్టైను పరమానందముగా।
మద్దు రతాన సురలంత జనించిరి సుర కన్యైరులు సహగా।
అరవిందాక్షుం డా మధు రను జనించెనమారండను బునూ।
1201 అదివినతారీకై మదనింతారగ మదమదిహింబు సుమా।
జాదరా యుగము నసు నను మాధు తు హాం ద్రవ్య మూ జెండం।
భక్తి రసము నను మెతులు మినదది బహుం లయుత్తిగ విన వలయుమా
పరము గు హంసిమిది డురిత హం రంబును దారుతగు కుడ్డు ఫలమూ
వేద మంతాల మా తరువ్వు కు శాఖలు మొదముల రు ఖుం దూ।
నాలుగు శాఖలు గలవు విమలంబో తాలాజ్ఞ్యులు ఉతను దనా।
దు గ్ర్య బాలు శ్రుయును సాతహాద్ర్యా మను ంశాంస్యముగానా।
పూర్వ కాఖ్యై నాత్రితి విను జసాంధ్ర కైవల్యంగ నినా।

పంచశాఖలకు తరువాతగల దిక్పంచాస్యుని వలెనను।
వేదాగ్రంబుపనిషద్గ్రంథంబులు నాదిపత్యములుగా।
ఆ సారమును గను గ్రంథంబులను వాసిం జెందిన టీకలు గాదా।
నిగమకల్పతరు ఫలము వినుండీ నిగమాంత ఫలంబు।
భగవద్గీతలు మిగుల సారముగా భాగవతమునుగా।
బహుఫలములు తానుకనుగ రుచి మనుమానించు రసపూరం।
చిలుకలు గొట్టిన పండ్లు వలె బలు మాధుర్యముగా।
వేదవ్యాసమునిచే నిర్మితమైన వేదాంత ఫలంబు।
శుకమహామునిచే నిండిన ఫలమిదిగా అమృతరసపూరితమై।
భాగవతంబును ఫలముగ్రహించక ఎవరికి దుర్లభంబు।
ఆ ఫలమును సాపాటుగంబును రుచిచూచె జిహ్వలా।
లయహార పరమభక్తులు సహాగా విందును సర్వం సహాయంగా।
ప [illegible] పరబ్రహ్మపెను శ్రీ శుకులు సత్కృతముగా।
ఆ తదితను గునలోక హితంబుగ సాకు సాబసంతా।
పుణ్యపూరి విశ్వేశ్వరుసతి అగు అన్నపూర్ణ మొదలూ।
హాను సంతుష్టి తంచితము రగరగమున నిసేతున దింపూ।
గుంటావ రమ్యాలతో రగాఘుపులు అందజ వాహనునే।
120 a గురుకథలను ర [illegible] వినుడి గుణనిధుశ్రేష్ఠమున।
బాలకృష్ణ శ్రీ భాగవతంబున బలకృష్ణులు లీలలూ।
జన్మింపుటెను మర్త్యము విను దికర్త రహితులగుబూ।

తర్కంబులచే దేహాత్మవాదాంత తర్కమే బ్రహ్మంబూ।
వర్ణాశ్రమ ధర్మంబులుచేత తను ప్రారబ్ధముల గుణము తమ పొందన్,
భగవంతుని గనుటకు సత్కర్మ ఫలంబని భాగవతార్థంబూ।
బలరాములు శ్రీకృష్ణులు మొదలుగ యిలపై జనియించా।
బాలక్రీడలు సలిపె నవనీత ముఖుల నంచెను గా।
చంద్రవంశమున రాజులు బలుల నయింద్ర పదవి గాగ।
నందయశోదలకు జగత్ప్రభాజులు ఆనందముగానా।
దశావతారాలు మొదలయిన గురువుగా విశేషభక్తులున్నై
తపములు చేసి పృథువంటి రాజు నేపము మొరల తెండా।
హరి భక్తికిని హరిజనులను గురు తారికే తప్పెను గా।
దేవాంశల కొన్నిళ్ళ భక్తుల యిహ భాగవతోత్తముల యి.
దానవాంశ కొన్నిళ్ళు మానవ్యత్వ భూమము తెలుపును రా।
మానవాంశను కొన్ని దినంబులు దానాదులు మొదలగా।
రి భక్తులున్నై దురితహరంబులుగూడ కలుగుచుండును మనసుచా,
వరము తిప్పిన గురి గాంచి కలుగు ము హరి కృష్ణా యను నుచా।
బృందావి గదయాలంగున జగతిని మెంతుగ భక్తులున్నై।
భోజకులంబున జరాసంధ కంసాదులు మొదలుగ నా।
పూర్వాశను యిది చూపే యిటు జన్మను సాంరసాక్షిప్పై రుల్.
శిశుపాలుండును దంతవక్త్రుడును నస మానవ బలాఢ్యుల్.
బతధ్యైను తవ భోజ్యదులు పూతన తృణావర్తులు సహా గా।

తాళాంగుడు మొదలయిన దానవులు తాతిమి మీరగనూ।
అల జయించి [illegible] సాధించిరి అలక్ష్మి బలువుగనూ।
బాల కృష్ణ శ్రీభాగవతాన మహిమలు బల కృష్ణలీల.
దేవహితంబుగ భూమిలో ఉంబున సాధ్వానుల గాచూ।
[illegible] కర్షకు తనగ జనించెను మధుసూదనుడప్పుడూ।
అంగ వంగ బంగాళ దేశములు ప్రాంగణి రాజ్యములూ
మాళవ ఘూర్జర [illegible] దుల పాతి మిహిరావీరుల్.
నాటఘుంటు తనాటి సురటమాళ మరాటాదులునూ।
సింధు కూర గాంధార భూములను అందు వంశజులనూ।
కురుభూజులు రాజ్యవ్యవహారు కురుపరువుల కాలదిగనూ।
సూరసేన భూ[illegible]యు రాజు బలశూరుడు ధైర్యుడుగా।
సారస లోచన ఖత్తుడు మిత్రుడు వీరుడు ధైర్యుల కూ।
తల్లి శాకిమిన బాలు జగత్తున నవ్వల్లుకవాచులకూ।
ధనసాధుడు తానెంత వాడుగా ధనవూ అర్జించుటకూ।
సూరసేనుకు సుతు వసుదేవుడు శౌర్యులు రాజులనూ।
దండివేటుతన్ని ఇంతిజగత్తున దండనారాత్రుకదలి.
దేశములన్ని జయించుచు బల్లెను తేశపక్షుడుగా।
ఉగ్రసేను తనరాజు జగత్తున వ్యాప్తించిన బాలూ।
చతుర త్రయాపింగి బల వాటుడగుచును సృష్టి దేవరనుయూ।
సింధు రాష్ట్ర పరిపాలనసేయు వృద్ధుల [illegible]

శృంగ గాను వసుదేవుడు వచ్చిన భంగిని మెయి నెరించె.
ఏక రథికుడౌ నేనేక వరూథులు జాతిని లువలేతో
ఘాతకార్యకను తీతాను రాజును చేతాని ప్రతిగనరాం.
అవ్వంతయు గాత్రము అడిగినత గునని కన్నకూతుని
దేవ దుందుభులు మ్రోయుచుండగను దేవకి నిచ్చిరి నారా.
సకలోత్సవములు సలిపిన వీరావటి నం ఖులయి యేగు కనాడూ.
నాదేశము సఘుమిత్తునుండు వసుదేవా నీ వనినా.
కంసుడు బాలుడు హింసలకార్యుడు వనుమతిగా చవలేన్.
పెద్దవాడనైతి మీరంతా కలసిండ్ర రుపద్దికగా,
ముద్దిగాను మీరిద్దరు నుండగను ద్దులు విన గానేన్.
బుద్ధిగలదు వసుదేవా యను నగా పెద్దవాడు తండ్రి
తల్లిదండ్రులనె కపుత్రుడను మల్లిత త్తు ననినా.
చెప్పుత వచ్చితి యొప్పుదంపు జెప్పుదు నుండుటకూ.
అని వసుదేవుడు మునవిసెయగను దనయుని తాడుతనూ.
కంసా చెప్పుము దేవకి నంపుము టుంచనె వసుదేవా.
బావతోడనవేగు వెంబడి ఆభూవరు జూపించే.
1214 చెల్లిని మరదిని వల్లీ దాడు కాని యిల్లు చెరవలయిరా.
అనగా కంసుడు ఘనవాంగ ధరగా వము మనవయన పాంగు నునా.
తంత్రియ సుమతికి రెంత వృక్షిళ్లను బండిగనిచ్చె నుగా
దేవకి కారిన భూవయు తిచ్చినయు దీవరు కంసుండూ॥

[illegible]

సాగసి [illegible] తంబు [illegible] లు [illegible] గనరా।

శ్రీ [illegible] లు [illegible] లు [illegible] నరా।

[illegible] గంధితి [illegible]।

[illegible] లరద్ధంబులునరా।

[illegible] సలక్ష్మ్యాంగులనరా।

[illegible] నరా।

[illegible] గుమరా।

[illegible] సంపద [illegible] లనరా।

[illegible]।

[illegible] గనరా।

[illegible] గానరా

[illegible] గానితంప [illegible] రా।

[illegible]

[illegible] రకుండగను [illegible] రా।

[illegible] రా।

[illegible]।

[illegible] గనరా।

[illegible]।

[illegible]।

వసుదేవుడు ప్రేంకం గొనియు వసని వివసుసు చలువిరాగదా।
[illegible] ఓ ప్రెలంకా చెప్పుమనా।
వివెత్తిలుడే రతి గర్భాంబున బూచు [illegible] దాం।
[illegible] విమం వలుని చంప్రను ఘున వద్దసులు వినుచూ।
అతని గతి గడుతి రిగం టింతి బాగా వలు [illegible] వినిసా।
దిగ్గన నుదకి తా [illegible] పుట్టు [illegible] పుట్టు [illegible] రసూ।
నరలు తలటి తారకు [illegible] బునే తగా పనుపునవసదేవుం।
శ్రీ [illegible] గునవునితేసు [illegible] నే।
[illegible]
[illegible]
[illegible] దక్షవు దైవలేంలు గు [illegible] సంధి విహారం [illegible]।
స్త్రీ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] గర్భం [illegible]
[illegible] తైనిత్రిలను [illegible]
శ్రీ నగా [illegible]
[illegible]
[illegible] పుత్రుడు [illegible]
[illegible]

పుట్టగానె [illegible] గను [illegible]
సం [illegible] గసా।
[illegible] గాదె [illegible]
సత్య [illegible] సకల [illegible]
[illegible] గా।
[illegible] ప్రేమ।
[illegible]
[illegible] గాగాను।
[illegible]
[illegible]
[illegible] గా।
[illegible]
బంధమును [illegible] నగా।
[illegible]
122 [illegible]
ఆ స్త్రీమనగ [illegible] నిష్టులు నిజమైతే।
వాని జంపుదు ననగా నిబాణ దా వీని పెనుబుతు నమము।
సభవారందరు వినగా తంసుడు అక్షరంబు బొల్లెనుగా।
బాలల హంతలు పాపములందురు జ్ఞాతి దేల నదెదూ।
అనిరసు దేవుని అనిబ రుధంబున ఫలము నతతి విభ్రవము।

బృందగ నారదముడు వచ్చెవంౕనులను దండిగ పూజించె।
ఉచితాసనమున నునిచి కంసుడునా సభవసము తముగా।
ఉపచారముగావించి వెన్కకుశలమును ఉపదేశించు చునా।
భూతభవిష్యద్వర్తమానములు చెలోమోదమునా।
హరిదాసులు హరివైరులు సహాగాధరను జనించితిరే।
యదునందులు మేదినిన్ సురులును నసురులు వినగానా।
కురుపాండవ్యులు ననసురులునతులన విరివిగవించివిగా।
దానవులు భూపాలులుగా నా హరిదాసులు హరివైరుల్।
వీరిలోన బంధుత్వమువైరము వీరితో వీరికి గా।
వీరె దారలును వీరె రహితులు వీరే భటులుగదా।
వీరె జ్ఞాతులు వీరె శత్రులు వీరివేరితులుగా।
సత్పుత్రులును రత్నసుతె పుత్రు లోయుక్తులుదేవతయూ।
అత్రిఘతిని బద్ధులవినవారు మునుప్త గలవారల్।
బలిదేవేంద్రులు ప్రబలగ ఫ్రహరిదేవేంద్రునిపంపునను।
వామనుడైతా భూమివేడిబలి భూమినగలిపెనుగా।
శ్రీ భార్గవము హరి రావుదయించుచు భూరముదెల్పుచునా।
నీ విప్రవప్ర పక్షాంఅరుదుష్టులనుదె వతి సహాగానూ।
వసుదేవుడు వెంబదదైన వారలితి హరిదాసులు వినుమూ।
123 జరాసంధ శిశుపాలు కంసముఖులాదిగసురవైరుల్।
ధరయుందరగా జనించువని యాధరణికి వరమిచ్చెన్।

మును నలు ఋషులు దేవతలును వారి హైతను సుందరులగుచూ.
అష్టాక్షరీ త్రై అవ్రతరింపు మనె నిష్ఠా రమును తేరా.
తపస్వి తప్తుల వద్ది యుండు దేవతో అష్టమ వృత్తు తన్నె।
డంత వస్త్రకాళాంగు తుమ్ము దలుజల సంచతి హారిరంగెన్।
యుంతుల తోత్రి తింటున నుచు తాపంత పులాలేనుగా।
అగా తధ్ధ లా కులతేరుగచెప్పగను నా తు తా చివస్త్రి।
మొంగు గని స్పృహంరిం చుతింను తాసంరేహం తురేదూ।
వసుదేవున శిష్యున డేరాల ను వారంద రు ను గలూరు।
నీ పాత్ర తపున తత్త్వ హాంగగు నీ దేవ్యులు కాంచా।
ప్రాంతన మొదలుగ కాంరగు దను జులు హాంరగు దేవతులా
నగరులా నసి తంత్రి యుము మొదలుగను భగవ [illegible] సులు
చారిత కంబుగ ను పదే కంచి యుము నారగు నివేరిగె।
తన వారిని రా వించి కంసుడు నుష్టులను చంరింప।
ఒక ద్రైను కత తిచూ సుగ ప్రచులు లుసఖులని తలచుచునూ।
త్రగారవక్త్ర బాంగూర పుంపుష్టి కుల బాంగాగుల సూడే।
సుఖగాష్ఠిన గూండ్లింది వారి తా గుంపు సుచె ప్పుచునుచూ।
యుష్టు హాగపులు వారిపెనుంటూగాను సృగతి నవలయుచూ।
వ త్రై తన్నవమును పె త్రైతి పొట్ట ను వత్తి వరూం ఉగాంచగా।
పేరునారది నాగంరరు తైన బాంగూరు రిష్టులనిరునే.
చారగూరుని వృత్తి విని నను కంసా నే ప్రగ్గు పుతుతుపుగా।

అండా కాశ్రయమే మిక వంపా గోవిందు లొప్పైనే నే,
గోవిందుని నీకు విందని పింతుని నీ వుందర వుంటూ,
హరి వచ్చిన నే హరి బంధంబున హరింతు వినవలయునూ,
నారాయణుని గరుని బుట్టిన నారాయణుడు నిధుడూ,
తనత తశ్వృనితి కాడు కు దయించిన ఘన దుఃఖములాంబి,
హరి వాసుందాపృత్య దాయెనని హరి యించుపు టన్నా,
1236 వద్ది వారు హింసించ తున్నసు తుని పెద్దున బ్రాదెనుగా,
అందులోన నరతే సరి పుట్టిగ సందులు దూరి రి గా,
ఆ బందవును గా కుంద జూడు మిక లో బనిా తృవవు గా,
మిసృత్రి ప హారవు బూరి న మీద టి బా ఊరు రి బిలాతూ,
తరువాత నుత్రి హరి లోకంబును విరివగ పొందింబా,
చేసి నంత నిష్ట బూచు బుంధ పలె వాకి యుగ నవలె నూ,
వంబి కార్యముని విందు ప్రపంచము వంచనత కుంచా,
నె యవు చు సుఖరులు మెయము కొయ్యు భ్రంయుతులైంయుండా
వసుదేవుని శృఖళ బంధంబున తక తొనే యించు,
వసుమతి యం తాకంసు రిచ్చిన దివకవుని జాతించె,
చెత్తెతి గృహము నవు ల్లని ద్వర వెత్తైన తాపుంచె,
తనత న్నను మిత్రి భాగంబులు తనంచు కు జరుపుమని,
గృహము వెడలనికుండగడె వతి సహగాంకాపుంటె,
పురి వెడలగ నీకుండ మురందిని తిరుగగనింయు మించి,

పెద్దలపిన్నలనాత్మశ్రీరుగాం దాన్నిగచూంచుచునూం,
తరువులనన్నిపృచ్ఛితాకం సుందరతిశిరులుంగుడుయుయునూం,
దేవతిలక్ష్మిపతిపూజించుచుచునూ నాంతధ్యానమునతిని,
వసుదేవుడుం త్రిహరిప్రార్థించుచుచు వినుతకుంతనుండా,
పుట్టిన సుతులను పట్టితం సుదతినష్టురగతి గాల్పిన్,
ఆరుగర్భముల సుతులవధించెను ద్రోహుడు కంసుడుగా,
ఏడవగర్భము నందున ననంతాంశంబు గూడితననగా,
మాయాశక్తిని బలబికే శమ్ములు ... గ ఈూం యువనుబూ,
ఎనిమిదవదు రదేవకిగర్భంబును జాంగు తెత్తదివిశ,
రోహిణీయందరమునంమున శేషునిసాంహం సమలి...
ప్రేపత్తెను నందుని బినభార్య యశోద గర్భమందుగా,
పుట్టిమయమిందర తెంసుడు గాట్టిగడిట్టిగ గగనగతిన్,
ఎగురగాను గగనంబున నిలుచిగసుభగవతి వనిపోగతా,
అంబాశాంభవి ఆర్యాశారదతంబుకంఠి దుర్గాన్,
వారాహి వైష్ణవి వైష్ణవి యమునా శ్రీమునారసింహి,
యమునా ద్వాదశనామంబులగా లుతురు అనుమానించకనూ,
బాంతుభుగ్ జివైత్రితులాసంగుచు భూంతలమందునయూ,
శక్తినగుమునా తానవతృవిత యయుత్తిగనేగుమునా,
124a నారుదెరవిభీతరరూపున బహూలశూరతయుద్ధరతునూ,
నీలకాతసవరించి జడలు బలుతూలి యూండుబంతా

మొలఘుంటలు ఘల్లుఘల్లున మ్రోయగ శూలము మెరయగనూ
హుంకారంబుల ఝుంకారంబుల ఓంకారి భవానీ|
జగమంత యేలు శ్రీతల్లిగ భగవతి దిగువకు వచ్చెనుగా|
మధురలోన యిల్లిల్లు దిరుగుచును మధుకరము డుగుచునూ|
సిద్ధురాల సంతానమిత్తునని బుద్ధులు చెప్పుచునూ|
పసపుకుంకుమలు కుసుమ గంధులం దివ్వగ నందుచునూ|
దేవకి గర్భమునందు శేషునాంశ పరగం జేసుకొని|
శూల పుట్టి గర్భంబు జారెనని బాధితెలనగానూ|
యెంగెను గాప్రే పత్తి మూగ గర్భము నంతో గమా యదేవి|
సర్వదా నదిలో నందుని సుందరులందు మర్త్యములనూ|
తీరసుందరియు మజ్జనము సేయు నక్రధబహంసూర్ధ్యముగా|
పసపునీరుత్రాగంగ నా దాతమున వసించరి తమరూ
మాయ యేకాదశ న్యాయముగా రోహిణి 3 నంచుంచూ
భారతముగా బారమారి గర్భములు లపేరత నుండి రిగా|
రోహిణి గర్భము ప్రబలెను చక్ర గ సాంతముగా నటూ|
1246 భాద్రపదంబున బహుళ చతుర్దశి భానువాసరమునా|
పూర్వాషాఢను తారయుత్తినను సర్వలోత నితర్కై
తాతి రి వినావలు నందు జనించెను శాంత్రి జగములకా
తెల్లని మేను నుసల్లని రోరెయు గల్లను గజ్జెల తో
తాలాంకుడు హాలధరుత్తై బుట్టెగాం తాలవ్యాప్తీకుత్తై|

ఎలుత్తై జగత్పతి శ్రీరాముండుగా మువలి జన్మించెనుగా।
లోకవాసులన్ని యంవ్యాకులములుడుగగ చేకానిచిలిదసు బూ।
బాలమేలు వేంచేసి యున్నగా ప్రాంలవాంనగుణికేక।
అను దుపల్లెను నా అరుముదరి వినుజోసకన మునందులనూ।
అంతదేహం రి యను నమితులు బోధన శ్రీ తులతకసాంధ్యమునీ।
దినదినమునానన్ని వృద్ధిగ బెరిగెను జనులు సంస్తుతింపా।
ఆ బింత పదవిందము గలిగి నందుని ఆ బంధులు తనగా।
అను శోదగర్భము అతెంద గసాగెనయు అసాధారణముగా।
పశువృలు వృద్ధిగ వసుమతి పంతగ మిక్కిలి మిక్కిలి వన్నెలుగా।
పశి మిపి అంతగో బరగిన ట్లుగా నందుడు నందించెక
దేవకి గర్భము భావముగనగా ధీవరదగు కంసుడే।
ఆ ప్రథమ గర్భము దేవకి వలె దిష్టము గాననుచూ।
తగులాగులు బహు జాగ్రత సేయుచు ముగువను చూచుచునూ।
కంసుడుండగను వసుదేవుడు కనుమాయముద్ధరు జనకుడే,
దేవకి విక్రితహారి హారదేవుని ప్రార్థించుచును కృవిధుల,
కంసాంతానకు తీరాలంబనగా అసంపూర్ణావేశంగా।
మన్ననగలుగున కంసుండనగా పన్నుగ రుచిగతినునూ।
లోకానను కంసుండు నిల్పదన నారగింపసాగెక,
ని బంధలంబె కంసున తని బట్టి వెళ్ళలు బుత్తైనుగా।
అక్క బత్తి కంసుం స్త్రీబంధున బత్తైను మేననగా।

రాజగు కంసుని రాచూనెలనగా గాజులు వరల ఉర్వ్యన్
నీ రొంతం సుంధనగా దేవకిని రిబు బట్టైవే సూం
ఇలలో కంసుడు నిలవంఠనగా నలుపెత్తై నుబనుయాం।
125a తానివానిదే వృతిలాసేనను వ్రానితే గాం దాంపేన్।
వెలవెలపారేను వెలదిమొగంబు నవెలదులతాం పయుండూం।
తన్నిలు వులుముంచే ఫనగా తన్నిలు తెలుపెత్తైన్।
తడువృతు ఘుతనుపించునునురునగాం తడువ్రుబలసాంగేన్.
నరమంత్రము రె స్వాలు మురు తరనవలు సన్నమ ఉర్వ్యన్.
కుంఠలాని దీపంబు వాలిక్రైయుంఠగఘన వుంచూం।
ఉప్పుదాం ఉఘనావు ప్పుతంసుకను మెప్పుదాబినట్లాం।
సాప్పులుదాతెను ఉనుగాం నారదుకె ప్పువాంట్రవట్టి।
దేవతె దేవి కెమ్ముక్తైద ఖర్గజానిదేవర పావనుబూం।
వ్రద ఉయ్యంబుము వధ్భెంయు కంసునని వదిలవుగాంబలికే।
నన్నగాంబు మూం ఉరు న్నాం ఉరునుబునుస న్నిలంతె వతాంని।
కశ్యప త్రిజమదగ్నివశిష్ఠులు విశ్వామిత్రాదుల్.
భారద్వాజులు గౌతమాదులును సారసాక్షుకార్,
నిగమాగమసంహారి హాంకోహాం ఖగవంతా ఉరును చూం।
అనంత గుణనిధి అనంత రక్షిత అనంత మూర్తివిగాం।
అనంత దానవ అంతక విజయా అనంత పద్మనాభా।
అనంత ఉరుం దున జనింబి ముసులకనంత మున్నులాసగూం।

అనిమతి సేయఁగ ఘనుఁడై యెఁగనా నామతు రానను ధరా।
బ్రహ్మత వ్యతా మైత్రి క్షైవిలయమురి బ్రహ్మంబౌవృగదా।
ఆదిమధ్య అంబులు శూన్యంబనాది విశ్వగదా।
మొదలున ఉమతుదనవని యుండురు మొదటేదియు మనుమా।
నడుమునీవని పలుకుచుండుదు నడుమునకనపదవ్వా।
తుదనీవేనని యుండురు కొందరు తుదమొదటెరుగకనూ।
వేదములన్నియు నీవేనందురు వేదముతెరుగమమనుకే।
నాదంబులనీవేనని యుందురు నాదుల దాబదుగా।
యీ క్రతు బ్రాబనన్నిట యన్నరుది కత్తులు తెలుగమునేన
కిందము మాందు నీవేనని యుందురు కిందుమాదుతేవా।
అండాండంబులు నీవేనందురు అండము మొదలేదా?
1256 పిండాండంబులు నీవేనందురు పిండా ధ్యానమెట్లా।
బ్రహ్మాండంబులు నీవేనందురు బ్రహ్మంబని నేలరా,
జీవరూపుడవు నీవందురుగద జీవరూపమేదా,
ఘటరూపుండవు నీవందురుగద ఘటమెట్లాగానా,
పటరూపుండవు నీవందురుగద పటాకారంబెట్లా,
మృద్రూపంబును నీవందురుగా మృద్రూపంబేదా,
ఆకారూపుడవందురు కొందరు వ్యాపకమెరుగమిగా
తేజోరూపుడవని యుందురుగా తేజంబే కడిదా,
వాయురూపుడవు నీవందురుగా వాయువుగతియెట్లా।

ఆకాశంబును తిందుకొనెననిలోకులెరుంగరుగా।
వేషేనందురు నీదగు రూపంబేలాటిదా తెలుపుదుగా।
కొందరు తలచే శుంధని యందురు కొందరు తేదనిరే।
కొందరు గుణరహిత సుగుణాదం బందురు కొందరు సాక్షియనిరే।
తానే నేనే నేనే తానే తానే నేననుచూ, నేనే నేనే నే తానననుచూ నేనన్నెరుగనుచూ,
తానెవ్వరో నేనెవ్వరో శబ్దము తత్వమెరుంగవలెగా।
నిరాకార సాకార భావముల పరాత్పరుండవని —
స్వరాట్టువందురు విరాట్టువందురు దతిదోషత తాంతా।
సృష్టిస్థితిలయకారణాదులని గుట్టుగ బలుకుదురూ।
ఆదెట్లోనా చున్నదా తెలియదు మదిని విచారింబా
కాల సూత్రముని కర్మసూత్రముని మాలవెరుగనట్టే,
దైవసూత్రముని ధర్మసూత్రముని బ్రహ్మసూత్రము ననుచూ।
కాలంబేదో కర్మంబేదో ధర్మ మర్మమేదో,
బ్రహ్మంబేదో తెలియదు శ్రీహంస బ్రహ్మ శ్రీతవినా।
మందు జరుగుసదుపాయంబెట్లో మిము తండదెలుపవలెన్,
దుష్టజనులనే రీతిన తాకుదుపా సిష్టుల గాచుటెట్లో।
126 దుష్టులనీ రిసమదృష్టిగలుగుగద విష్ణు శవైతే।
రాజన్మైతివా రాజనమున్నార్తి వెంటోజనునె లిచెదవూ।
తామసు దవ్వునిన్నైజని యింతికై తాపసులకునెట్లో।
శత్రులు మిత్రులు బహుగలతాలొపాంత్ర తదెరుగవలెన్.

వరాంబాంట్లు సునేరతి గాంచు పోవరాం బాంగెట్లు గా,
శ్రీ శం ద్రాదుల తేరగేలాగా దేవతి బాంగెట్లా,
వసుదేవుని పుత్రుతే ట్లాగా హంరి దాసులతే గవేదా,
తేం సాందులు హింంసించుటే ట్లాగా వసుమతీ లాగెట్లా,
విహారమున జనియించిపేదినే విహారముధపవతే,
ఆ నుచు నలుపస్తుతి యించిపేగమే ఆ ద్య్వంయునుగా,
తనవరాంయును జగవంతగ్రుష్ము గను ఘనమేఘువువర్షేన్,
యతేను గవంతము లాంవు నధారల వానలు గురింయు గనూ,
వసుదేవుడు దేవతియందు వప్పుగా వసుమతి తలమంతా,
కన్నతేరు వరాన త్రినిద్దురల వున్ను పేరు దినిగా
తాం యుకె తాంధను బాలన నోకటలాత నుగప్రైవు
సుచిత్రసవమున భగవంతుండగు ఆఘసంహారుగదా,
తాం శ్రీ రామయుత్తి సంవత్సరమందున తారలాతే తుదుగా,
శ్రీ రంగబహుళాష్టమినందు నదివిజులత్రవులు నివారించా,
ఆష్టమిరాత్రిని తుష్టిగ భక్తుల త స్త్రాలు తీసేరా,
విధి తారసు పదముగా జవఘుడింయుము విధిసంతోషించా,
మేఘాంతంబున మేదినిగలిగిన బుధులు సంన్నుతింపా,
సింహాసనముత్తమైన త్రివరాసమున సింహా విత్రమముమునా,
సప్తర్షి జనములు పాంగగసాగరము లచ్యుత జననముకూ,
సుబుజయును ఫిరాలేమె ఘనములు రుమెను సుబుద్రైదివిజులకు.

1266 (గ్ర)హ తారకలతో గగనము నుండెను గ్రహంబున వైరులకు
దిక్కులు మిత్రులైతే లవి వహించెను చక్కజిక్కరి ప్రాలుగా.
విమలతాంతము మున్నై ప్రాకెను నదులితవి మధులంగిరసి
అకెండిన వర్రానులు పండెను వినుడే మంచలమేలునని,
తీనును ముంచెను తుంజవులకు నువ్వుములు వనుమతి హోత్రులకా,
సురకన్యలు నాట్యంబులాడగను విరులవాన గురియగా,
సురదుందుభులు నుమ్రోయను గంధతుంబురులు బాడుచుండ
సురలందరు వీక్షింప పొంగగను మునిగణగలాకములుగా.
ఋషులందరు హర్షములను పొంగగ విశేషఘడియలనా,
చల్లని గాడ్పులు మెల్లన వీచగ వల్లభుదయు మహింతో,
మంగళగీతంబులు వినిపించగ మంగళవారమునా,
సృష్టి రక్షణార్థంబు దేవకికి కృష్ణుండుదయించెన్,
ఆ దేవకి వసుదేవా రప్పుని మొందరు తాబాలువారా,
మగశిశువు దంచంబంయునా దని తనమగనికి తెలుపగను,
పదివేలుమువిలుదప్పులు నుమేదిని పృథ్వీసురలకునా,
దనకంబులు మొదలైనదానములు తనమదిలో నొసగే,
సంతోషించెను పంకజలోచను శంకతేక చూచె,
నీలమేఘదేహంబున గిలగిన బాలుని వీక్షించెన్,
ఆ జానువృపతి దానంతము బాహువులు అంబుజనేత్రములూ,
విస్తారమునే వుర్రావ్యుగలుగు మది ఆస్తిగలుగు సుతుని,

చతుర్భుజంబులు శంఖచక్రసంయుతుండు చతురుడుగా।
పంచాయుధధరు గాంచి ప్రపంచములనందు సంచరించా।
తంత్రమందు సంస్తుతవాంఛితకృత్యము శ్రీవైకుంఠాధీశుడ.
మంతరతుండలాంయుత తత్త్వంబుల సకలలోకకర్తా।
గజ్జలందెలు మ్రోయ గజాజ్ఞస్యం గావుమన్న తరవా।
సర్వాంగాదులు సొగసులు గల సర్వేశ్వరు పాదగారంభో।
సాగరు చందురుగని చందంబున బాగుగ పొంగెనుగా।
భానుని గను పద్మంబు భాతిగ పద్మనాభు గాంచి।
127అ చిత్రపాతము ను భాగ్యరు గనుగాన్న చక్రి చక్రధరుని।
ఘనమన్నదంబున (సౌంబుపులం) గన్నముంచూరగుభంగిని యుబ్బెను వసుదేవరా।
దేవకివసుదేవులు కీర్తించిరి దేవదేవు జూచి।
అంజలిబద్ధులకై దంపతులను తంజలోచనసంగ్రి।
దేవదేవప్రభో భావజజనకా మాధవ గోవిందా।
ఆదిదేవప్రభో పురాణపురుషా శ్రీధర హృషీకేశా।
పుండరీకలోచన మధుసూదన అండజవాహనుడా।
దండినిశాంబరఖండనుండవై దండధరస్తుతుండా।
నినుగానరు వేదాదులు సర్వామానను మానస్యనిసేయుమా।
వేదంబులు నీవే దామోదర నాదంబులు నీవా।
మంత్రంబులు నీవే గరుడధ్వజ తంత్రంబులు నీవా।
దిక్కులన్ని నీవే నమి నారాయణ చక్రాయుధధారీ।

మిన్నుమన్ను నీవేసుమి శ్రీహరి పన్నగశాయివిగా।
ఇంద్రాదులు చంద్రాదులు నీవే యుందగా విందాం।
నిన్ను పొగడ మేమెంత వారమో చిన్నకృష్ణ వినుమరా।
పాపాత్ముల గర్వంబు నడచితివి తాపసమందారా।
కింపుజనులను ప్రపంచధారి యంబుజనయనంసుం।
డేమిసేతుమో దామోదర వరాభయములు చూపితివా।
కష్టజీవులను దుష్టచిత్తులను అవ్యక్తహీనుల మురా।
యదువకతోల్లతి వధచేసినగా మదికి కతీగా చదుగా।
నవ్వురాదు నిరూపము చూడగ బ్రహ్మాదులు గలరా।
పిన్నగుంటపై భాగరథి పాదలా భ్యావిధంబు ననూ।
అనేక జన్మములార్జిత ఫలమున గనుగొంటిమి మిమ్ము
యుష్మదీచరణంబుల యందరకా వ్యగింతు పాత్రగాల.
నీలోకము దండు సేయుము శ్రీహరి బాలకృష్ణ యనుచూ।
1274 నిన్నిట బ్రమా యన్న వద్దించగ తన్నుల జూచెదవరా।
మన్ని [illegible] ము ప్పుంపవే త్ర్యస్మో తన్న చంద్రికౌరి.
జన్మమెత్తినందులకు మిక్కిలిగ మిమ్ముల జూచితిమా।
మమ్ము వేగ వైకుంఠము తంపుము నమ్మిక వీరగనూ।
యింతకన్న పదవుల్లము తంత్రు తాంత జనతం యునగా।
అనగా శ్రీహరి తనతలిదండ్రుల అనుమానమెరింగి,
ముందర బాలాకృతులు జరుగ గావిందురు చూచెదరా।

తగువా తను శిరులను క్షమించేదగు మురంయుకొన్నిళ్లు,
సుబువియులు గుడిచిన పిచ్చుటు విరారలున ఖులన వెంతవుగా।
వేకుంత్ర ముంతే తెంతా మిష్టు డుసు బమున సుంథు మునా।
నే చెప్పిన చందాన నడుప్పు శనిచుల వగ్గనే తూ।
నందుని వీటిం యుశాదపత్త్ప్రె నందుసాంబిన న్యా
ఆత్రడి బాలను తెచ్చినెప్పుని పత్రము నంయుకొనా।
అప్పుడు చూతువృతంసుని తిప్పులు తప్పతు తల్లిం యునా।
తంపుడు చేసిన టువంటి కట్టడులు పిరంసలెట్టదాటూ।
యిటుట్లా బాపుటి యిటుట్లా వచ్చుటు రాళ్లుదాంటు టెట్లా।
నీ కొళ్లను గల సంశి యవలరా దినకాల మునుచూచివా।
యిన్ని యిరాం పదలనన్నచూపనవి యిన్నిదాలగు నను చూ।
చిన్నిబాలవతెకన్నలు మూసుకొ ప్పన్నస విం యిను మునననా
వసుదేవుడు తనసుతునెత్తుకొనా వసుమతి మూగక వునా।
పెద్దవానగు రింయుటకు శేషుడు నువద్దికె ఫణి యెత్తి।
తనపై శిశుపై కప్పిన [illegible] కులు తడ్డముఘునముగ బట్టెను గా।
128 a ఫణి మణి జొప్పిన ఘనవతా చేత టి వనరుతెరవు చూపా।
యితేండు ద్వారములు పన్నరాక్షసుల పాడిమిచూచుచునూ।
మృగపన్నగముల కెని వసుదేవుడు తన మతిపాంగుచునా।
కాటక వాటములన్ని బారుగానే టుగ విడి యిరుంద।
చెట్లా ప్రట్లులు ను ఘుట్లు దాటి తన పట్టినె మూఫునమా।

రా ష్మ్యనసేత్రుత నే ష్మదిసెగెను నర్మద తీరమునకూ।
గంగా యమునా తుంగభద్రా ఛిందమునగలనూ।
జాంబవదస్త్రము ను దాటి వచ్చెనయు పూనికె ప్రేపర్ణా.
నందుని గృహంబున సుందరులందరు మందగిద్ద్బ రలనూ।
తెలియు కుందపారుందగాను దావారి జాత్రమునంచే.
సారసాక్షి తానె చిత్రవచ్చెను ధ్రువమునం ... నూ।
దేవకి పత్రను నుంచి మెల్లగా వసుదేవుడు నప్పరూ।
యమున్నతి వతెనం తె ళ్ళొ పెను తు నివప్పు కా పంథ గనూ।
తలుపులన్ని బందాయి ... దను జులు తెలివి నిమేల్లనిరి।
బరవుతి స్వర మున నరచెను విను దే దురి తులు లేచిరిగా।
పిల్లు మురలి దేవకి పడియుండిన వల్లి జూచి వె లుబూ।
మెల్లగాను కంసుని కెరిగించిన వళ్లు రజ్జల్లరను మూ।
గడగడ వణకుచు కుతిముడ ములు గల పదములదడపుము నూ।
కలకింటిని విస్త్రార మార్గలని అతివే గులకప్పుడూ।
యెమి వింతంటివనిభ్రాంతులదుగగను భూమివపగగంతే.
శిరమునవ ్రెలమును బారగంటినా ఖరమె క్రగ గంతే.
రక్తము ద్రావగ కలకంటినే విపత్తు మెత్రాయము గంతే
తాస్త్రము మహింషయు బరము తత్రముము చేష్టలు మానినవి.
తాల యము ముని దూంటాబు రమ్మ నుబును నాతితో కమే దకూ।
128 ల- బొట్టి గు బ్బగా జిష్టు తలలు సాబుట్టునే వ్వగంటే.

ఆతెం వింతే యు ననితొ మన మొందగ ఖూరా వినబడి పొరలన్.
తలలూగ నూడని వల్లు శుఖం బులు రెండు ఖప్రె వినుము నినా।
మొంచి వల్ల తలలూపల నూడవు తెంచతే దు వినుము వూ।
ఆనిమ గురులు తగు వారలు చెప్పగ బుగులు తీరి యుంతా।
కత్తి బట్టు కొ వృత్తి తొళ్ళ తొ తత్తు ఉన నూ।
బరి మెనుసు తొం శిరముల్లో జగ తురులు జారి యూరా।
తంసు డు బాలను హింసన్నె యుగను వసు మతి నిలు వతెనూ।
మళ్ళీ బాలనం తెంచిలా గగా ముచటి విను ము నుబూ।
అన్న వృన వృను ము న్నించి యేలు బహు మూ న్యులసె యుపతేన్.
ఆరణం బులు గుర్ంబు లయ్యెవతే అగవించి క్షులతూ।
ఆన్న మిన్న మనియు న్నదా గాని నన్నజూడవల యుగా।
వేలుగ బాతె తాతెగ జూచు నా యూమ గువనే మిసే యయూ।
పుట్టిన బిడ్డల పట్టిన ధిస్తివి కట్టిన వీ వృగ దా।
తల్లి కడుపు నిద్దర ము ను బుడి తిమి ముళ్ళ పుట్టె మూ।
నా మీద నుద లుడు యేలుం చు మేలు యెం న్నాభా ముయెమ్ మిసె యూ।
పుత్రుల తెను నా చంగతె దుగా పుత్రి దొన మిము న్ను।
పుణ్యము గ్రైతాను వునన్నాయిం ను బును చిన్నల నా గనూ।
రోషంబున దిగనే త్రిశి శువు నాత పొం షా రంబున నూ।
వి సరి కొట్టగ ము కించగ నా శి శువెగశి తంసు దనా
ముందరి దంత ముతెగర గాను దొ మందిర ముల నబిరగా।

నష్టవి గాంచితనెగరవైచితవి భగవంతానిసాంక్షి।
నాతోబుట్టినవాండు యెప్పుడొ ఝాంతిగేయెయు నని।
ప్రాంత కుంటిని నాగరు పగులగాం తె రి బూతతువూం.
129a తెశితాహింసింపజా... దుసునాకెశవా జ్ఞాతెదే।
అనిగనవంబునకెగరగాను బ్రహ్మదుతెగుదెంచి
పేత్మ మిబ్బ్యవూర్భ్యాంఱువుఉం... వాటమైనపూజల।
గావించితిగాం కలయుగవందునయులవూనవ్వుల తునూం।
అష్టభాజవైతుష్టిసెయుబూనిష్ఠనుండువునుబూ।
గౌరీశాంకరి గంగాధ్రెష్టవి నారాయణిదుగాంగ।
అంభాకాంశ్రవి కంబుకంఠి తూత్రాంబరి మానా సాక్షి
భ్రమరాంబా శార్వాణి శ్రీరత్నకరగు కరగు దుర్గా।
అని పూజించగ ఘన భాగంబుల గగనబారి యెతుగుబారు।
చిత్తుల గాం బా... శక్తి జగములు మెత్తులాసంగుబునూం।
వృంత గానుశ్రీపత్లినందుని సుందరి... డె.
ననిగాపికతెత్తెంచి బూబి రయఘనమోదంబులనూం।
మత్రసానులేని శుచెక్కదిదా తంత్రమును... బలు తా।
ఆధబాల యెని బూచితిమిప్పుడు యెరా దదెవెంగ బాలా।
ఆమాటె భూవంతనిజంబుగ బ్రాములు పలుకుదురూ।
మొగవాండ్రైతె వంగు వందురు గామగువను వెంగని చుపూం।
అనవతెననుచును యిని మతమును చుమ తను మద్యములు మనులా।

[illegible]

[illegible] విన్యాసుగవొక్కలు కన్నె [illegible]

[illegible] వయా।

వసపుతంబు వెలుకువ వజ్రతలను విరిబిగ విరాగడలూ।

తెల్ల లకుతాదసు బూబూలుని కి పట్టినసుప్రసూ [illegible]।

[illegible] తల [illegible] డబు నుంబిగసూ।

౧౨౯౬ వృలిగ [illegible]

[illegible] నిడుకొనిసారసనంబును తుతి రిబి కసుబూవులూ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] వెలుకువువెలుకవలూ।

[illegible]

తుష్టిగానుశ్రీదావురత్నుల విశ్వేష్టుని వెూ వయినసూ।

వనిపలకున్నతి తెలంది నుంబిగు [illegible]।

[illegible]

బూలుని వును శ్వాపులు పాత్తులవిూదవ హంశింపజేసిబాలల్.

ఆ వయదపలులంగు డిపించిరి బూవలు తావల వనూర్తితినీ।

బూ అంత కుతి లిమిత్తు [illegible] తలగ ష్టిరి వరు లుల్.

వృష్టింబునుగు వలు పల్లవపాగోలు [illegible] త్రితిగా।

ముత్తైల మణి దీపంబులుం బరగారు ముత్తైదువలు ప్రీతిగా.
కావు దీపములు ప్రాపుగనుంచి శ్రీపాపని సన్నిధినే,
పురుడు వేసి భూతాలకులు బెట్టిరి ఆరగించినారా,
ఆవ్వలంత మువ్వాంబులు గుడిచిరి అవ్వారి తేవ నంబూరం,
బంగారు ఊయల తొట్ల గట్టిరి అలు వలుంగల వెండి గనా,
పరవు విరాద సూనంబులకు ఉయ్యాల పరచి జాక్షిని నిచే,
లాలి జోలల పాటలు బహువిధంబులు విధములారా,
లాలి లాలి అని నందన అనుచును బాలలు లాల నము మురా,
జో జో జో జో అని తాధసుత అరవి జో జో జో అనుచును మురా,
జో జో జో జో పద్మనాభ కమలా త్మ బ్రాంతను మురా,
జోలలు బాడ త గ బాలు తలందరు వారాతి మి జై శిరిగా,
130 సుబాశం అన్నా జగదంబుం చందున విడు దింప్రు చేయ వలందా రం.
మధురా ప్రతి లోకేంసుడు వేలుల తాప్యదుసంభ్రాంతురా,
దేవకి దేవతి సుతు అరుదంబున తోచే ప్రగదనుంధా,
తాను అతే గి నాబాలను ప్రిప్పుట పూనిక వెకసుట అవురా,
ఆ హృదయ జంబులవి బ్బ్వలాను అని నిష్టలుబలుకు చెలురా,
క త్రప్రహింపయు తన హాబ్బ్యటలని నిష్టురాత్ముల న్ని
తు ష్టిచేత తన భాగ్యలక్ష్మి త ష్టచిశలు చెప్పు.
ముందిర మునసగల సుందరులాత్రందన మొనలరింబా
పూతన విని బహు ప్రతిగతంసుతు బె వస్తి తిరు మురగ.

ఇందుకారణంబునం ద్రుంచనమె అతి సుందరులందరికా
తలవృన్నను కుళ్లాయిబెట్టుటలు బలువృగా దుకంసాం ।
చిరా రంగ లంగగా నేర బాత్తులకు సారా సంపదలా ।
కలవృలండి బ్రా తెశ్వర యుల లాని కు బాలుల వద్దకే ।
ననృబంపితే యిరున్నిలోకముల యిరువన్నికులనెల్ల ।
వెంపిత తుసెలవెందలు బాలకుల గుంపుల నందరికి ।
ఆమె దారిదింయు వారాశెంల్ల బాలలను యింటికి రమ్మను విసుదరా ।
బాలమిరాంసగా దింబి వస్త్రదను బాలధన [illegible]
మె [illegible] ము న మందిరముందున బాలకు ఖ్యముగలదూ
ఆ నిఫ్రా చ న పా మనవి శాంతుగను విని తంసుడుప్రిచేక్.
బాలల రాదన లా లం జంపితే మే లుసెము ననగా
తాం యు రసాప యుంన తా మునివేశ్య తా బ్రా మంత యుంబుట్టిన్
బంగరు బాత్యు విధం బున ప్రాంతన దంగు తెంచ తరవా
యింరుల యిరుంద వత్తార తురులం దురుగారతరి యిరాన యున ఉలక్-
130b వెంద్రు వనవమనవచ్చ్య గగనములు కుందువులన వచ్చెన్.
తా మురమొుగ్గలు స్తన యుగళంబులు తె లతె తనగవృల్.
అతి సుందరముగ మతి కుత్సిత యుష్టె తే త్వరిత ముగనరా ।
బత్త్రెన ఘుడమున బాక్కని తత్రము ము త్కువన వల్ల గ[?]క్-
బ్రె తల్లైకుచను దెంబి నత్యుబిను పాంపల బూబు బు నరా ।
చల్ల చల్లనె నెల్ల జనులకును తాల్లిగ ని తున్నాని ।

న డి కేం పుమును చల్ల వ్యదాం గంగేను నుడురాం బాంస్యలకేరాం ।
న బువేంబుల త్ర వ్యంబులు గల వికపదిలంబుగ నిచటం ।
త్ర వ్యంబుకు పదిన బుదుష్టుపుంబులు బెవు వ్వరు గాందురనాం.
దాంవ్రాం న కున నన్నారు ప్రుపుంబులు సాంశ సాం త్రుల పుర్భా
ప దునాలుగు ద్వారాంల వేదలు దురు వు దితలునే ప్రాద్వా ।
పాంబునే బువ్వే స్లలును పేకుసులు వెంలు తత్రువులు నాం ।
పాం రు గూంళ్లకు నమ్మెట ప్రారంబు కుని గురుబాలింగు దాం,
వాం లుబ తక్ష్మ్రన వాంబుగా బుగు నాంబు బువె కగనాం,
చ క్ష్రన క్ష్రులనా వు క్ష్ర గాలు ఫ్రుచు ము క్ష్ర న క్షు బుగాం,
ఫ్రు డుపుల చూలి నహం పీంబు బు తాన రస ముంలా డుగాం,
నం దుంకి టతే తేంచి వుంతుం దుని సుందర వునుగాంచే,
సం దుత్తిరి బహా ఘుటుము దింపుకాని కుంద రదన చనులాం ।
తాం ళ్లు చె తులాం నన వుం గడుగు తాని వె ళ్ల దప్పెన సుచూం ।
వి షవుతు పెంబుల నలదుకాని తాను షవు వహింపగనాం ।
చ క్రని క్రష్ణుని ఆ త్మ్రన భీకుని కచక్రి లనాం త్రబుసుం ।
పాంలు గుడువు మాం బునన్నాం బుని గాంపాంలా న్రాణు మునాం ।
131 ఱ దేవకి గాంపిం గుతె వృతె ఠనుచును దాంప నెట్టుని ప్రాం ।
వచ్చినా ఫ్రుచను బాంల విర్భుటకును. వు మృలు తెల నగాం ।
వరా బాంలు డు నీ పాంలాళ్ల దు వ్రాం బాంలాం తాల గుమునాం,
పాం పాం తమ్మని గాంషింబుచు చెడలు పాం పని బట్టు తానాం ।

అవ్వ్యా వినుగా పెమ్మె ప్పెత్తిదన వ్వ్యుమినా వరా టలే।
గోపన బాలకుని కరాంతర వినవే పావనుగానే నరా।
మల్లన బాలకుని కాలడల చినవే తల్లితోడు వినుమరా।
కరక బాలకుని ల్లాలను నిడెన్నా తరలాత్రుండురుగా।
పెండ్లాడిన మూన్నెలలకు బాలకుడు ఒంట్లజారవల్లె।
అంటుకాని వుందకునె తెంచెను తాంటూతన వ్వ్యునరా।

ఆడు తను షద్యాంతంబా లను పోడిమి యున్నైరుగనిదే।
బిద్ధబుద్ధి బనిపాయను వినవే బాద్ధ భాగ్యశాలి।
తరువాతజు బను లాబ్బెను పాలతా తరి ఒంబనునే నరా।
పావిబ్బెదనే తరువాతను బను మితమెలు ఫలంబులనీ।
అత్రలార వింకాళ్లకు ఒప్పుడుమైత్రి త్రుదునను కానుబూ
బనిగు డురరమాయున్నా వేగమె బనవలె నను తానుబూ।
గరళకుబంబులు అరవిందాక్షుని గురిగా నారునతరా।
నూరరులందు నుంబుకాని బాలుడా నారుదెరవుమనుబూ।
బితతెలు.వ్రెంకుగ అటుని టుబూబుబు పటుకాషంబు ననూ।
నిత్రి వెత్రి ప్రెత్రావు లంబి ఒరా రక్షసి కుబ ఒకు గమరా।
(కు) త్పులట్టె పడించెను కృష్ణుడు అతెం త్పురతపుత మును నా।
విషమంతయు వృత్తిటు గాని పింకు బుంషు లసంస్కృతం పో।
వ్రెతగ్రుత్పున రుద్ధితంబు రాంసమును వ్రెక గ్రుత్రసుగుంజా।
1314 వ్రెడ్డ వ్రెడ్డ వ్రెద్దా విడు మనుబాలునని ముద్దుంకు కువ్వొరగా,

శుక్ర బృహస్పతి గ్రహంబులు సుంజెను ప్రత్యక్షింపగన బలా।
తన ప్రాణంబులు తత్ హరింపని నను మానము లేకా।
గా ఖ్యా నాఖ్యానా సుఖ సుఖా ఖ్యాలు దబ్బనది వినాంబా।
మూర్ఛను గాలి గాపదు చందంబున వానిని పడెనసుర్లై
పెద్ద కాంత తాబాలు శరీరము మోదులు వదెచే తులే।
బలపిగిరుల చందాన స్థానంబులు పలు పులవతె కురులా।
చేతిన సాంతుల వతె నేత్రంబులు బాంతులు దంతములా।
తెగ బాంకె డునాలు కంరు గలదుంరాముగు వనుకనిజనులా
చేతిల్లును వృద్ధులు చనుదెంచి ంను నాతిని పట్టించె।
బలవంతుల రాపించి ంరాంద పులు కులగిరివతె ంరున్నా
ప్రాంతన దేహ ఖ్యాతి మారగాఢంత్రను చేతులు నూ।
తాంతి ప్రెల్లుతెగనరికి ంరాంద పులు కా ప్రాటను గుంజే।
ంసెరాజనము నప్రాంతనను దహించి రాజులు త్రిక్కింరా।
భుగ భుగ ంసెనిపెను పొగలు మంటలును భగభగమండగనూ।
కమ్మని వాసన ఘుటమ్ము నపెచెను కామ్ము శరీరము నూ।
పాపములు హరించెను శాంతి రూపు హరించగనూ।
ంసెగున్నైన భగవంతు లును నగాం ప్రాజ్ఞులు నేడు రుగా।
బాలునికాని గానామాత్ర ప్రతాదుల బాల మంత్రముల నూ।
పంచపల్లవములు లంబత భక్తిని పంచాప్రుతముల నూ।
స్నానము ఛిత్రరాముకత్తుగా వించి వానిను లూ।

132a సూనవర్షములు పూవనితె గురిసెను మానినులందరిగా।
విషమానేర రక్షిశితమాయనునును బనరుహాక్షులనగా,
విషధరశయనుడు విషగళసఖుడును విషరిపుగమనుడుగా,
విషనిధిశయనుడు విషమాయుధునకు ఋషులకు శ్రీహరియును,
విషభవభవజనకునితె కృతిదివిషము విషకుబవిషమునుటం
ఆనిలాలాక్షులు జాలులు బాడుచు నహానిశలు గానా।
వైతాళికులకు స్తుతిగిత్తైనా చక్రని బాలతుడూ।
లేంత నెలపాలగడనెర్వగా బంతితాటంచెను గా।
బంగరు పత్రపు రంగు ప్రవాళము సంగతి నిరుసులునా।
రత్నపుపలుకలు ముత్యపురులు గుత్తపుచనుగాయలూ।
అద్దపుటద్రులు ముద్దులు గుతితె టపద్దవస్తుబంరుముల్,
ద్రాక్షామధుర రుద్రాక్షఫలంబుల పై తె జనములునూ।
మాంత ఫలంబులు శతాఫలములు ప్రతిపనస ఫలములు,
ఆతిరసములు ... సము పూరగాపులతిపగ్యారములులా।
పప్పుశెల్లములు కర్పూరగంధములగరుబెరుకుతానలూ।
బంగరుమాణ్ములు రంగుపావురాల్ శ్యాంగారరంబుగనూ।
బందిబజారునవుండి తానేతానబంధవిభవమునా।
సంగీతంబులు సాహిత్యంబులు మంగళగీతములూ।
132b పాటలు బాడుచు పాటవముగా శతటంసురు రాగానూ।
తల్లితాతలపైయుండి బాలతుడు బల్లిదుబంధమునా।

గిరి బారంబ్రైహాచెను బాలుడు గురు కుచ కును నవ్వు దూ।
త్రైతావతే తథ్యా మందున వడగను భ్రాంతు మూర్ఖుల కును నా।
బంధిత బ్ర[illegible]ంచె నుత్ప్రష్ఠి తంత్రమూల ము బుంధా।
ఆ వృక్షము ల్లనే వుందు చెప్పరాయను వృక్షములార యనుచు।
ఆకృలార కనె నె వినె [illegible] చిత్తై బాలు డను చూ।
తల్లులార కనె నెందు జూతు బ్బద్ధుడు హాన్లె బంధి త్రిందా
ఆ నుచు నె[illegible] దయను తన సుతుబ నుటులు కనిన వారి తోనూ।
చెప్పుతా నుచు శాంతింపు ము బలుచు తప్పు చెస్తిన నుచూ।
హా పుత్రా హర పుత్రా యనుచును హా పుత్రా యనుచూ।
పాపము లరయ్యను చు యశోదల పాపులు జేరు చు నూ।
అందరికి నాత్రుందనంబుగా యతెందు సాత్వము నుచూ।
నారా యణగా విందా యనుచును నారు లు మొరపెట్ట।
శరణాగత వాత్సల్యుడు తన్నెను శకటంసుర తెల్లా।
వాని దహించి కి దానవు ధనుచును మానుగంయూద వృలూ।
తరువాత ను విరులన్ని వరషములు సరవిగ గురిశెను గా।
అంగనలందరు మంగళ గాత్రుని చెంగున మాదవు కాని
సన్నిధ మా క్షిత్రి రానుర క్షతావించి మానిను లూ।
బాల బాడిని దురించగ జెసి కి బాల త్రృష్ణం యను చూ।
133a నందుని ముద్దుల చెల్లు రాధను కుందన ప్రతిమ నగా।
ఘన కాంచంబులు గల భ్రాంతు కు తానను మానవులు నడుమూ।

శిరసు వెండ్రుకలు శ్రీపాదములు లందములు శిరులును గురించునుమా।
కురులు లువెండ్రుకలు తానగారు లువెలువలు వ[illegible]లు వ[illegible]తెన్నా।
ప్రతి వక్షాన వరుసా రురులు లెంతగ దెవరమ[illegible]గా।
వరుసను సాగనులు వరుసన్నలూపు భానునెన్నదగునా।
లెకు తెలుట ధ్రువేరా వలప్రులు వండ్రారు [illegible] తెంపదరమా।
[illegible] దనము వరిగెరు బారు బనను చిత్రివిలు వగలరా।
బిన్ననాడు తానునాను భేదమును రెన్నదాపెంత్రాడే।
వన్నెకాడు గాదను బుబిభుని తాతన్నల బాందదు గా।
రెన్నద్దైన వరాటాదదు విభుందను కున్నదితే దుగవా।
లెనసాగనులు వరుర్యోరములు బూరుమకారురు గరత్నలు లాడున్।
తలిమిబలిమిచె రాధామణి గనికుల వృద్ధులు నగుబూ।
రెవెమా రెమెమాఖ్యా మారురుందురు కామినిమునసను బూ।
బూరుబుందగా మెచుకగాత్రునిలోన బనాత్నవము గా।
నందసూనుగని మందహాసమున వము కుందునెప్పుడునా।
రెవత్తు తెనును బును వద్దాడు బున వ్వుబు వృత్తమాంగు దే।
తలరురుంటుబు జలకెంబు లా ర్బుబును తలికిమము దంబు ననా।
శికు పాలు డు గాపాలు దటంబును కుసుమ గంధి రుసు ప్రడూ।
133 అల్లుదరమ్ముని అల్లిబిల్లిగా పల్లవపాణి రుసుప్రదూ।
పాలు దప్పవనులన్నిసె [illegible] జాలబాడు బుందూ।
నాతాలి నోములు మెట ఫలంబా బూతురనిన్నసు[illegible]।

నాజీవనము మారాజానుతా నారాజాయనను...
నావెలతెన చుకంట మానితే మునా భావజ గురుడా।
తా రితే తిరజనంబితి వయార్యతమా రిమద యసె యమా।
నాదెహం ధారతవేవనుబును నాదరింబు మనుబూ।
భావజ తంత్రజ్ఞత వవనుబును బాంవజ్ఞత వనుబూ।
బి త్యాత వనా యను త్యాధి వవేన త్వ నను బు ఖహలు గా।
సతే గురుడవునెవె దివురుడవునెవె దాంతవన।
అనిమహంబు భృంగులకను లల్లాదిల్లుబుబను వునరాధితగా।
యెటు వ్వుడువెరుగుడు వప్పులను నుబును మయప్రితిమోం...
నాపూర్వమువవళ్లముయనజపింబన రూపవం శుభగుబూ।
తారితె దివగవె శ్రీహరి యను నుబును మయా ర్వా నుయెవ్వుడుమూ।
బాంతి కర్మములు గలిగె బాలకుడు వె తామయార్తి విగా।
వల్లిద... లాంతారులు తంత్రితి మల్లి గలిగి రనుబూ।
ముష్టింబు వునవె జగములు కునువులెల్లొ లం... రుగా।
బంధవెరాంజ్ఞ్వానాశ్వగాంగి ధివ బంధూ మైరి గదా।
దీ తప్పులత యమధి... తితే శ్రీ ధరతాం త్వతి గాలు వగనా।
దితృ గలిసెగా చక్ర శ్రీహరి యెటు వృత్రాజులు గా।
ఆ ఋబాలకుడ్డగు ని యెర్లగాం తన మత్య్సగల మగి యబలనా।
యెటు త్రిపెంచగా యెటువిచెసె యూనంధు ధుత్తమంబగా।
ఘనుడు విష్ణుతనకా ఉత్తని పెంచగవని తయుశ్రీగాధవరా।

వారి ద్దరుబపాంతపముబసెంగుదురె వోరాదాబసుగా।
రాధ్రాముగిరానెమిచెసెతా తరా ధవునక్షింబా।
ప నాతరాశమ పరమహాంస త్రపరమమునెంద్రులుగా।
హరి గూర్జీతప పూచరింబిబహుదురితనాశుధగుచూ।
వర్ధగా వృతవెూగాగమనంబునపరసవేదత్వరగా।
తెప్పిగిరొప్పెరెుప్పినసుంబినపప్పిని భ్రాంరులతో
...రాళ్లవెతమిరుగురితిరులప్రెమానవులూ।
దురితములంత తరింపుటరుదె హరిప్రాపులుసెరూ।
తరింతురు హరికథవిను వారికి దురితములంటవా
...రొతినక్రి హరికథవినగా ...రికెలకునరుదా।
రాధ్రా మాధవుపెంబగానురింత బాధలు తొలగునమీ।
రాధ్రా రుదివిన్నావాహరిమదివిరాధరున బాలూ।
రాధ్రా రునగాబాధపెసుహరిగాధలువూనుసుమీ।
శ్రీరాధికత అరాధనసెరులుబు విరాధవుముబంగదా
వరాధవృతెప్పుడుబాధలుసెరునురాధ్రాత్మృత వునసూ।
కూంధనెక్ష్యతలరెుత్తనెక్ష్యహరి జూడుగంరూ దునసూ।
బాలసగిత్లెపాలాసడెబాలుత్లైసాలాసగా హరిరుసూ।
1846 ...డలునితిపితూర్ప్రంతెనునక్వైను జాడులుజూథగనూ।
శ్రీ గిరివెన్నుతురంబునింబెనుపొత్తులగునిధిరుంతరనూ।
బాపవతెనుపల్లూతెనుపెంత ... పొపవినాశమునగా।

వృత్తిగితెను తుదియంఘ్రిములు విరిగెను వృత్త్యనుంగు దప్రథమా।
పరిబంధంబున పడిగెంపిత్తుగా ప్రాశయమును దుత్ప్రతిగ్ర।
జనములయాపదలకు నెత్తెసుగా ఘనులై [illegible] నవ్వైగ్ర।
తూర్య్యము వతెతూర్యంబె నుశృతం రితా ర్యుక్తమౌయునగా।
వంగాదెను హారి రిటంయు నగా [illegible] ముం [illegible] గు [illegible] త్యా।
నరమూర్తునివలె నిలచెమ్మగంబన నారు [illegible] దైవిను తే।
పావునుంథుగా బ్రాముల లాదలు ప్రేములు ఘా [illegible] బునమా।
మాటలాడు నత్తాయును [illegible] త్యు నత్యా।
తప్పుటడుగులును మూపాపి కలగతి బెల్లి [illegible] బగనా।
అరణెలకును అన్నప్రాశనమా [illegible] యం [illegible] తి [illegible]
తడివాందడులుగా తుడువ చెట్టుబూబుడు తని కెప్పుడునూ।
పిడికిటికి మిఘ్డాకటపయువలాసంగును వారద [illegible] తడుగునా।
రావిరెకు రత్నాలదిగట్టిను దెవర [illegible] నమా।
ప్రతిగారును నంబ [illegible] గాలున [illegible] తా.కు కు శ్రీవారి తి
నే లిబిన్నిదమునం [illegible] బాల కృష్ణునతునమా।
అనంత బిళ్లులనంతపానె ననంత మూర్తి [illegible]
బుట్టల ముదుగులు పట్టెన [illegible]
135a సందిలిదండ [illegible] దను పుర [illegible]
పెలుకతియము [illegible] గెజ్జెలును మాలుగ వైప్రాలు గజ్జెల్।
హేమయలుగాను శృంగారము జెయును హరియు దపను మునుమా।

మాంటి శ్రీంగానసా మంటి విఘూరా నాటి చెంబు నను బూం।
ంతెం స్మితే గాం గాూపాంలు నుమెంబుబు వృష్ణి సముటుపాంనరాం।
శ్రీకలి గాంగుఖంబాం నబాంలకుడు తోశాంకు వ ఓ ంతెం డాూవ.
నాంతాండుకాంబాం ంబుత్తుర వృష్ణినిం ంతాం తాంను లగాం కుబ్రాూ
తుడు వృషు నుబు మన్ని వ్యానే శాంద కుషుడు తుననాంతాం డుతూం।
వెందన వరింబు బుతదవృబుబాంలుషుతు డిచే తను పట్టి।
బన్ను సర తుంతా వన్నెలు జుాం బుబు తిన్నగ క్రుంచేను గాం।
హరి శ్రీ కృష్ణ హరి రవుంవదతెను హరి హరి విడు వృవునే।
శ్రీపంబున దిగవి డువిగపాం లుగబు పాం వడు నుంద గనుం।
గదగదవ ఉనుబుతాండుతాం ంతున గాం సు ఉ గాంత్రె వచ్చి।
తనుల గాం న తుం డం గ ద్రాల్లు బునను తృగం వుంను పాం లికెనుం।
షై గిశ ంతాంనుడగు హంరిని తృగం బనను షుసుదగుడాం వృదుం।
తృగాం వర్తు డే గనె తుత్తర నె గెను గు ఉనిధి నం తటుసుం।
ంను శాంద రాంపింగివెలు దలుగాంగ తును మాంగులువిను తుబుమాం,
హరి బాలక హరి బాలక ంటు నును హరి హరి ంటు ను తాం సుబుం।
గాం లిలాను బాంలుంటెనె గెనని బాం లుని శ్రీ లబుబునుం।
135న శ్రీ న్నా ర వృష్ణ ని బి ర బు కృష్ణ ని స్నె వుం టి నన.
వెన్నచెట్టె దను డి గి ర వృష్ణుం బునను తె స్సుల బుాం బు బు నుం।
ప్రై డి గి న్ని ంతుల పాం లి ది ంటు ను బు ను లు తు జ్హాం వృబుసుం.
త జ్ఞం చి ది శ్రీ కృష్ణ ంటు ను బు ను బాూ జ్ఞు టె చిమ రంరాం॥

గా ష్పరి యుడు గా వరం యశ బ్యాంతు నలుం నం ద బ్బున రవ్మ్యను బూం।
రె ప్పవెం రప్యత సు బుం బు బు తంత్రి వప్పు లుచె తుదను బూం।
త్రే పత్లైనుగల పాం పలం దరను బూం ప్రభు బిలువగనం।
గాంతి ప ఓగె బంతాం వతి రుగగ సు బాంలలు బిలువగనం।
బాంలు బాంలు యుషు రవ్ముని పిలువగ బాంల త్రృష్ణ నం ఆం
బాంలాం బూంరవుని గరగాంట్ల్యగ సు షుం దాన వృత్తి -
తం త్లుం త.న వుబె స నుదైత్స్వని తం తి రవ మెుత తె।
వు ద గ బ వుతు వ ద్ధి యుంయువిఢ్రం బు న వృ్యదుము వుసూందనుడూం।
తేం యుగా నుబ తల్లు గ్మ్ము గాం నాం యు త బి నుల తనూం।
త న్నుల నిం తాం ము న్నులాం ర గ సు త స్నెలు ఖ తిల్లి।
గంలతింబతి వి నాం బాంలునిం యు సు బు సు బాం లు బాంలు న సుబూం
ము సు పృక్తి షు న బాంధ లు బె ప్లు ట తన తె వాం యు సు బూం।
తం త్లి గాం న వాం బంతి త్రిం దు గాం అంత జనై త్రి యు నే।
నె నై నాం దిగ విఖుతు న బాం లు ని నై తె విను వుం।
త్రే గతై్ల న బూం ని త్తు సు వి న వె నాం సె వు గాం హం రి నే।
836అ పాంని త్తున గాం పె వ్యూంయ సు యు సు నాం సె మె రు గ వ సు బూం।
గాం వృతాం రు గాం తి ప్పలు యు స్నైత వ్పు లు గాం వృగ దాం।
తె త తెత వాం తలాం త నాం ఖుజి వ తి తాం ల వు తూం।
వాంతి లంత గాం వాం ష్ట్రతి బాం లుని నాం రి ష్టతి మై నాం।
పె సు బుం తిసు దు గాం వ న బూంత్రంయు న త న్నుతె రు ద్రిప్పి।

మీరాం శిందకునేలాం గునఖలుకుదురు మారలు రాగాంధరం,
భారము దాచియును దిగవిడిచితినా సారసాక్షులారా।
నిందనేయుగా తలపోసితిరా ఇందువదనలారా,
మాయయు వచ్చుటెనె నెరుగుదునా ఇతనన్యాయము మునన్నాతర.
ఇటు క్రతమై చునా దానవుంతునా చక్రనిబాలు స్రో,
మొ్రదుల పైనను విడుము నాద్వైతన్యధుగ్రుద్ధులలోనే మా।
లోతు నూతిలో విడుచు నా రక్రసు భూంతజాలయులనా,
ఇతో మిసే తురా ద్వైవ తుటంయును భూంమూరాదసె యూ।
ఖగముసు పన్నగముసు వధియుంచు యును యుగసిదిగువహాట్ల
విధమువద్వైత్యుని మదియుంచు బట్టుతాని యుదుగాయిసుచుంతా,
దిరివట్టున భగరంతుని యూంచు యును నిగమాంతములన్ని
1364 న్నతిశాంయుగనా బుగులుతిగెను జగత్తృస్థితిగను పింవగనూ।
ప్రాలవాన మిత్రితగాగుకిసెను బాలాంతుగులాంధా
తృగావట్టువధి యుంతెనటుంచును ఘనులును తింపిరిగా।
అంతట తృష్ణనితాంతతె త్తృతాని సంతోషంబునను।
పంచగవ్యాముము షేచన తేసిరి నంబయురా నలంతా।
రాధా ముులు తూం ధవ్రను యార్వ్యలను బూ ధదెనను చూ।
బాధ నె సిను యర్వాలలు భూరిరి మూ ధ్రుర వా గులుగా।
జంపరలు లుయును నిపాటలు నూదిరి చంపత గంధులుగా।
వచ్చారాన టు వంట మూటల తి ముచ్చటగా వినుచూ।

వల్లవపంక్తుల వారు కుమారుల నుకానమును ఎవ్వరుగాదనుచుం
బాలకృష్ణారవిన్దనిభలోచను తాలు తాలు వెనువెంటం
ను ఇచ్ఛిత్తంబుల పొంగుచు నందిరి భగవంతుని శౌరిం।
దినమొక బాలుని పేరుగుచు మురభంజను దూరంకరి శ్రీహరిం।
ఈతు బాలకుల గూడుకా కృష్ణుడు ఆ దినానె వినుడీ।
బాలుల తో కుతదాగిరి వంతులు మేలుగ నాడుగదా।
చెంగన గంతుల గెన్నడు గా ముంగల కానాడున్।
ఎట్ల వంతులు తానాడుచును వైష్ణవోత్తముడుగా।
అరి చేతుల నప్పుల్లు చెల్లుడు గురి గా చెట్టుమును।
గుడు గుంచు ముల నాడు బాలకుడును దురాజాన్ల
వుప్పు వుప్పు తాకులు పిట్టలుగా తప్పులు పలుకుమును।
వాతరింతు వాలారగా మంతం నాతమానె నదినున్।
1370 పెరుగు ద్రావు నాతరింటు బాలకుడు ... గుసు నాతరింటం
మాంగద దిను నాతరింటను కృష్ణుడు నాగి రంబు వెండలుం।
నల్లను తెర్పు తీవ్రల్లాండుగా బల్లడు నెత్రు బల్।
ఆ చూకా దినును గాంచుండార భావరాతలు గాంచున్।
లతెన్నైన ను పాలుంరగించున ఏంవన్నెలు మారగనూ।
ఏకు కృష్ణ జాంబనవాస్త్రం తుంచును వెత్తిరించు నాతమా।
పిల్లల జుట్లును మల్ల గాల్లుమును అత్తల్లెంలును మరా
దూడల తోకలు మల్లు చెట్టును కాచనవాందగనూ।

వారివారి జగములు దెల్పగా కాండంబు త్రిలకము.
నాలుగు స్తంభాలాడి లాండుబును బాంలల గూరుబును।
శ్రీ స్నస వులయు మునగావి తలంపరు తన్నతల్లి జెరి,
గువిన్న గూండి చెనుదెంచి చెప్పిరిత డాన్ముజేసె ననుచుం।
పాలత దువపాన దపెన టుంయును బాలా కృత్తి చెప్పెన్.
పెరుగుద్రా వినన్నగ దుజేసెనని సరాజాంక్షి చెప్పెన్.
మింగ రదిని వొంగపాడిమి చూపెను బాగాంయు నినాతతె,
నెయ్యివ్ర కాల్వగా చయ్యగ త గువాప యర్యాద్రి వటుంబుం।
గా యతు వినినా వద్దపండినను గ్రాకెను వినువునుచుం।
చల్లిబా నమాగాత్తైను నేను దు గిత్తైను తాాద అనే,
తాదు తుతాదలాతర యర్వ్యనందగను దుదుకుజెసె ననుచుం,
తరాతురల్లు దును గృహం వులనుందగ బూాతు జెసె వినుతుం
సందున నల్లంబాం దుచుంతగా యిందులు ప్రాత్కృపు నుం,
చరలాాన నాాకతెలు నుంచెనే నాారసాంక్షి వినుతుం।
తాాదలు జలకం బాంద గవత్తైనైయుంగా డాంవల వైచెన్.
137 మొగ దాలును నిద్రించుసందున నను మొగపాతును వి దు...
బ ద్దప్రత్తైప వ్వాళించు తాం డాాద్ద వనులు చెసెన్.
మొగ దాాత్తైను యుగతె మ్మునగాం యుగ తెంగ తెందు తటుంచుం।
దెవరతంచులు మాాదనునే దులు దెర నని త్రావున్,
గాబ్బరి చెట్టు వటుంచు నుబాాలు దుగు బ్బలు బట్టు నువిరా।

గా ప్పరి బాం పి న చెల్లం బ దింపని అల్లది బాం ప్రసవిం।
తి ధనుం టని రా జ వ దన గా నా క ధ నే కృ ధ న సు బాం।
వి లా డి త రా వ ద్వ తూం ధ ద న తో ల లు బాం ప్రసు విం।
ంంాడె రి న బె ఠ తత్తె ల ప్రకృ న బూ ఘు గ త్రా ఘు గ నాం।
మహా త్తం బు లు త ల పె ట్టు గ నా తె మ హా క్రు వు సెంయు మ నాం।
నా రి క్ష రి సం దు న శంతు నిం ము ను వె ర ని వా ని వ తెన।
వ ల్లల వ్వు వా వె ర తు ము ంప్పుతె వ ల్ల ను వాం ంయు ను మాం।
వ ల్లం బు న తా నుం డి బా ఢు ల కు చెల్లం చె ఘు దు న వి,
వ ల్ల తుం ధ వెం ల్లం గ ఢిం బు తా ని తా ల్ల లాం ఘు శ గ్గ వి।
పె రు గ వ్వు గ బా వె ర తు ము వి న గ డె న ర సి జా త్రి వె ను వన।
వు రు గు న బట్టు తా వు రు ని తెళి వలు గు రు తు లు బాం ప్రసు మాం।
నె ంవ్వు వ్వు గ బా వె ర తు రు వి ను వాం సం వ్వా ర ని బా చే।
నెు ంవ్వ న గ రి తాం తి ంవ్వ వ ల వం ంవ ని సం వ్వ న వె సు ఘు ఘాం।
ఆ ంవ్వ వె ర్వ యిం ది ఠమొ మి రయు న గా వె ంవ్వా వె న ఊ క వ
తు ంయ్య ధ తు వు లు క ంవ్వాం బ దిం ని వు ంవ్వ వు నా గ్గ ను మాం।
వ ంవ్వా రు లు నె స్నె స్నా చె సు ను తి ంవ్వ ని వాం టు ల నాం।
వె స్నం వు వ్వు బా వె ర తు వు క స్నం యు వె స్ను మ ర బ ని ల పె।
వ స్నవ స్న డి టి తె వ్వు ని త్రస్త్ర ఘు తె న ప్లు లు ద్రి ప్పుం బు నాం।
138 a తె స్ను మాం ర ఆ రెం ఘు బ ట్టు తా ని వ స్న వ సు లు దె మున।
తాం ల వ్వు గ మా గాం ఘు న కృ ష్ణు డు బాం లు ల తానె ప్రవాం।

వెలు వెలు లుంకబాలుర వల్లు ంరాని బాంలు తురాం దిగిబి।
వురాం లవెలువెలు శాశిర్ల్యను వినుమాం బాంలు నిగురాం వులు లునూం।
గాం తవన్న గతాం నాకెం రాను నునునువాం తి అ త త్మ వులు గాం।
శబ్ల్యశ్రు లనటు గ్రుబ్ల్యతాం గిటను వుబ్ల్యశ గాం బళ్ల్రీ।
వుబ్ల్యట దిర్ల్యను విబ్ల్యు విడిగాం లతెం బ్ల్యతె లనను బూం।
లుక్కశనుండాం నాం లుక్కడితెగును బిక్కడు లుపరితినే।
వంగిపనులు నాం లరుంగ మూం తు బహుంలు దాంగ తనవులు వినుమూం,
వం .. బాం టునే రంగుల బారెల బింగులు నిలువవ్రు గాం,
తూం ర్ల్యం దగచ్చ లుతెవ్లు .. వులుంద రనుతూం ర్ల్యం దాపనులూం।
నిలు బుంధ గతాం త్మలుపదువిను జనిలు పునపనిసె లరూం
తథు తుంథ గవిూం రె గుడటుం బునుపథతలు షూం వ్రు ను వూం।
నిడుర బూంవ గను నిదుర తులక్షైలు పదవ్రులు గలవను బూం।
తిలలాపల విూం బాం లుడు ము వుల్లుల తలి లతుక విడువడు గాం।
వెలే ల్యాన గాంనె వెలు అవిు సాం వుల్లులు నెలు దువిం తుల్లుల నూం।
బిలకవూం దగాం తాంనె వెనులు బిలతరింప సె లరూం।
తుథువగాం ను దాం గూం డినవివుల్లుటతు థువవుల్ల్యనును బూం।
త త్థు గాం ను తరువాం త తత్థు దురు దిత్థు వులు గాం ననూం
తాం థు . గాం ను లుం ది తాం ద . ని వుల్లు ముని లుశబాం లరు తుము మూం
పెత్థు గాం ను నె పె త్తై దస్తై సువులు గు త్థు గనుం తు తు నూం।
అక్షి బిక్షి వాం టుల తాం పెల్ల దు నల్లు వాం ని వుహాం వుర్

అచ్చన వుచ్చితమాటల తీరదు యెవ్వరు మన్నించ నేనే,
1384 పొరని వృత్తిలాతవు తెగిన దెరదు దు తవమును,
వృష్ణి మీది వెన్నయు గల బట్టుప యిట్లా పగల గాట్టునే!
మాట్లాడగని భాగ్యంబిత మరితాటుట్లెగు మనము,
దారతావురు డు యొంధరలోపల మాదారిత మాలంబున టం,
వృష్టిగతులు తేతుంద సెంయనట యిట్లా గ్రైనానము,
యెపు మం మన్నా శ యెశాద వర్మా యున భూంమల నందరినే,
గారవింపి తాందరిని వుంమగా కూంరిమి సెంయబునము,
ఆదరింబుబం తాందరిని యెకాదాం చెదరింబుబునంతం,
ఆదరింపుబును వాదులాడుబును రాఖాన హింతమగా
ప్రతిమ పుష్పబును తలతలన వృషాబు అతివేగుల తానా,
మాంబాయుం జలాగునచేసిన మూంబాంగాం యెవునని,
సాంవదానభేదంబులు దంతనతాం వున వాక్యలనూ,
పాయపెరుగు తరువున వచ్చెను గా బాయదు వీం పొందాం,
లు వృడింబగా నెత్తురుగా మరి వృప్పురాం యుచితేనా
వృపాప్రాందర యెవను బూంనెను గాంవు దుతాద్వా వగను,
యు ష్పు తాన్నపాల్ త్రావెనిచె తెయెరాం మెుప్పెలు గా మాంరల్,
వెన్నమింగతలుతతు యొ ష్టున తన్నతా మారున తం,
చల్లితతవల్లట్లెతాల్లగవలచె చల్లచల్ల యెనగాం,
చెల్లదిచె సుత నన్నట్లగ నాప ల్లవ పాంయుల గాం,

నూరు వృక్ష్లపా లుందగా నుశ్ర్యా సౌరసాంక్షివినపె
పాంలుతెతగాపాలు ఖాశ్వనా ఖాం వూంవు౧౦౦ లూరారా।
పె రు. . జూంఢు ౦తెనూరు కథవలును చి౮గి బూంఢు చిట్లా।
కేశుశ్రై త్రావెనసరపిజాం ష్టిరా ర్వరగాం బలుఖుదురూ
మాంగధ ౦౩౩ంటనె దె శ్చైవృక్షులను పూంగధగాం నుంతాం।
విలాం విూగధ తిన్నాదం టిరిగాం బూంగు బూంగు సుండి.

౦వుంచవెన్న భూంపింతుగృహంబున ౦౩౩ంతూగంవూంకూం।
నె ౦ఖ్య జూంథురు రంథు అను౦వుశాంద శాంక౦వుల్యాలుబాండెదయూం।
గాంకుబుదినగగాం తత్కృత్రాం ౦యునాం వూంకుబూంలగలదూం।
ఆ ధవృక్షుతఖ వృక్షుతెదర్వాం తె డె లూంరమూంరూం
వృ వ్పు ౦యువ్వాతివనె రని బూంలుని వృప్పథింథురెట్లా।
వయూంఢు ౦తెంక్షురానష్టిబూంలుడె తూంథితె కాంరినాం।
వూంటులుతిన్నగ రాని బాంలతుఢు తూంటమి తేసినాం।
న థువనెర నటు వంటి బాంలతుఢు తుథువయుగధవినాం।
శి గ్గుతెత ౦యుట్లాడగతగునాం బూంగ్యవుంబూంబతిరాం।
ఆ థితెఖను తలపెథితిరివినరె ఆఢుపూంరుగాంరాం
౦యున్నథువశ్చెనాం విూంగృహంబులతువెన్నలు దాంగిలగాం।
బూంఖుఢుడ్రాబి మాంవూంథలలూపలపాంలుడ్రావినాంథాం।
బుథుత తాంభ్యవూం౦౩౩రువుల నుంతెటపెరుగుడ్రావినాంథాం।
వూం అ ౦వు్వవఛ్య వూంరె ౦తెవ్వడ డ్రాబనె ౦ఖ్యడ్రా వినాంథాం।

క డు పా చె రు పా బు డు త న యిట్లో వ ది గా వ లు కె గ నూ।
139 b గం గా న వ్వు లు బ ట్టు దు గా వు రి దాం గి లి వ్వుం గ గ నూ
ఆ క్కలా ర యివా లాం గు న శి శు ప్పై పా క్కు లు బా సు ట లూం।
వా రం ద రు షి సు ల బా లు ర క న రా నీ ర జా క్కు లా రాం,
బి డ్డ ల గ న రా దం డు ల జూ బి న దా ర్థ వా దు చె ప్పా।
బి న్ని వా డు వా క న్నె ల నం ట గ బి న్నె లు యిరు రు గ డు గా
శి గ్లు లు గా న గా ప్రా జ్ఞు డు గా డే అ జ్ఞా ని యిరు వి ను డ,
వ డు బు ల గూ థ గ నే ర్వు తె రు గు నా బు డు థ డు బూ బి లి రా।
స ర సం బు లు నే ర డు వూ బాం లు డు వి రి బూ యిబు ల గూం డ స.
పి ల్లి బ ల్లి గ ని త ల్లి డి ల్లు నా యి ల్లు వె ళ్ల గ ల దా ం।
పి ట్టు బు ర్ర మ ని యిరు న గం బి డ్డ డు కా ట్టి న ట్లు బె ద రూం।
యిరా బా లు ని వా రా డు ట త గ ది త వూం బాం గు ల టుం బూ।
నా ట తం డ్రి చె ద రిం చి యిరు నా డా బూ టి కు మూ రు న్ని
యినెం మి లె త పా రి గిం డ్ల తై నె ద వ్వు దా వెూ ద ర వ్వు.
శ్రే ష్ఠ మై న వ స్తు వు లు చె డు దు గా శై ష్ఠ త న ము వూ నూ।
తా రి న ట్టు గ ఠి గుం డ గ నీ కి కె బా ర త న ము తె లూం।
బ డు గు ల వ లె నీ వె గ వ ద్దు రాం యిరు గ డు బ డి వె రాం।
పా రు గిం డ్ల కు పా కూం డ దు తం డ్రి న ర వ్వు గ వుం దు రు గాం।
విం ద్దు వ స్తు వు తె న్ను గ ల వే త న్న తం డ్రి నే కూం।
వం ది వ తె ను పా రు గిం డ్ల ను వి రు గు ట అం ద వుం గాం డు సు వాం

రామ రామ ఆ రాముల గూండగ భ్రామిక వెంమి యనా,
జాంకబూర జాంఠులు మనకేటి నారాంయుగ యనుబూం,
1402 అనగా తల్లిపా మనవింపోవి నవే అను… నము తేతా,
ఆ బద్ధ వీరా డి రిని బద్ధి వాక్యము సుబుద్ధిమైవి నుపురా,
బాటలంత నాతో యరాటల కుపూటని ల్వనీరే,
లాడ బూవగా బెడి యులందరు గూండుదమునినసూ
యరు రుగను యనగాపెరుగు బ్రావృపుని ఆరవిందాననలూ,
బాంలు డమైతివి యవంబాకా యుని పాలువిరా కడలునూ,
తిన్నంగా మూతాట యరూండు మునివెన్న ముద్దల నుపూ,
గాబ్బర సుబునను గాబ్బునరమ్మని రబ్బిబ్బులు బెస్సీ,
తే నేలు ద్రావృ ముటంబని బూవులు పూనికె తాగవురా,
యెపు వెూ బెకులకి ప్పురు యురుగను బావులు గారెండూ,
వెన్న ముద్దలని బన్నలు బెతికె వన్నెగ యుం ప్పరుగా,
గాబ్బరి గిన్నెల ఉంబును వారలు గుబ్బలు బట్టుమనీ,
నూతననంగతు లవియుని వలూతినమూతలు పెడుదురుగా
నేనే రుగను నేనే రుగను యునగా వూనావకులంతా,
కొంగిటబట్టుకొ తదలకు వుని నన్నగ డునే కురటూ,
వక్కమిూదనను వండర యునుబును బక్కలగింటిలునూ,
1406 ముక్కు పొగు బ్బులు కదులూరగ నోవాక్కిస్తారి యనుబూం,
సంచితం చందలు చౌకళించగా అందము లూరగనూ,

కుందనంపు సొమ్ములు కడులాంతగ కుందరదనలంతా,
పేరులన్నియు ఒయ్యాలలూగగా సారసాక్షులంతా।
బాళ్ళు ప్రాసల పేరుగులు మీరా రాబాంకశక్యముగనూ.
శృంగారములు బహురంగులు మీరగను పొంగుచు నంగనలూ।
పాటలును కడిందురాలు కేతులితి బాలాబితి పాడుచునుబూ,
కన్నులు త్రిప్పుచు సన్నలు సేయుచును కన్నెలు ప్రీతిగనూ।
నన్ను భామలు మన్నింతురు తల్లి వృన్నతమిది యనుచునూ।
తమ్మిని ప్రాంతలు ఘుమ్మని తావులు కుమ్మరింపుచుంతరు।
నారీ తిలకులాగున సాగపెంచెరలు ధరియించి,
జడబిళ్ళలు శృంగారములారగను దురాజాననలూ।
మిత్రితి సొగసులు చక్కని చెక్కులు మిక్కువ మీరగనూ,
మీరింటనిటు రమ్మనీ నెంకచేతి పాయుదేవవనితా।
కొరినక్షి భక్ష్యాదులు సంగుము నారే జాననలూ।
141a ఆకుల జేర్చుచు చెక్కితి నాకుచు మిక్కిలి తమకములా.
పేరాపిత్తను రమ్మనుచు నాక్రైతే జీవితేశ యనుచునూ।
వాటుకుచిలుచును మాటపృన్నదని ఆటలాడుమనుచూ।
సందుకు రమ్మని కుందరదనబహు అందముజూడుమనీ,
కొందరపతకుము సందేహించుకు నందతనయ లయనుచూ
మప్పుడుసేయుకు చెప్పెద వినుముని తప్పురగంధాతతే,
సొగసు తత్తైనన్నగడుసేయుకను సొగసు కాథవనుచూ

శ్రీ ంతు మెంటతిమూఁ ఱుంటతిరమ్మని నఱుమది యూఁడుమనే।
వగటు వేళనే రమ్మని మగువా తగుదువ్వనీ వనుయూఁ।
రంతి తిరమ్మని తెహాళ్ళ వనిజసె తలుప్రొ తిగనూఁ
మరి దివస్యున న్నరమురసె ఱుతెసరస మలసూఁ వృమనే।
వెలుగడు తూఁతె మొగవూఁ టంపెటకి తగదువృదివనుయూఁ।
ఱతెల్వారు యూఁ బనఛ్ఛ ఱతుపెం మిర ఱాడును నవ్వు తెలియఱుపొంతతె।
తూఁటవిసె ఱయు మలుపాట మలుగానని వూఁటలు నవ్వుమనే।
141/4 ఱువెన్ను రాయ్యులు వదలతు మందు రఱ త్రమ్మ ఱతు వృంతువూ।
ఱెంలుగ నను యునే నులు తసాం గగాం తె రుగు లప్రమ్మ రశూఁ
రె వృవె ఱవ్యదికుంఠ సుండుమని తె వృుకొ నుంఠుదురూఁ।
వాఁ వృతుంథగ రనాంత్రైనె తాఁతె ప్పిరి తాఁ టూఁటు లే।
పె డి తే లిందును నుడు రాజాఁ స్వలతథ తితఖాఁనును విరా।
వ్రాఁ ర్వజన్మ ఫలమెమో నెరుగనాఁ స్వారాంతాల వులూ।
వదలరునన్నెతుందు వృమలుదిత లు సద ము దగుడుఘు నిగాఁ।
మాఁ పనగుయు జలరాశి జాఁత్సనా పొంపల రోఁస మలయాఁ।
గిరిత్రిందనుతాఁ చేలనున్నె తిరుగుదునాం మలందూఁ।
పంది వతెను మువిఁ త్రవ్పుతా యుత్సద్రవ్వందునవాంతల్లో।
నరరూఁ వృనసే నర గ్వుమందు నమ్మ్య గమ్మె తిరుగుదునాఁ।
బిక్షమెం త్రిల్లియు నుబాంలు దన్నైనె వృక్షమలు తె తృ దునాఁ।
గంధ్రుగాఁఢ్ఢలయు ధరించి ఱయు వృతిని ఖండనసె ఱయుదునాఁ।

రాముల తారకమైనా రామంబులచేరి పసింబు [illegible]
నాగతి గట్టితాను న్నతుండునా బాగులు చెప్పునుగాం.
బుద్ధి తాడనే సుందునుకంతెనిదే తలతలనప్పుడురా.
రెవిు వినసె తు నా తల్లి రెరు నుబును బ్రాములు విడువరనే.
1020 వెలుతు బున్నతన రెయున్నబూ [illegible] రెరు తివే గిట్లని రెమేఁ.
రెరుకృతి తేగక రెంయుండుతు మూరాచత్తనితె తి దెచ్చు.
పెంక్లిసె రెంయు డును కండ్ల బూంద పాడు గిం డ్ల బాం ద బాకూం.
గా ల్లివె త్రి పా రంతని న్నబహుల కల్లలు బలుతు బు [illegible]
చెల్ల తెంభ్రములు న ట్టి గడు దు ను ని పల్లవ పా టులు గాం.
పలి తినా రు గాం కా ద తా మందురు అ లి వే లు లు ని సూ్ర్లా,
బూ బి వచ్చె రెంయా వా తి లి దాటుతు బూ చె డ వాం రెతున గాం.
ఆ వ్యా రెరు కృత దా గుం డె దనా కా మ్యా చెప్పు గాం.
ఆ ఉ కె వి ా ద వ కె ప్రతి తే లా వలను లుటు వలె పం డు డు నాం,
త లు పు బాం టుగాం దా సుం డు డు నాం అ లి పే తి రా చెప్పు.
పత్రబు ట్లులా నుం డె ద త తీ లెమ కృతి తే గ సు మా.
గాం దె లా న దా గుం దు న తల్లి వాం డు లు మా నీ నా.
ఆ ని శ్రీ కృష్ణుడు ప లు తు బుండ గ ను ఆ ని కాకదానవు డూం
తు త్తు టూం సురు డు చత్ర ని రూం పున చె రె తెరెబిం తు నవే.
కం సుని పంపున తాత్ర వచ్చెను హిం పసె తున సు బూం.
ఆ రెరుంద ము టం దంబు బూంద గానే రెతుందులగల దూం.

బంగారపువనె మెఱుంగును రంగులు క్రిందుమీదు గలవూ,
చిత్రపు రెక్కలు నల్లని ముక్కులు మిత్రిమిత్రి బూంపుత.
వే యుప్పె నేరు ప్రవలు వంత రుగల మెంత తళుకు లెన్నదరమూ.
1426 తామ్రవర్ణ రుచి సౌభాగ్యమున దరుసె తున నునుకంసం.
పింఛ వంద మెంము నునుమూడగా వచ్చువంద పేరి.
తెవ కల్లన్నివి దళించి యూకేలు ను వుతృన విద్దులునూ.
మంందరికిని మెదనిక్రియా ముచును సందు దప్పకుండా.
కొక్కెర [illegible] రు నుపుగూసు గాడి త్పలు పగులగనూ.
రాతిరెల్ల యింరితిన గరాసెను భూంత వంపోలితెనూ.
యిల్లూయిల్లు యురు ఠ దప్పనే తవు రి యిల్లు మూర్గములనూ.
పల్లవపాణులు పట్టుబావగను మెల్లతగ వాయిరుగనూ.
వాగిరి వెలాంతలు నాడు విధంబున బాగులు చూపుచునూ.
బాంబన వాంరి బ్రామితెబు ట్టెగలాంబ నాత్సవ వుగా.
కెు తృటి వుని సంతోషమునంబున బక్కని బెలులంతా,
గుంపులు గూడు చుచెంప కెగంధులు యింపులు చూపుచునూ
కోడిని దాలు కొ బెడి యిరు లందరు చూడు కృష్ణయును చూ
వచ్చిన బెలులను మచ్చిక మీరగ నచ్చితు వీక్షింపే.
ఘోరు రు స్నసమయంబున కృష్ణుని బాంరు విలాపనులూ.
పేరుపేరువరసల తోనడు గుచు తాకికేలూరగనూ
నాకు దొన్ని బట్టి ముజ్జ కృష్ణయుని తొాకల వాణి యడుగక.

ముష్టిం దరగనాతిమ్మని నాత మత్స్యవేత్రియుడుగా,
కౌరిత దొరను శౌరి యనుచును సారసాక్షియుడుగా,
ముత్సవ దరగ పట్టుత్కృష్ణయని చక్రర బూవ్యయనగా,
వెలిందుగాను నాతిమ్మని వేడుత కుందరదన యనగా
143 a బలము చూడురా తెమ్మని దాన్నాత అలివేణి యుడుగా,
ఘుట్టిత నవము చూపించు వంటంచును, బల దిట్టం యనగానూ,
ముత్త్రవతోయిపా కుక్షుపి మాన్మని ముత్త్రగదలగనూ,
రాథ యుశాదలు రాపాంగి మొదలుగ వారాధవు మెత్తించా,
నిన్నలెమ్మి పాంగాంబుల రస్తిరి కన్నెలార మారల్.
మిన్నబాలుజ తాడిని బట్టిన అన్నలతా జ్ఞిసా,
పాలు ద్రావుట కు బాలుగనంటి బాలుండను కానతా,
పెరుగు ద్రావెనని యంటిరిగా మారలు పెరువక వోయెదురా
మారందరుతారంగ వచ్చినా సారసాంక్షులారా.
అనుచుబలుకగా వనితలందరును వన్నెకాంతివినుమా,
మాత్రృష్ణుండనుకొన్నారేమో మాకృష్ణుడుసుండీ.
ఆతని తోడ్నావ్యస్తంబు పెయ్యుడు మిప్రతిగవిత్రలగా,
యిన్నిచెప్పితిరుగా నేవారుడు నిన్నసురాదేదా,
అందరికి నిసానందకరుండీ యివామ్మం దుని నుతుడా
యింపరికి బచ్చివా బూటామనుజును యింపశజిసులంతా
పలుకుచుండగా దానపాంతరుడు తలతలనవ్వుచునూ.

చెలి కత్తెయొప్పార దీంచగ నవ్వుచు చెలజెలాచ సుందరా.
మిత్రి తుత్పవగ [illegible] ందరి తెల్రి తెల్లు తరుగింట.
చెలువ్వరి కని వెన్నెల రుచులు కొదుచు నవ్వులుగారె నమా.
ముందుగా సుసాకందురు ఎమెవర్గా ముంద వెలానత్రి పూ
రెలవరి వెలవరికి వెలవరికి టంబుసు వెలువలోజన ముల తూ.
వెల వర్ణ్యరందును కొమ్మలార వెలది కొమ్ముంద నిహంరి వెలారా.
కోరి గారు బు వెలది జూంచగ రెడుం తోపారి విగావచ్చెన్.
మారం రాగాసు బు ఎమె మారం వెలు బారెశ మునిభాగా లుయాంకనూ.
పట్టిదు నని శ్రీకృష్ణుడు పట్టిగ దట్టిచిని వెలంబ.
వంగి సంతటను కృష్ణుని దన్నెను బెంగన తలకొట్టిమురా.
తన్నగాను పాంచంగనంతటను మన్నలనెగ రెగదా.
చన్నకృష్ణుడటు నెగరగానె వురి తన్నెను వడిగానూ.
బన్నిదుండు గాన తిరిగిను రుజుఖాకల్లలు గానెగరుగ్.
వల్లదారతకెను బలాదండంగా వెళ్ళగా టులంబెన్.
రత్తెము గ్రువ్వగ బాడి బిడానవుని ఆర్తులు గనగా నూ
పట్టి [illegible] విదళించు దానవుడు దిట్టగ బిట్టు కానుగ్.
నేలపై బెపాలింబెను దైత్యుడు తాలు నిల్వహతా
బాల కృష్ణ తాండపారెను దైత్యుడు బాలాదూర వెలసా
ఆ తాశంబున తెత్తపాంబును లాతా తే మస్త్రీ
(స్త్రీ) లందరు వింతింపులు వెలుగతబాలుని బంపిర వెం.

ఇరవు మిసె తుమని ఖ్యాముల యొట్లా తా వెం మి డుంగగనూ
హరే కృష్ణా హరే కృష్ణా యని నుడువు హరే కృష్ణా యనగా ।
గోప కులందరు గూడి పాడనిటు చూపి తిరి యనగా ।
చరా యని ఉసురుగ తే లాం గు నంతి వుని వరా యనుచు నుంతగనూ ।
1442 తంసు వూ యని తెరి గి త్లు జై తురా తు సంవంగంధుల నుచూ ।
హరే హరే హరే హరే హరే హరే యని నుడువు హరే నామ్యవిరా యని నుడూ ।
ఆ హరి నిగలు వల పారో యను చు ముంనే ఆ హరే తార వాలా ।
గూం డు వరు గారు నత కొ రింప గ తా డు గ బల రా మయ్య ।
రి త్రి హం స్త వయ్య నిగె త వుక్కు డని యయ్య త్రి విచా రించి ।
కల గాం లా క్రతం నెగ రవ్వై వెగ వబ లవు గ రా గా నూ ।
తా తి తా న తా లం దం కా కా ట్టై నా తా ల్దా తిం తా నూ
చి డ వాం త్రి త దె బ్బ కు భూ ర స్థ తి కిని దిగె సు మిస ఖు లందరు చూ డగ ।
రెం డా దె బ్బ కి రం బిన గా ట్టై ను వెం డు గ దా న వుని ।
తొ కి బ తు్లు రా వురాం దె బ్బ ను దా జా డ దె తి యని నె త్రా ।
చం పె ను దై త్యు రు చం ప తె గం దుం ల గుం వ్రుల న డు ము నుగా ।
ఆ దా న వు గా పాం ల కు లందరు దా ని డు ని యని నరి కే ।
యరు కుం నా న ది లో కే ద్వ్యా రి వి ను డే అ కు ల ము న సుల గు చూ ।
త రు వాం త ను శ్రీ కృష్ణు డె వ్వు ని తె ద రు గొ లు కి ర ము ం తే ।
యరు శ్రీ ప క్ష న ల్లి ని కు ట్లం దు రు స ద్రు న ద్రి ప్పి రి గా
ఒ త ని పె కి గా మురాం త్రి కు ల తా ను డు రా జా స్వలు గా ।

సాలపాల జిల్లంబులం ర్చిరాబాలత్యష్ఠ న ర్భశరా।
బంగారపు శాలికెను తటంబిరి మంగళవతులంతా।
నందతనయుండుండె జాజాంటికనుచు వంతుండా జాంటికనుచూ।
జాలలు బాడగ వ్యాలపానలును మెలుగ గురికె నుగా ౦।
తరువాత నుమేనత్తరాధి యిలునుమె రుగు బాగి యొకటే।
Mu.b తెనయుండుటకి బారంగ దివ్యబు వాతనుచుధ్యలపాణనుతే।
గాలంబులు వంబ్బట్ల బరా వృటును భార వవుదె ల్పుబునరా।
అబ్బతి యబ్బితె వాటి లాడిబపరు వు బ్బితె యురుమనరా.
పారు గింత్లవునే మిటికినే గె వాసరసి జాత్మ యునుబూ.
పెరు గుతె ప్పింతు ద్రాక గాను బపులు తరుచుగ గ వృగదా।
విరి బాగాలతో నాటలాడగా వరు వృగాదు వినువురా।
సరసి జాక్షులను నారుద్ర రిదె త్తను వరియుంతువృపొండరా.
ఒందాకను సయ్యాటలాడగను అందచత్తైనే నరా
వూరికె తెప్పా ద్విలు వృచ్చ్యకుం దమిర తురా రిచితాలుతనరా।
నేరమెమి యెపనులు చేసినను వారి జాత్మి మనతురా।
పాతు టిగె యుతపాలదుసు విర్మాయుతబా తుర్యాడు మారగ.
నందతన యురా నావుందిర వుందు వుతుందా వినవృగదా।
యువ్వరె మే యునినె రరు వినుమా యువృతాదు నిజము.
చిత్తదనానరు నీవే గురు తప్ప చిత్తెర బా వ్వనుగా।
అందంబుల తునునీ వే నధిపతె పుందగ రునే నే।

సొగసుల గని వితనవే తృష్ణా మంగు వసునే నగదా।
తలపుల సాగరం తపువేవే రాతి తికినినే నగదా।
నీ ఆరాధ్యరంబుల కఅర్థ్యవునవే వ ఆరాధ్యకినినేనే।
కులుకుల గిరి వితనవే అల్లుత తదలకంతి నినేనే।
వేదాహాతీ జంత వివే బాలుర వేదాహిం నినే నగదా।
రతి రాజు వశ్రు తృష్ణాననే రతీదేవిని నేనే।
కళా శాస్త్ర సిద్ధాంత వినవే కళాంపతిని నేనే।
కళానిధివిగాం తాంత్తీ త్వజ్ఞత వికత ఖలుతుల ప్రతివేసంగా।
విలరా అసుదవికనవే ముంరాలి బాలుకల కాంతికినిగా।
ముమ్మల ప్రభుత్వ నవే వినువిం ముంద్ర గుమ్మనేనే॥
145a అందరికై వేరాతి ద్దనిబాల్య గ నంద్రి అసు అందు రుగా।
మారిక మ్మ పారిచె బందంబున మారుని కోరాట వులు లా।
తెరవల రాసురాం ర మ్మని తృష్ణని సాం రసాం త్రి బలువా।
అరు రుగ నట్లుగా మురవైరి అసుంతగను రుకుంబ వృతనాడూ।
జంత నర్త రలు పానతంబులను [illegible] ప్రద వతే।
[illegible] తాల్లపేం వుసుకుందతి అభ్యవేరా వందుమిదివం దంగనా।
రంగులు గల బంగారు బాంగరాలి బంధున నందవతే।
పొంగులు పారె కుబంబులంటవే వెంగతి పాం నే వూ।
అంసుక దిన్నవిరా దితి సొగసు గ విను విసు కతనే శ్రవతే।
కుసుమ గంధి నాక తప్పై నె త్తుటి వి సుతా అరు సానికు।

తోటి బాలులతో సంతసంగ సాగసంగ నాటలు నాడవలెన్.
శ్రీ విధి నాతో నాటకస్త్రీనే కూటమి యివ్వవేరా,
వినవే రవ కనవే రవ కృష్ణా విద్యల హారక లక్ష్మా,
మంటపె రుగవా కూటమె రుగవా బల్ మెట్టలందురుగా.
జ్ఞానమె మేరుగా తాని కార్యములు మానవులనే దా,
నన్నుగూడతే పశ్య నాశ్య కృష్ణా క నన్నులు మంగాసెదవా,
ఆ నిబహుంవి ధముల నా లాభంబు లను వినగజెప్పుచుంటిరా,
నిదురించిన తరువాత నను కృష్ణ తునను ఒరరుగనట్లు నుంటో,
ఒరు మానా నడిచే తంబు ముందుగా తనమున ధ్యాలు కూడా,
నల్లమ నన్ను మెల్లగదా వినే నదనా ల్లక శ్రీహరి ఓయూ,
ముద్దింపు లందరు కూడదు ఒప్పనగా ముద్దులు హాలదిగనూ
భుజించ సాగె నుత్రుజింబు పతులు మ భుజించ వలదనగా,
సమృద్ధిగా మువ్వు జెష్టించాంటుగ తాపత్తయము యొక్కటి,
ఒంబు లను గాదగనుగా నిన యుసాంధ్యముయందు బసె ప భోజ్యాలొసమును,
చిన్న కృష్ణుడే పొద్దు మాంతవానుమ నన్ను భుజింపె గదా,
పక్షన గానే ముద్దుల బాలుడు పుత్రుడుల హాలదిగనూ,
తిన సాగెను గోపె మూర్మ వినవె ఆ నువూ నింబ గనూ
పృథ్వీష్టి గా వింటెను వినవె మృదుకోకిల వి రి గో,
తరితే అల్లాంతెం మ మహ్మా వ్యోం ఆ వివేకి రాంయు నిబూ,

వె త్రె త్తెనా వె తు త్రపా పనికిస త్రు న బూడంబంగా ।
ఆవెంచు తాస వెరా మందంరూ నంయాం సంధి యూంతవలంబురం ।
భాషా పతి బిలిపించి యుడుగరె విశేషార్థముబు నరా ।
నిష్ఠ గ బు గుపె ధ్వల బలిపించె యుబ ధృక్షిష్ఠాంతి త్రెనా ।
నా క్షిత్రెనబె ట్టించు యిరుగాదా శ్రె ష్టయు విననృగదా ।
ర క్షిరె తింగష్టించుప ఠిక్షిగ రాం క్షనాంబ తునకూం ।
నా డి బండి నాం న ఘాబు ను వి ను దే ఘూం [illegible]
త ఠ యుతవల్లనవెళ బాలకుజు ర్బు డిసె నె వెయు ము గువాం ।
మున్నది ను ఓ త్రాం త్రైనాం గల నాం బిన్న వాం కు బి గ [illegible]
146 a వ స్తని చెప్పగ వుబ ష్టబు త్రిం నె ను పెద్దలాం న వి ను వూం ।
ఆ న గాం నం ను ని న తి యుని [illegible] ము రాం వింత
మన్నెంటి తి భక్షించె ద వన్నా వెన్న తె బా నె కూం ।
చిన్న బుద్ధి గా మున్న దింటి వని తన్నెలు బలికిరి గాం ।
యెమ త కృష్ణై నిజ క్తి వట్లా జా వెరాం ద ర యుని ను బూం ।
చెల్లా విల్లములు పిల్లలు తింను గు నల్ల నున్న [illegible] న గాం ।
బూం ద తె డు యుది గాం ద ము తం త్రి యాం ద జా త్త న న గాం ।
ఆ వ్యా [illegible] న్న దినం గ వె త్రి నాం న వ్నుతి వాం వాం టల్
చిన్న వాం డ నాం కి కి బాం లు న్నె ము న్న భుజించ గ నాం ।
నిన్న చె కి యుబులు వెన్న దింటి వని న న్నా డ గ తె దా ।
కాం ట్టె త్రై తి వని వ ట్టి మాం టె యు బ్లాం బ లి కి రి గాం ।

గిట్టిన వారిత్తులు పుట్టిచెసుతాని తొట్టిబిరాతువెవెరా।
తె వన్న నునా మాంటె నవ్వువి కవా జులు చె ట్టిరి గా।
అరయనా రయుకృతతింత నాచు స్వన్న న్నెవయులం బెరా దురా।
నారు బరా డువుని సార సన రయునుడు కూరి వివిరారగనూ।
నాళుతె రి చెదను కేరవా ఇ రా బారుతరంబు గనూ।
చెదరత బూరడవె వుదవతి రయునుబును వదన గంభీరము నా।
బూపె జగత్తులు రతెం పువిరార రయుదు బావలలో బనతూ।
అండాండంబులు పిండాండంబులు బ్రహ్మాండములు లన్నీ।
నదులు గిరులు సాగరములు వనములు కుదురుగ తనకుక్షిం
బాడు దర్శభువనంబులు నూతు ప్రీతి గలాతాదుల్।
146a స్వర్గ మర్త్య పాతాళ లోక ము భగునిస్త్రీల వులూ।
వైకుంఠము కైలాసము సహంగా నాకశ్శీల వూడి
పులులు ల లా రయు ములాది సింహ్యాములు యిలబాష్పడుమృగముల్।
కలహంసలు తారలు దవఖగములు జలచరములు వెయదలూ।
బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రాదులు మొదలగు కర్త కర్తలంతా।
మునులు బుుషులు గంధర్వులా దిగా దానవ పన్నగులూ।
గజ తురగంబులు వ్రజన స్థలములు భూజములాది గనూ।
ఎరువులోకముపాపాత్ముల భూంధ్రలు కుముదములాదిగనూ।
పుణ్యాత్ముల మహిమలు అన్యవి రారములూ
రామ రావణాసురు పాండవదేవాసుర జరయములనూ।

పుట్టుటపెరుగుటగిట్టుటలాదిగలుగు ట్ట్రుప్రసంగములును,
ఋతులుమాసములుపక్షవాసరములుమితిదివసంబులును,
ఇష్టంబులు ఆయనంబులు గ్రహతారలు శబ్దచయంబులును,
నాదబిందుకళతత్త్వయోగములుస్వరములు వేదములును,
భూతభవిష్యద్వర్తమానములు నీతిశాస్త్రములును
ధాతులు ఘుటికలు తిథులును ధాతాదులష్టితులును,
ఇడాపింగళాసుషుమ్నానాడులు వడిగలసంధులును
శక్తిత్రయములు మూర్తిత్రయములు ముక్తిమార్గములును
ఆధారస్వాధిష్ఠానాదులు మెదిని మరుగులును,
మణిపూరకములును అనాహతంబులు విశుద్ధగుణములును,
1474 పంచతత్త్వములు పంచముద్రలును పంచకరణములును,
ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానసప్రాణములును,
శ్రీద్రావిడులు మహామహాద్రావడము సద్రావంబులును,
ఓంకారము హ్రీంకారవర్ణములు ఝుంకారంబులును,
హుంకారంబును మకారంబును శంకలు సమ్మతములున్,
రేచకపూరకకుంభకంబులును లోచనదృష్టులును,
ఉచ్చాటన ఆకర్షణ మోహన శోషణ మారణములున్,
భూలోకంబును భువర్లోకమును సువర్లోకములును,
మహర్లోకమును జనలోక(మ్ములాదిగ) తపోలోకములును
సత్యలోకమును సాత్త్వికతామసరాజసతామసములున్,

అతలమును సుతలమును వితలమును వితలమును పాతాళంబులనగా,
రసాతలంబును తలాతలంబును అధోగతి లోకములు.
(ప్ర)పంచరూపుని రొమ్ము ముంతల్లితేనువ ముము మింబింరొంబూలావేర్,
తిన్నులు వరా రొమ్ము బిన్నితాలారుడు పన్న రొమ్ము నుబూ,
నందుని బలదేవుని చెప్పుదా ఆనందాననమ్మె
నీవే గురుడవు నీవే ధాతవు నీవే భ్రా(త)ృతవు,
నీవు మహాత్ముడ వీవే మహాధృతి విత నీవే గతివనుచూ
తనా ర్వము తా మరలింరుగా దాము నవిసెరుసవుడా,
147 b విష్ణువరా రొమ్ము తప్పించెను కృష్ణుడిష ద్వగరము నిత్యున్,
రుప్పుడు మూపిన నుహంత్తును మురచెను కప్పురగంధిరుగా,
గారతి విద్యావిధంబున దలచెను బారు విలోచన రుచిరా,
రసాంక్షుడును నిరజన రుచులు కూరిమి నుంచగనూ,
రాధా గనమ్మున రూఢ కృపా జోగాతెం బాధపెరుగ్యదా గున్,
తారినట్టు భుజిరుంచ బెట్టుచును తిరవాని రుంటా
ఘుడిరు ఘుడిరు నాత వన్నెలుసె రుముచు నడుగాబానను రుచిరా,
పటుచరివాత సారి తట్టు తాని పట్టు తాల గప్పూరా,
నీలకవి తెథరి రుంచు బాలునాతి వేలురు మూల అమ్మాచ్
తాళ్ళు శిరె ధరి రుంచు పాపనికి బాల కంఠద్ధామ వతుల్,
బంటిరవి ధరించి కృష్ణుని వంటతి సాగనుగనూ,
బంగారంగి దోధసు బాగనుగుంగురుమూల అమ్మా,

కస్తూరి వెంగ్గల బొరె గట్టుకాని సిస్తుగ తలపాగా।
వెలుబుటె వారుతాలవి విరిగబాలునికనిబుట్టా।
కంఠ్మని పూతలు ఘుంఘుం మనజంనె వచ్చిదికాపూసుగ,
వంట నిండ సాష్ములు పైరి యుంబుబు కంటకంబులాడుగ,
నియువ్రుటద్దముల నీరలు బూవును తలతల నప్పగదా
గోరల విరాదను త్రుష్ణతిలల విచూడు విను ఋబలుకూ।
ఆత్మాయు ట్లొం శాంయుగాను నేకొత్త బుట్టు వుటపే,
యకేవి టకే యుయాలాగు నసేంయుట భావము యున గానూ।
నందుని తాతజినింబతి విను మే చుతుందా యుప్పుడునూ।
148 ఎ ఆనాకారికిని అనావుద్రే యయునికిని నన్నూజ నులూ।
ఆనాదర౧౯తె నను వూ నంబున తను త్యాగ బుద్ధిగ,
వుంద గానునా నాగవు వంతువతెనింద బనింబతి వీ,
యేపుడు పెరుగుదువె ష్టు తదుం బునువెప్పున నుంటని గా।
నీ కారతె జన్నింయుగా నుంటని లాతే ష్వర యునుబూ।
కన్నులాన వే నన్నుల పొందను వన్నెతాద యునుబూ।
కన్నుల జలములు గ్రుమ్మగ త్రుష్ణని నమ్ము బతుకు నిలువా।
విన్నవాడన నెత్తిపెంచి యూ యన్నెలు కూడపుగా,
పెంచి యుట్లువలపించి గూడ దాఅంచయూనవినుమూ।
యేరు గుదునా మరు తూటుమొత్తెట్లా సరసి జాతి యుప్పుడూ।
అత్తపుగ దమే నల్లుదరాధిత వృత్తము పనిగాడూ।

315

శాస్త్రవిరుద్ధము రాఘావినవె ముంగార్తులు తాలగునవిగా।
కూంరని పనులకు దూరపెల్లనే కాలికె వూడగనూ।
అనగా రాధికతమె వనుమున్నది ఫలనుధవునీవు గదా।
తోరిన యుద్ధము దారవము కాంయుదు కారికె లూరగనూ।
వేరనంటవితశరునయాందవసారసాక్షులంత్రి।
పెంచిన వృక్షము ఫలము భుజించక పంచిపైతు రెవరూ।
అత్తను కూడిన ఆ యుష్యంతుం దందురు జగమందూ।
యువ్వక త్తర యువ్వరి తల్లి దవె వృషు శ్రీకృష్ణా।
ఆయన బృహస్పతి అన్నభార్యతె పత్తినటందురు గా।
1484 ..ర యుఖు చంద్రుడు గురుసతి తారను వరియించె మున్నూ
గురుతు బాలకుల లోకంబున రసలు సరసుల యుదగాదూ।
లోకమందు కొందరు పెద్దలమని మూఢ వారలగు చూ।
మూఢల ముందర ము కర్త ఋతు చందానను తమరిట్లా।
పం..రి గార్దకు గంధము బాంయుతె రంగున మూర్ఖులకై।
గుద్రి వెనముననకు అద్దగసాగసులు అద్దము మూపు గతిగ.
చెవిటి వానికి శంఖస్వరముల చెవులు తెలుపునట్లా।
మూర్ఖుల ముందర వాక్ర కుంతుశాస్త్రార్థము సెప్పునట్లా।
వాటం కులపై ప్రాశిరి వినుమూ వాటము తప్పింపే।
వెంగతనములు తెనట్టి వారలకు సాగనుకత్రెలుంతా।
తగిన విటులలవరియింతు రటుంచనే బుగులున వారంతా।

వరసతులంబును వరసలటెంబును గురులనెరుంగకనూ,
మగాడు రెండ్లబాలికె తెల్ల్యదరికతరాడు తినగజనా
ఱగాడు తగనివక జడునకు తడుదురు జాడ తెలియరు తుంశా,
వన్నెలు తెలిసిన పిమ్మట స్త్రీలకు తన్నుల తింపైనా,
పాడుమెుగడు గాచె దెల బిన్నెలు జూశతనాతానా,
విద్రులోపలను పారతు గరుము చందానపె [illegible] లంతా,
ఆబద్ధశాస్త్రము లూరవాలుజేసియును బద్ధి పెంచ్లనుచూ,
విషమువాశమని బుషిమతమునుచును శేశబాలులనిట్లా,
మెునతివారలకు కశచె తెట్లుట అనూరయు తలుగావా,
చెతగాని మూనవు తునువెంపేరా రాత తెసు ననగా,
149 ౨ శాస్త్రార్థంబులు జగతిననేతలు మితులును దప్పుమురూ,
ఆనుచు రాధ శ్రీకృష్ణుని తెంగిటన గాచపట్టి షును నె,
లోపలితని రాంపోయియు రుప్పుడె మాపు మనుచు ప్రేమగ్,
తలు పుదురాల తరాముర్న్న పిమ్మటను తాపట్యంబున నూ,
పెూతితె రయుపూనవ్రుని విధంబున గూడత బూడగనూ,
విస్తరభాషలు పలుకుచు కృష్ణుని తుష్టిశారయు తెతా,
ఆరాతిరి వెళ్లించె మురాళ్ళిచును ఆరాధ రయునప్పుడుగ్,
తరువాతను శ్రీకృష్ణుడు యుశోదతకు నీగృహంబున నూ,
చెంగు బట్టుకొని గునుస్తుబాలుడు అంగన వెనువెంటా
తిరుగులాడగను అరవిందాననపై తుగు తరుమును దినె,

తట్టుపొత్తి చట్లల్లాపె రుగు ను వ్రుల్లతిం చు తు గుపా।
వ్రేత బాన తు పరిపోవగ సుంబింతు విత వికన వ్వా యునా।
తి వ్వవుం దులా సుంబి బాలతుతు యువ్వచెట్టు వునగా।
వరి తంభం బు న న న తి త్రాళ్ల స వరింబి తుదురుగానా।
వరి త్రా తును చె పట్టుచె దగా సురు తు చ వులు త దు లక్।
అరి చె తుల నరు గాంశలు పవతవు తరిగా గనుపింబా।
పిరు దులా తగను సరాజినంతు నా తు రుల ల్లా థ గనా।
వు క్రైర త దల గతా టుంహా దులు చక్రగ్ర న టి ౦౦౦ంపా।
ను ర ౦ం దు న వ న స రుల ల్లా థ గ వు రి పె వు బి ర గ నా।
త న్నలా ఋ౯ ఋను చ న్నత్త్యప్ప గ తం బులు బా తు ఋ నా।
నందిటి దంతలు త దుల ౦తుశోదా బిందరవందరగా।
149 b పెరుగు ద్రుబ్బుతరిసరసిజనంతునుడు వురిందుఋ నవ్వాయునా।
బాన చుట్టు ము మ్మారుదిరు గుఋను దాన వాంత తుండా।
పిడితె టి క వ్వవు బట్ట ౦రా డుచును ౦తుడ ౦తుడ దాగు ఋనా।
శలగాలందుతా తలశవు గాళ్లైను తలతల నవ్వు ఋనా।
త త వ భిన్నన్నె ౦త్యుడు రాజానన వ త రోషంబు ననా।
౦ు లల్లా చల్లా ౦తును ఋా తు వు తిల్లావా థ వే ౦ా।
అను ఋ ౦తు శోదా వన జనాంభు తి నువెంటి ను పరిగెత్తా।
తుంతల బాళు న త్రిప్పు చు బాలుడు తండంబడి ౦తును…।
స్తంభం బుల పై ప్రా తు ఋ న ఋ్యతు నం బాంతో వు ము ను ఋా।

వెన్నంటు తుగవా తన్న తల్లింటును అన్యులతో రుచు నరా।
దాంగల బాసె కుంగి టనుండెద వంగ ... న నుచరా।
పొరుగింట్లకు నేనేగన టింటును తరుచుగ నురుకగ నరా।
శింగరం పాతకెంగు ననేగ రుచు వంగి యరా తు తాను చరా।
మంగేర తలా కక రంగుల ప్రతిమెయరునంగను బాల తున।
పట్టుకొని చెదరింపుచు నా యరున పట్టుబ ... నుచరా।
బాలుర కెప్పుడు తాడనంబుబహు పక్షంబందు గగా।
ఆనుబంధంబున నిసుగాట్టిదనని తనయుని వత్తింపరా।
పక్షుల తల్లి నుబల మాతాశయు వీక్షింపుచు యుండ్లే।
మస్నంబులకు ను జలమును బలమి దీపు ప్పుట వినువనుచరా।
దుబ్బులు లకు వికి రాజ్యబలంబా అబ్జాక్షీ యరు నుచరా।
1504 బాలుల హౌ తన తల్లి రా దనయుని బల మునేరుంగ ఘాగా।
అను చు తనుటు తాను ఉరుచునే వ్వగ తన యుని తా... వాతా।
తాలు కుర జ్ఞుపుపా నుచగించె ను ఉూ ములమందుల నరా।
ప్రహర్షముల కును బక్రనిశా మురుడు ఆత్రే జననికను చరా।
వేదంబుల కును దారకని ప్రో థయం దా రి తెగవారయు నుచరా।
పట్టుబడు ... కొంగి టక్రైపను పట్టి యరు శా దను చరా।
తట్టి బడు బడ డు యరాగాదులత్రైననుకట్టెను రాటతన।
ఆనుబంధంబున వనజా దరుడును తను ఒల్లన మారాశి।
రాతి ద్భుతా తా నెగెను విను దేతాలా తీవు యుగా।

బాలుని వలె పారాడుచున్నేగేను మాలాం దూరముగా।

ముద్దులుండేనా పృథివి రువగా పెద్దతాలములనా।

ఆకాశజనవంశత ముఖ్యభూమలాం ఆకాశజనస్తుల మూర్తా।

అనేకపక్షు... సర్పములాం దిక్షు నదిన ములనుండి।

వృక్షచరములు అన్నపక్షి సంఘములు విక్షిప్తముత్రైనా।

ఆ జ్ఞానతరువుల మధ్యను దూరోనే దుర్జనసంహారుడూ।

రాలత్త్వములు గా తాంబు గుంజగను మూలం ములు శైదిల్లో।

పెళపెళపెళపెళపెళపెళ శబ్దనలను ఉల్లత్రై గూం ... దా।

ఆ చప్పుడు విని బూర బిరి దివిజులు భూవరులాంక్షిరిగా।

దిక్కులన్ని దిక్కిలిగా పగులరి చత్రిప్రతాప ముకరా।

అందులనుండి రాంగం ప్రత్యయుత వాలిక్క గున్నే తెంటి।

నలు తూంబరలను గా గ్రుప్పులను ఉల్లష్ఠఅనివలతో।

14 దెవదెవళశనాగతవస్సురభూంవజజనతఅనుని।

ఆదిదేవవా పురాణపూంరుషవేధస్సుతశారి।

హరి నా రాయణ దురిత నివారగ పరమానంద ముకుందా।

జగదోద్ధారక తనిగ మాంత తెంట్ర గవంతా ఆనుచా।

స్వర్గము నందు ననుండి పెద్దలతు అతిగ్గాన రించగనా।

మద్దిలమ్మై ... వినవే యిప్పుడు మందుల త్రికృపా

పూర్వమందు కుద్యాన వనంబున పారసలా చనలూ।

మదిరాపాన విశ్లేషము త్త్వలను మందావలగూండుకొని।

సురతక్రీడలను మత్తనంతగను రమణాని తెంబా,
నారదమునగని బతి యిరుంబున తెలిసి సారసలోచను...
మెయిమెరుగక నిదురింపు యిర్వుండగను నా విధము జనుచుండా,
వలద్దిమెయి ద్వత్తై యిరువురు దుర నుమును తాద్ధికనపి యిరువురా,
తిరిగి ప్రొక్కి త్రిత తృతి యిరుసె ప్పుమనపాలి ... తిని,
ముందునందు స్వర్గహం వుందు విష్ణువి పుందను చకియింది,
శాపమొంత్తుగా వయుసె యిరువు నటుంచును పాపరహితులగుదురా,
స్వర్గాన తుంచనదెంతు రటుంచును దిగ్రహించి వ తితెక్
తెంచిదిచనుమనగా చనదెంచిరి వంచన దాలగించెక్,
తరుపాతను యిరాదవృత్తైదు కన్నెలు పరుగున వెతెంచె,
యిరుశాద నందరు విను తాము బలికిరి అసాధ్యరాలవని,
రాట గట్టి గాంచె టుబుట్టినితే టతి తట్టితివి,
పరిమా ఉలదిలు తెమ్ము వారా యిరువాసా బోరా తితపుసు దుగంధి యినాసుబోరా,
ఆ కుదాకితెనిల్చితెనసుకుమారాంతిని చెత ట్ట్రా,
151. ఉ తగునె తుది న యిరుశాద యిరున గాంభ గరంతా న న్నూ
ఆగ దు జేసుటకు తగునా తంత్రి నిగమా తోత యిరుని,
అప్పుడు యిరు హృషీకేశ త్రిధర సర్వ శంకరుని యిరుమను బారా,
అనేక విధముల స్తుతులుసె యిరుదురు ఘన మునిధ్యలు మారాడా,
వారి ఇరువురు దరితి నర జన యిరుమారు చెరగవారి దాసని
నుతి చేసిరి గా అతిశరమొంత్తులు ఇసుప తత యురుకరుణించెక్,

విరుల వానఁ గురియించిరి దివిజులు వెంకిపె తుంబుర గనా।
తల్లి తేరి యుయాలాగు నకొంయు గబెల్లినెంయు నగానా।
తంత్రి యెరు రుగను శెంతా నమార్గము నిండా దయెసె యెరుంగా।
అనగా తల్లి తెవయెరు వెంగప్పిన యెరు షుమని కృతంబున నూ।
నీరాజనములు నిల్పి రికారిత నీరె జానన లూ।
అంతట రాధా కాంత గృహంబున వింతలు మీరగనా।
కృష్ణ స ముంచెము న యన్న కృష్ణా యతేం మున్మాతని రాధా।
నిన్ను బ్రతిమ పగలాల తెమిశారీ కన్నులు మూడు మనీ।
వలచి డగళ్ మున చగిండె జుట్టు కానిదె గువ జూతునను చలా।
రాధా యింట్లో తగు నా యలను ను నూ మాధవ్య దన గానూ।
వేమా హా మిము దిర్వ్వ మపెంబురా ధితా దే హానాస్త్రి పడగా.
యెంది గాంధర్వ వివాహాము చేసి యరా వింద ను దు యెదు జతుండూ।
తరతం తంతు స్నానులన్ని మోకావులుస రి క గ్గులు త్రవ్వం
చే యు యుచె తులు కల ఉగా నవ్వుదే నావితి తలప్రోలూ।
తెయుట్లు లుదు పెలు పెద్దల ను దెతిన మేధ్దగ బ్రవ్రా ములులూ।
న తు ర తు ల సు తూ ధుంధుంటె చెతి యెదు కు త తు క ముసాబలులూ.
వ రు వా ర త ను హర్ రాల దంచు లు గా నా పారా జనములు నూ।
ఉప జ తు తెపృల శాభ న ను ను బును ధ్రువ మ దప్పుతుండా।
భూగిరించే నృంగార ర ము చెప్పక భాగుగు బాలు రుగా।
ఇలు గుణుటె చార్ భరె పెన్నన పరి జీ మేలు ప్రై డి.

ఘంటల మ్రోల నాలల్లడ ఘనగంభీరనాదరవంబు మ్రోయుచుండగా.

రవికాంతిని హసించుచు రవిశ్రేష్ఠయువతి రత్నమయకరా.

సందిటి దండల బంతుల చెండును అందియందుచుండగా.

రత్నపు చేసరి జాత్యంబులా కేనత్ప్రహాసు వారారా

పాపరచే రున పల్యలబందిని చూపుల నాగసూరారా

మత్తిండు మలచే రుచుక్రసు దిత్ప్రై నర్తనకాండుగనా.

సోయగంబు సొగసెంత చూడగా ధీరయితుతెవ్వరిని

సౌత్రెత్రిం తారు రుచమట చింతగా శిష్ట నాత్రపాంచా.

రామగతి పర్శ్రతు కాంత రమా రపుబహు భ్రగదంతుని తారా.

నీడువగలు వాగీశుడెంచు నా మెదిని రయందులనా.

భళిర భళిరరి వేల్పురా ధృతాంతల నేను శుభ్రముగనా.

ఈశే విని బహుతాల ముజరుకున వారికి వారికి నే.

నారా రుగుప్తె కూరి వివిధదను నారా రాం ధర్ప్రతిక్.

శ్రీ త్ర పాత్ర మటుంబును దధి రయని వృత్తమాంగి రాధా

శ్రీ చెతి చను గవ దృష్టిని మాధవు జూచి వృషభమునతూ.

వృత్వనాడతి దాహనము సే రయగా అచ్యుతు దంతటనా.

రాధా మాధవ చరిత్ర విన్నను బాంధవులు దాలుగుగదా,

శిరులు సంపదలు సురిగా గలుగును హరి లోకములు గలదూ.

వృద్ధునందు వెలదయ్యైన రయాదవులు పెద్దలు నాతనాదూ.

152 నందు బ్రాహ్మరి పాడుదుర్గ సూడుతా సందేహంబు లేనా,

ఉగ్రసేను తన ప్రభుత్వమందున నిగ్రహం వేరుగనుంగా,
శ్రీ తని తంత్రిశని గుప్త నిశాలమును నందుప్రై తిగలదా,
శ్రీరంగరాజు పరిపాలన కాలము భంగమునే రుగమునా.
ఆ పూర్వమున శ్రీ పాండు కాలమున కాపుర పెంచ్చితిపా,
నాటినుండి మన ఉరుధలను వారలు పేటుప గలనాతా,
మన్నించంగా చిన్న బాటులతా తిన్నగ నుంత మిగా,
వసుదేవుని కిచ్చిన తరువాత నుశుశువులు పెరిగిగా.
కంసు తా చ్చిత్రపత్నతు తెష్ట్య హింసలు పడగలమా,
బిడ్డలు బాగా వృంటి విరామన వెట దాదు రష్టములు నూ,
పదవచ్చునను పెంట్లాల కాసమ్మై ఉంగ్లత ళ్ళుతానుటా,
బంధుజనులు సంతోషమును కారణే పొందుమన నుంచు టుటా
వాతట తెంట పురా తింటను కంటితిమి ఉబుకన్నైనా కున తురా,
కష్టము మీద నను కష్టము వచ్చితే ఉరు ట్లాని తిచెదమురా,
ఆ పదలన్నింటను కాపురముల గా బూరపట్టగదాగొనెనే.
పిల్లలు సుఖములు చల్లగనుంటె ఉరుల్లను కుంబులుగా
ఆ బిడ్డల కుమెయి జాతపతె తాతిమి తోడు తనా,
సుఖ్యితలు కలుగ వృపతుయి వేతుకక్క ఉబ్బ కంటింట్లాగనుచూ
ఉరూంద జాంద గా నే నూరా రాముడ నాడి పాటి దె భూమి గదా,
ఊరు ట్లాబాజు పొటు పరదేశాల కు రూంట్లా టు దమను చూ,
తం సునిగని శిలవందు కావిందను కి కొంత్తల తి యత్నవలెనే;

152a ఎతెలమితె ప్పునా భూం మాం పా లుని పెంం ఉుబంంబి ంరుడిగి.
ఫ్రుంఛు వు నుబు శలవిభ్యనపి వ్నుట ఫ్రుంథ వల ంజుం ఫ్రుంటె.
రెంఛాలఆ పదరా తుంఛా వత రుఫ్యుంఛా ంతెలత్సు వు నె,
తగినతాంఫ్ర ద ంరుసె ంరుంవులుంబును తగినబందెంబ సుర్తా,
పె సు తాని వురబూత్ర్యవు వున వునవ్రులస్రైసత ంవుంంతి న నూం,
బ పరుంఛా తెత వుం వినుడింంంది గాంప్పవిబాంరంబూం,
ఆని ంరుంద ర్యులును వునవితివెళ్ళుగ వి న ంరువుం విాం ర గ నూం,
పఖ్యపెంన్న వె ంటం బంఢ్న తట్టురి ంపె బ్భ్యగ ంరూంద వ్రులూం,
పాంలు నాంల్గ్ణెలతు రుభ్యాంఢిల నుపే లు తంచురుపరళ
పె రుగు రఖ్యభాలు నుచురుపరిబపదిపెల ంరిని గానూం,
తి ంరగంబులనెతులవ ఫ్యంబుహాఘునవుంగనాతల్లా
(డాం) త్రుపంఢ్ల రుద్రా త్రుప లంబులు ంరు త్ర్యుపుంథవులునూం,
జాం జి తా ంరు జాం పత్రి పాంతలునుతాంజుంతు త్రితి గ నూం.
పఖ్యని ంరూం ఉ ల లి డి పాంచుగుహాని ంతెబభ్యగ పఢ్యుతానె.
స స్త్రి బ ంరువ్య వుంనుగానెల బట్టుత వింస్సా వ్రులూం
తి ఉర్రాలునుతగినట్టుబట్టుతాని తాట్లుగు ంరూంద వ్రులూం,
వ సుదె వ్రుతువగి న ఢ్లునదరుగాంవ సువుతశుధ సుబూం
వులుంచుగాంను నంపింబిరి ంరుచువ్రు నెంచునితాంఢులనూం,
ంంంఖ్యవు వ్యుతతంరుంగ రమ్యుంరుని వుంఖ్యట గాంబెప్పు
153a తాం వ్యులు థ ప్పులుతుడువుంలు పైరాంరుగనె వ్యుది ంరూంద వ్రులు.

హయములు గజములు నెక్కి చక్రధారి యెబ్బుదాల తానూ,
పెనుదొరా సుందర గలవన మందున కుదిరి రి వుంద వానసూ,
తరుతీర వన్నెలు గల గుడాలు బంగారు చ రంబునసూ,
వైభవాని దిగి యవ్వుండెరి కంసుని సబిగ్రులు గలుసుతాని,
తనిగట్ల గబహలు ముచులు సేసి రయు బుగులు దీరున ట్లా.
వసుదేవుని గని నందుడు యెంతావి సుకున చెప్పగనూ,
ఏమి బావా నంజా నీ దేవి యశోదా భామా కుశలంబా,
రోహిణి కుశలము సాహంసము గ యము పత్నెకు కుశలంబా,
నందకుమారుండందురు కృష్ణుని నాసుతు కుశలంబా,
బలరాముడు కుశలంబా నందా బలగముకు కుశలంబా.
అనగా నందుడు మన విశాలయగను తన నందనుండు గదా,
నా సుతుండు నా నీ సూనుండై పూని తెవలితితిరో,
యకుమి సత్పంథ మయ్య యెమి మితి కంత గా నా వంది ... గా.
ఆయినా బలితితిరె వెంనాతె ఆత్మజుడై పుట్టెనా:
పుట్టిన కృష్ణుడు పుట్టగనే తె కష్టము తెడుగదా,
తనని బిడ్డలను కుందువు నందా ఘను నుడువు నీవు గదా,
153 b అనుమాన మువసుదేవా తెల్పుము తన యముండె ...
గొల్లగాండ్ర కుల మనుబు బలితితివే వల్లభి నీదే నూ,
యిదివర దాకా దార వనం కాంతమిమ వద్దు రలా నంత విగా
పంచ యెవాంజనా యముత ము పత్నెలూ పెంచుచుండుటెట్లా.

మం ఖ వా ర వ సు కాం తు ని గా నిత వం చ న తె రు గ వు లరూ,
వ కా ము రుం డా నా కా వు రుం డె నా తు బు ట్లు సు తు వ,
నా కా వు రుం ద ని లవు న గా బూ ఋ సు నా కు న ప ద్రు వ వుతా,
కా ఊ తు ల నం ద రి తం జే పె రు గ వెు క డు ఫు నిం ద సు తు లా,
వై క్ష డ ని ద్ధ ర ది క్షు త్ర త నె డ న వుం ధృ నె క ను టచ.
లపెు గ్గు దూ ర త నుం ట వె వుం ఖ దె వె రు గు దు వా న సూ్గ
వె త్రి వా ద వై నా తా నం ట ప్పు వె త్రి వాం డ నె నా.
లకు దు ఖా ఖం ల తు ను నె మి న వ్యం ధ వెు వృ ధి వి లూ వి న రా న,
వా క్షు లు ప ల తి తి వ న గా విు క్తి వా క్షు లు త్రూ ర ఫు గా
తం ను బె తి తం ది త్రు తు [illegible] రు ని హిం ం సిం తు ను విూ ద గ.
లపెు మా లకు ని లకు న్యా వ్రై ర వ్ము ని తా వు స వుు న బ లు క గ.
గ డ గ డ వ గా తు బు వ సు దె వు డు తా దు్రు డి లవుు బు దె వ కి తా.
చె ప్పు గా ను నం దు గ్న బి ల బి ఆ నం దం బు న చై ప్పె గ.
భా వా లకు రు గ వు భా వ వుు వి న వె దె వ ర తా ఊ సు మూ,
తా ప గిం చ త సు రా పాం డి తి వా ప్రా పె ము న తు సు విూ,
వూ వా లం బె రు గ ఫు బా లు గా బు టు లు బా లా సం ప ద లూ,
తె తు న్ని ను దా న వి నె వా కి టూ జూ త తా వా వ దు గా,
బం డ టి కి విూ వా డ్డు వు బ్బు ను నం డా వి న ఫు గ దా,
1544a నం డి గా తి లవుు ప శి బా లు ర నె త్రు తా వ డి గా నె గ్రా
తా డి ఖా ర వా లవా డ నై న ము న వా డు జ గ తి లూ నా,

తు ద్దు ల వి ర తు ర వుం ద్దు ల బాం ఖు డు కా ద్ది ప సు ల వు న కూం।
అ తి వి గా ని కా ర్యములు కా ౦వు ని అ వే న వ న బా లూ।
నీ కు గా ౦ డు తా డు క న తా౦ ర డు ౦౦౦ తా నా కు గా డు వి ను వు ఫా।
లో కై శ్వ రు కే లా గు జి నిం చే నా తు నే తు గ తి ౦వు హా।
తం సు ని వే దు వ ధిం చు నం దు డా వి సు తే వ లు దు సు వు న్న
అ క్ర తు సుం బి ౦వుం ౦రెు ని కి నిం దు వ్రై త ది క్కు న నుం త వ లె.
తం ఱ కి రె ప్పి వి ధం బు న గా బు వు ఎం ఱ వా గా వ్యం బూ.
౦వు రు గ న ల్లు జీ వం బు ని అ వి కి వ కి రు లు గ ల వ్ర వు న కూ।
౦వు కి గి న వా ని కి వి కి వి గ చె ప్పి త కి గా ౦ దే ప్రా ద్యా.
నీ కు మా ౦ రు డై లో కే శ్వ రు డై మా ౦ కే ది క్క గు న వా౦।
అ ని దే వ తే వ సు దే వ్వు లు నం దు ని తు న సు తు దు రు ప ర బి.
బా జి నం బు సె ౦౦౦ం బి క ట్న ము లు రాం జు తు దం ౦తు చే సే।
౦తు న్నా ళ్ళు కు న్నై నా ప్రై వం దా వు న్నిం తు ను నీ న న్న
వ హా ది గా ౦ ని ౦వూ౦ వెు ది ని కి ను వూ౦ భూ౦ దే వ ర వా ౦ డే।
నం ద వ్ర జి వు తు బృం దా వ న ము కు నం దు త వే భ్ర సు వా౦।
గో వ ర్ధ న గి రి గో కు ల భూ ౦ ము లు నే వ ద్ది దే తె లూ।
స కి స ఙ కె త్రై ప త్రై లా ను౦ డు వు స కి ప ఢ తు౦ టె న వా౦।
బృం దా వ న ము న తా న్ని ది నం బు లు పొం ది తె గా జూ౦ డూ౦।
ఆ ప ద ల న్ని ౦వు కా౦ వృ క వు లు గా బూ౦ వ వృ జి గి తెం దూ౦।
నం దా ఆ ప ద కా బి వుం౦ దు న ను సం త త్సు నం పొం దె ద వా౦।

అనిశలవిజ్ఞానం దుంఢుంతటతనజనవులగలసి।
తెల్సినతానుతఅభ్యకంసునతువువు టచెప్పగనూ।
1546 వెంట్నితతాణుత ంకూం దరించివిూ లుచ్చతెమి ంకునినా।
ంకేం ఖువంజాఖుతరవులుపరిఅవుంతముఆశనెసుంతితివిూ।
కాన్నిదినంబులుదెవతితెస్త్రెతున్నించెనువువుళ్ళ
నిన్నవేంన్నవిూ ంకెంతకంకునగాతిన్నగంకుంతెవిగా।
ంతంన్నిదినంబులవతెనుగాదుమెవున్నదెశవునతెూ।
ంతెనిన్నవూ ంకులువిూవనిచెప్పుచుచున్నారిప్పుడునూ।
దానవులత్తురుభూనా ంకుంతె ఆతానననిల్పతెవుూ।
అప్పవిప్పుడూ అతిగెడునేలను పట్టెత్తి ంకుంత్రూ।
శ్రీపద్రవములతోకూడిన వృత్తిని వృపవునవిడువవలెన్
తెల్సితరాఖునుమెచ్చినగాని అయిన్నను తొలగవలెన్.
తపటబంధునెతబాసి అయిందవలె వృపవుతోడనైనా।
శృంగారిగిజాంరాంగనభూరున వుంగలవిడువవలెన్.
తనుతనినిన్నిశలవదిగివిష్ణుతవవునసువచ్చినట్లా।
వలలకుసుఖంబనితలచివచ్చితివిఅంలనెఖరఅయనగా।
విూంతుసుఖంబులుగలుగజెఅయుదువులుమాంతువైరుతెవరాా
వారినివిడుచుటమంచిది అనుచునుకొరితతిత్తునవా।
త్రేపత్తెసుగలనాూపకలందరుయూంభ్రూంభూంసుంత్రో
పగలకువ్వారుతంసుందాంకునగాపగతులుతెలుగదా

పగవెన్నైనా భగవంతుండే బంధువైన వాని।

(ప్ర) జీవులాలము తను ప్రజ జినవుల తనువుట్టులునపగలునా

వారి పురికి విరాకే వ్యర్థంబూరడు ఫీదుల యందవులా।

1155 పగ యన్నత్ర నాతగువారం గంబుల జగద వుసె యతుమునే॥

వుంబి దనబునల వందుహాయనువులు పించిన తప్పులు లా।

గ్రహానివారి దగినట్లుగ బహుల వూనవుల లిచ్చిననా।

వుధుర నందిత్రె పత్నె తువత్యరి పదిలవుగా వారత

బస్తత్రస్న దాక నాటప్రొ దద్దనను బిన్నిబాల ఫలతా।

వన్నెవన్నె తెగలను దాలు తాని బిన్నెలు విరాదగనా।

బె తప్పుడు లాగులు దాడగి విత్తిగబ క్రనిశల గాలా।

పట్టంబుల కంబడి దరి యింబు హాదాకుట్టు గ(త్రి)కృపహా

పిల్లవిగాయు ధరించి యవాందవా పిల్లగాంత్రుతానా।

వ్రుదాడుకుని దాం మెదలకు ధరించు గాదతాపుల్లను బెత్తి

బిన్నిచెప్పు లందంబుగదాడగి వన్నెలు గులుకగనా।

తలట్టు సోగులా తాంత తేమెర పట్టుధట్టి జిలెట్టి

దూందలగా యుగ దాదనె నబాలుని యాదుకువైత్రక్రవలెన్.

తెరవ తెరపలను గరవ భూవలను తిరుగుబు మెపెపగుల

దబ్బానుదుదాదానపుండుడుదా విచ్చుల వేడుగనా।

తుడుపుదూదలను నడువునవత్తి తరిపిదూదవలెనూ।

వల్లనివురాతిఖాతినావవులు తాల్లవె పులుత్రె లన్.

ముంచె తాఁక వాఁతకంటె పృథివి దిమ్మంటు చూఁపుల మరన్.
సన్న కొళ్ళున్నారలున్న దేహంబులు మున్న మంట్ర గలివి.
తళ్ళు పాఁటుకను వత్రె పులను డిల్లు మాఁవ ఖాఁ ధువర్.
పిల్లలంత లెనాఁత రుపె వ్వారి దని కల తల నివ్వగను—
తూఁర ల బాఁల గూఁధాఁ మాఁడి వెను వాఁడి క వివాఁర గనాఁ।
ఆ దలింవగ శ్రీకృష్ణుని గదసెను పృథు బల వలునవ దిం వలూఁ।
వర ద్రోసెను ధార్తింబి పొఁశవగా వడి గాఁ కాఁ నతుని.
1556 కలడి బాఁతను వాఁలంబు బట్టు హాని వడి గాఁన ఘులిస
నీలగాఁ ట్రగం దిరు బుసెట్టె రెను బాఁలులు బాఁధ గనాఁ।
వ తాఁన్ను పులరు వధింలుంబిన పిట్లుటు ఆస్వర లాఁ డిరి గాఁ।
ప్రాఁల వాఁన గురి లుంలం తిరి దివి బులు వేసు లని పొఁడిరి గాఁ।
దూఁధను జంపిన విద్ధవు తెల్లగ నంతే దెలు గూఁడిరి గాఁ।
లెవెందు కంపితివి లగు శాఁక లగున గా వుందె నెరు గనాఁ।
రాఁబాఁం తెగల గాఁ లతు బుండెనా రాఁ జీవ సంఖ్య పుండూఁ।
బన్న కృష్ణు వివాఁ వులు కందాఁ వుని కన్న తండ్రి తాఁనూఁ।
బిన్న బెష్టు తివి లగున గాఁ నజుడును బన్న వాఁండ్రు దాఁచన్.
లెవెంద రు బాఁలలూ నా రాఁ పంబున నందరి గృహంబుల నూఁ।
ఆ రూఁపంబుల నెవ్వ విను జెనాఁ రాఁ లగును వుఁ త్రిఁ।
వాఁ కృ నా డు నా బాఁలల విడిబి లయు తెక్క తు తె కుంజాఁ।
దూఁధల నన్నిటి దాఁటిన కృష్ణుడు దూఁధల రూఁపమునా।

ఒమె మె మొద వృసా ఒసే తె గ గల నుసొ సా వెరా దంబున నరా।
వై)తనా ఠం ఊతరా గా దరా థల విగులగ విఋ బగదా।
పా క్యా త్యా వ్రుకు రెం ఋదూథత్రై వి క్రిత్రిగు ఋసు సు విరా।
వాా తరా తి 8 బాల తంల వి ఋవగను వితవిత నవ్వుబు నరా।
వాా త త్లి తి సు ఋ లిద్ద 8 బరా బుహా సుత మెం దుబు నం ధోన్.
నరా రెం ఠ్లను తె గలను బాలతులను తరా తి మి దాంబగ నరా।
తే తు గా నుగావ త్స గరా తవును నరా రెం ఠ్లను గ తవోన్.
వై)త్రసా ఋత్రితృష్ణని గాం బం యు పై త్రి స్తాం యుం ఖ్యు వృగా।
విస్య రా యు గా వం బ బూ విఠని బిన్న తృష్ణ యు ను బూ।
156a త ర్మ తు గా తే గ్రవృతే త్రై తివి వుర్క వెందుం గ ను గా।
మిల్లో రం బుల కె తర్తవ్య బల్లి దు తవివ్య గ దా।
అ గు రా వృత వృ మహద్యాం వృత వృ అను వాం న వుంటె తే,
అవి ను తి యుంబ వి ఠింబ ఒసే గ గ ను అను మూ న వుం దాాన్.
జగ త్పింయుంతా స త్యలూత వ్మై భగ వం తు నిత్య వ నరా।
యు తృ ఋ జాంబన తములా సనుతె యుతృ థ వా గ్రై వృత్
యుత్ర తే బా విన బ్రహ్మ బాం తుతె యుతృ థ సూత్ర వుల।
బ హ్మ త వుం థ ల బ్రహ్మ దం జవుం బ్రహ్మ ప్రష్టి జగతి,
బ చు దగ శ లు ఖువ నం బులు యు వుం త ఓ శ త భృతి బం దవునా।
అం తాం థ వుంబ తు రా స్యాబూంద గ పిం తాం థ వుం న జ్ఞాలం
బ్రహ్మం థ వుం ప 8 యుం త వు బ్రహ్మ లు నా వ రబ్రహ్మ వుం యు మురా।

సర్వం బ్రహ్మమయంబను శబ్దము సరి శూడెను విమదే।
ముక్తి వల్ల శరణను పితామహుని తల్లి విన వ్రగదా।
తండ్రి సుతుని రక్షించుచుండె వారి అందజె అవువ లయూ।
కర్మ గారవదినె నాథం గను బ్రహ్మ గారి అనగా।
నీ పాదితి వినె నే ము అమ్మ ఉంక దేవర దేవు దవ్వా।
నా నెర ము మున్నిండి ఉప్పుడే పూనితే స ఎవరే.
నే ఉండుకిన వెగ తే త నీ వెంట రా దగునా।
అనగా అవుతుగను గురువు నిద్ర నెవ్వరు న పురుసెం ఉవు తలయూ।
ఎవు ప్పుటి వతే నే ప్పుండు ముటంచని చెప్పి బాంల శుంధూ।
ఇల్లు జైరుసమ ఎసెంబువ పురిలో గాల్లత్రైతెలంతా।
పండ్లు గానంగను బాలకృష్ణుడును కండ్ల నిండ్ల జూచి.
156 పండి తెంక గుం బిల్లుబాల కుడు పండ్లు గాను బు నుంచి.
పల్లపగత ము బఫ్రాం ఎవుల ఫల ముల ఉరెం ఘ్లుగాను తానియూ।
వరా రెంబుచుతా చేర ఫలంబులు నారు నిండ తినుచూ।
ప్పే ది నెంద ను పండ్లన్ని బూసు తాని తు దు బు బు నుంద గనూ।
వాతరిద్దరు చె ఉ బా బివ చెప్పేను నెంత రి కి లె దనునూ।
పండ్లు చె దు దు కవ్వు నం బి ల ల పండ్లితి ఉంచును శారే.
ఎందు గా పండ్ల నిమా దులుభూపగ మిద రా క్షా హించే.
నగరు రు ఉరా ఉంది తగునా ముక్తి తగు ప్పు లుబే సి తివి గా।
నా కంకె గ మి టు తి ప్పు నిరూ చె తి వా కు న బు యు తగనూ।

నికైకృఢి కంగణమెబాలా నివె వ్యర వనుచూ,
పో తిస్త్రీ ట్లా ఖాం కువు వు టం చును పాత్ర్యుద్రి ద్రోంటుగనూ,
సాకు దె కంచు కాని ంతెం త్స్యచె ఖ ంటుకు సాకు సం దనూ వింకి.
ంతెంగి ఖ ఖం టి వటంచును కృష్ణుడు ంటుగన కృతువులాంటి,
ఆంగ జి జినకుండెగెను పుందకె రుంగనిచుంద పువునా,
పుంద్దన బూ ంటునిపతి తన కూతును గద్దించె త్యగనూం,
కొంగి టిబల్లుకా ంతెం వుని ంటు డుగగ వు గు వకంతగంబూం.
ంటుబ్బన పండ్లు శత్రుంచు చునెగను ంతెం బ్లూను నార్లతా.
ాానగాం పతి తన తన యంుసు దొాత్యాత్రివన జాంత్రింటుశాదా,
విన వం వర్యాంటాం ఫ్రుతి లూవ తితీ త ను వుద్ర్యంతెం తర్యూ,
బాకుత రంఖుగ చరఫ్రు లంఖులు సాకె తాతె చ్చె.
1570 ాా వుబ్బురుంద గాంఫ్రుతిలూ తన్నెలు నె వ్యుదగాం గానగాం,
ంటాం పిల్లది ంటుబ్బ్యటనిఖ చుండగనె పిల్లడు దనే,
తంతగమిచ్చింటుం పండ్లు గాంనె నటా పం కజాంత్రి త్రినవె,
తంతగమివ్యుని ంటాంచెతి ంటుడుగగ సాంకరచె త్తులనూం,
పత దా ంటుటత.గున వర్యాంటు ఫ్రుడు నుడురాజానలాం.
సాకుదె రచి ంటుదిం తెం ద్య గిం జలువాం కి జాంత్రి సారా
నెు వు ంతెం గ త గు నాం వు గు వా యునగాం నవులవు గా వుగవాం.
తఖగినతాలదిగతు కిచకట్టువతెఅతివె నిరావిను మూం
తాముడు పడుచునిట్లా దగతగునె తమతంను జగతెందూం.

మంద్దన బాయిని మంద్దు కూతురిది తవా ఎయా శనటుల్.

తోటన బాయిని తోడలు గదంది వాంట వశాన ఇంట్లా.

ఆంకన బాయిని ఆలిదివి నువూరు రుద్రంకింబు నువ మువా

అమురన బాయిని మురదలు విను మూ తమురే మంటూ రా.

గంగవ బాయిని చెల్లెలు వినువూ గుర్చే తుర చేన్

పెద్ద బాయిని పేదనాడలిది మంద్ది అమ వినవు గదా.

తోటన బాయిని తోటంలిదిగా మూంట వచ్చివిను మురా.

కులమంలోన నిలుకడలు గలుగునా జలజాక్షి దిమూంతూ

మంత్రవారుగా తంత్రవారుగా చిత్రవారుగలరూ.

చిమటూవారు సంచవులవారు సుత్తుమంటవారుగలరూ.

తెల బాయిన వెల బాయిన వారు తలరుచుట్టివులు నరా.

దేశ బాయినా మూదె బాయినా రాసబాని వారల్.

రాజు బాయి బాజా బాయిన వా జుకలుగ వారల్

1576 తాలసాని బాగాద వాంటుగా కరి అవూంవ్రుల వాంకల్

తాట్రాలు అమె ట్రాలవారుగా పోట్రావులవారల్.

అంత్రగాల్లను మంత్రిగాల్లను తత్రెలు బట్టు దురూ,

ప్రాజగాల్లను ప్రానాదిగాల్లను పాజులుగా వంధ్రా,

పెఅవ్వగాల పెదవితిగాల్లను కవ్వమంచే అముందురూ.

పాతనాటి పాసాటిగాల్లను సింతూలుసె అముందురూ,

గంపగాల్లను కతిసె గాల్లను గుంవులుసె అముందురూ,

ఆలగొల్లలుసు ముదివిగొల్లలునం వేలు బలం మురుగాం,
వన్నెలాం తిమాం పంన్నెంతెంట్లను తన్నిల జాం వెదరాం.
తగు వృలు తప్పులు అగడుసె ంసు టరు మూరాలు సు బట్వ.
తగు నా సుగు వాం మగవాంరల తు ను బు గు తెట్లాం తెడె.
తిసాం ంసుంని ౪ మిాం కాం ముదుడు వసుంను గమాం ంసుంజ్ఞను సెదుగాం,
బాలు జెంద మనని ంవ్యుడు వినవె బాలునితినివెరబ.
పొ దు వుం సొక్కడిక్కె నవుని ఖముగ నె ంతా ద వాం త నాం.
మాం ంతు న్నెలనుర ఖుల ంసాంనయు వినుమాం ంసుధ గవాంధదుగాం.
బాంలులకు ను బాంతింట్లతెవృ ంతునిబాం తింతలు ంసునగాం,
వతపకనవ్వాబు బాలకృష్ణుడె ంసాంలక్రైవృతి ఛబాం,
న వ్రి నిదుర బూవంగ వాం వాం కాని చుంచు వెగత వ్యా
తాం కనంట గట్టిబ్బను వరాంధల తంరాం కలయాం పఠి
అనంసా గోంనాం వని తలతాంమత అనువాం న వుంతెతె,
వొంగ్లం ఖాడు వ గాం ఖాం ంసు బాంలుడె ప్రొద్ద గవ్రాం కి వ బ్వా.
ఆ బాం లు ని వి ట్లాడితి తి వృుడు వాంబాం గాంయు గదాం.
వొ రు తెని ఖాం జి న వుంజ గత్తున వి గు గంజి ంసొమాం,
౧౫౮౪ ఘాంట దాం రి కెనాం వాం టవు టందురు వాం టెయు బాంలున్ను తిాం.
గాం న్న టు టెం వయు బాంలవటం బు ను బద్దలు బలు కుడుంరాం.
వుంద త్రై నవే తెు గ ద తురురుగ ంసుందురు స్లై సునుని.
వం దుని తాంత లను శాంద నుందరి వుంద తు బాంద వుని,

పరంజమునైతని తెప్పునసందము ముతనవాదలబిలచె,
ఘ్రాణిదీకుగలబాటుకలబాదముని నాకులసహించును గా,
దుర్మిత్రములు దాలుగుముందరు ఉన్నగనిగ చోరీ,
ఆనిసాధరిశిఖాలఫృక్ష చరుచ పూరాసమునుగుసిరాని
ఆసగా కంటిఉదయంబునురంగానమైలప్పుడు పాబోవులూ,
అఫ్రతెల్ల కీర్తిదులుబల పంచ్పులు గాపులచెగుగా,
తరితురగంబులుతేరులు లారకుమ తీరలుపాలుగయాలు,
బంక్లమాదసాధారములు పుట్టురారంగ్లగలుగనరులూ,
రమ్యదాలప్పైత చప్పుతదాలప్పై రమ్యప్పినప్లా,
ఘ్రాణలుపక్కగదాలునుగట్టికీరాతా నసదినగినారా,
వేలుల త్రాతనుగట్టినవారంతదుబలుదాలు తిగినట్లా,
ఆ తిర్గట్టినా ఆధవాళలఆశ్రగవప్పుడిగా,
కికుపులను లాకులందునగట్టితాతానుముగంధులంతా,
నవ్వుబు తృళ్లుబుత్రవ్వులు వెలదులఅవ్వాలవతెతెలులా,
ఘ్రాణనట్టితంగెళ్లవిధంబులబారాబుబునదబరిగా,
తైశవ్రుతావనవాసముసెరుగచెసెనువిద్యాధరుని,
తాసుస్మరంజిలును తవెప్పుటంబులును ఫలంబున్నవైరాలగనూ,
బ్రాందతుచెరిరినందప్రజమునగలుగుసుందరులునూ,
గుణాలులక్ష్మిరతులతండు రుగనారీరి వృద్ధివేష్టలప్పైనే,
1584 మధురవాగులందరువసించుంచరిపదవులుమిక్కిలినే,

గాంగములు లనన్నిటిని బాదుదుబాగములు విరాదనమా।
నానాదనగ తాంగలుగా తాతితి సందుదేల ఉను తుందా।
ఉత్పలనాళములనుత్పలదళములు నల్లని గాఢములనమా।
తరిఉరాంభములు నర్తాభములు ఉను త్రుటి వరిగె పసరవులులనమా।
రు వలు అంపంజులు తుప్పి వన్నెలను జౌళులు ఉరుల్లునమా।
కాగుల బట్టు కరి బట్టవి పసులును దార వన్నెవెలుదవ్భల్.
తాటికాఉను తరి తుఉలలచమటలను కూరి మంజువారలయా
బాతలు వెంటలు కాడివన్ని గాడిపసరవులులనమా।
వ్రతిపి వన్నిఉకలలు తరుప్పై గాఢులు కులుకులు పురి వన్నెల్.
పసప్ర వన్నెలను పశిరికె వన్నెలు మొనవ్రవన్నెను రభుల్.
కాకివంటి కాకిలవులలవన్నెల బాకభ్రాంతి వన్నెల్,
బాప వన్నిలకాలు బాపనంకుల్లవి బూపవం ంగి వన్నెల్
హూదల వన్నెలు క్రైటల వన్నెల నీలుపావ్రవులలా।
ఉతుతవన్నెలు కత్తెరవన్నెలు మాధలల వన్నెలు నమా।
కాడెలు దూదలు గిత్తలు పెంఠ్యులు తేగలు బూదగనమా।
ఆవులన్నియుంగాగవు తెంచగడెవర బాలడుగా।
మందలు లెనిన జ్జైలక్షల సంఖ్యలు మందుగవచ్చెనమా।
మెంటికడుపులును నాలటులుదిగె నని వాటమునాచెప్పు.
గుంపులన్నిపదితోల్లు వచ్చెనని లుంపు గాఢపాలకున్.
కుదుర వ్యెబి పాంప్పదు కైకారత్రై వెలు వప్రులబలముకుగా।

రాణివే వేదాంతపూం నలక్ష్మ్యంబునగా రాణి శుభగాత్రీ।
ఖ్యాతి రతి రాణివే గర్వాంగీ యంబు నరాణివే శుభవాగీ।
169a తాటంకా రావిలు పాలా, జలుమెటి గంగ రాణివే।
సాక్షి గంగ దాన కాంత గంగవర దాక్షాజై శిరాణివే
చన్నారాయం తవెన్నెల పాపా విష్ణురాజ రాణివే।
తాపుద్దెను వాభూమి దేవతా చర సాదవుస్నారాణివే।
తావెంకటేశ్వరి హైరా ఆదిలక్ష్మి రాకా వింధనవ్యసుర।
రావింతా లక్ష్మ్యుడు నారసింహ్యుడును భీమార్జున రవిన్నా
అనంత లక్ష్మి విజయంబు పార్వతి హైమావుర తారాణివే।
బంగరు బిలు తాబాల రాజు యమోరంగు బాల్యుర విన్నా।
బిలుత్ర రత్నవరా వెంటి కాంత రాస త్వభాం వు రవిన్నా।
పల్లికొండ శ్రీరంగనాయకులు పల్లవాడ రవిన్నా
జైత్రాద్రి తావేర కృష్ణవారు ద్రా ఽరాణివే।
శ్రీగిరి హిమగిరి జ్వరు విందు హైమ వుంగళగిరి రాణివే।
కపిల తంజే చపల పాల సురజ్ఞ వు రాంబా।
ఆనింబరావులను పెద్ద రచిలు బుతుని షున మునగత్రె పులనూ।
విథబి త్రాటదా కట్టుగ కట్టె యారా కథవలు నింధగనూ।
వృశి ప్రాకన బంధించి పిడు కొబును కు గుబుం క్షీర వృష్టిం।
లకొ రంలా బ్బు బందానను నురు సులు నీరు వతె ను పాలుర్।
బండెల కాల దిగ వట్టుంచి తెబ్బనె దురం దిబ్బన భంగిగ.

పాలసాగరంబు దింపునగా నాపాలనగరంబు లది।

159 ఉ. పెరుగునెయ్యి సాగరములు ఝూమిన తీరుగుగాకులంబె

కనకరకముంగు న్నిని కవ్యగగాచి అతిథేయులు ప్రీతిగా౯

తగినట్లుగ వారొసంబు సుదురుగా విప్రగణంబునకుంతా।

కంభాననుసారెకి బానలా అంభోజాననలా।

తనియగాను మురపైరి నవ్వుచును తెలుగులు వట్టుచునా।

తరువాతను సురితరు వవిష్ట్య రత్యనంచును వురుకే ళగా।

కర్పూంబ తాంబూలముల నవ్వుచు కృష్ణుడు నవ్వు స్త్రీ తలకా।

మకృత్తి గింత లాకెత్తి నాకుల్లు వుత్త్వావభాగ ములా।

మునిపంటు సనాత్కులుకె సురత్రీలు తన పూలపులుకలునా।

మోంవిగంట్లు నీత్వారంబులుగా భావజుత్రీదలునా।

నవ్వ ంబులు బృందావనమందున వుపవభాగములునా।

వతెలుకిపవిగ్నో పదికినా రంత్రైనా టకవాకవేలయార్చ-

వెలుల క్షేత్రే స్థలు తొళ్లే త్రాట్లున బుగ్గదములా

యారతి నవెతిగించెను శ్రీహరి వారికొపురములా।

గరితలు వరాలు కిరుటు సంపదలు మురియును సురభులునా।

దిగా తను మరి పిల్లచెరుల ంతెదిగెను నవిధంబు ననా।

తృథివిలోన యదువంశము పెరిగెను మధుసూదనుత్రుపనా।

గిరిచరవిద్యున నవు తిరిగి రులలకు సురపాన్నయుతరులలా।

శిలలన్ని త్తులు బం తోరణగులనంతెస్థలమువిహారించా।

100a హాలకులి కౌగదశంబుచిత్రప [illegible] బహ్మల్.
గలిగినకృష్ణుని పదబిహ్నాతములలలనంతటవేలయుర్.
సురపతి నగరుకు వికృత్తి బృందావన మతి గురు లయుక్తిన్.
విద్దెలు మెరలు హొద్దిగృహంబులు [illegible] గనా.
గొ[illegible] బృందావన మతిసొగసులు లూ[illegible]లను మించెన్.
ఆ వృలు గాంయుగ బూంయందే వృధని గాపులు వెపుటలూ.
తిల్ల బిస రుబంగతిగాందురుగారెల్లవెందలు తనవులె.
తేటనీరుటెంకాలవుజలంబుల తొటాసముజిలమల్.
నేరు మెంతసరియునగా వెపుటు నా [illegible] తుంరూ.
దైనతా సురలు ప్రాణికే వచ్చెను తానా నాక దే నా వయా.
చేతటకొంతవిధంబున పనిల లోకా త్వ్రుబూ [illegible] నూ.
గుంపులుసె లవాలు బంపుబువచ్చెను కంపలునె గరుబునూ.
గో పాలకులను తాపుల దన్నుబు పొవలనథబుబునూ.
లవెగు రుబును రుకుబు తగు వాయుక్త్ను గ్నుబు హంగిబెరగవజ్జ్.
ను రిశిపొరవగా పదిబి [illegible] తిగి [illegible] నా.
త్రిందనవినావనులాంవరగా గాఅంను [illegible] సించా.
ముత్తినూఉగాంగొట్టి కృష్ణుడు తత్తెదెబ్బదగితే.
వేనుకుండుముడపెనుగావినుదా భూమినబడియుంట్లెన్.
అంతట పుష్పాల వానలు గురిసెను సంతోషంబులనూ.
తంసుని పంపునవి సుకళ దైత్యులు దసులమే పురిశివే.

160 a నిత్యమై యుండు శ్రీకృష్ణుని గెలిచెద మని బలు లొత్తు మయుగ నారా,
తళ్ళరదనేకులు మెయుచ్చుత నంబున లెస్సు బెచ్చులు బలు కుటుకురా,
వైకృతాకృతులను మిక్కిలి క్రొవ్విన వికృతి రూపములా,
నామరూపమున రావు కృష్ణులకు తాంత నవెంబడగనారా,
నాంగవేషముల వబ్బినౌను పుల మయుంగల బెదరించా,
గాపాలకులకు లఱంపద దెబ్బలు తాపసహింపనుడనారా,
వరాం బురుతెస్సా కల్పంబులు బలు వచ్చేయిను నాన్నల మలుల బిరాజి,
తేజము గుప్పచ్చ చందంబున దైత్యుల పెదుపెర వరలసగ్.
వెంట్రుప ల్లవముల పుట్ల దిగవలను తెట్టు తప్పరమందా,
యరుంధల పానల గుంగ్లనాలను అండతెని పాంరిగ్.
మింటు వంటు నుద కంబుల వహిన్ని కంటుత వరాకగములా,
నాయిరుధ మల నశి పత్రవనంబులు గూరియుగ శ్రీకృష్ణుం
పాపము దనుజులు రూపులు మారుపుదు తెప్పన బలత్కృష్ణుల్.
బతుసాత్రనాడు చక్కెంచి తెబంధుని సఖులతో వద్ధిరుంపగ్.
అపువదగ దైత్యుల సుఖుల వద్యంచెను జగదంతుడు ప్రీతిగ్.
నెరాంధశిలలనూ ఖండించెను క్రూరుకు రాఖండలు మెచ్చంగ్,
శంఖ భూరుపరి వారా చేగను శ్రీహరి శంతచినాశమున్గా,
161 a బగవన్నగవ్యగ రూపు దైత్యుల అప్పుహరుడు హరించెగ్.
శిలరూపంబుల స్థలరూపంబుల జలరూపుని దునిమెగ్.
మృత్కుత్యుతురట రూపపు దైత్యుల చక్రధరుడు దునుముగ్.

చంపిన క్రాలదిగ గుంపై వత్తురు తెంపుచేసి దనుజులన్.
ఉడుగెత్తంగాను తరిమి గొట్టుదురసురాగణ బలక్షుల్.
వడివడిగా దైత్యాదుల శిరసాంరి మితిబోని వ్యథుగాం,
రాజ్యాక్రనితధి యింంచుమంండునా రాజపాక్షుండుం.
దినవేంక్రనిదునువారునువినుతో దనుజ సంఘంలవలనా,
ఐక్రబట్టిహింసించదాగంగెను రక్షస వర్గముల నా,
అసురులనందరి వినుకతనరుకును కశిబెపుసలి గదా,
బుంషభాసురు విధ్వంసముచెసిరి బుంషులుసన్నుతింపా,
చిత్రవధలుదలపెట్టిరి దైత్యవ్యూహమింత్రులవర్గముల్లా
ముక్కులు గోతురు పక్కలు బాడుతురు విక్రమశాలులుగాం.
పండ్లూరాలదన్నుదురు తాందరిని కండ్లుపొడుతురట్లా.
మెరలూడిపడ చెట్లుకోసెటు ప్రత్తెంతురు వడిగా బలరాయుల్.
పొట్టలు చింతురు వట్టలు తోతురు చట్టలు చెరుపురా,
విరుతురు హాక్రాను నరికేవేయుదురు చెరుకు నరుకునట్లా,
త్రెంతురు త్రెంతురు రెంతులుసెతురు గంతులు వైతురుగా,
మెరాకాళ్లతామోపె తులబాధుతురు లాతకంటకులనూ,
ముశితస్త్రులనూర కారణమంత్యులచే పరగా వెయందఘు నవ్వె
కత్రుల [illegible] తిత్రిచెప్పులను వేయుర్రాయునగా నూ,
౧౬ నఖదంతంబుల సుఖిత్తులరై వికలము చేతురుగా,
తాందశిలలు గొట్టి త్రుపద్గింతురు రండిగ దైత్యులనూ,

దండిన దనదా ఉపేంద్రు విధంబున మెండుగ దానవులన్.
గాసుగలాత్త్రిన పిష్టవిధంబున పిష్టల తీరుగా ,
దానవ విదళనమైన దుష్టను కృష్ణుడు మాన్యులమేలనగా ।
వాకని వధించెనటంచును అప్సరలు ఐత వికసన పూలనూ ।
ఆటల పాటల ఆనందంబుల వాంట [illegible] చెప్పుటతో ।
ప్రాలవానలును బాలుగ [illegible] గ కాలమును బాలదుగా ।
రత్నలు బత్తిగొల్లప్పుడు తిరుగును వత్తైలు మొల్లలునూ ।
తెరానమును రుగా తానుపింపు సురపాన్నలు మానతనూ ।
జడివానలు రాజుడుగ త్రవిరిజాంజులు పాన్స । (తిరుసును.)
నందతన రాయు కృత మనుజు మునీంద్రులు ఆనంద మునిండా ।
మం [illegible] లు గురిరాయు మందప్రసందు దప్పుతుండా ,
బామం [illegible] గురి పింతురు మిత్రిత్రి ద్రోమంతులప్రైనో ।
సంపింగల తరు షాలు గురు సుగా గంపల కాలదిగనూ ।
రెన్నిదినంబుల నుంబి గాంభీరా వన్నెల తీసుపు మొలూ ।
తత్త్వన మేళవమున ట్లోనితిచెను వరాట్లా చూటవేతా ।
నిద్రాహరిదమతేరుగ రప్సరలు ఇద్రుమూర్తుల గుబూం ।
తాళమృదంగము మృంగజాలరులు మేళగింపు బహుగా ।
కబ్దతట్టు జతలాటలు చెల్లా అబ్బాశులతే ప్రుడా ।
162a లాహాలం వంబున శ్రీకృష్ణుండును సౌబాతుర్యముగా ।
మందసుగతిగిన సుందరి జనములు నందుతా మారుని పై

గాఢపుత్రగుత్త్రాదులు వీక్షించుచుభద్రుని రాకల కూం,
లలనా లకెపెటికి తెల్లవారె నా అతివేగ లకునుచూం.
ర వి లకెమె టికి లకులుద లబుంచె నుచూం ర్యున వికి ఖాగో యుటంచూం,
తె లకొం లవున హం తునకుండానిశ తల్పంపడు నజు తూం,
పెంన లకుండులల వృపతే దాతె రతూం వనజాసను కిట్లా'
రా తి రి గా తల్పంచువు టంచును చె తుతత్తి వెల్తు రిగ్గా
తలు గుమాం ప టి తాం లమెప్పుటకి అతివేగిరాముననూం,
భాగినీ లకును భాగించు టకు నుబహుబాగు రాతె ప్రుజూం,
లకెంప్పు డు గూం తును ప్రా ద్ద చెప్పవే తప్పుర గంధి వినూం,
ఆ బుచ్చితు గాకులు లకెను ప్పుడా చ్చునా లఖ్యక మెపుకానే.
త ప్పు నా తుల త ట్లాగున నాటే వ ప్పలం ర తుంనుఫూం,
స ర్వ శా లయి చూం దంగ కన్నుల కు రె ప్పల త్తు వేంమెూం,
జైసె వి హా త్రు డు క్రూం ర వు నంబున దాస వుం జైసె
వేం ద తెత్రి తాం ద రు ను జూ తు తంలు లకెం దా హం 8 లకు ను చూ
గా ద తెత్రి తాం ద రు చూ తు రు గా రా డాం లకున టంచూం,
వా డ లం దు తాం ద రు వీ క్షింతు రు చూం చి తే హా 8 లకు ను చూం,
వృష్ణి మలు తె త్రి లకుంపక్షి వాం హం ను వీ క్షింతు రా క్ష్యన ను చూం,
గు ష్టి తె త్రి తాం ద రు చూం తు రు గా వెం ష్టి తె త్రి తాం తాం,
1626 చూం తు రు చూం తు రు చె తాం జాం తు ని సె త చి త్తు ల గు చూం,
వు దనాం చు త పి 8 తు త్రై తాం ద రు ము దిత లు వు ది తాం తి,

రతుల కరాంతు బిత్తంబుల చూంతురు రతిపతి జనకు గ్స్రీ.
అంగజు క్రీడల వేళ జూతురా అంగనలందరు నూం,
సంతాపంబున జూతురు కాందరు తాంతుని క్రీడలనూం,
ఎయ్యందు వదనలందరు గన జూతురు పొందితే తలపులనూం,
సుంద రవారనలందరు నూం తా వేడు పొందవచ్చినను చూం,
కుందరదనలందరు తమ మనసునే పొందినని చూం తాం,
అల్లంత ఓహో ధగాంబరి వచ్చెను శ్రీవల్లభుండను చూం,
అంభోరుహనిరవమదుగా వింటివే కంబు కంత్రిరాను చూం,
దిరాంశిగా దశెల్లంగ గనిపించె బాతేందు నిబ్రాంవన రా,
మేలుగాను క్రొత్తపుష్పతాచ్చెనే లాలాంత్రిరాను టం చూం,
తాప్పులు వెప్రాంరాగనే వృద్ధి వచ్చను ఘుటున్న రవ విందిరాయా,
మెరళి రవంబది వింటిమై తేదా సరసిజాంక్షి రాను చూం,
వేణు రవంబది పూనితే చూంకు మము మానాంక్షి రాను చూం,
నిజమె వచ్చెన ఉండుమనే గిరంధరు ప్రజములన సుందరులూం,
తలలంటుకా బల్లంబులాం ర్భ్యకాని అతివేణులు కాంతాం,
సంపెగతైలమును తలమెరుగులుగా ఒయ్యంపు గదాంబ్రిరిగాం,
దంతపు పనిదువ్వెనల తాతురులతి వింతగ దువ్వాకాన,
జడలు కాంతస వరించురు వింతగ నుడురాజాం స్వలుగాం,
శిఖలు సొగసులను మిగులగత్తై తురు తగినట్లుంత తనూం,
చెంపకాప్పులూ శవింతగ బెట్టితా గుంపులుగాంతురు కాని.

103 ఉ తీరుతీరుగా బొరెలు గట్టుచు వారునటుల రవితేర్,
సావిత్రులన్నదరి ఱుంతురు రావిత్రులు బావిత్రుల జందవులా
పచ్చలు సాతెడు కాల కేతురులను దుబ్బుల ౦రూభరణంబ్,
మానెడు ముత్యములనదగు సుమాలని పూనితె భూషణంబుల్
తప్పెడు రతనములనగా కాలికెక్కనగలని ప్పగదారె సావిత్రుల్.
వంరాడు సాక్ష్యవజ్త్రాలు దాక్షిరా ౦ఙాడు గానినగలా.
రవలబావి తాల్ రాఫిణోలుగా జరరని వెలతల్లా,
ఘల్లుఘల్లుమన రుందెలు మ్రోయుగ పల్లవ పాణులుగా
సారసాక్షులును తీరుగ పరిమెళగిరు గంధములును వా,
గారసాగసు తాటెలు దివ్యకానిరజాక్షులంతా,
దిస్సార తిలకములు ధరించు కాంచి సూత్రములు పించనవా,
పరిమళించు తాపులుగా పెద్దలని విరులు ధరించుకొని
కొండదూరమె దురోగిరాగనా ౦ఱుంతులు కొండరునవా,
మరికొంత ౦రుబ నారంబుకు వచ్చిరి ఉరవిందాననలు,
తెరుత్రాడు బందాననువచ్చిరి సారా ౦రుగు బూరా,
గోపాలావా ౦రుంమున కలవని ప్రాపులన విస్మితిపా,
సందిపేళ్ల వూసం దుడుపత్తిప సందప్పుడుమనతూ,
వని ప్రాప్త వూ ౦ఱుం ఉవెను కనెనిను తారుబు నుందా,
ఝూము రాత్రి మాపుంతుల వద్దను జేడువు తారాకుంతూ,
దాడ్డిలా ననినా రకై నుంబె అత్తవుంతె జనులూరా,

నదిర్భ్రాంతియునని వేదవక్త్రైసది చెప్పినతేతుఙ్.
1032 తలుపుగానెశ్లైవెంబిరుదేద బిరుకింతును తలతనిద్రతానరా.
వెబ్రాం పా ర్భ్రాంతియునని దిపెల్లా లా గాంతు దవటు రవంత్యా
శాడి గాం బిరుయసవంబిరాంబునపుంగిట రాంథవచ్చ్వమునశా.
వాయిక వయిశి చాకతి తుసు వంభూంజిపుల తుసూంస్త్రినితేళ్ళ.
వి సంతకర వ్విషుటం శిశువృలు తాడుగాం వుశివె వింటనంబరా.
ఆని గా గురుశ్రీకృష్ణుని తాడుతమునిమిసె బిరువారల్.
[illegible] బందంబులు బూంబుకృష్ణుతు వాంబా తు గా బరుత్తై
[illegible] బాడావగం కరాఫ్యలగ్రాలు కపెద్ద దూంరమేగ.
[illegible] నంతెనగణ్యము నందు వసుతు తంతా
[illegible] రగతిగ్రాలగతిదిరి బాడగావిదిదిగహాడ కులూ.
తనను చుట్టుగానదానవెమిసె తుదెంవనజాక్షు బిరుసంగా.
తారుబి చ్చినిక్షించె నేత్రములసారాంబిరుగప్రతిఙ్.
కరాంకతాకలుపెసాపొగలు మిసులగాని విలాతించెఙ్.
శగవంటలు బ్బగబ్బగ బిరుసంవంటలు తనచుట్టు బిరువంటల్.
అటి టవంటలు బిన్నవంటలును పెటపెటపెను వంటల్.
తుంబాంమరగాలంగలాతవులులు వరాంతనని పావెఙ్.
వెరాంతులు టిరుగని వరాంతులన్నిగాం చితాంత్రైత్రాలుఙ్.
పెటపెటంకును పెనువంటలు వాపింప్తైరాంటి దరులగాలుఙ్.
అతెరాంజినాబిరుతవుగల తుంజింబులు భూంజింబులుగాలుఙ్.

ఆ తీరుగ మంటలకు వ్యగ పన్నగములు ఖగములాదిగాను,
164a చెట్లు పుట్టలును గుట్టలు గ్రాలుచు దట్టమైన వనవహ్ని
పిపీలికాదులు తపస్విజనములు నుపేక్షతో నుండగా,
(బ్ర)హ్మాండమువలె దరికానవిధంబున రివ్వుమని జ్వాలలు జెగడె,
వృక్షములపై నవలంబి తృష్ణతో పక్షి రక్షితముండగా,
హాహాకారము హాలాహలముల జ్వాలలు హరింపంబున భంగిన్.
కాల కూట జ్వాలలు తా విరిగిన ప్రాణులు కృశించెలా,
కాల త్రయముల నుసమయముగ జేసిన కాలాంతకు పోల్కెన్.
వడను రితిరము కురిసిన విప్పులు దగ్గించుచు గానుగా,
భగ భగ భగయని మండెడి మంటల తేగ చూచున టంచు,
హాహాకారంబున రంతెయమైనచెనా పంతజలూచను వగా,
రుద్రాకారంబులు చేసి మంటవిన్నాని బంత వడుగు వనుచు,
హుంకారంబుల నగ్నిహోత్ర నీరాంకుతేల ఉప నూ,
చూచి మిటకరవ్వున నిప్పుల్ తృష్ణతో చేతులు తెట్టుకొని.
వన్నెలు నట్టింటు జైశ్వరం గాంచి యుపిచ్చిన వచ్చి వా,
ఆ నివాతాగ్నిని దరిసెయుదు మాని దనుదుగ వచ్చి రానగా,
భగవంతా మమ్మేటలి వారలను నిక వాండాంతు దవప్పా,
అనితనరహస్యము ఆరుగ చెప్పగను ఘనరోషంబునను,
ఆగస్త్యముపాటుని విస్తరించునగా తగులు బద్ధము హింసి,
ఆ భాగ్యత బ్రహ్మాయని పాతకగా మత్స్యరక్షాదాప్రభన్.

164 ఉ ముద్రపపట్టుపంటలనెలు విధంబున కాద్రిశాతమునగా।
భక్ష్యములు పరమాన్నము పాలికి సరసిజ లూచసుడా।
పాగలంబలంబులు శాల్వలలాంఛ్యరిరుగతగులు కాన్కవ్వగ మలి.
తవారగారంబులనతరం నరగ్యములు సరసాంబుముతాను చూ।
పుష్పస ఆయుక్తం బగుభూజవమును ఏసుత్తెను భుజించుచు।
గాపబాలకులు వాం పాలంగా తాపసవుంబాంకుళ్.
పెరథ్రుదెరథ్రు వంనావనస్కృష్ణడు తరుతెత్తుదమును చూం
నెమళ్ళ చూంచనన విలత విధంబున తవాసగానాడూ।
వెంగపలుగనగా తగినట్లుగనూస ఆయవ్యపలాడు వుం చూం।
గాంధాదులుగ న్నకుర్రబాలు రకుస రుసపట్టిచూర్ప।
పాములనిబాం బూచులాడు బహువ్ర్పంగనవ్వబునూ।
చింతవేపలను గంతులు వైచుచు సంతోషింపగనూ।
తెనెలు న్రావృచు ఫలానితె గామురిరవా నలతానాటల్
నందదుంపలను వాంచుగతినిగా వింద్రావంక నుతాను చూ।
గుడిబలపెరులు సరిగా వైచుచు మురి ఆయుబున వ్వుచునూ।
ఇంచెల కాడు వాలపట్టి కాంరాండుచు చెంచరితవులనూ।
రెప్పుచు ప్పువ్వుల తోనాట్లాడుచు గాఢవవాండు తానుచూ।
దప్పులుగా నతాంశంగు వండుగని నప్పునని ఉంచూ।
చాలలు పడని దుఃఖము దకంబులు వెంనదవుడి రగనూ
తెడుఫలునిండగనారుద్రాంగనం వతిగా బాలలగుణాం।

ఈ చర్చ విధంబున చెసె షగేంద్రుడు అబ్బురము వర్ణించెన్.
పాతువు మంత్రమూలాబాలుల తునుమంత్రించు ప్రణవు విరార్.
ఇంద్రతు రాగా తంద్ర బాలుగాపాంగన తింద్రతునా।
1650 — రావైతి విశ్రి తృప్తాంతున గాం ద్వారు తిట్లని తెర్.
రవ్యం దురు వాంతు వ్యక్తు చెప్పుదు రవార్యాదే మిటే।
తటత తిలాలు టుబాసలు చేసిన అతివేటులుజ గతి।
నవ్యతాడ ఉను మాటని జంబై విం దర్పు అతే తారాచెన్.
పడుచులాం గను బియి వతుందదె పడుచు వాడదె నా।
అగడుపె తుదురు తు గువలార తుగవ గుపసె తస్యత గునా।
భ్రాంతి తె వృంతి వృత్తము పవి గా నె రము రాదు గదా।
రా తుం గుద్ధి చె తుప్పనా ప్పనా తున గాం నాడాంతుంచె మా।
విరసుల తాడుత భాంషల తన్నను సరసుల దిట్టుటలా।
తేం లుంజ గత్తిన గల తు ర్థంబిది బాలలు వినుదింతా।
లంబకు బాంతాంతింగన కన్నను అంబుజాంక్షి వినుము।
కతినష్ట నితన్నిన నా తుంబిదె నుటలాలకె వినుము।
గంగా సాగర మంబు చెరబహు సంగుయు జేరాదె.
అంగన తాడుత రంగము తన్నను తుంగల గా వినుము।
మెలు తవ్య గలచెర ధరించె లాలాక్షిని చెర.
మృత్తికాను తాంటితె బాలదె పల్లవపాణి వినుమా।
అతి గాప్యంచేప తి స తిపోంది తె వింతిదెని సుఖంబుా।

త గు వు లు దె నె వు గ వా ని తా కూం తం గ ను ష ల వే వా।
వ లు గు గు గుం బుయు గ ల పెం త్లా పు లు ల ప్తై బం గా రూం।
(ప్ర)తి వెం కన్న నల్లి వి దే వెం లు గ ఓ తి గు గు వ తి అన్నైతే।
జూ ర(స్త్రీ) సం గా త ము నే వృ దు బా రు నే త్రి వి ను వుం గా।
జూ గు లు ల బం ద వు కూం రి ము బు ట్టి తి ర దె వి న వృ గ దా।
చ [illegible] (స్త్రీ) ల ను [illegible] పృ దు యు లు [illegible] ను వా।
[illegible] తై నా [illegible] ను గ న గా [illegible] గా [illegible]
[illegible] ము గు వ ల నం పృ టు లూం।
వా రు తా గు ధ న ము తృ గు [illegible] గా త్ర్ర ల [illegible]
[illegible] తె రు గ తం తా
[illegible]
లు ట్వా లం డ రు వా [illegible] తు రి హా ట్ర గ బూ వె [illegible]
[illegible] ను వా రె తె తా దు రు వి న వె వృ ద ను త గి లి అ వు న్నా.
వి [illegible] పు ల గ ను గా న్నా స ర ని జా త్రి వి న వే
తా రి కె ఫు ట్టి న [illegible] స ను లా।
[illegible] పృ రు షు లు [illegible] పృ న్న ను [illegible] వృ్ల లు గా।
ఫ లె వ భూం వ వ గా గ్గం బు లు జా ఫృ బు తె ద ల వ గ వి వా ర ద్।
అ తె లు తు క పె ని ఫృ [illegible] వృ ల ను వ న్ను లు గ ద గు బు వ గా త్ర్ర మై నా।
వుం దు ల తో ముం త్రం బు ల న్నై న ను తుం ద గ ద న లం తా।
త న వుం పి అ వు మ రి బ ను వు బె ని తా ఘు న వు గా త ల్లు ల నూ।

ఆ నమ్మ వించుచును అతి గాఢముగా తను ప్రేలుంచుదాన్నా।
రెల్లు విడు తురుగ పిల్లల విడు తురు వల్లి దంత్రి మెందలారా।
వెంగలను విడుతురు తగిన మంచి మింథలనరా వెంగలకనరా।
ధన ధాన్యంబులు బూరలుబ్బిరిబు పదుపునులత్తై స్పృష్ట।
పరుతెవరు తమనే మనస్సాదాత నంమతి నరానంతానబూరా।
166a జాతి ని జనములు జారగప్పరుచులను తాడిసుఖించురుగా,
ఆటు గాదె వ్రాతు తల తలంత లీవి టులను గలసిరుగనరా।
మిరాతె రుగ రుగాంనా రావు నిరాతారి తెలను గుటువగ,
అళ్ళాకి చె తురు రుసెల్ల జగంబుల పిల్లలు విన గానరా।
తల్లుల తో బంధుగుల తో చెప్పిన రెల్లదరాంరుగదా।
వారందరు మీ తల్లితో చెప్పిన నెర మరు చెల్లుగదా
మీ తోడుత వహ్లాడు టు తరాడునేన తులుగ విరి తెనరా।
పూర్వపుం దు గాంచిన తృప్తి మీ నా రీతులుగా లారా।
చేసిన ట్టి దాస ములూ ఫలములూ వాసి గాంచు విన రే।
ఆ రుసంతె పుణ్యంబు బాలదె బలజనరుసనరుసనగా।
వారి తో సాంటి కారి తి నిస్పర్థ రుత పైనిన విం[illegible]
ఎల్లరి పూర హృత్పు అనుకులం టి ని స్పల్లి కె రేంచుగనరా।
నిత్తే కరువు నే గాను కృష్ణురుందివర కరి తా చెప్పుగనరా।
తుర త వారి నాం బారి నిగాంనే తరి గిటు రక్షణగా
మాళ్ళ వారి అంటా యిని గాంనే తల్లి మరాంరుగనరా।

చల్లవారి బంగారినివినవాతలుగ విప్పుచనగా,
నసెఱన లిఖ్యతాను నే ఫ్రగ్నాం బనంబునను ననునవ్యుల్యతుటంబరా,
నే తోడును నాతోడున గురుపుయి తోడు తల్లితోడురా,
ఆస్నతోడునా ఆర్తితోడుగా తనుపన్నుల తోడనుపరా,
గంగతోడు గాపులతోడం దురుపు మంగళవతులంతా,
ఆమృతేలబ్బురాను సవాంతా [illegible] లుపె వృఖునుతా మ్యులు గాడుతార్
మ్రంకగా సుతనతల్లి రాను గారి రాను అంతనాని లుచుంటా,
గా పత్రిలందరాచ సుదేంబి కి గాపి దేవి కి దకరా,
వబ్బి రాను బ్లగా వాను మ్యట చెప్పు రి అబ్బ్యాతు గురుమఱులు నా
నిన్న విడా బపరా నవిస్తా నిస్తాదట విన్నా వానే నగా,
బిన్నవాండ్లు తాంళం గాదుడు గుబడి రయిన్నవాండ్ల నిట్లా
[illegible] ంబి తె స్త్రీనటె స్వాతంత్ర్యమె స్త్రీదా,
[illegible] కద్దె [illegible] పన్నగబగవాగ మంతుట శంభు వంమొదలగా
దానవులందర పూనినవిధిం చెనట వారానినివినతేవా,
పిల్లలంత పోతల్లి సెప్పినటు. తల్లితల్లి రాను టుపరా,
[illegible] ఫలుబ [illegible] సప్తమిక ర్పురగంధివినరా,
డుడు కుచాని [illegible] బంపతే నాడు రాజ్యాన్యలకునే,
మ లికి పై గని ల [illegible] లకేరికి అలవేగులుచనగా,
వెన్నుచర బ్రాహ్మ త్రీ [illegible] రక్షురాని తన్నిరాను నప్పుడగా,
చల పాత్రిలుకు తుడు వంగ నిబ్బినా తలికి ను ఖంబు గనరా,

అన్నిగాత్రుల కొంటుకంరానే నస్సుల బంధు దునా।
పరులనంపితే వెంట్రుత్రు గాత్రులు తగిగిరా వినవగదా।
వెంపబాతే దంత్యాలను గాడుదుర పాప [illegible] గదా।
గాట్టు తుంటె నను కాట్టువ తల్లి ఉటుట్టెగ్గె తె నే వినా।
తారు బిబ్బులాపడి తిరిపెందురు తారగావే మలురు తా।
అద్ధరి గాల్పుగసాగినన వినే ఆక్రితి వినా తల్లి।
కాళింగుని మతు సెటితి బాల్చి దుబాలు తవే వృగదా।
అందు లోన ఉసె మున్నది తెలుపవె శాంద ఉరాన ఉత్రుడా।
167 a ఉరు రు గర్భ రానా తండ్రి బాలులను తరుము నుబూ [illegible] గదా।
పామెట్టిదె పిల్లలను గరువగా నా మమె మి తల్లి।
బూబ నా ఉరు నా ఉసె త్సకా పాపును బా [illegible] ని [illegible]
పుష్పరకాల్లని కాప్పుల మంగిని తిప్పన వెంత మనా।
బాతులగంగిని కూతల వెంతిని జ్ఞాతుల పుల్లిన టా
నా రా ఉసెం గునను దారభృశంగు ను కూరల జంగు నుగా।
పాలా మత్తిని రాలా కొండని శేలం గాపినిగా।
ఉతె త్సగాను బూదిత్సరు వబ్బిన వృత్తిదితె రంటా
తె న తె నె వృవన మలుల కుబూతు రా తా న కుంఠ బ్రూ బి.
మెడుగు దగ్గిరితి బాతే వబ్బను కాడు తాం ఉసు నగా నా।
రచ్చి దు ను కొంబు శృ గ ద వద్బు కు వూ రా మడు గుం జూ రకురా
కాళింగుని మడు గందు కుపాకుర బాలుడవెం దురుగా।

అందు బాలకుల, గరుతునవేపా మందున దాగినటు
న నన్నుగన్న మాయన్నతాతారా మన్న కృష్ణ వినురా।
అప్పుడప్పులు దిందు పుపెల్లడుం వెంప్పున పెడుదుసుమా।
ఈ అతెర్యాతంత్రి నిస్సంర్యాదకే గత వి ర్యాద నుంత మునేన్
నా యను నవిను యెంపనులు న్నైపముంబినా యుదకే గతురా,
పామువళ్లారా తామురసాక్షి బామూల పెట్టితురా।
ఆ సుచు యుశాదాంమునవిశాం యుగను తనంయుడు భంయుమంది
ఆ మ్మాఖంతువేం యుమ్మాఖ యుమే నయు మెట్టాతెయిపే।
ర్మూ దుసుతుంతునే ర్ఘుడినితి తల్లి ర్ఘు దుపెట్టా దరున్.
యేమే వేమే అవన్నాం యేమే తల్లి యెంమ మంయుం తాబదుగా।
యేమీ మాసి తుంనా తామురసాక్షి భ్రాంవరా యుత యేమి,
674 గదగదవాయి తుచు తాడు తుంద్లియుడతుడి పూపులదిరుగుచునా
తుండి యుదములుగా ముసుపైనుకలు దిరుగుచుజడిబడి యెమ్మునా
రైటు పెరుగు పైకప్పుతానప్పుడు యెంటులసెతు ననుమా।
అటుకువిరాదనె నెత్తి యుంగెడి దను కుటుల గతులు బామువా।
ఆ క్షితి తినిసాంధించవచ్చునా యెంక్షిత దాగుదునా।
పైంగ తలాన గూర్చుందునా యెట్టా వదుకుయుం యెప్పుడునా।
ఆ క్షితి నిసాధించవచ్చునా వింక్షితిగాం బాంవుపా।
తయిప్పు మూలనే నులు కుచు నుండెడ తతిరానె నుంచె.
అక్షితినిసాధించవచ్చునా వింక్షితిగాం బాంవుపా।

కుండలసంభవుడాగుండెదనే తండ్లను మమూను కానే।
అత్యద్భుతనిసాధించవచ్చునా మిక్కిలి గాబా మురా।
జలముల్లోనగిరిత్రిందనుదాహిలో ఆలవేశికానే నరా।
తంభ్రముల్లోపల డింభ్రకు రూపున అంభోజాక్షివినరా।
రాములనగముల పృథివిలోబుద్ధిన కొనుఅ సొందగెదనరా,
తలితినగుదునాను లుకుదేరునాబలజాక్షి దానామారా।
ఆమెంతాన్యంటు మనదింతగకెప్పిన తెంతనిజంబనిరుమా।
కృష్ణంతినాడుగాబాలుండనుమును శంకగజనరంబురా।
ముంద్రాక్షిరచు భూ హరితిని కుందరదనలంతా।
దృష్టిభూంతిసా క్షితిధరముంచిన కృష్ణమూర్తిరమృతా।
చెదురుదిరిని దురించెను వినుదే ముదిరోనిజవానామారా।
168 అ తురునాడాపృలుతాటినెగాన సరసిజలోచనుడా।
డాంబంతనుగా వెత్రుదంతమేఁత బాత మురశబానే।
పట్టుదట్టిమేనిశక్యంగమునను దిట్టముగాబెక్కి।
ముపృథుకుబ్బమెరసేల వడిపాదకుటెబ్బుగలిగిముందే
తలబూట్టునపింఛము దాతుముల్లుతులుతుపసపడించే।
నమలిబెండ్లడ్రింగరముల్లు దాలిచి దమవారిని గూడే।
లేగత్రోగులుంబాగుమీరగను అవేంభముముగబెట్టి।
సారవిహారముల్లు గిరుగంధములులతో రుగమెరగనూ
కత్తిరగక్షము అంతమమీరగనె తృప్తివిలాసములా।

వ డి శా ల ంబుం త ర్రు క్షు బ గ గ ప్పు రా శుు డిం బు త కృ ష్ణు డు గా ।
బ తి వి చి త్ర ము న పి రుం గా ప్పు స రి ల తి త ము గా నుం బ ।
ప ల్లి ప్పి భూ ము ల ప్పా రి మె ప్పు ము ను మె ల్ల ని న వ్వు ల నూ ।
గో పా ల కు ల తో నా డు చు కృ ష్ణు డు బా ల్య వి హా ర ణ్ ।
ప్రొ ద్దె క్కి న ను బ తి మ ద్దె లు గు డు వ గ వ ద్దా ర వ ర్కు ను బూ ।
వ ల ంబూ తృ తి కూం డ్బుం డి బా ల కు తో ం మ ల లూ సా గ న గ నూ ।
వై గా ర బా వ నా వి రిం బు పు తా ంబు లు కూ ర లు మెం ద లు గ నూ ।
ఆ వ్వు డ ము లు త ర్కు గ ని డి కూ ర లు ప ప్పు పొం బు స ము లూ ।
వ డి ంబుం బు లు ప్పు ళ హో రా ర లు మె ద లు గ వ డిం బు బూ ంబు పే కు గంగ్
ప్పు పొ ప్పు ళ్లు క డు మ ళ హా రా లు డు త ళ హాం లు ము ధు ప్పుం న ముల్ ।
మి ళ హో రా లు మి ళ హో రా లు అ తి ర స ము ల ల్లి ప్పు ప ప్పు ళ్లూ ।
ర త్న ప్పుం గ ము ను సం గా డ పిం డే లు ంకు త్తు పూ ర్వ క ము గా ।
స వ్య హ స్త ము న సం ధిం చు తా న ప స వ్య క రం బు న నూ ।
ము ద్ద లం చు తా ని బ హు ము ఖ ము చి రు ంబు గ నా ప్రొ ద్దు వి హ రిం చె ।
బూ గ భా గ్య ము పొం దుం బు లు బు న గ రం భాం గ వ తు లు పె ర్కొ ।
నా రా ర గ దే వేం ద్రా దు ల న నా రా ంబు గు డ ప్పు డూ ।
168 ఓ శ్రీ రిం చు చు బా లు ల తో భు జిం చుం చె ను నా రాం బు గు మె చ్చా ।
వై కుం ఠ వా సి కి ము క్తి తి ము క్తు లు భ క్తు ల కం ద రి కీ ।
న వ్వు చు న ఖు ల తో బు వ్వ లు గు డి చి రి ంబు వ్వ బు న్నె డు గ డు గా
అం త టి గో వు ల మే ప్పు చు కృ ష్ణు డు సం తో షం బు ల నూ ।

పశువులనన్నిటి పారదోలి యటం శుకవృలనంపె నగా।
వెంట నతి తోడ తాగున గునలాడి యెవ్వ ముఖ్యులనన్నిటింపా।
వారి బాల ఖవాంద వారకవ్వ తైరి యవ్వ సార సలాబసు కూ।
శ్రీ ల వ్వతి తెదురు కథా యంత్యులగా మలవృగబరి యం
వెంట లా గును బరి యంబ కా కబలు తుదురు గస వరించ।
వృత్త పె తీలను యెంత్ర గలుగు నాలంబున కెత్తను గా।
తాకింగుని పడిగెలపై ధ్వమింతె ను దా కవ్వ బడు రితి గ
ను రు తు గా ను వి షవంత గ్రుత్తైవ యరా వి షవంధున షగి యవ్వా।
యతేరం జనా యవంత వుఘ్ కలభా కవును రా జులు మెప్పగనా।
దేవుడు శ్రీకృష్ణగ జుట్టెను కృష్ణుని నా హంస బుద్ధి నసా।
ఆం భారతవ్వంల గావృలు వుడంగు వి దంబ మతి నిగ్రత్తైగ.
గోపాలకు తెతెంబి హృదవు దరి బూవృల నిలచరి గా।
బృందావనమున సుందరులై బ్రతి సంచదేరు క కొం
యవాంద వృలంద రు వబ్బుతి మూంతగవాం ధవృ నన్నిధితీ।
వ క్షేలు వృక్షేములన్నివగాంతె ను వక్షింపగతె తా।
వ ర తి స్నేర షె పరులు ఖూవరులు సు ... వెంద లు ఖుషులా।
హార యంగా శుసుస్త్రై హారి యకు గ్రహంబులు హృదయా బట్టుతాని నా।
వె ది మి షాంగె ను నె సుంరా వు మూంద న గా చ గ వ్రె।
మి నన్ను మన్ను నా త్రత యత్తై తాలుబు వృన్నద గ ద యకు వృ తూ।
164 తా యవు నివ్వ ద యవు ధై యవం తులనుగా నాం యరు ఫ చె లు టి తూ।

క త్మ [illegible] గాడు కష్ట్రధరాంబు ననిల ప్రొత్య్రబు నుంతిరిగాం।

వైరారతెత్రు తాన గార్వ్యుల్పా హావ్యను సారాసు దిరబిజనులాం।

[illegible] సె ంబుగంయుశాదపు డువృషబెరనర్గి రాగాం

తలకులులాం వతిదిలపాం ఒతెను విరి రి ంబాంఢుబాందాం।

నురువుల గతి రాదనవుసెంబుయును నుర్యకుబ్బునప్పు డునూం।

ఫ్రు డు కులు బడు బంధాం నవదనవు తి వది గవెం డు రాను [illegible]

మెరుప్రుల గతి తె న్గవలు మితృత్రి గరాకు పృలవతెనుం డాం।

తెన్నిరును వర్ణంబు గుణిం ంబుగను బన్నతృష్ణంబు నుబూం।

[illegible]।

[illegible] ంబు నుబును ఆహాకాంర వులాం।

ఎ త రా ద న వు గాం నుంబుశాదాం విలాతంబులాం రృగనూం।

వుగాం డు రాజులాం విధి పునకృష్ణడు రాతి గ పు న నుం దాం।

[illegible] బాం వల నే త్రులం తాం।

హాకృష్ణాం హావాం సుదెవప్రాం అప్రమెంయువరదాం।

[illegible] గనుబును వురగా పుతాం డు పుంబాం।

ప్రాంథన శ తె ఉ పు [illegible] నుడి ఫ్రాం తి కన్నగాం దాం।

వుద్ది చైలు డ్డం నుకన్నబలు వ్రైం పు డ్డుల గాపాంలాం।

వు ముఖ్య బింత నాందంగసె ంబుతెన వ్యుంతుంటెవునగాం।

ఈ రి నె త నుసాతబరు ప్రబరిబి తాం ంగు త్రొక్కి బట్టీ। తాం కబట్టీ।

ఫ. గులపైనాట్యంబు సలుపగా సుగాని ధిశ్రీకృష్ణ॥

దే వాం డు లు ఫై రాం షిం మం టు బ రా ద గ దే వ త్వ్య దం గ వు లు లాం।

169 b తి స్త్రి రు లాం తు వు, ద్వ సు లు సెం రు టు లు మ పాం గ వు న వ ఘ్నే॥

త ల్లి తెం ద లు గా ప ల్లి వ పా ణు ల రా ద న గ త వు లాం।

తెరాం డు తా న టు తాలంబుల గతి గా మొదించిరు కారి।

ప తి గె ల న్ని వ గు లం గ ద్రా క్ష గ్ర ను వ ఉ చె తి గ ను గా నిం తెంగె॥

తెం ళం గు న్ బ్రాం ర్యతే ష్లు రు న తి బాా దు గ్ నాం తె త్రి లాం।

పా ది తే ద ల న వ ప ను ని తా ఫ్ల గ తి తు దితలు కా ను తయాం।

ని ల దాం రు ద వు న తి త్ర విం బి మే ఖ వి త్రు గె ల నాం।

తె వాం సాం బ్లు త్రు ప్పు బాా వ్ను ల న లె ను న ఘాం స్త్రు టే।

తెం వు త వ్న వు లు తే స్త్రి కాం ను త బాాల సూం ర్య సు ణు లాం।

తె బ్బ్యం బ్బ్ర క్షిం పు వు దే వా అ ఘ్య త ంతు ని బ హం గాం।

వి న్ను ను న్ను తె న ఫ్లు డు నె వే ఫు న్నా వం దు రు గాం।

వు గాం తు వు గాం తుగ్ ల తు గాం త రూం పి వ ని అ దె నా ది శె ఫ్రు గ్-

అ ఫ్లు ల వు వ్ర్వ రి త వ్ల్ల ంతు టుం ము ను ను ష్వ్తే న ని రి గ బాం।

బాా వ్నులాం టు గా విం చె తా వ్నుపు పు ర్య రూం పి వ ను బాం।

ని గ వు వు లాం గ వు వు ల స్ర్య జిం చి న భ గ వం తు ఢ వ ని రి।

ని న్ని ను తిం చ గ బా ల వు కృ ప్నా ప న్న గ శా యి వి గాం।

పు ళ్ళ ప్రెం ద్రి గా విం బి ప్రా ణు వు లు నె ష్ము ది నె వ ల ంతు గాం।

ల క్ష్మి నాం ంతు త ఛ త్త్ర వ త్సు లాం ప క్ష్య వి లు తుజ న తాం।

నె వి ప్లు డు గా విం చి న పెం డ్లి ంతా ని త్య వు భ్రు ము గాం।

పిన్ననాథుగా వంచనపెండ్లదపెండ్లె తలపగనాం।
నాగలోకత్వంగా రతన్నెలతా ఖ్యాగించవెదవా
ఆని నాం గాంగనలంతను తంచగఘునుడగుత్రీకృష్ణుర్.
తన్యలాంర విను వను వన్నిత్రిని గాం తున్నతాం రైతుతర్నా।
120 గాంపాంగనలతాంసవు వును గజాం ఘు వును పాంప సుంవరులను
బాంగు వింర తరు గంచి నాంసగు వాం ఒను ష్ట ఖాం గవును లనాం।
ఆ సుమతి ఒరుంచ గతాం ఖంగు ధుబహుఘునవును గనుతి ఒనుంచి।
విష జంతు వులవును విషమున నుండు ము విషవాంస్త్రాజనకాం।
వంతరన ఢతలు గల వారవును గాం నంతరను త విను మ్బాం।
మంచి వాం రవెంట్లాదు వును తృప్తాం తించనుల వుము మాం।
ఒతెప ము శలవు దంతు సెతు వు ఒును ప్పుడు బ్రాంవ వు తెప్పు తునాం।
గ ... పత్తులను నరు క తుంతవర ము వును తృష్ణ ఒను నుఖాం।
వెను త్రగాను శ్రీకృష్ణుడు చెప్పెను ఒరు తృతఖాం వినసాం।
పాంద ఒరు గంబులు చూంపినదాలగును ఒవాంపద ...
రతాంతర ద్వీపంబున తెగు వును పత్ని సహింతవును గాం।
ఒను ష్పుడు వెదలు వుటంబును చెప్పెను తెప్పు గ శ్రీ హంతి ఒరుాం।
తాంలను వెదలి తాం వష్నిబాంలు జైతనులు సు లు వును తాం సు ఖాం।
శ్రీ మన్మ ఆతలి రమన్మ ఒను నుమును రాం మున్నులు గుడుము మునాం।
ఒనుంత తాం త్వమెగ సంత విధంబున తాం తలతాంన గుచాం।
తి తి ది గృహంబులతె ది తి వారలు వి దులు గు తి ఒరు ముంచాం।

తాంకం గను నను వదిలించిన కథ యిలను వేయి లగవిన గాంచరా।
వాగ్విశారదుల వ్యక్తిత భూధలం యిలను మూలమేలంగ రంగా
శరలు సంపదలు హరిలో తంబున పలు రయములు నందురుగా।
గారవ దివేషంబౌదు విధంబున నా [illegible] గలమేల్।
నారద నారద స్తుల తాన సంగీతముల కునసు వారి జలలా మనుదూ।
తారి తారకనితేర కునస్త్రీలసు [illegible] నను మసు సందవుల్,
శ్రీ హరి కృష్ణ వాసుదేవ మూం సనాతన రిశారి।
అనిదాం హేగాశు అనికలు పాండవ అరవింద స్థలనా

(Incomplete) omission from

Copied by Narasimha Chowdary(?), Kalinga Mardanam
13.1.22.

Transcribed in 1921-22 from a MS of the Security S.L.C.U.
Library ~~Karempudi Palnadu Taluq~~ Karempudi,
1/22 Palnad taluk, Guntur district.